

הנה חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", נדפסו כבר כמה פעמים בכמה מהדורות, ונתפשטו מאד בעולם, עד שיש בני-אדם שמחיים ומחזקים עצמם עם ספרים אלו, וכל חיותם והתמדתם בלמוד התורה הקדושה, היא רק על ידם, ומה גם שאפלו את הנהגתם בגשמיות הם גם-כן לוקחים מספרים אלו, כי הספרים מדברים אל האדם כדבר איש אל רעהו, והאב אל בנו, והרב אל תלמידו.

והנה ספרים אלה נדפסו עד עתה שלא כסדר השנים, רק בכל כרך מערבים מכתבים מכמה שנים, וכן חסרים הרבה מכתבים מכמה שנים, לזאת לקחנו על עצמנו לסדר את כל חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", מהמכתב הראשון שנדפס עד עתה, דבר המסתכם ביותר משבעים אלף מכתבים, וסדרנו את המכתבים על-פי סדר השנים, וכן הוספנו מכתבים רבים שהגיעו לידינו אחר-כך מכתב יד, אשר טרם ראו את עין הדפוס, וכמו-כן סדרנו את המכתבים בהדפסה מחדשת עם נקוד בתכלית ההדור והיפי, והכנסנו את כל מראי המקומות מפסוקי תנ"ך וחקמינו הקדושים ז"ל, באשר עיניכם תראינה, גם הוספנו מפתח הענינים על

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֶךְ ק"ט,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחֵר כְּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלְוִיִּים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֶךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מִעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרַגְלִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדָד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׂעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְיוֹלְתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד בפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכג). וגם יזכה ליצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזיה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זיה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זיה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר יותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם כלם אהובים כלם קדושים. בי כלם מדברים

עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר החולף על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים. דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פֶּאֶשֶׁר יִרְאֶה הַרְוָאָה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מודרין, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכה, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכה, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחויב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשף והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחקרא חברי אית ליה, וחקרא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: בשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

פְּרָךְ קט

כה תי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו ... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם, שאתם מסתדרים יחד באהבה גדולה מאד, וכך צריך להיות, וזו כל החיות שלי — כשאני רואה זוג שמסתדרים ביניהם, שמחים ואוהבים אחד את השני, בזה מקימים את רצון הבורא יתברך שמו, ולכן תמשיכו ללכת בדרך זו, ואז תהיה לכם ברכה והצלחה בחיי נשואיכם.

נא ונא ראה ... גרו יאיר, לקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, ובמדרש — חק ולא יעבור, שלא יחסר לך יום אחד מבלי למודים אלו, כי זה מאד מאד נצרך לנפש, ואשרי אדם שקובע לעצמו את הארבעה שעורים האלו, אשר הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכן תקבע לעצמך שעור בשלחן ערוך, ומה טוב ומה נעים, אם תלמד גם הלכות נדה, שאברך אחר חתונה צריך ללמד את ההלכות האלו הרבה מאד, ומספרים על הצדיק הקדוש ר' אורי מסטרליסק ז"ע,

שחזור על הלכות נדה אלה פעמים, ואם צדיק קדוש ונורא כזה, שהיה פרוש בתכלית הפרישות, חזר על ההלכות האלו אלה פעמים, תתאר לעצמך כמה אנחנו צריכים לחזור בהלכות האלו, ואל יקל בעיניך דבר זה, וכל מה שקשה לך או יש לך איזו שאלה, תדבר עם האבך היקר לי מאד ר' ... גרו יאיר. ובכלל טוב מאד, שתקח את עצמך בידך, ותהיה שש ושמח על נעם חלקך, ותאמין לי, שנתתי לך מתנה יפה.

ואת ... תחיה, ראי להיות מאד שמחה ועליזה על המתנה שקבלת, ותכבדו זה את זה, ותבינו אחד את השני, ואז תהיה השכינה שרויה בתוך ביתכם, וכשהשכינה שרויה בתוך הבית, אז כל הברכות מצויות בתוך הבית.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תיא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אבקש אותך, אם תוכל לגשת עכשו אל ... ולשאל אותו מה עם הפרטים שלי, הרי כבר מחר יום חמישי, וביום שני בבקר אני צריך לטוס, וביום ראשון הכל סגור כאן.

אקנה ששמעת את השעור הלילה, יעזר הקדוש ברוך הוא, שנכניס בעצמנו תמיד את דברי רבנו ז"ל, ולא נתבלבל משום בריה שבעולם.

אני מגיע ליבנאל ביום שלישי בבקר בשעה שמונה בערך אל תפלת שחרית, ולכן אם יכולים לבקש את משהו לסדר את דירתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אשרי מי שזוכה ללמד גמרא, שעל-ידי-זה ממשיך על עצמו הארבעה מלאכי השמייה: גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת אמירת גמרא, היו רגילים בזה כל היום כלו, כי זה שורף את כל הקלפות שנדבקו באדם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד גימטרייה הקלפה שמחטאת את האדם בפגם-הברית, ומכניסה באדם דכאון, ועל-כן אל תהיה בטלן, ותחזק את עצמך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תיג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

באתי לבקש אותך, שתקחי את עצמך בדין, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותשמחי ותעודדי את נשות אנשי שלומנו, כי זו המצנה הכי גדולה — לשמח נפשות אמללות, נשים שהן שבורות, ונדמה להן כאלו זה סוף העולם, ובזה שמחזקים, ומאמצים, ומשמחים, ומעודדים את נשמות ישראל, זה מאד חשוב אצלו יתברך, כי אין עוד מצנה יותר גדולה מזו. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות חזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט תפלת הנשים, מאד מאד חשובה בשמים, כמו שאמר רבנו ז"ל, שתפלת האשה הופכת את כל העולמות, ועל-כן תעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד

בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תְּדַבְּרִי הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַז תִּרְאִי נְסִים וּגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ, הֵם כְּנֶגֶד אַרְבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּכְשֶׁאֲדָם חִזּוֹק בְּלִמּוּדֵי הָאֵלּוּ, אִז נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקֵר תְּחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂתַהֲיֶה כָּל-כָּף שְׂמִיחַ, עַד שֶׁתִּשְׁפִיעַ שְׂמִיחָה עַל אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ראש הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַעֲלָהּ מִשְׂמִיחָה; וְאַתָּה צְרִיף לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שֶׁהִיא בִימֵי הַרְיוֹנָה, וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָּהּ וְכוּ' וְכוּ', וְהַעֲקֵר אֶת צְרִיף לְהַבִּינֵן, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר אִשָּׁה לֹא מְסַתְּדֶרֶת עִם חַמּוּתָהּ, כִּי כָּלָה וְחַמּוּתָהּ שׁוֹנְאוֹת זוֹ אֶת זוֹ, וְזוֹ הַמְּצִיאֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, אִפְלוּ שְׂמֵלְבִישִׁים אֶת זֶה בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, אֲבָל הַכֹּל זֶה לְבוּשׁ, כִּי הַמְּצִיאֹת הִיא שְׂכָלָה וְחַמּוֹת אֵינָן מְסַתְּדְרוֹת, כִּי הַחַמּוֹת תְּמִיד חוֹשֶׁבֶת שְׂלֵקָחוּ לָּהּ אֶת הַבֶּן, וְעַל-כֵּן אֵל תִּדְחַק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא מְכַרְחָה לְדַבֵּר עִם אִמְךָ, תִּדּוֹן אוֹתָהּ לְכָף זְכוּת, וּבְזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ. וּבְכֻלָּל הִיָּה טוֹב, שֶׁתִּדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ תְּמִיד לְכָף זְכוּת, וְאֵל תִּכְבִּיד עָלֶיךָ, כִּי הִיא מְסַכְּנָה, עוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים בְּחַיִּים, וְלִכֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵץ וּלְשִׂמְחָה אוֹתָהּ, וְזֶה מְאֹד

מֵאֵד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כְּשֶׁהִבְעֵל וְהֵאֲשֶׁה חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הִיָּה חֲזָק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו, כִּי מֵה יִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׂדִבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלוֹ הַדְּבוּרִים שְׂדִבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, שְׂחֲזַק אוֹתָם, עוֹדֵד אוֹתָם, שְׂמַח אוֹתָם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת שְׂנִיָּהֶם, מִצֵּד אֶחָד לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְקָשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוִס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, שְׂתַצֵּא מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְחֻבּוֹתֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִצֵּד שְׂנֵי תַצֵּא לְהַפְצָה, וּתְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אִין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּטוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

יְעוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְהִיָּה טוֹב שְׂתִדְקְדְּקֵי לְאָכַל בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבָּת סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֻכָּה, כִּי כֹף מְקַבֵּל מִהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֲנֶסֶק זי"ע, שְׂאִם אִשָּׁה מְעַבְרַת אוֹכֶלֶת סְעֻדַת מְלוּוָה מְלֻכָּה, יֵשׁ לָהּ הוֹלָדָה בְּנִקְלָה.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וּבְנוֹדָאֵי בְּעֵלְךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ,

וְרוֹצֶה רַק אֶת טוֹבְתְךָ, וְאֲנִי כְּתַבְתִּי לוֹ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

בְּהַרְיוֹן שֶׁתּוֹלִיד בְּנִקָּל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ...
שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּמִדַּת הָאֱהָבָה, לְאַהֲבֵי אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְאַל תִּתְנַפְּחוּ, חַס
וְחִלְלִי, וְשִׁיחִיָּה לְכֶם תָּמִיד טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת עַל הַרְחוּב וְכוּ'
וְכוּ', וְתָמִיד צְרִיכִים לְזִכֹּר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא צוֹפֵה וּמְבִיט עַל
הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכֹל יוֹם, בְּמִקְרָא
כַּמָּה פְּסוּקִים מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, זְכוּת גְּדוּלָה לְנִשְׁמָה,
וּבְשָׁבוּעַ שְׁלֹא מְסִימִים אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם,
יּוֹצְאוֹת בְּעִיּוֹת לְאָדָם, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה מֵאֵד זְהִיר בְּמִצְוֵה זוֹ, וְכֵן תִּקְבָּע
לְעֶצְמְךָ שְׁעוּר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, זְכוּר תִּזְכֹּר כְּשֶׁהֵייתָ אֲצִלְנוּ, הַתְּמִדָּה מֵאֵד
בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת וְכֵן בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וְעַל כָּלֵם — תִּלְךָ בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶל

שְׁעוֹר שְׁלוֹמְדִים הַלְכוֹת נִדְה וְטָהֳרַת הַמְשַׁפָּחָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי כֹּף מְסַפְּרִים עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ ר' אוּרִי מְסַטְרֵלִיסק זי"ע, שְׁאָמַר, שְׁחֹזֵר עַל הַלְכוֹת אֵלּוֹ אֶלְךָ פְּעָמִים, וְאִם צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה שֶׁהִיא פְּרוּשׁ גָּדוֹל, חֹזֵר אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוֹ אֶלְךָ פְּעָמִים, כְּמָה פְּעָמִים אֲנִי חֹנֵן לְחֹזֵר עַל זֶה?! וְעַל-כֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ הַלְמוּד הַזֶּה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל טָהֳרַת הַמְשַׁפָּחָה.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם כְּבוֹד אָב וְאָם, וְלְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאִשָּׁה וּבְעֵלָה צָרִיכִים לְקַיֵּם פְּעָמִים כְּבוֹד אָב וְאָם, הֵן אֵת הַהוֹרִים שֶׁל הַבְּעַל צָרִיכִים לְכַבֵּד, וְהֵן אֵת הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה צָרִיכִים לְכַבֵּד, וּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם הֵיא מִהַחֲמוּרָה שֶׁבְּחֻמּוֹרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'), וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְהִיָּה חֹזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַהֲלָאוֹת כְּמוֹ שְׁנֹדָבֵר בִּינְנוּ, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִחְזֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, טְשַׁעַק, וְלֹא יִהְיֶה חֲלוּל ה', וְשִׁיְהִיָּה לִי אֲמוּנָה, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְקַבֵּל אֵת הָאֲמוּנָה — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְּרַגְעַ שְׁמֵאֲבָדִים אֵת הָאֲמוּנָה, מְאֲבָדִים אֵת הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵחַ עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, עַל שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּבִגְדֵי

אֲשֶׁר כה תיח בנחל יט

בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה,
וְתִהְיֶה לָּהּ רַפּוּאָה וְשִׁלּוּם. רַפּוּאָת הַנַּפֶּשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף לֹא־שֶׁתָּדָה.

נְעֻמָּה ...

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ
יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּחִיל לְלַכֵּת בֵּין הַהָרִים,
וּלְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת זוֹכִים לִישׁוּב
הַדַּעַת, וְאַתָּה צָרִיף הַרְּבֵה לְצַעֵק אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־כָּל־
פְּנִיִם שָׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם, לְלַכֵּת אֵל הַהָר בְּמִקּוֹם מְבֻדָּד, בְּמִקּוֹם
שָׂאִין שׁוֹמְעִים אוֹתָךְ, וְתַצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
כְּדֵי שְׁיִזְדַּכֶּף מִחֶדֶךְ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אִיף שְׂאִמְרָתִי לָךְ בַּהִיוֹתָךְ אֶצְלִי,
שֶׁהַחֶפֶז לֹא מְשַׁנֶּה אֶת הָאָדָם, אֶלָּא צָרִיכִים לְעַבֵּד הַרְּבֵה עַל הַמַּדּוּת,
וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאִם תִּקְיִים אֶת זֹאת לְצַעֵק בְּכָל יוֹם
אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַל־יְדֵי־זֶה יִזְדַּכֶּף מִחֶדֶךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א, וְסִימָן לו'): כְּשֶׁהִמַּח בְּצַמְצוּמִים,
צָרִיכִים לְצַעֵק הַרְּבֵה — בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּתַפְּלָה.

נָא וְנָא תַּעֲשֶׂה לְעֶמְדָךְ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר
בְּמִקְרָא, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, שְׁעוֹר בְּמִדְרָשׁ, שְׁעוֹר בְּשִׁלְחָן

ערוף, ותהיה חזק בשעורים האלו, כי חבל על ימי הנעורים שיהיו לך בלי למודים, למודי תורה, כי זה מה שישאר מאתנו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותהיה לך פרנסה בשפע, העקר אל תדאג, ותראה איך שהכל יסתדר.

נא ונא תתאזר במדת הסבלנות, כי אי אפשר לעבר את זה העולם בלי מדת הסבלנות, ואל תתעצבן על אף אחד וכו' וכו', ואז יהיה לך טוב כל הימים.

מה טוב ומה נעים, אם תעשה לעצמך שעור בכל יום בספר שו"ת "אשר בנחל", ובכל יום תעין בכמה מכתבים, וזה יעזר לך להתקדם בעבודת ה' יתברך, וכן תקבע לעצמך שעור ב"אוצר הקונטרסים", וזה יחזק אותך, שלא תפנס בדכאון.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תיט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

אם אפשר לאתר את ... גיסף איפה הוא נמצא, ולומר לו, כי מחר כבר ערב שבת, וביום ראשון הכל סגור, וביום שני בבקר אני כבר טס, ועדין הפרטים בידו, מה נעשה עמו וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נזכה להיות דבוקים בו יתברך, ונעשה את כל עניינינו בישוב הדעת גדול, כי העקר בזה

אָשֶׁר כה תכ — כה תכא בְּנִחָל כּא

הַעוֹלָם יָשׁוּב הַדַּעַת, כִּי גְלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי רַבּוּי
הַרְוֵנוּ וְיִשְׁמַח רַבּוּי לַרְוֵי הַרְוֵי

כה תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְסֵדֶר לִי אֶת עֲנִינֵי הַכְּרִטִים, כִּי סוֹכֵן הַנְּסִיעוֹת בִּקְשׁ שְׁיִסְדֶּר
כָּבֵר מִשֵּׁם בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁב, וְזֶה יִהְיֶה הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא תִתְחִיל לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר,
עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּקִבְיעוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ יָשׁוּב
הַדַּעַת, וְלֹא תִהְיֶה פְּזִיז, כִּי הַתְּבוּדוֹת מְכַנִּיסָה בְּאֶדָם יָשׁוּב הַדַּעַת.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ הַיּוֹם דְּרָךְ פִּקֵּס אִם סֵדֶר...

כה תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי אֵין זֹו עֲצָה לִפְלַ בְּדַעַתוֹ כָּלְל,
וּבְפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר "נִצְחָתִי וְאִנְצַח וּמִדָּתוֹ נִצַּח",
וּבְיָדָאִי סוּף כָּל סוּף רַבְּנוּ ז"ל יִנְצַח בְּמִלְחָמָה, אִךְ כְּמָה טוֹב וְיִפָּה,
אִם אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְשִׁימוּ יָד לְזֶה, שְׂכָם וְכַתְּף לְזֶה, וְלֹא כָּל אֶחָד

זוֹכָה, וְאַתָּה מֵהִיחִידִים שְׂזוּכִים, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּהִדְפָּסֶת סִפְרִים כָּל-כָּף יָפִים, עוֹד לֹא הָיוּ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", "חֲיֵי-מוֹהַר"ן, "שִׂיחוֹת-הַר"ן, "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת", כָּל-כָּף יָפִים כְּמוֹ שְׂאֵתָה זְכִיתָ לְהִדְפִּיס, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֲרַף, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵינוּ, אֲשֶׁר הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים הָאֵלֶּה הֵם מְעוֹדְדִים וּמְחַזְקִים וּמְשַׁמְּחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַב רַבָּם שֶׁל אֵלֶּה הַנְּאֻשִׁים הַבָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה רַק אֹדוֹת הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ הַבָּא יִהְיֶה עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה שְׁחַתְּמוּ עָלֵי וְנָדוּ אוֹתֵי, וְלֹא רָצוּ לְדַבֵּר אִתִּי, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְּפַעֵל מֵהֵם כָּלֵל, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֲזוֹ בְּעָרֵב רֹאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז, אֲשֶׁר זֶה עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה שְׁחַתְּמוּ עָלֵי, אֲזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ יוֹם אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאַבְקֵשׁ וְאַתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי, כִּי בְּאֵמֶת רַבּוֹת סְבַלְתִּי, וְרַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מֵה סְבַלְתִּי וּמֵה אֵנִי סוֹבֵל.

הַעֲקָר אֶל תַּפַּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, אֲלֹא תִדַע, כִּי הוּא יִתְבַרֵךְ גְּדוֹל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל פַּעַם (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימֵן טו): הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל גְּדוֹל גְּדוֹל גְּדוֹל (וְהַמְשִׁיף בְּלִשׁוֹנוֹ הַקְדוּשָׁה: גְּרוּיִם גְּרוּיִם וְכוּ', הַרְבֵּה הַרְבֵּה פְּעָמִים), וְאֲסוּר לָךְ לִפְלַ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלַמִי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ה', הַלָּכָה א'): כָּל הָעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, יִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלוֹ אַתָּה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְאֲסוּר לָךְ לִפְלַ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבֶּה זֶה גַם-כֵּן מִהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, הַרוּצָה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזֹב כְּכֹר אֶת הַהִדְפָּסָה, וְהוּא מְבִיא לָךְ תְּמִיד רְעִיוֹנוֹת וְדַמְיוֹנוֹת חֲדָשִׁים, כְּדֵי לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת עַר לְכָל זֶה, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִשְׁבֵּר. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימֵן קכח) עַל פְּסוּק (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-ב' יז): "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'", שְׁבַדְרֵכֵי ה' וּבְעֵבוֹדְתוֹ יִתְבַרֵךְ צְרִיכִים לְהִגְבִּיחַ אֶת עַצְמוֹ, לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת עַצְמוֹ, כִּי אֲסוּר לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ, כְּשֶׁם שְׂאֲסוּר לְשַׁנֵּא אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲסוּר לְשַׁנֵּא אֶת עַצְמוֹ.

אֲשֶׁר כה תכב בַּנְחַל כג

רְאֵה לְחֶזֶק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ
שׁוֹמֵר רַל חוֹף אַחַר הַרֵעַ יְבוֹא הַטּוֹב. שִׁיְהִיָּה לָּךְ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְדִיקָא יֵשׁ בְּקוֹשׁ גְּדוּד קְשׁוּ״ת ״אֲשֶׁר בַּנְחַל״, וְיִסְפְּרִי ״אוֹצֵר־
הַקּוֹנְטְרַסִּים״, וְלִיְתֵר שְׁאָר הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׁזָכִיתִי לְחַדָּשׁ, וְכֹל זֶה
בָּא לִי מֵרַב הַמְּרִירוֹת, וְהַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, שְׁסַבְּלָתִי כָּל יְמֵי חַיֵּי
מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעֲלִי.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

כְּפִי הַנְּרָאָה, אִישָׁן בְּבֵיתְךָ בְּלֵיל שְׁלִישֵׁי אַחַר הַחֲתָנָה.

הַמְּאַחַל לָּךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח, כ״ב סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבְפָרֵט מִבְּתֶךָ שְׁתַּחֲוֶיָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּרְוֶה גַּחַת
מִכָּל יְלָדֶיךָ, וְגַם אֶתָּה תַּהֲיֶה בְּרִיא בְּגוּף וּבְנַפְשׁ וּבְמָמוֹן, וְיִשְׁפַע עֲלֶיךָ
שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

גַּא וְנָא רְאֵה לְרַחֵם עַל בְּנֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי רַחֲמָנוֹת גְּדוּלָּה
עָלֶיךָ, כִּי הוּא מְתַבְּיֵשׁ לְבַבְךָ אוֹתְךָ, אֲבָל הוּא צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, וְרוֹצֵה
לְהִתְחַתֵּן, וְזֶה מִמֶּשׁ עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ גַּפְשׁ, לְעֶצֶר בַּחוּר שְׁלֹא יִתְחַתֵּן,
כִּי הִרְחוּבוֹת מְלֵאִים זְהֵמָה, וְזוֹ סַכְּנַת נַפְשׁוֹת הַיּוֹם לְהַחֲזִיק בַּחוּר
בְּבֵית, וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁיֻכַּל לְהִתְחַתֵּן.

תִּצְמִיחַ לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׂאֵינִי מִלְחִיץ אוֹתָךְ, וְאֵינִי רוֹצֶה לְבַלְבֵּל וּלְעַקֵּם אֶת דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ, אֲלֵא כּוֹאֵב לִי כְּאֵב בְּנֶךְ, שֶׁחִבַּל מְאֹד שְׁהַבֵּן יִסְבֵּל, כִּי בְדוֹר הַזֶּה צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ, שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ יַעֲשׂוּ מִהַפְּכָה בְּעוֹלָם, וְזֶה לְעַמַּת זֶה כְּנֶגֶד הַקְּלוּפּוֹת שְׁמִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת עֲכָשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, הֵן דוֹר הַמַּבּוּל שֶׁהוּא נְאוּף, וְהֵן דוֹר הַהַפְּלָגָה שֶׁהוּא כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵם מִתְפַּשְׁטִים עֲכָשׁוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וַיּוֹצֵאִים פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְנֶגֶד כָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, עָלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגַלוֹת לְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרְסָם לְכֹלֵם אֶת עֲצוֹתֵינוּ הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא צְרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲדוֹרְבָה אֵיפֹה שְׂאֵתָה יְכוֹל לְהַפְיִץ — תְּפִיץ בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה, כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ!?

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, שְׁכֻלָם יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִזְכֶּה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְעוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְקִנּוּת רֶכֶב חֲדָשׁ, וְסוּף כָּל סוּף תַּעֲבֹר לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", שְׁתַּהַיֶּה עִיר לְשֵׁם וּלְתַפְאֳרָתָהּ עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּגַלְיָל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד, שְׁאַתָּה מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה אִתָּה גַם-כֵּן לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְתִזְכֶּה גַם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְרְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אַחֲרֵים, וְתִמְסַד אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוֹר הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה מַה שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵין לָנוּ דְבָר אַחֵר.

הַמֵּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי קִרְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמְּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אִתָּה חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, שְׁפָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת בְּלָתִי רַגְלִים, וּמִי שְׂמוּצִיא אֶת הַכַּחוֹת שְׁלוֹ, מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת

הכחות שלך מהכח אל הפעל, כי כף אָמַר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה), אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁכָל בְּכַח, וַיֵּשׁ שְׁכָל בְּפִעֵל, וַיֵּשׁ שְׁכָל הַנְּקֻנָּה, שְׁכָל בְּכַח יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי בְּכַחוֹת שֶׁל הָאָדָם לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים, אֲבָל עֲקַר הַשְּׁלֵמוֹת לְהוֹצִיא אֶת הַשְּׁכָל מִהַכַּח אֶל הַפִּעֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן זֹכִים לְשְׁכָל הַנְּקֻנָּה, שְׁזֵה מֵהַשְּׁאֲדָם פֶּעַל כָּבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּהּ בְּיַדֶּיהָ, וְתֵצֵא לְהַפְצָהּ, וְתִדְבֵר עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תֵּצֵא מֵעֲצֻמָּהּ.

אם אתה סובל עכשו מהגרזן, לא כדאי לעשות נתיח, ותותר על שירה וכו', יותר טוב שתדבר עם אנשים דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועל-ידי-זֶה תצליח דרכך תמיד.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לשער ואין לתאר כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּה תְּכוּ

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְיָח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

מִדֵּי כָּתַבִּי מִכְּתָב לְבַעֲלֶךָ, אָכְתָּב גַּם לְךָ.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא בונדאי לא יעזב אתכם, ותזכי שביחתך יהיה בית ועד לחכמים, ותלמדו שמה הלכות, אשר זה יסוד גדול ביהדות, שכל מי שחוזר אל הקדוש-ברוך-הוא, הדבר הראשון שילמד הלכות, כי הלכות הן היסוד ביהדות.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, ולדבר אתן מה שאתן צריכה הינו שמחה ואמונה וזה יעזר לה גם-כז.

כה תכו.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר קרת, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובפרט שאת נכנסת ללמד את התלמידות, את צריכה להשתדל מאד להיות בשמחה, כי כשמורה בשמחה, היא משפיעה שמחה על כל התלמידות, וכשמורה היא בעצבות ובמרירות, היא משפיעה עצבות על כל התלמידות, ולכן את צריכה לראות להיות תמיד בשמחה, לחייך לכלם ולדבר עם כלם באהבה, ואז תהיה לה השפעה על החניכות שלך, כי כשהמחנכת שמחה ועליזה, ומקבלת את כלם בפנים יפות, החניכות מקבלות את זה בקלות ובטוב.

העקר רק תתחזקי לא לבלבל את עצמך, מה שאחרים אומרים, ומה שאחרות מדברות, את צריכה לראות לבנות את עצמך, כי זה היסוד בחיים, שכל אדם צריך לשקם את עצמו, ולא להסתכל מה שהשני אומר, כי אם תמיד מסתכלים מה שהשני אומר, אז מאבדים את הראש, ... כי אז חיים עם הראש של השני ... אבל אם אני יואג רק להצליח, אני חי עם הראש שלי, ואת הכלל הזה את צריכה לזכר היטב בחיים, וזה לא רק בחנוך אלא בכל דבר, צריכים

כח אָשֶׁר כה תכח — כה תכט בַּנְחַל

לזכור אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה, וְאִזּוֹ אִם זֹכְרִים אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה — מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אַפְגָּנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, שְׂאֵתָה עוֹבֵד בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, וּבְיִדְאֵי מְלַבֵּד שְׂכָר בְּגִשְׁמֵי, תִּקְבַּל גַּם שְׂכָר בְּרוּחָנִי, כִּי בְּזֶה שְׂעוּזָרִים לְתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אִין עוֹד שְׂכָר לְשֵׁלָם בְּרוּחָנִי, וְעַל-כֵּן תִּחְזַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, שְׂאֵתָה עוֹבֵד בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה.

הַרְגִּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֶךְ בְּכָל יוֹם, כִּי כְּשִׂמְדְבָרִים עֲמוּ יְתַבְרֶךְ, אִזּוֹ יֵשׁ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יְתַבְרֶךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֶךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב

אֲשֶׁר כה תל בנחל כט

ממך, בפרט שאת מחזקת ומעודדת את בעלך, אין עוד מצוה יותר גדולה מזו. כי בה אמרו חכמינו הקדושים (תוא דבי אליהו רבה, פרה

תחזיקי מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.
הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... גרו יאיר.
לנכון קבילתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את כלם לכף זכות, וכן צריכים לדון את עצמו לכף זכות, כי באמת בתורה כתוב לאו (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", שהוא לאו חמור מאד לשנא את זולתו, וכמו שאסור לשנא את זולתו, כך אסור לשנא את עצמו, ואסור להחזיק את עצמו לנחות דרגא, וכאלו הוא הכי גרוע, ולכן אל תחתם את עצמך בלשון שפלות, אלא תקיים (דברי-הימים-ב' יז, ו): "ויגבה לבו בדרךי ה'", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קכה), שבעבודת ה' יתברך אדם צריך להגביה את עצמו ולא להשבר, ולכן תקח את עצמך בידיך, ותהיה רק שמת, ותדע, שיש לך המון נקודות טובות, ותהלה לאל, יש לך אשה טובה, וילדים חמודים, ויש לך

ל אֲשֶׁר כה תלא — כה תלב בְּנַחֵל

למה לחיות בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבְיַדַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה גַם אִתְּךָ דְּבָרִים יָפִים מְאֹד.

תִּשְׁתַּדֵּל לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְאִז גַּם לְךָ יִהְיוּ דְבוּרִים בְּשִׁבִיל עֲצֻמָּה, כִּי כִשְׂאֵדָם מְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, גַּם הוּא מִתְחַזֵּק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהִלּוֹת אֶת הַרְכָּב שְׁלֹךְ בְּבִקְרָה, לִיְדִידְנוּ ... גְרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא צָרִיךְ לְרוּץ בְּבִקְרָה מְקֻדָּם אֵל הַנּוֹעֵדָה, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה פְּקָח, וְהוּא רָצָה לְעַצֵּר אֶת עֲבוֹדַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח, אִם תּוּכַל לְהִלּוֹת לוֹ אֶת הַרְכָּב, רַק שְׂיָסַע אֵל הַנּוֹעֵדָה.

מְאֹז שְׁפַתְבָּתִי לְךָ, הָיוּ עוֹד הַרְבֵּה הוֹרִים שֶׁהִפְלִיגוּ מְאֹד בְּעֲבוּדַתְךָ בְּמִלְמֵדוֹת, וְכֻלָּם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה, וְנִזְכָּה לְגַדֵּל אוֹתָם עַל דְּרָכֵי הַחֲכָמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר כה תלג — כה תלד בַּנְחֵל לֹא

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִטְהוֹר — לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא רַק שְׂמֵקֵבְלִים שְׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲלָא מְקַבְּלִים שְׂכָר
בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם עִם הַחֶתָּן ... גְּרוֹ יָאִיר,
וְהַעֲקֹר תִּלְמַד אֶתְּךָ אֶת חֲמִרַת הַהֲלָכוֹת, שֶׁלֹּא יִקַּל בְּהִלְכָה, חֶסֶם
וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְזֶה עֲנִינֵי שֶׁל כְּרִיתוּת, וְשֶׁלֹּא יִקַּח
אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּצְלִיחַ.

רְאֵה לְהַגִּיחַ אֶת ה"אֲשֶׁר בַּנְחֵל", כִּי אֲצְלִי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִנְזָה לְהַצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר.

לב אָשֶׁר כה תלה בַּנְחָל

אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך את הספר "חסדי אבות", אשר איני יכול להסביר לך את גדל הענין הזה, שזכות להדפיס, ובעוונותינו הרבים, לא זכיתי לגמור עדין את המחזור — מרב הטְרָדוֹת שֶׁהָיוּ לִי מְצָרְכֵי הַרְבִּים, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לגמור את זה מה שיותר מהר, כי למעשה חשבתי שאין כבר הרבה עבודה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזף לסיים את זה, כדי שנוכל להדפיסו בזמן, ולא ברגע האחרון.

פה תקבל מכתב לשלח דרך פקס ל... מבנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאוד רציתי, שתלך עם ר' ... גרו יאיר, לאתר הקרואנים, כי השבוע כבר מכינים לנו את השטח.

אני מקנה ש ... גרו יאיר, דבר אהב, והסביר לך מה קורה וכו', כף הולכת הקהלה שלנו, וכך הולכות כל קהלות ישראל וכו', וצריכים לחזק את כל נשמות ישראל, כי על כל אחד עובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו', ואחד זורק את האשמה על השני, וצריכים להוריד את האשמה אחד מהשני, וכך רואים לפנינו עולם יפה מאוד, השמש זורחת, הפרחים מדיפים ריח טוב, והלבנה מחיכת וכו' וכו', ובאמת כל הבריאה כלה שרה ושירות ותשבחות, אך אשרי האזנים שזוכות לשמע את זה.

כשמכניסים את עצמו בלמוד התורה הקדושה, אז לא משעמם לאדם, כי עקר השעמום בא פשלא לומדים, וזה אני רואה בחוש, בני-אדם שלומדים תורה, ובפרט מי שזוכה לאהבת התורה, הוא אינו יפסיק ללמד, כי כל החיים שלו זה תנ"ך, משניות, גמרא,

אֲשֶׁר כה תלו — כה תלו בנחל לג

שֶׁלֶחַן עֲרוּף, וְלִכֵּן תַּעֲוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲשׂוּ לְעִצְמָם שְׁעוּרִים
בְּמִדְרֵי בֵּי אֵיזֵי עוֹד מִזֶּבֶר מִזֶּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵף, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחַ, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִשְׁנַת הַלְמוּדִים
הַבָּאָה, יִהְיוּ לָנוּ קְרִיָּאִים, כִּי הַשְּׁבוּעַ עוֹשִׂים לָנוּ תְּשִׁיבָה, וְהַבֵּית-
סֵפֶר יִלָּף עַל מֵי מְנוּחוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִזְכָּה
לְחַנּוּף אֶת הַבְּנוֹת בִּירְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה
מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תַצְטַרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵף, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְחַ, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִיד נַפְשִׁי ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵף מְרַב טְרִדוֹתִי בְּיָמִים אֵלּוּ מִמָּשׁ,
אֵין לִי זְמַן אֲפִלוּ לְאָכַל וְכו'.

אוֹדוֹת שְׂשִׂאֵלְתָּ בְּעִנְיַן הָעֲרוּב שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתַקֵּן, אֲדַרְבְּךָ לָךְ
אֲתוּ, כִּי אֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים אֶת הָעֲרוּב, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְעִילָה
י:): יְבוֹא הַנֶּס מִכָּל מְקוֹם אֲפִלוּ מִהַשָּׁד, וְלִכֵּן תִּדְעֵ לָךְ, שְׂזֶה חֲלוּל

לד אשר כה תלח — כה תלט בנחל

שבת הקמור מאד מאד, ואנחנו צריכים להציל את נשמות ישראל בכל מחיר, ולכן לך אתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

עכשו חזרתי מהציון הקדוש בעיר אומן, והזכרתי אותך ואת אשתך ואת כל ילדיך כמה פעמים לרחמים ולרצון לפני אדון כל (ומזה אני רואה את גדל התועלת, שהדפסנו את השמות בסוף הספר "חסדי אבות", כי כך יכולים לזכר את כל השמות, ואני מקווה לעשות מבצע חדש בעת הדפסת מהדורה שנייה את כל השמות, למען להזכירם בכל המקומות הקדושים לטובה בכל עת רצון).

אודות ההוא שמצלצל, לדעתי, מהיום אל תדבר עם אף אחד דרך הטלפון, וכשיבוא מישהו, אתה צריך לצלצל למשטרה וכו', אבל אני בטוח, שזה סתם איזה איום מאיזה בעל קנאה.

אודות וכו', מה אמר לך! אין מלים בפני להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר כה תמ בְּנַחֵל לה

מה אמר לך! הבאתי לאומן מתנה יפה לרבנו ז"ל — את
מפתח ארות עם פרוז"ש "חמדי ארות" ואמרתי בזה 'חבני הכללי'.

במהדורה הבאה לעשות התרמה ח"י ש"ח על כל שם, ויזכירו את
השמות על ציון רבנו ז"ל, והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע והארז"ל
והרשב"י, כי אני רוצה להעמיד עבורך קרן חזקה, שנוכל להדפיס
ולהדפיס ולספסד את ההדפסה.

מה אמר לך! זה כל-כף יפה להפליא, פלאי פלאות.

המאחל לך שבת שלום...

כה תמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה
בקשתי עליך, שיהיה לך שפע בגשמיות ושפע ברוחניות, שתזכה
להצליח בעבודת ה' יתברך, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה,
ותתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, וכן תפיץ את אור רבנו
ז"ל, ואת כל יהודי שאטה רק פוגש, תדבר אתו רק דבורי אמונה,
כי באמת ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה ועוד מעט אנחנו יוצאים
מפה, אז חבל לבלבל את המוח בשטיות וקטנות הדעת וחלישות
הלב וכו' וכו', צריכים רק להדביק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא,
ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, תהלה לאל, יש לך כחות
עצומים לצאת ולדבר עם עם ישראל, עכשו אנחנו במצב כזה, שכל
אחד מאתנו צריך לצאת ולדבר עם יהודים, ולחזק אותם באמונה

פשוטה בו יתברך, כי כל אחד יש לו ספקות וקשיות על הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אז יש לנו דבורים לדבר עם כל אחד, וזה צריך להיות תפקיד כל אחד מאנשי שלומנו — לדבר עם כל יהודי דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואם יעשו ויתנהגו בצורה כזו, אז יהיה להם גם-כן חזוק, ובפרט אתה, יש לך דבורים טובים, לך תקח חבר, וכיחד תצאו להפצה, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע גדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תמא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליך ועל הילדים שלך, שהקדוש-ברוך-הוא ישמע תפילתי לרחמים ולרצון, והכל יתקיים.

נא ונא ראי להתחזק ותחזקי את נשות אנשי שלומנו, ותתחילי לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואז יהיה לך טוב בחיים, למה את צריכה תמיד להסתפל ולחשב מרע, ואז עובר עליך רע וכו' וכו', יותר טוב לחשב שטוב, ואיך שיהכל נרד, אז תראי את החיים בצורה אחרת לגמרי, ואני מבטיח לך, אם תשארי פה ביבנאל, יהיו לך ילדים מקסימים, ויתחננו בגיל צעיר, ויהיה לך הרבה נחת מהם, לא-כן בעיר גדולה, מי יודע מה יהיה, ה' ישמר מה שעובר היום על הנער — רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע, וההורים תולשים שערות ראשם על הצרות והיסורים שגורמים להם הילדים, ולכן

אָשֶׁר כה תמב בַּנְחֹל לז

תְּהִי פִקְחִית וּמְדַבֵּיקי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ רִק

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַקֶּטֶה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

הָיִיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ לְטוֹבָה שָׁם, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִי שְׂתַמִּיד
בְּשִׂמְחָה — הוּא מְצַלִּיחַ, וְעַל-כֵּן תִּשְׂתַּדְּל מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
תַּמִּיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ בְּכֹל דְּרָכְךָ, וּרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת,
אוֹת שְׂמִחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תַּמִּיד עַל יְדֵי זֶה הוּא
מְצַלִּיחַ, וְעַל כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחַ.

רְאֵה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא
הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֵאשׁ־חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, הַעֲקֹר מֵהַשְּׂצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׂיִם, כִּי כָשָׂאֲשֶׁה מִתְפַּלֵּלֶת אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיֵּשׁ לָהּ לֵב נִשְׁבָּר, תְּפִלָּתָהּ מִתְקַבֵּלֶת לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל. וְלִכֵּן רְאִי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל הַיְלָדִים שֶׁלְּךָ שְׂיִהְיוּ מְצַלְחִים, בְּתוֹרָה וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וּתְפִלַּת הָאֵם עַל הַבָּנִים — מְאֹד מְקַבֵּלֶת לְרִצּוֹן בְּשָׂמִים.

הַיִּיתִי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִזְכַּרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא יִקְבֹּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים...

כה תמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֵאשׁ־חֲדָשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַיִּיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ לְטוֹבָה, וּבִקְשָׁתִי

כה תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... יָרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרְב שַׁבָּת, וּמָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת
אִם הִתְקַדַּם מִשְׁהוּ בְּעֵנִין הַבֵּית-סֵפֶר.

הַיִּיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִזְכַּרְתִּיךָ לְטוֹבָה, וְהִרְבָּה בְּקִשְׁתִּי
עֲבוּרֶךָ וְעָבוֹר אֲשַׁתֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲלוּ תַּפְלוּתֵינוּ
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי אָדוֹן כֹּל.

אֲנִי מָאד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהִכֵּל יִסְתַּדֵּר בְּעֵנִין
הַבֵּית-סֵפֶר לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְנִזְכֶּה לְחִנּוּף אֶת הַבְּנוֹת עַל טְהָרַת הַקְּדָשׁ,
וְאֲנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַמְּרִץ אִיךָ לְחִנּוּף אֶת הַבְּנוֹת
בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהָרָהּ, כִּי זֶה הִיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצִלְנוּ, וְעַל זֶה אֲנוּ צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּפַעַל מִמֶּשׁ, וְלִקְחַת אֶת הַמּוֹרוֹת הַכִּי טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיְנֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאִם יֵשׁ אֵילוּ
חֲדָשׁוֹת — תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

זְכֵנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבָּה
הַתְּפִלָּתִי עֲבוּרֶךָ וְעָבוֹר הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׂהַתְּפִלוֹת יַעֲלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי אָדוֹן כֹּל.

הַעֲקָר רָאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁפַעוּלָם, וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
וְיִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ. וְכִי יִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ, וְכִי יִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּוְתוֹ.

כה תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךְ.

עָלִי לְהוֹדִיעַ לְךָ דְּבַר רֵאשׁוֹן, שְׁאַנִּי אִישִׁית לֹא קָרָאתִי אֶת בְּנֵיךָ
לְלַמֵּד אֶצְלִי, וְעַל-כֵּן שָׁלָא יְהִי לְךָ שׁוֹם טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלַי.

דְּבַר שְׁנִי, לְדַעֲתִי, כְּפִי הַהִתְנַהֲגוּת שְׁלָךְ בְּגַעְגּוּעִים, שְׁאַתְּ כָּל-כָּף
מִתְגַּעְגַּעֶת, וּמִכְנִיסָה אֶת יְסוּרֵי אֲשֶׁמָה בְּבִנְךָ וְכו', אֶת הוֹרְסַת אוֹתוֹ
לְגַמְרִי, כִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ לֹא רַק שָׁלָא יְהִי תְּלִמִּיד חֶכֶם, אֶלָּא אֶת לֹא
נוֹתְנַת לוֹ אֶפְשָׁרוֹת לְגַדֵּל, הוּא תְּמִיד יְהִי תַחַת הַסִּינַר שֶׁל הָאֲמָא.
אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ שֶׁהֵבֵן גְּדֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן מִתְחַתֵּן, צְרִיכִים
לְתַת לוֹ אֶפְשָׁרוֹת שִׁיְהִי עֲצָמָאֵי, וְזֶה לֹא רַק אִם הוּא בְּחוּץ לְאָרֶץ,
כִּי אֶפְלוֹ שִׁיְהִי בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְתַת לוֹ אֶפְשָׁרוֹת לְהִיּוֹת
עֲצָמָאֵי, וְלֹא לְהַכְנִיס בּוֹ תְּמִיד גַּעְגּוּעִים שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל וְכו' וְכו',
וְאַף שְׁאַנִּי מִבֵּין אֶת הַרְגָּשׁוֹת שְׁלָךְ בְּתוֹר אֲמָא, בְּשִׁבְלֵי זֶה אֲנִי רַק
מִבְּקַשׁ וּמַעֲוֹרֵר אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁנֵּי אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָךְ אֶל הַבֵּן, כִּי אֶת
הוֹרְסַת אוֹתוֹ לְגַמְרִי, מִצְדֵּי אֲתָם יְכוּלִים לְקַחַת אוֹתוֹ תְּכַף-וּמִדָּ
הַבֵּיתָה, אֲבָל לֹא לְהַכְנִיס בֵּבֵן רְגִישֵׁי נְחִיתוֹת, כְּאֶלּוֹ הוּא עֲדִין יֵלֵד בֵּן
שָׁלֵשׁ, שָׁלָא יְכוּל לְתַת לְעֲצָמוֹ יַעֲצָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, לֹא חֶסֶר לוֹ כְּלוּם,
בְּגִשְׁמִיּוֹת יֵשׁ אֲכָל בְּשִׁפְעַ, בְּגוּד וְכָל מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ אֲנִי קוֹנֶה לוֹ,
וּמִסְתַּכֵּל עָלָיו אִישִׁית כְּמוֹ הַבֵּן שְׁלִי, וְגַם לוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה

מֵאֵד, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם צָרִיכִים כָּל־כֶּף לְהִכְנִיס בּוֹ רִגְשֵׁי אֲשֶׁמָּה, כְּאֵלוֹ הוּא עֹזֵב אֶת הָאֲמָא ... וְהֵאֵם שְׂיָךְ דְּבָר כְּזֶה, לְנִתְקַב בֵּן מֵאֲמָא ... [כְּפִי שֶׁהִתְבַּטְּאֵת]; הֵאֵם אֶחָד רוֹצֵה לְנִתְקַב אֶת הַבֵּן שְׂלָךְ מִמֶּךָ? ...! אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אַתְּ צָרִיכָה כָּל־כֶּף לְהִכְנִיס בְּיָלֵד רִגְשׁוֹת אֲשֶׁמָּה וְנִעְגּוּעִים, שְׂזֵה מִמֶּשׁ טְרוּף הַדַּעַת, אַתְּ צָרִיכָה לְזָכֹר, שֶׁהַבֵּן הַזֶּה יוֹם אֶחָד צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, וּמָה תַּעֲשִׂי אַז? ! וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שְׂיִישׁ לוֹ זְמַן, כִּי הַזְּמַן פּוֹרֵחַ, וּבּוֹדָאֵי הוּא יִשְׁאָר כָּל יְמֵי חַיָּיו וְיִלְמַד תּוֹרָה, וְאִם יִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה גְדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל — כַּרְצוֹנָךְ.

הַהִכְרַח הַזֶּה לִי לִכְתּוֹב לָךְ דְּבָרִים אֵלוֹ, כִּי אֲנִי רוֹאָה, שֶׁבְּנֵי־עוֹגוּעִים שְׂלָךְ וְהִיסוּרֵי הָאֲשֶׁמָּה שְׂאֵת עוֹבְדָת עַל הַמְּצַפּוֹן שֶׁל הַיֵּלֵד, אַתְּ הוֹרֵסֶת אוֹתוֹ לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן תַּחֲלִיטִי פֶּעַם וְלִתְמִיד, אוֹ שְׂאֵת רוֹצֵה שֶׁהוּא יִלְמַד פֹּה, אוֹ שְׂאֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַבֵּיתָה. אֲצִלִּי הוּא מְצַלִּיחַ מֵאֵד, אֲבָל אִם בְּכָל זֹאת אַתֶּם רוֹצִים לְקַחַת אוֹתוֹ הַבֵּיתָה — בְּכַבּוּד גְּדוֹל, לֹא יְכוּלִים תְּמִיד לְבַלְבֵּל אֶת הַיֵּלֵד וְלַהֲרִס אוֹתוֹ נְפֹשִׁית, אֲשֶׁר זֶה רְצִיחָה גְדוֹלָה, אַתֶּם צָרִיכִים לְתַת הַזְדַּמְנוֹת לַיֵּלֵד לְגְדֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף יָבוֹא הַיּוֹם וְהוּא יִצְטָרֵךְ לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִי, וְלֹא לְהִתְחַבֵּא תַּחַת הַסִּינַר שֶׁל הָאֲמָא, הָאֵין אַתְּ יְכוּלָה לְהַבִּין דְּבָר כְּזֶה? !

שׁוֹב פֶּעַם אֲנִי מְדַגֵּישׁ, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא חָסַר לוֹ דְּבָר.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם גִּנְחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אֲנִי לֹא קָרָאתִי אֶת בְּנֵךְ לְלַמַּד אֲצִלְנוּ, וְעַל־כֵּן אֵל תְּבוֹאֵי אֵלַי בְּטַעֲנוֹת עִם מִכְתָּבִים אֲרַכִּים וְכו' וְכו'.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער על הגשמיות והצמצומים שעובר עליכם, והנה אני שולח פה המלצה, ואני אעשה התעוררות בין אנשי שלומנו, שיעשו משהו, אבל אני מכרח להגיד לך, שבתך ... תחיה, זכותה לחתן, שהוא, ברוך השם, בחור מאד טוב, ובעל מדות טובות, אבל בעונותינו הרבים, כך הסתבב, שראית איך שהאמא שלו לא נתנה גבוי, והבחור עובר הרבה יסורים, שהוא אינו יכול לעמד בלחץ מצד ההורים, ועל-כן, לדעתי, אסור לכם לצפות מההורים שלו כלום, כי הם לא יתנו, הם טפוסים כאלו, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, ומצד שני מצאתם בחור טוב, וירא שמים, ומתמיד בלמוד.

תאמיני לי, שאף לא היחידה, אצלי היה בחור, שהתחתן לא מזמן, ואף אחד בעולם לא רצה לעזר לחתונה, ועוד לא היה לי דבר כזה, שאפלו מעיל ומכנסים לא יכלתי להשיג לו, והמשפחה של הבת היו עניים מרודים, בלא כלום, וגם את המשכנת שהאם מקבלת — מאתים דולר לחדש, מסרה את זה לבתה, כדי שתקנה בזה בגדים, כי אין להם לפרטה אפלו שנה פרוטה, ולמי שרק פניתי, אף אחד לא התחשב, ודבר כזה עוד לא היה אצלי, ועם כל זאת הם התחתנו, והם שמחים ועליזים, ואינם מצפים לשום תשועה מאדם בשר ודם, ולכן גם אצלי אני רואה אותו הדבר, אם תצפי למתנת בשר ודם, תהיינה לך אכזבות גדולות, חסדי ה' יתברך, אחר הסבל ש... תחיה סבלה כל-כך הרבה, סוף כל סוף מצאה בחור טוב, ואתם צריכים מאד מאד לשמח, ובנדאי זה כואב, שהצד השני אינו משלם, מה לעשות? גם אצלי היה דבר כזה, שהבטיחו לי הרים וגבעות, ואחר החתונה לא נתנו אגורה אחת, ואני לא מתחרט,

שְׁחַתְנָתִי אֶת יְלָדֵי וְכוּ' וְכוּ', וְאִף שְׁאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת הַכָּאֵב —
 מֵה פִּתְאֹם, שֶׁהֵצֵד הַשָּׁנִי לֹא יִתֵּן?! אֲבָל כִּן הַחַיִּים, וּבְמִשְׁךְ חַיֵּי
 הָאָדָם לֹוּמְדִים הַרְבֵּה, וְרוֹאִים כֹּל מִיַּי תְּכוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל אַנְשִׁים,
 שֶׁהֵם מְאֹד מְאֹד מְשֻׁנִּים, אֲבָל צְרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַיְלָדִים,
 וּבִדְרֹאֵי הַבַּת שֶׁלָּךְ תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶׁרֶת שֶׁשָּׂשָׂהּ תִּתְחַתֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, וְגַם מֵה שֶׁהַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
 ו"ל, שִׁיקִּים וַיַּעֲלֶה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כֹּל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תֵּן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַיִּיתִי אֲצַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהַתְּפִלָּתִי הַרְבֵּה בְּשִׁבְלֶךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ
 בְּרַבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל תִּתְחַמֵּק
 מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה, וְהַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי שְׁעֵמוֹם וְלַיָּדֵי
 זְמָה, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה לָךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד חֲמֹשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם,
 בְּאִפֶּן שֶׁתְּסִיִּם בְּכֹל שְׁבוּעַת אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַת, וְכֵן תִּלְמַד וְתִגְרַס הַרְבֵּה
 פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּלְמַד הַרְבֵּה גְּמָרָא,
 שֶׁהוּא "תִּלְמוּד", הַעוֹלָה אֶ"רִץ" כְּנִ"עֵן", כִּי הַלּוּמַד תִּלְמוּד, מְבַטֵּל
 אֶת הַקְּלָפָה שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד),
 וּמַעֲשֵׂה הַכְּנַעֲנִים הִיָּה מְאֹד מְזֵהֵם, וְלִכֵּן מִי שֶׁזּוֹכֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה
 גְּמָרָא, זּוֹכֵה לְבַטֵּל אֶת הַקְּלָפוֹת הָאֵלֶּה, וְכֵן תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם מִדְּרָשׁ
 כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וּמִי שֶׁלּוּמַד בְּכֹל יוֹם אֶרְבָּעָה לְמוֹדִים
 הָאֵלֶּה: מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, מְמַשִּׁיף עַל עֲצֻמוֹ אוֹר שֶׁל
 הָאֶרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה.

אָשֶׁר כה תנא בנחל מה

זְכוּר אֵיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַיְתֵה לִי לְחַתֵּן אוֹתְךָ, וְכָל פְּנֵי הַיְתֵה
כְּדֵי לְהִיט אֶת מְאִמְרֵי ז"ל (מִיִּזְוֹת הַיָּד): לֹא־מֵד הוֹרֵה בְּמִהְרֵה — וְיִשְׂא

עַל כָּל יוֹם יוֹם שְׁעוֹיָו בְּלִי לְמוֹת נִתְּוֹנָה נִקְוֹוֹשָׁה, כִּי יוֹ אֲבִיָּה
נִצְחִית, וְתִאֲמִין לִי, אִם הִיָּה לִי יוֹם שֶׁל אֶלְף שְׁעוֹת, הִיִּיתִי מְנַצֵּל אֶת
זֶה, כִּי יֵשׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה לְלַמֵּד, וּמִי יִתֵּן, שְׁכַל יוֹם יוֹם שְׁלִי יִהְיֶה
אֶלְף שְׁעוֹת, וְיִהְיֶה לִי עִם מָה לְמַלֵּא אֶת זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִתֶּה מְסַתְדֵר עִם אֲשֶׁתְךָ,
וְהַכֵּל הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרָה, וְעַל-כָּל-פָּנִים רְצִיתִי שְׂתַכְתֵּב לִי שׁוֹרוֹתִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר חֲקֵת, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה בִקְשִׁיתִי בְּעִבּוּרְךָ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן
כָּל.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה
בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא,
מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ, הֵם פְּנֵגֵד אֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְתִלְמֵד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י
עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂתַסִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן תִּגְרַס
פָּרָק אַחַר פָּרָק מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה פְּרָקִים בְּכָל
יוֹם. וְעַל כָּל־ם — תִּלְמֵד הַרְבֵּה גְּמֵרָא, וְתִלְמֵד דְּפִים אַחַר דְּפִים, שְׁוָה

זַנְבֵּךְ אוֹתְךָ לְגַמְרִי, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת בַּמְדַּרְשׁ בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן, וּבְמִשְׁךָ כַּמָּה שָׁנִים תִּזְכֶּה לְסִימָם. זְכוּר כַּמָּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַיְתָה לִי עַד שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתְךָ, וְכֹנַנְתִּי הַיְתָה כְּדִי לְקַיֵּם מְאֶמְרֵם וְ"ל (מְנַחוֹת קי.): לוֹמַד תּוֹרָה בְּטֶהְרָה, נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחֲרֶיךָ לוֹמַד תּוֹרָה, כִּי זוֹ שִׁיטְתִּי, שְׁבַחוּרִים צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, כְּדִי שְׁיִלְמְדוּ תּוֹרָה עִם מִחַ גָּקִי, אֲבָל לֹא שְׁיִתְחַתְּנוּ, וְאַחֲרֶיךָ יִבְטְלוּ אֶת הַזְמַן הַיְקָר מִפְּזוֹ. תֵּאמְרִין לִי, אִם הִיָּה לִי יוֹם שֶׁל אֶלְף שְׁעוֹת, הִיִּיתִי מְמַלֵּא אֶת זֶה מֵרַב מַה שְׁיִישׁ לְלַמַּד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכֵּן רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְמַן הַיְקָר שְׁלֶךְ, כִּי עַכְשָׁו הוּא הַזְמַן הַכִּי יָפֵה 'לְגַנְבִי' זְמַנִּים לְלַמַּד תּוֹרָה בְּהִתְמַדְדָה, וְאִם תִּצְיֵית אוֹתִי — לֹא תִפְסִיד, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת חֻקֵּי, ב' דְּרָאשׁ-חֻדֶּשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

תְּמַשִּׁיכִי לְכַתֵּב לִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲשַׁמַּח, כִּי הַרְבֵּה הִתְפַּלְלִיתִי עֲלֵיכֶם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ וְ"ל, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַוֶּה, שְׁאַתֶּם חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זוֹ כָּל שְׁמַחְתִּי — כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַת אֲצֵלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׁיִישׁ בִּינֵיכֶם אֶהְבֶּה, וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵהַחֲלוּמוֹת, כִּי הַחֲלוּמוֹת
שׂוֹא יְדַבְּרוּ, וְטוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד בְּלִקְוִיטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ד,
מִבְּרוּר הַמְּדַמָּה, וְלוֹמַר עָלֶיךָ תְּפִלָּה מִ"לִקְוִיטֵי-תְּפִלוֹת", וְזֶה יוֹעִיל
לְךָ הַרְבֵּה, כִּי הִיא תוֹרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, אֲשֶׁרִינוּ מֶה טוֹב חֶלְקֵנוּ,
וּמָה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֵנוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא
וְנִפְלְאָ כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד תָּנִם
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת כָּל הַמַּכְתָּבִים שֶׁשְּׁלַחְתִּי לְךָ אֶל יַעֲרֵם, כִּי הֵם
מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים אֵלֵינוּ הֵם כְּנֶגֶד אַרְבְּעָה עוֹלָמוֹת:
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים. וְהַעֲקָר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, רַק לְתַפְסֵם בְּכָל יוֹם
לְמוֹדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-יַחֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

זְכַנִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְכֵּרְתִּי
אוֹתָךְ לְטוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה
לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּכָל
יוֹם לְלַמֵּד חֵק וְלֹא יַעֲבֹר מִקֶּרְא פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ עִם פְּרוּשׁ רַש"י עִם
הַתְּרַגּוּם, וּבְכָל יוֹם תִּלְמַד כַּמָּה פְּסוּקִים, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּסוֹף הַשְּׁבוּעַ
אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקֶּרְא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְזֶה יְסוּד חֲזָק לְיִרְאַת
שָׁמַיִם, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן תִּהְיֶה עֶסוּק, וְכֵן תִּגְרַס
הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּתְחִיל בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד מֵהַתְּחִלַּת הַמְדַרְשׁ כֹּל
יוֹם כַּמָּה סְעִיפִים, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּאֵמֶת כָּל כּוֹנְנִי לְחַתֵּן
אֶת הַבַּחּוּרִים סְמוּךְ לְפָרְקִים, הִיא רַק — כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לְקַיֵּם אֶת
מִצְוַת ז"ל (מְנַחוֹת קי.): לִוְדָה תִּוְרָה בְּטִהְרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה,
וְאַחֲרֵי-כֵן לִוְדָה תִּוְרָה, וְזוֹ שִׁיטָּתִי, שְׁבַחְוִרִים צְרִיכִים לְהַתְּחַתֵּן
בְּהִגְיָעָם לְפָרְקִים, כְּדֵי שְׂיִלְמְדוּ תִּוְרָה בְּטִהְרָה, וְלֹא שְׂיִתְחַתְּנוּ,
וְאַחֲרֵי-כֵן יִבְטְלוּ אֶת הַזְּמַן, וְלֹא יִדְעוּ מַה לַּעֲשׂוֹת עִם עֲצָמָם. וְלָכֵן
רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּר לְמוֹד הַתִּוְרָה הַקְדוֹשָׁה, כִּי לֹא יִשְׂאֵר
מֵאֲתָנוּ כְּלוּם, רַק מַה שְׂאֲנוּ זֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן, וְתִבְנֶצֶל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלֶךְ מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִנְהַ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּתְחַיֶּה.

זְכַנִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי
עֲלֵיכֶם, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית,

אָשֶׁר כֹּה תִנּוּ — כֹּה תִנּוּ בְּנַחֵל מַט

וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִכְבְּנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְזוֹ תִהְיֶה כָּל יְיָמֵיכֶם רַחֵם רַחֵם לְיָמֵיכֶם הַזֶּה וְלְיָמֵי אֲשֶׁר יִמְנָע וְיִמְנָע אֲרַכּוּם

כֹּה תִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

זְכֹנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתֵּי מַמְנוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתִצְלַיִח דְּרַכָּךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, אֲלֵא 'תִּגְנֹב' בְּכֹל יוֹם זְמַנִּים לְלִמּוֹד חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן לְגַרְסַת הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֲמִירָה בְּגְמָרָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי זְהָמוֹת, וְכֵן תִּלְמַד כְּסֵדֶרֶן מְדֻרָשׁ, וּמִי שְׂזוֹכָה לְלִמּוֹד אֲרַבְּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ בְּכֹל יוֹם, אֲזִי מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזקי גם את בעלך, ושניכם תגורו ביחד באהבה, אהוה ורעות, ותשתדלי לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו קצת, וכל מה שאת צריכה, תבקשי מהקדוש-ברוך-הוא, כף למד אותנו רבנו ז"ל, ואם נקים את דברי רבנו ז"ל — לא נפסיד, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, העקר תשתדלו לכבד אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולאהב אחד את השני, כי רבנו ז"ל מאד הקפיד על שלום-בית והבנה הדרדית (שיחות-הר"ן, סימן רסג), שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו על בני הנעורים לשבור להם את השלום-בית, כדי להכשילם וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותאמין אשר הקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכשאדם נכנס בתוך האמונה הפשוטה הזו, ורואה איך שהכל אלקות, אז עוברים לו כל החיים בקלות. ולכן אל תהיה בטלן! תמשיך את עצמך אליו יתברך, ואז תתפטר מכל הצרות ומכל היסורים. והעקר תעזר לי לבנין בית-המדרש, שאוכל להוציא מהכח אל הפעל לבנות את בית-המדרש, כי עדין אני חייב המון כספים לקבלן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר אתפטר מהצרות ומהחובות

אֲחֻזָּה וְרַעוּת, וְתָמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְשׂוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיכֶם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וְתִהְיֶי תָּמִיד דְּבוּקָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד תַּחֲשָׁבִי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאִין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִפִּי שֶׁמְכַנְיָסִים בְּעֶצְמָם יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד — בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי.

אוֹדוֹת הָאֱלֹהִים שֶׁאֵת סוּבְלַת וְכוּ', זוּ מַחְלָה שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְצַאֵת מִזֶּה, רַק לְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקַּל לוֹ, וְעַם תְּפִלָּה אֶפְשֶׁר לְהַפְטֵר לְגַמְרֵי מִזֶּה, אֲבָל הָאֱלֹהִים שֶׁבָּאָה מֵאֲבָק וְכוּ', זֶה קִשָּׁה לְצַאֵת, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי תְּפִלָּה הַכֹּל יְכוּלִים לְפַעַל אֶצְל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּפַטְרֵי מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי
בְּעִבּוּרְךָ, שְׂכָבָר תִּצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּמִכָּל הַצְּמִצּוּמִים, וְתִזְכֶּה לְהִרְבּוֹת
חִילִים לְתוֹרָה, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה.

אוֹדוֹת הַבֵּר-מְצוּה שְׂאִתָּה שׂוֹאֵל, לְדַעְתִּי, הֲכִי טוֹב לַעֲשׂוֹת אֶת
זֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן י"ד מְנַחֵם-אָב, כִּי בְּיוֹם שְׁנֵי תְהִיָּה הַחֲתֻנָּה שֶׁל ר'
... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶגֶב, הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בְּשָׂמִי בֵּין
אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הִיְהוּדֵי הַזֶּה מְסַכֵּן, אֵין לוֹ כְּלוּם לְחֲתֻנָּה, וְאִף אֶחָד
אֵינוּ דוֹאֵג בְּעִבּוּרוֹ, וְלָרֶשׁ אֵין כֹּל, לְכֵן רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין
אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲזְרוּ לוֹ, וַיְהִיָּה לְהַכְנִסֵת כְּלָה, כִּי כָּבֵר סָבַל הִרְבֵּה
בְּחַיִּים.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר אֲשֶׁר מְדַבְּרִים עִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר
אֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וּמִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הָרִי הוּא מְצָלִיחַ בֵּין בְּגִשְׂמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין קה.): מָאן דְּסִיר נְכִסִּיהַ כָּל יוֹמָא
מְשַׁכַּח אִיסְתְּרָא, פִּשְׁטוֹת לּוּמְדִים — מִי שְׂמִסְתַּוְּבַב וּמְחַפֵּשׁ תְּמִיד
בְּנְכִסִּים שְׁלוֹ, הוּא מוֹצֵא מְטַבֵּעַ, כִּי הוּא מְתַקֵּן תְּכָף-וּמִיד מֵה
שְׂצוּרִיכִים, אָבַל רַבְּנוּ הָאֱלָקִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים ז"ל פִּרְשׁ, שְׂהַדְּבָרִים

רומזים על ענגנים רוחניים, ועל נכסים נפשיים, שהם תורה ומצוות, ולזה אמר: מאז חסיד וכסיה בכל יומא רמז בזה על נכסיה

התורה הקדושה, כי מה ישאר מהאדם? רק למוד התורה הקדושה, כי שאר דברים הכל הכל ורעות רוח, והנה ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, וחבל על יום שלא לומדים תורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להרביץ תורה כל ימי חייך, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... נרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות על ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתפלותינו תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

ראה לקחת את עצמך בידיך, ותצא להפיץ את אור רבנו ז"ל בין נשמות ישראל, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו — מלהציל נשמות ישראל, וזה דבר גדול מאד מאד, אשרי מי שיהיה חזק בזה, וזה יביא לך גם פרנסה בגשמיית, העקר תלך בעזות ובעקשנות דקדושה.

הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור

נד אשר כה תסב — כה תסג **בנחל**

שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נְצִיחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ שְׂאִין
לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְהַבְּנֵה הַדְּרִית וְאֶהְבֶּה,
וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בַּיִת וְעַד לְחֻכְמִים, וְתַכְּנִינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד
לְשָׁנִי, וְתִהְיֶה לָכֶם שְׂמֵחַת הַחַיִּים וּפְרֻנְסָה, וְתִזְכְּרוּ לְצֵאת מִכָּל
צָרוֹתֵיכֶם וְחֻבוֹתֵיכֶם.

רְאֵי לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁל הָאִשָּׁה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת — כֶּךָ גְּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתָן, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּפְּלוּתֵינוּ תִּתְקַבְּלָה
לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל, וְתִזְכְּךָ לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ בְּקָרוֹב מְאֹד.

אָשֶׁר כה תסד בְּנַחֵל נה

הַעֲקֹר רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִצָּא לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ
ז"ל וְרַז חַיִּיךָ בְּרוּיִם בִּימֵי-הַמְּדֻרָשׁ וְאַתָּה יָכוֹל לְאַמֵּץ בְּחַפְזִים וּלְקַחַת

יְתָרְחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּיּוֹת.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יְתָבְרָךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם
כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכַמָּה סִימָנִים שְׁלַחַן
עָרוּף מִחֵבֶר וְהַרְמ"א, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמֻחַת הַחַיִּים, וְתִהְיֶה מְרַצָּה
מִעֲצָמָךְ, וְתִהְיֶה מְאֻשֶּׁר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר חֲקַת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיִּיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּעַבּוּרְךָ, שְׁבִיחוֹת
רַבְּנוּ ז"ל תְּהִי בְּרִיאָה, וְשִׁלָּא תִצְטָרְכִי לְעַבֵּר שׁוּם נְתוּחִים, וְשִׁלָּא
יְחַסֵּר לְךָ שׁוּם דְּבָר, וְתִהְיֶה חֵכִי מְאֻשֶּׁר בְּחַיִּים, וְתוֹכִי לְחַתֵּן אֶת בְּתוּלָתְךָ
מִה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל,

וְאֵל תְּדַאֲגֵי, כִּי הֲרוֹפְאִים סָתָם מִפְּחִידִים, וְלִדְעָתִי זֶה כְּלוּם, וְאֵין אֶת
צְרִיכָה לְחַשֵּׁשׁ מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

זְכַנֵּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה
הַתַּפְּלִלָּתִי בְּעִבּוּרְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּלִתְנוּ תַעֲלֶה לְרַצוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִדַּע, שֶׁהַעֲבוּדָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, זֶה עוֹלָה עַל הַפֶּל, כִּי בְּזִכּוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
תְּבוֹא הַגָּאֹלָה. וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחֹנִי, וְנוּכַל לָתֵת לְךָ מִשְׁכָּרַת
יֹתֵר גְּבוּהָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הִצְלָחָה נְצַחִית, הִצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֵן, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁלֹּא
מְדַבְּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שְׂתִּהְיֶה רְגִיל בְּאֲמִירַת
מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וְכִשְׂתִּזְכֶּה לְסִיִּם שְׂשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תִּתְחִיל עוֹד
פַּעַם.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אֶת רַק צְרִיכָה לְהִסְתַּבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ וְעַל בְּעָלְךָ, וְעַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְלִשְׂמֵחַ מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ דִּירָה מִשְׁלָךְ, וּבַעַל מִשְׁלָךְ, וַיְלָדִים מִשְׁלָךְ, שֶׁזֶּה הַשְׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה. זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רְאֵי לְחִזְק וְלַעֲזוּד וְלִשְׂמֵחַ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ דְּגָמָא, וְעַכְשָׁו תִּקְנֵתִי אֶת זֶה יוֹתֵר יָפָה כְּמוֹ שֶׁתִּרְאֶה, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁהַסֵּפֶר יֵצֵא נִפְלָא לְבָנֵי הַנְּעוּרִים.

מָה אֵמַר לָךְ! עוֹבֵר עַכְשָׁו עַל בַּחוּרִים אֲיִם וְנוֹרָא, וַיֵּשׁ בְּקוּשׁ גְּדוֹל עַל הַסֵּפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְעַל-פֶּן אִם תּוּכַל לְוַרֵז כְּדִי

שִׁינְמָר, וַיִּשְׁלַחוּ אֶת זֶה לְכָאן (אֲנִי אֲבַקֵּשׁ אֶת ...), רַק שְׂכָר יִגְמַר, וְכֵן אִם אֶפְשֶׁר לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטֵרס "הַעֵיִן רוֹאָה", שְׁזָה עַל-פִּי הַתּוֹרָה מִלְּקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב, וְהַתְּפִלָּה עָלֶיהָ, וְהַ"שְּׁפַת הַנַּחַל", וְכִמָּה מְכַתְּבִים הַמְדַבְּרִים מִפְּגַם הָעֵינַיִם. מָה אֵמַר לָךְ! אֲנִי מִקְנֵא בְּגֹן-עֵדֶן שֶׁל מִי שִׁינְדְפִיס אֶת זֶה, כִּי פֹה בֵּין הַבְּחוּרִים הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', זֶה אִים וְנוֹרָא מֶה שְׁעוֹבֵר, וְכֵלָם מְבַקְּשִׁים רַק אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַבִּיא לָךְ עוֹד כֶּסֶף, הָעֵקֶר שִׁינְדְפִיס מֶה שְׁיֹתֵר מֵהַר, וַיִּגְיַע לְכָאן עוֹד עֲכָשׁוּ בְּקִיץ הַבּוֹעֵר מֵהַתְּאוֹת.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כה תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַתְּחַמֵּק מִכָּל הָעֵסֶק — מֶה טוֹב וּמֶה נְעִים, כִּי בְּשִׁבִיל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים שְׁקָלִים (וְאֵף שְׁזָה הַרְבֵּה כֶּסֶף), עִם כָּל זֹאת לֹא כְּדַאי כָּל הָעֵסֶק.

אֲנִי מְקַוֶּה, שְׁחֻלְקִי "אֲשֶׁר בְּנַחַל" מִתְקַדְּמִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי מְאֹד בְּחַיִּי, שְׁאֲזַכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יֵאבֵד כָּבֵר אֶפְלוּ מְכַתֵּב אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ הַרְיוֹן קַל, תְּזַהְרִי לְאָכַל סְעֻדַת מְלוּוֶה-מְלִפְנֵי, שְׁמִקְבֵּל מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִינְדֵּעֶנְסֶק זי"ע, שְׁזוֹ סִגְלָה לְהַרְיוֹן קַל.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי כַּמָּה מְכַתְּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּלוֹתֵי עֲלֶיךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לִפְנֵי אָדוֹן כָּל.

תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִשְׁמַע כְּלִי זְמִירָה. וְעֲלֶיךָ לְכַנּוֹת אֶת הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי שֶׁלְּךָ, רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְנָתַן לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְלִכְּנָן צֵא מֵעֲצֻמְךָ וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, וּמָה גַם זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּלוֹתֵי עֲלֵיכֶם, שֶׁיְהִיָּה לְכֶם כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הַעֲקֵר תְּחִזְקִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת עוֹשֶׂה טוֹב מְאֹד,

שְׁאֵת הוֹלָכֶת לְטִיֵּל עִם בְּעֵלָהּ, כִּף שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר כְּאֵלוֹ, חֵס וְחִלְיָהּ, הִיָּה אֵיזָה פְּרוּד בֵּינֵיכֶם, אֲדַרְבֵּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְאַנִּי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם הוּא יִקַּח אֶת הַכְּדוּרִים, יֵצֵא מִהַדְּכָאוֹן שְׁלוֹ, וַיְהִיָּה בְּרִיא בְּנִפְשׁוֹ וּבְשִׁכְלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְתַרְגִּילֵי אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים בְּכָל יוֹם, כִּי הַדְּבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאַנּוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל גְּדֹל הַחֹסֵד שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂאֵנּוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבָּנוּ ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זְכַנִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּעִבּוּרָהּ שָׁם, שְׁתִּהְיֶה לָּהּ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְתֵצֵא מִכָּל צְרוּתֶיהָ, וַיִּתְרַחֵב לָּהּ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֶי.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן עָרֵב וּבִקְרִי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלֻקוּט תְּהִלִּים תַּחֲלַג): כָּל מִי שֶׁבָּא לְבֵית-הַפְּנִסָּת בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה וְנִכְנָס לְבֵית-הַפְּנִסָּת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָהּ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְבוֹא לְבֵית-הַפְּנִסָּת עָרֵב וּבִקְרִי וְצִהָרִים, וּלְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּבֵית-הַפְּנִסָּת דִּיקָא, וְאֲפֹלוּ שְׂוִכְנָסִים לְבֵית-הַפְּנִסָּת, כְּבָר נִמְשָׁף עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת בְּתִי מְדַרְשִׁיּוֹת וּבְתִי

סב אָשׁר כה תעד — כה תעה בנחל

והכל בא מהמתח בבית, ועל-פן עכשו, שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא מתנה יפה — בן כל-כף חמוד, אתם צריכים להשלים בינכם, ובזכות זה תראו ישועה גדולה, שתבוא לכם מן השמים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בשבילך, שתצליח דרכך.

ראה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל בכל יום, ותצא עם אנשי שלומנו בכל יום להפיץ את הקונטרסים המגלים את אמת מציאותו יתברך, כי אין דבר גדול מזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאשתך תעבר את ההריון בקלות, ותבשרו לי בקרוב מאד בשורות משמחות. העקר שהיא תרגיל את עצמה לומר שמות הצדיקים, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר דבר זה משנה את הטבע, ותראו נסים נגלים שייעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בשבילך שיתרחב לך בין בגשמיות ובין ברוחניות, ותהיה

לך רפואה שלמה ברמ"ח איבריך ופש"ה גידיך ובכל טפי דמיק, ומהרה רפוא ומהרה וחמישי את אור רבנו ז"ל וחמישי מדבר עם

לא תהיה מבהל ומבלבל מאף אחד.

ראה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער פלל.

נא ונא הרגל את עצמך להיות בכל יום בכולל כשש שעות, ותלמד תורה, כי זה המזון הנצחי שלנו, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום תורה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעו

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי בעבורכם, שיתרחב לכם בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לכם הרבה נחת מבתכם תחיה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אתם לא יכולים להספיק להלל את הקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, שזכיתם לארס את בנכם ... גרו יאיר, שהיה לו כל-כף קשה למצא שדוף, והנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לכם, ואני בטוח שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם גם עם בתכם ...

וּתְזַכּוּ לְרוֹת הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, הָעֶקֶר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק
 יַחַד וְלֹא לְרִיב, וְאַחַד יִחַזַּק אֶת הַשֵּׁנִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה
 כְּשֵׁי שְׁלוֹם בְּבֵית, וְאֲשֶׁרֵי הַבַּיִת שְׁשׂוּרָה שָׁם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה
 הַדְּרִית.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם שְׁנֵיכֶם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה
 שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
 יוֹצְאִים מִפֶּה, וְחָבֵל לְרִיב וְלִהְתּוֹפֵחַ, וְלָכֵן תִּקְנֵנוּ לְעֲצָמְכֶם אֶת הַמְדָּה
 הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
 נְצַח.

זְכֵנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
 הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵגִיּוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם
 נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם. הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה לָךְ כָּבֹר פְּרָגְסָה סְמוּךְ
 לְבֵיתְךָ, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַטְלִיט בְּטִלְטוּל הַקֶּשֶׁה לְמִרְכּוּז הָאָרֶץ.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׂאֵתֶם
 צְרִיכִים תְּדַבְּרוּ רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה
 בִּינוּ לְבִין קוֹנֵנוּ, הָיוּ תְּמִיד מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת הוּא
 יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח,
 חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה
 לְאָדָם יְדִיעוֹת אֵלּוּ, וְיוֹדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עַל-כֵּן לְמָה
 הוּא צְרִיךְ לְרוּץ אֵל בְּנֵי-אָדָם, יוֹתֵר טוֹב לְרוּץ אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לַעֲזֹר לָנוּ, וְלֹא בְּשֵׁר וְדָם, כִּי "שׂוֹא תְשׁוּעַת

אדם" כתיב (תהלים ס, יג), ולכן ראו שניכם לחזק את עצמכם לדבר

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו
נצח.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה
בקשתי עליכם, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותזכו לקנות
בית משלכם, ותהיה לכם הרחבה בין בגשמי ובין ברוחני, ולא
יחסר לכם שום דבר.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם באהבה גדולה, ולכבד אחד את
השני, ולהיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי
ובין ברוחני, ובבית שיש אוירה של שמחה, השכינה שורה שם,
ורבנו ז"ל הזהירנו מאד על מדת השמחה, וצריכים למסור את נפשו
על מדת השמחה, ועל-כן תחזקו את עצמכם ביחד להיות בשמחה,
ותשמחו את הילדים, ואף פעם אל תכפו את הילדים ואל תכעסו
עליהם, כי הפעם וההכאות שמכים את הילדים בא רק מעצבים,
ואדם צריך להיות סבלן גדול בזה העולם, כי אי אפשר לעבר את
זה העולם בלי מדת הסבלנות. ורבנו ז"ל גלה לנו, אשר מאז שהוא
היה קטן — כבר הבין, שבזה העולם צריכים להיות סבלן גדול,
ועל-כן ראו להיות סבלנים, ותצליחו מאד דרככם.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
וְתִהְיֶה לָּכֶם תָּמִיד שְׂמֵחָה בְּבֵית, וְתִרְאוּ נַחַת מִלְּדִיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יָבִיא לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׂפְעוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוּ יָאִיר, בְּכֹל פַּעַם שְׂאֲנֵי מְקַבֵּל
מִמֶּךָ מִכְתָּב, בּוֹ אַתָּה מְבַשֵּׁר לִי, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת
הַחֻקָּה חוֹצָה, וְאַתָּה מְגַלֶּה אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. מָה אָמַר לָךְ!
אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
צְרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עַצְמוֹ
לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקַּת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחַ
נֶצַח.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּלוֹתַי עֲלֵיכֶם שָׁם, שְׂיִהְיֶה לָּכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנָה הַדְּדִית,
וְתַכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן
שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעַם יִשְׂרָאֵל יִגּוּרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֻוּהָ,
וּבְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ, וּמִכָּל שְׂפָן וְכֹל שְׂפָן בְּבֵית,
שְׂהַבְעֵל צָרִיף לַעֲזוֹר לְאִשָּׁה, וּלְשַׂמַּח וּלְעוֹדֵד וּלְחַזֵּק אוֹתָהּ, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשַׂמְחָה; וְכֵן הָאִשָּׁה צְרִיכָה
לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוּהִי
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וְלִכֵּן רָאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
וּלְשַׂמַּח אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתַפְסִיקוּ כְּכֹר לְרִיב, אֲלֵא תִשְׂמְחוּ עִם
הַמְּתַנֶּה הַיָּקָרָה שְׂנַתֵּן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֵּן כָּל-כָּף חֲמוּד,
שְׂיִהְיֶה צְדִיק קְדוּשׁ, אִם אַתֶּם לֹא תִרְיָבוּ.

נא ונא תשתדלו מאד להיות בשמחה, כי השמחה משרה על
העדה רוח-הקדוש והעשרות וההבאוי מריאות על העדה מרומ

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אבל לא יצא לי לענות לך
תכף-ומיד.

זכיתי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בשבילה,
שהקדוש-ברוך-הוא יוציא אותך מכל הקטנות ומכל המחשבות
זרות והבלבולים, שאתה עובר בעתים הללו.

נא ונא תעשה לעצמך שעור קבוע בכל יום ללמד פרק אחד
ממסכת אבות, וללמד על זה את הפרוש "חסדי אבות", ויהיה לך
חזוק נפלא, ותדע שהרבה התפללתי אצל ציון רבנו ז"ל בעבורך,
שתצא מכל צרותיך וחובותיך, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות,
ותהיה דבוק בחי החיים בו יתברך, העקר רק תתחזק, ואז תראה
נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא אל תהיה שבור, רק תעשה לעצמך חק ולא יעבר בכל
יום לעין קצת בפרוש "חסדי אבות" על הפרק שתלמד בו, כי באמת
הוא מנהג והנהגה טובה ללמד בכל יום פרק אחד ממסכת אבות,
והם ששה פרקים כנגד ששת ימי השבוע, ובשבת חוזרים על כל
המסכתא עוד פעם, וזה תקון גדול לנפש, כי במילא צריכים ללמד

סח אָשׁר כה תפא — כה תפב בַּנְחָל

שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי מוֹסֵר בְּכָל יוֹם, וְאֵין לָךְ עוֹד יוֹתֵר מוֹסֵר כְּמוֹ מוֹסְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂיֵשׁ הַפְּרוּשׁ הַנּוֹפֵלָא הַזֶּה, מִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִפְנְסוּ בָךְ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

זְכַנִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּלָתִי אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ, וְתִצְאֵי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁלָךְ, וּכְבֹר יִהְיֶה אֶצְלְכֶם רַק טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ זְאִיר.

זְכַנִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הַדְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלִיחָה נְצַחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר

אֲשֶׁר כַּה תִּפְגַּג — כַּה תִּפְדֵּי בְּנֵחֶל סט

כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עוֹלָה

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּפְגַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּטָה, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְלֵךְ צִיּוֹן רַבָּנוּ וְ"ל, וְהַרְבֵּה
בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַגִּיּוֹת, וְתִהְיֶה תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר
בְּחַיִּים.

רְאֵי לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, וְתַעֲוֹרְרֵי וְתַחֲזָקֵי וְתִאֲמָצֵי וְתַעֲוֹדְדֵי
אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁיִּתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּפְדֵּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּטָה, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

ע אָשר כה תפה — כה תפו בנחל

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בשבילכם, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות.

נא ונא תעשה לעצמך שעור בכל יום במסכת אבות, ותלמד בכל יום פרק אחד, כי יש ששה פרקים פנגד ששת ימי השבוע, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום פרק אחד, ומכל שכן עכשו שיש הפרוש הנפלא "חסדי אבות", כדאי לך לעיין בפרוש הזה, ותהיה לך התחזקות נפלאה עד מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר הקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב א ל ... תחיה.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליכם, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותהיה לכם שמחת חיים, ויהיה לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותרוו רב נחת מילדיכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתפלוטינו התקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר הקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו א ל ... גרו יאיר.

אָשֶׁר כַּה תַּפְז בְּנַחַל עַא

זַכְּנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְלָא צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוֹזְכָה? שְׂמַחַח תְּמִיד בְּשִׂמְחוֹת.

הַעֲקָר תַּתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹנֵי אֶפְנֵי שְׁבַע-עוֹלָם, וְהִיּוֹתִי מִזַּעַן לְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִמִּסְכַּת אַבּוֹת, כִּי יֵשׁ שְׁשֵׁה פָּרָקִים כְּנֻגַד שְׁשֵׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְיִמָּה טוֹב וְיִמָּה נָעִים, אִם לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד, כִּי הַמוֹסְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, זֶה עוֹלָה עַל הַפֶּל, כִּי בְּהִכְרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמוֹסֵר, וְכֵן כְּשֶׁלּוֹמְדִים מִסְכַּת אַבּוֹת, כְּבָר לֹא צָרִיכִים סֵפֶר אַחֵר, וּבְכַפֵּרְט שְׂיֵשׁ לְךָ אֶת הַפְּרוּשׁ "חֲסֵדֵי אַבּוֹת", טוֹב מְאֹד שֶׁתְּצַרְף אֶת זֶה אֶל הַלְמוּד, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תַּפְז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּטֶת, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

זַכְּנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְלָא צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפַלְלָתִי בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים וְתְּצַלִּיחוּ, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵנִי, וְתִרְוּ רַב נַחַת בְּכָל יְלָדֵיכֶם.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַקֶּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה
לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֶּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּבְכֹרֶט עֲכָשׁוּ שְׂאֵתָה רוּצָה לְצֵאת מִהַמְּלָמְדוֹת, תְּכַנִּס אֶת
עֲצָמֶךָ יוֹתֵר בְּסוֹפְרוֹת, הָעֵקֶר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרֻסָּה
בְּשִׁפְעָה, וְעַל כָּלֵם — אֵל תִּשְׁכַּח מִהַתְּכַלִּית הַנְּצַחִית, לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְתִגְנַב
זְמַנִּים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה
עִמָּךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, סוּף כָּל סוּף
נִשְׁבֵּר הַחֲשֵׁף וְרוֹאִים אֶת הָאוֹר.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמֶךָ שְׁעוֹר בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי יַמִּי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל
וְרִיק, וּפּוֹרְחִים כְּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם אֶת
תְּכַלִּיתוֹ לְפָנַי עֵינָיו, וּמְצִית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹמֵד תּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּל
בְּכּוֹנֵנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליכם, ואקנה לפניו תברוך, שתפלותינו תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ויהיה לכם נחת מילדיכם, ותצליחו בגשמיות וברוחניות, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ותצאו מכל הצרות והחובות, וביתכם יהיה בית ועד לחכמים, ותמיד תהיו רק בשמחה עצומה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצ.

בעזרת השם ותברוך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליך, והעקר תקח את עצמך בידיך, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי אין טוב אלא תורה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד תורה על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אין עוד יותר טוב מזה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וזוכה ללמד תורה, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

תשתדל מאד להתפלל במגן ערב ובקר, ואז לא תחסר לך פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּה תִּצְאָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חֻקֹּת, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, שְׂתַהַיֶּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִצְאוּ מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם וְחֻבוֹתֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאֵי לוֹמֵר לְאַבְיָךְ, שְׂיִתְרַגַּם עוֹד קוֹנִטְרַס בְּשׂוֹפָה הַהוֹדִיָּת, וְיִדְפִּיס אֶת זֶה, כִּי כָּלֵם מִתְּפַעֲלִים מִהַקּוֹנִטְרַס שֶׁהוּא תְּרַגַּם, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי יֵשׁ שָׁם הַרְבֵּה יְהוּדִים, וְחָבֵל שֶׁלֹּא יִדְפֹּס וְיוֹפֵץ, וְלִכְּן תִּגִּידִי לְאַבְיָךְ בְּשִׁמִּי, שְׂיִרְאֶה לְתַרְגַּם עוֹד קוֹנִטְרַס.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּצְבַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר חֻקֹּת, ג' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו בְּצַח.

זְכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַקְּבִלְנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּנִכְּם ... מִצְּלִיחַ מְאֹד אֶצְלֵנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹר עַל יְלָדֵיכֶם, שֶׁלֹּא יִשְׁפְּעוּ מִהֶרְחֹב, כִּי הַיּוֹם

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים, חֵס וְחֶלְיָהּ, שְׁלֵא יתְקַלְקְלוּ,

כה תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

זְכַנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם, שְׁיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם
פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁיִהְיֶה לְכֶם נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

הַנְּנִי דוֹאָג מְאֹד עַל שְׁלוֹם בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יֵאִיר, בְּגִיל שְׁלוֹ הוּא
מְכָרַח כְּבָר לְהַתְחַתֵּן, תֵּאֲמִינוּ לִי, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
בְּפַעַל מִמֶּשׁ בְּעֵבֹר קִדְשָׁת וְטְהָרַת הַנְּעֹר, כִּי אִם יֵלֵד בְּגִיל
חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה כְּבָר הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹעֵר בּוּ מְאֹד מְאֹד, וּבְעֻוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, בָּאִים אֵלַי בַּחֲוָרִים צְעִירִים בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה אוֹ חֲמֵשׁ-
עֶשְׂרֵה פְּגוּמִים מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּפָגַם הַבְּרִית, אֲזִי בְּנֹדָאֵי בַּחֲוָרִים
גְּדוּלִים יוֹתֵר בְּנֵי שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה תִשְׁעֵ-עֶשְׂרֵה, צָרִיכִים לְהִקִּים בֵּית.
וְלִכֵּן עֲצָתִי, שְׁבַחֲוִרִים שְׁמַגִּיעִים לְפָרְקֵם צָרִיכִים לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׁיִוִּיתֵר
מֵהָר, בְּכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ שְׁבַנְכֶם יִתְחַתֵּן, וְלֹא
תִתְחַרְטוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי שְׁדוּף טוֹב בְּעֵבֹרוֹ, הַעֲקֹר שְׁאֲתֶם
תִּרְצוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּשִׁימוּ לִב אֶל
דְּבוּרֵי אֱלוֹ, שְׁאִין לִי שׁוֹם אֵינְטֵרְס אִישִׁי, אֶלָּא לְהַצִּיל אֶת בְּנֵיכֶם, רְאוּ
לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאֵה ... הַיָּקָר לִי מְאֹד, לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיְנֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלֵם, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוּ יתְבַרֵךְ, וְתִמִּיד תִּרְגִּיל אֶת

עצמך לחשב רק ממנו יתברך, כי באמת אין לנו שום דבר בעולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, והיה טוב מאד, אם היית עושה לעצמך שעור קבוע בכל יום במסכת אבות, הינו יש ששה פרקים, שתלמד בכל יום פרק אחד, ותעין גם בפרושי "חסדי אבות", ותהיה לך התחזקות נפלאה לאותו יום, כי באמת צריכים ללמד בכל יום שעור מוסר, ואיפה יש לנו עוד יותר ספר מוסר ממוסרי חכמינו הקדושים שבמסכת אבות, ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תתחיל בכל יום אחר ברכות התורה לומר פרק במסכת אבות, הינו ביום ראשון פרק א', וביום שני פרק ב' וכו' וכו', עד שתזכה לסיים ביום ששי פרק ו', וכן תחזר בכל שבוע, וכך מנהגי זה שנים רבות, ובשבת אני חוזר עוד פעם את כל המסכתא, כי זו סגלה ליראת שמים, ותהלה לאל, זכני הקדוש-ברוך-הוא עם הפרוש הנפלא הזה, ועכשו אני באמצע לסדר פרוש חדש בשם "זכות אבות", יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לסימו ולהדפיסו ולהדפיסו.

הכפל הדבר, ראה לישוב הדבר, ותכתב לי תכף-וימיד בענין השדוף.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אפה צמוד בפנימיות לכבי לטוב כל הימים, ואני מאד מאד שמח, שתהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא מזכה אותך עם ילדים, רק צריכים לבקש ממנו יתברך, שיהיו לך ילדים טובים, צדיקים קדושים, כי כף מוכא בדברי חכמינו הקדושים, שתפלת האב על הבנים מועילה מאד, ומעשה בכהן אחד, שהתפלל הרבה על ילדיו, וזכה לחמשה בנים ולחמש בנות, וזכה לראות בעיניו איך ששמשו במקדש. ולכן ראה להתפלל בכל

כה תצה.

בעזרת השם ותפוח, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבן, לדעתי, מכרח להיות שאחד שבר אותו אישית וכו', או אחד עשה לו משהו וכו' ודי לחכימא. פי אחרת לא יכול להיות, שילד טוב יתהפך, חס וחסלילה, למצב כזה שאפה כותב. ולכן העצה, קדם כל לחזק אותו מאד, ולא להעליב אותו, ולא להשפיל אותו, אלא לתת לו גבוי, והקדוש-ברוך-הוא יעזור שיתהפך לטובה, העקר רק לחזק אותו ולעודד אותו ולשמח אותו, ושירגיש שאין האבא והאמא שונאים אותו, פי בדרך כלל ילד כזה נכנסים בו רגשי אשמה וכו', וכן מפחד מההורים אולי הם שונאים אותו וכו', ולכן אפה ואשתך צריכים להגביה אותו, ולחזק אותו, ולאמץ אותו, ולשמח אותו, ואני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך הרבה נחת ממנו, ושיתהפך לטובה, וגם אפה ואשתך תתפללו עליו, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתנו, שהילד יגדל בתורה וביראת שמים.

הכפל הדבר, לא להשפילו ולא לשבר אותו, ואז יהיה לכם הרבה נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מִקֵּדָם צִלְצְלָה אֵלַי ... תְּחִיָּה בְּעֵינַי הַלְוָאָה וְהַסְכַּמְתִּי אִתָּהּ. מָה
אָמַר לְךָ! אֲנִי פְּשוּט מִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב הַלְאָה,
וְאִיךָ לְסֵדֶר אֶת הַתְּשֻׁלוּמִים, וּבּוֹדְאֵי עֲוֹנוֹתַי גָּרְמוּ לִי כָּל הַצָּרוֹת
הָאֵלֶּה, מִצַּד אֶחָד אֲנִי שֹׁמֵחַ מְאֹד מְאֹד, שְׁעוֹבָדִים בְּקֶצֶב מְהִיר עִם
בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מְאֹד שְׁבוּר, כִּי מֵה יֵלֵד יוֹם וְכוּ',
אִךָ כָּבֵר אָמַר מוֹהֲרֵנִי ז"ל, שְׁבִדְבַר רַבְּנוּ ז"ל לֹא רוֹאִים רַק אֶת
הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְכִךָ אֲנִי מִתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֵּי, אִךָ פֶּעַם לֹא רָאִיתִי
רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, מַה יִּהְיֶה לַיּוֹם הַמִּחְרָת לֹא רָאִיתִי, דְּבַר אֶחָד חֻקִּי
בְּלִבִּי, שֶׁהִתְכַּרַח לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה מֵה שֶׁמִּצִּיל אוֹתִי מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהִסּוּרִים, כִּי אֲנִי מִתְחַזֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (שְׁמוּאֵל-א
ל, ו): "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹי"ה אֱלֹקָיו", דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת,
הָיוּ לוֹ שׁוֹנְאִים, וְאָפְלוּ אִשְׁתּוֹ מִיכָּל בְּזוּה לֹו בְּלִבָּהּ, וְכֵן מֵה שֶׁעָבַר
עָלָיו אַרְבָּעָה מִשְׁבָּרִים מֵאַרְבָּעָה יְלָדִים, אִךָ-עַל-פִּי-כֵן הִתְחַזַּק. מִכָּל
זֶה רוֹאִים, שֶׁבְּזוּה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, כִּי בְּלִי הִתְחַזְּקוֹת
אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וְיִרְחַם עָלַי, וְיִרְחִיב לִי בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחִנִּי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתִּהְיֶה פְּרֻנְסָה
בְּבֵית, כִּי הִיא מִתְלוֹנְנֶת שְׁלֹא-חֲרוּגָה אֵין לָהּ פְּרֻנְסָה, וְאֲנִי בּוֹדְאֵי דָן
אֶת שְׁנֵיכֶם לְכַף זְכוּת, כִּי בּוֹדְאֵי כּוֹנְנֶתְכֶם רַק לְטוֹבָהּ, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזוּב
אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עט

בנחל

כה תצו

אשר

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתִי שאני
מברך ומתפלל בעדך ויחילוך דרכך תמיד

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ו"ל, והרבה
התפללתי בעבורכם, שתפקדו בזרע של קימא, ותחיו חיים נעימים,
והשלום והאהבה יהיו ביניכם תמיד.

נא ונא תתחזקו בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה,
ותחזקו ותשמחו ותעודדו אחד את השני, והעקר — שתכבדו אחד
את השני בהבנה הדדית, שתבינו אחד את השני, כי סוף כל סוף
ימינו כצל עובר, ואם הבעל אינו מבין את האשה, ואם האשה אינה
מבינה את הבעל, אז מתחילות להיות מריבות בתוך הבית, וכשייש
מריבות בבית, כל הבית כבר הרוס. ולכן ראו לשמור מאד על שלום
ביתכם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

צריכים לבטל את עצמנו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, לידע,
להודיע ולהודע, אשר הוא יתברך מחיה וממהה ומקים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתִי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ודרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... שיחיו נצח.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליכם, שיהיה לכם ורעא חיא וקיימא, העקר אתם צריכים להתחזק, ואף שעדין לא רואים ישועת ה', צריכים להאמין באמונה פשוטה, אשר בודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי רבוי התפלות, סוף כל סוף תראו ישועה נוראה ונפלאה מאד מאד, שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ואף שעדין נעלם ונסתר הפל, ולא יודעים כלום מה ילד יום, עם כל זאת עליכם לדעת, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, רק צריכים סבלנות גדולה מאד, ובודאי כבר מתפוצצים העצבים, פי אין כבר כח לחפזות, עם כל זאת ההכרח להתחזק עוד יותר ועוד יותר, וכפי שהאדם מתחזק — כן זוכה שעובר על הפל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... שיחיו.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בעבורכם, שתהיה לכם פרנסה בשפע וברוח, ולא תצטרכו לבריות, אלא תוכלו לתרם לאחרים, ולא שאחרים יתרמו לכם.

פא בנחל כה תק אשר

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשומחה ומדינה אחד את השוני לכה זכות וחשמדלו להריז אחד

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי
בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תק.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... שיחיו נצח.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה
התפללתי בעבורכם.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ולשמור מאד על טהרת המשפחה,
וכדאי לחזר את ההלכות פעם בחדש, כי אלו ההלכות מאד מאד
נצרכות, כי זה ענין של כריתות.

נא ונא הרגילו את עצמכם להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, וכל
מה שאתם צריכים — בין בגשמי ובין ברוחני תבקשו רק ממנו
יתברך, ועל-ידי-זה תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-
הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינַת תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! רבנו ז"ל אָמַר פֶּעַם (תַּיִי-מוֹהֲרֵ"ן, סִימָן רמז):
 חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. וַיֵּשׁ בְּזֶה שְׁלֹשָׁה פְּרוּשִׁים: א.
 הַפְּרוּשׁ שֶׁל הָרַב מִטְשֶׁהְרִין ז"ל, שֶׁאָמַר: אֵיךְ יְכוּלִים לוֹמַר דְּבוּר
 כְּזֶה, הֲלֹא הָיוּ הָאֲבוֹת, הַנְּבִיאִים, הַתַּנְּאִים וְהָאֲמוּרָאִים, הַגְּאוּנִים
 וְהַמְּקַבְּלִים? אֵלָּא חֲדוּשׁ כְּזֶה עִם הַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה כְּזוֹ, זֶה עֲדִין לֹא
 הָיָה בְּעוֹלָם. ב. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שְׂזָה סוֹבֵב לְעֻנֵּין
 הַהִתְחַדְּשׁוֹת, שְׁצָרִיכִים לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל
 רֵגַע, זֶה הָיָה הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל פֶּעַם אָמַר (תַּיִי-מוֹהֲרֵ"ן,
 סִימָן שפד): לֹא מִבְּעֵי שְׁדְּבוּר אֵינוֹ יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֵלָּא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת, אֵלָּא
 אִפְלוּ הֵבֵל פֶּה אֵינוֹ יוֹצֵא מִמֶּנִּי אֵלָּא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת; הֵינּוּ רַבְּנוּ ז"ל
 הִתְחַדְּשׁ בְּכָל רֵגַע וּשְׁנֵיָהּ, וְחֵי חַיִּים חֲדָשִׁים. וְזֶה — חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי
 עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. ג. הַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט פְּרִשְׁתִּי, מִי שֶׁעֵבֵר כָּבֵר
 שְׂבָעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוֹם, וְנָפַל בְּעַמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְעֵבֵר כָּבֵר עַל כָּל
 הַשְּׂאוּל תַּחְתִּית וּמַתְחַתִּיו, וְלֹא הָיְתָה יְרִידָה בְּעוֹלָם שְׁלֵא נָפַל לְשָׁם,
 וְלְכַלְף עֲצָמוֹ בְּכָל מֵינֵי עוֹוֹנוֹת שְׂבָעוֹלָם, וּבְכָל מֵינֵי זְהֻמוֹת, עַד כְּדֵי
 כָּף, שְׂרַחֲמָנָא לְצֻלָּן, אַנְשִׁים נִמְצְאִים בְּיֹאוֹשׁ לְגַמְרֵי, הַתְּיֹאֲשׁוּ
 מִחַיִּיהֶם, עַד שֶׁאָנוּ רוֹאִים אַנְשִׁים שְׂבָאִים מְדוּרֵי דוֹרוֹת צְדִיקִים,
 מִיַּחֲסִים, שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְנָפְלוּ וְהִדְרָדְרוּ וְהִשְׁלִיכוּ מֵהֶם גַּם
 אֶת הַתְּפִלִּין, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, אֵינָם שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, נָפְלוּ בְּזָבֵל עֲמָק,
 וּמִנְחִים בְּיֹאוֹשׁ הַכִּי גְדוֹל. וְהֵינָה מַה מְצָאוּ? קוֹיְנֵטְרַס קֶטֶן מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל, שְׂמַגְלָה וּמְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְחַדִּיר בְּהֶם חַיּוֹת לֹא
 לְהַתְּיֹאֲשׁ, לֹא לְפַחַד, "תְּהִיָּה שְׂמַח", "תְּהִיָּה סְבֻלָּן", "אֵל תַּתְּעַצְבֵּן",

וְזֶה הַפֶּה אוֹתָם מֵהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ, הֵם הָיוּ מֵיֵאָשִׁים לְגַמְרֵי מַחֲיֵיהֶם, יִרְיֵו לְרַחֲמֵי הַמִּשְׁמָטוֹת מִכָּל עֲשֵׂי שְׂמֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁלֹּא עֲשֵׂי אוֹחַם

הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט: הַחֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲוֹן בְּעוֹזֵט לֹא נִזְנוּ. לֹא נִזְנוּ וְיָוֵה כְּזֶה, שְׁאֶחָד שְׁמֵיֵאָשׁ, וְעֹזֵב אֶת הַיְהוּדוּת לְגַמְרֵי, וְהֵנָּה זֶה הַחֲזִירוֹ בְּתִשׁוּבָה. זֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גָדוֹל, וְזֶה הַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קעז): עֲלֵיכֶם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂשֵׁי לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה, זֶה בְּעֵצְמָה צְרִיכָה לִהְיוֹת לָנוּ הַשְּׂמִיחָה, שְׂשֵׁי לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, שֶׁהוּא מְבִיֵן אוֹתָנוּ, הוּא מְחַזֵּק אוֹתָנוּ, הוּא מְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, הוּא מְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וְהוּא מוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַבּוֹץ, וְהוּא מְכַנְּסֵי בְּנוֹ תְּקוּנָה — אֵיךְ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּשִׁבְלֵי זֶה עֲלֵינוּ לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשַׂמְחָה עִם הַרַבֵּי הַזֶּה.

וּבְאֱמֶת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׂמִיחָה אֵינָנו דְּבָר פְּשׁוּט. חוֹשְׁבִים שְׂרַבְנוּ ו"ל רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתָנוּ, אָזִי אוֹמֵר: תְּהִיֵּו בְּשַׂמְחָה, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מְצֻנָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשַׂמְחָה תָּמִיד. אֵינִי זֶה רַק עֵצָה לִהְיוֹת בְּשַׂמְחָה, אֶלֶּא זֶה מְצֻנָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשַׂמְחָה, וְזֶה מְצֻנָה הַכְּלוּלָה מִכָּל הַמְצֻוֹת. כִּי עַל הַתּוֹרָה נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא יְהוָה ה'): "וְיָחִי בְּהֵם" וְלֹא שְׂיָמוּת בְּהֵם. כָּל הַתּוֹרָה הִיא לְהַחֲיוֹת אֶת הָאָדָם וְלֹא לְהַמִּיתוֹ, כִּי אֵינִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חֶפֶץ בְּמִיתָתוֹ שֶׁל רְשָׁעִים אֶלֶּא בְּתִשׁוּבָתוֹ. הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֵינָנו רוֹצֵה לְנַקֵּם בְּבִנְי־אָדָם, אֶלֶּא חֶפֶץ שְׂשִׁיבוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח), שְׂאֵלוֹ הַנְּגִידִים שְׂמִפְחִידִים אֶת בְּנֵי־אָדָם, הֵם בָּאִים מֵאֲלֵפֵי הַנְּפִילִין. וְכֵן אוֹמֵר הַתּוֹלְדוֹת הַקְּדוּשׁ, הַתְּלִמִּיד הַכִּי גָדוֹל שֶׁל הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב זי"ע, בְּפִרְשַׁת חֻקַּת, עַל הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כא, ו): "וַיִּשְׁלַח ה' הַנִּי"ה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים, וַיִּנְשְׁכוּ אֶת הָעָם, וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל", שְׂזֶה סוֹכֵב עַל אֵלוֹ

הַמַּגִּידִים, שְׁהוֹלְכִים לוֹמַר מוֹסֵר לְאֲנָשִׁים, וְהֵם בְּכָלֵל נֹחֲשִׁים וְשׂוֹרְפִים, שְׁנוֹשְׁכִים אֶת הָעַם, וְזֶה גּוֹרֵם: "וַיִּמַּת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל", וַיִּמַּת' זֶה נִפְלֵה, גּוֹרְמִים שְׁבַנֵי-אָדָם יִפְלוּ לְשֹׂאוֹל תַּחְתִּית. אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר הַתְּחִזְקוֹת — לְהַתְּחַזֵּק, וְלֹא לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם, אֲלֵא לְחַזְקוֹ. וַיִּכְמוּ שְׁהִתְבַּטָּא פַּעַם וְאָמַר: קוֹנֵץ לְשֹׁבֵר יְהוּדֵי?! קוֹנֵץ לְהַגְבִּיָּה יְהוּדֵי! וְלָכֵן אִם רַבְּנוּ ז"ל הִדְגִּישׁ וְאָמַר, שְׁמַצּוּה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְרַחֵק מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ — זֶה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְזוֹ מַצְוָה הַכְּלוּלָה מִכָּל הַמַּצְוּוֹת, כִּי כְּשֹׂאָדָם מְקִים אֶת הַמַּצְוָה בְּשִׂמְחָה, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ. וְלָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמַחָה, סִימָן א'): כְּשֹׂאָדָם עוֹשֶׂה מַצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְּבוֹ שָׁלֵם לְאֵלָקָיו. כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשְּׂמִיחָה בְּאָדָם. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגַם חַכְמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחָה, וְאִף שֶׁזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ עַצְמוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא שְׂמִחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָבוֹא לְשִׂמְחָה, וְצְרִיכִים לְנַגֵּן לַעֲצָמוֹ נִגּוֹן שֶׁל שְׂמִיחָה, וּמִכָּל שְׁכָן לְשִׁמְעַת נִגּוֹן שֶׁל שְׂמִיחָה, וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יוֹצִיאֵנוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית, וַיִּכְמוּ שְׁסַפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-יְמֵי-מַעֲשֵׂיֹת, מַעֲשֵׂה יג), מִהַשְּׁבַעָה בְּעֵטְלִירִס מִיּוֹם שֵׁשִׁי, שֶׁהִבְעִטְלִיר בְּלֹא יָדִים אָמַר: אֲנִי מֵרְפָא אֶת הַבַּת מְלַכָּה, עַל-יְדֵי עֲשָׂרָה מִיַּנִּי נְגִינָה; שֶׁזֶה הַסּוּד שֶׁל הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁמִי שְׁבָא אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁלוֹ בְּעִיר אוּמָן, וְנוֹתֵן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְאָמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲפִלוֹ אִם עַצְמוֹ וְגָבְהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, אֲנִי אוֹצִיאֵנוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל. וְעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הֵם עֲשָׂרָה מִיַּנִּי נְגִינָה. וְלָכֵן נוֹהֲגִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לֹמַר עֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, וְכַמָּה זְמַן זֶה אוֹרֵךְ? חֲמֵשׁ, אוֹ שְׁבַע אוֹ עֶשֶׂר יָמִים, וְלֹא יוֹתֵר. אָמַר רַבְּנוּ ז"ל אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם, שְׁעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים אֵלּוּ תִקְוֶן הַכְּלָלִי, זֶה תִקְוֶן גָּמוּר לְכָל הַחֲטָאִים שְׁבַעוּלָם, אֲבָל מֵאַחַר שְׁאֵנִי גְלִיתִי אֶת זֹאת, יִהְיֶה כָּל-כּוֹף קָשָׁה לֹמַר אֶת זֹאת, כִּי כָּל דְּבָר שְׁצָרִיף לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הֵרִי אָדָם יְכוֹל לֹמַר תְּהִלִּים לְלֹא

הַפְּסָקָה, אָבֵל בְּנוֹגַע לְעִשְׂרֵה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים אֵלָיו, יִכְנָסוּ בּוֹ כָּל מִינֵי
מַחֲשֵׁבוֹת זְרוֹת בַּלְבוּלִים וְשִׁטְיוֹת — לְמַה בְּדִינָה אֵלָיו הַעֲשֵׂרָה לְמַה

חֶלֶק א', סִמֵּן כט), שֶׁתִּקְוֶן נִכְזָז? יְיָ תִקְוֶן נִשְׁמֵן, תִּקְוֶן נִכְזָז, יְיָ
אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ נְסִיּוֹן בְּעֵנֶיךָ? ! רַבְּנוּ ז"ל הוֹרָה לֹאמֹר אֵת הָעִשְׂרֵה מְזֻמְרֵי
תְהִלִּים, וְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ לְאָמְרוֹ בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁאַיְנוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְאוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֵת עִשְׂרֵה מְזֻמְרֵי
תְהִלִּים.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! עֲצֵם הָעֵבֶדָה שְׁאַנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, זֶה כָּבֵר דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, מְכַל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׁאַנוּ מְקַבְּלִים
עֲצוֹת מְרַבְּנוּ ז"ל, זֶה צָרִיךְ לְחַזְקֵנוּ מְאֹד מְאֹד, הַחַיִּים מְאֹד קָשִׁים,
כְּפִי שְׂפָל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר
(לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קצא), יְכוּלִים לְשַׁבֵּת שְׁנֵי בְּנֵי-אָדָם זֶה לְצַד
זֶה, זֶה מְנַח בְּגֵן-עֵדֶן וְזֶה בְּגִיהֵנוֹם, זֶה מְלֵא שְׂמֵחָה, וְזֶה מְלֵא
עֲצָבוֹת, וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְזוּלָתוֹ. יֵשׁ מְפָה בְּזֶה הָעוֹלָם
שְׁנִקְרָאת "קִנְאָה". הַקִּנְאָה אוֹכֵלֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כָּל אֶחָד מְקַנָּא
בְּזוּלָתוֹ, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁלְזוּלָתוֹ יֵשׁ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ, וְחִכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים נד.): אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלָבוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ,
אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלֵב שֶׁל חֲבֵרוֹ, אֶחָד מְקַנָּא בְּשֵׁנִי, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ
אֵילוֹ צְרוּת הוּא עוֹבֵר, הִיָּה אוֹמֵר: אֵינִי צָרִיךְ אוֹתָךְ וְכִסְפָּךְ, וְכָל אֲשֶׁר
לְךָ, וְאֵינִי רוֹעֵה אֶת צְרוּתֶיךָ. אָבֵל בְּנֵי-אָדָם אֵינָם מְסַתְּפִלִים כֶּךָ, יֵשׁ
פְּתָגָם עֲמָמִי: הַסּוֹס חוֹשֵׁב תְּמִיד, שֶׁהַדָּשָׂא בְּחֶצֶר חֲבֵרוֹ יֵרֵק יוֹתֵר;
וְלִכֵּן מְקַנָּא תְּמִיד. וְכֵן יֵשׁ פְּתָגָם עֲמָמִי, שְׁסוֹס כְּשִׁשׁוֹתָה מִים —
בוֹעֵט בְּרַגְלָיו הָאֲחֻרָיוֹת, וּמַדּוּעַ? כִּי רוֹעֵה סוֹס נוֹסֵף שׁוֹתָה מִים,
אֲזִי מְקַנָּא וְכוּ'. כֶּךָ נִדְמָה אָדָם שֵׁשׁ לוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, קִנְאָה. עַד
כְּדִי כֶּךָ, שְׁחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבֵת קנב:): כָּל מִי שֵׁשׁ קִנְאָה
בְּלָבוֹ — עֲצָמוֹתָיו מְרַקֵּיבִים. וְזֶה עוֹד בַּחַיִּים חֵיווֹתוֹ, הַקִּנְאָה אוֹכֵלֶת

אותו, רחמנא לצלן, וזו מחלה שיש בכל העולם כלו מקטנם ועד גדולם, כל אחד יש בו קנאה, וחושב הנה פלוני זה מצלח ואני לאו, פלוני זה יש לו ילדים ומגדלם, ויש לו הצלחה, ואני אני זוכה לזה, כל אחד ואחד מקנא באחר. ולכן לא בתנכם שאומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, ה): איזהו עשיר? השמח בחלקו. עשיר אמתי הוא זה ששמח במה שיש לו, ואינו צריך את אף אחד, הכל יש לו ולמה? כי מה שיש לי זה שלי, ואף אחד אינו יכול לקחת ממני, ואם אדם חי בתחושה כזו, שהכל זה שלו, הוא שמח מאד, כמאמרם ז"ל (ברכות נח.): אורח טוב מה הוא אומר? כל מה שטורח בעל-הבית, אינו טורח אלא בשבילי. אורח רע מה הוא אומר? כל מה שטורח בעל-הבית, לא טרח אלא בשבילו.

אנו אורחים בזה העולם, הבה לא נטעה את עצמנו, יבוא היום שנצטרף לעזוב את זה העולם, ולא יועיל מאומה, אף אחד לא ישטה בכם שתחיו לעולם, יעברו שנותיכם כמה שהקציבו לכם בשמים, ולפתע פתאם תעזבו את זה העולם, ודבר זה ודאי, ולבל יעבדו עליכם, שיש איזו סגלה להשאר בחיים, אדם מכרח למות. אם אדם יודע את זאת, שיבוא היום ויצטרף לעזוב את זה העולם, הוא מסתפל על החיים בצורה אחרת, ראשית — למה לי לדאג על עולם שאינו שלי?! למה לא אכין לי מזון נצחי?! ואחר-כך — למה לי לקנא בזולתי?! רבנו ז"ל ספר לנו (ספורי מעשיות, מעשה ט' מהחכם והתם), שהחכם אכל את עצמו, תמיד קנא בזולת, והתם היה תמיד שמח, וכשאמרו לו, שהחכם מרויח כף וכף, ואתה אינך מרויח אלא פרוטות ועומות, היה שמח מאד, ואמר: זה מעשה שלי וזה מעשה שלו. אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, פסח, הלכה ט'), שזה סוד הספירה, שאנו סופרים מעת יציאת מצרים עד קבלת התורה, וכתוב: "וספרתם לכם" — לכם לעצמכם. וכך דורשים חכמינו הקדושים, שכל אחד ואחד מחיב לספור לעצמו את הימים, ולא די שהחזן והבעל תפלה סופרים את היום, אלא כל אחד ואחד מחיב לספור את היום, ומדוע? כי בהכרח לו לאדם לספור ימיו, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ה.): מצוה למימנא יימא, ומצוה למימנא

שבועי, מצוה לספר את הימים והשבועות, אדם צריך לחיות עם חשבוני בשאדם יודע שבא לזה העולם רק להפיר את הפדולש-

תשובה של שבת, שאדם שמנו עם כל גאונה ויגאונה טובה שגשג. הוא כל-כף שמח, שאין מאשר יותר ממנו. וזו נקראת תשובה של שבת, ואחר-כך יש תשובה של ששת ימי החל, פעם כשר ופעם טרף, פעם מתר ופעם אסור, פעם טהור ופעם טמא, מתהפך אצלו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שצריכים להמשיך שמחת השבת על ששת ימי החל. ועוד אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, ה): איזהו מכבד? המכבד את הבריות, מה אנו רואים? בני-אדם רוצים כבוד, וכי ראיתם מי שאינו רוצה כבוד?! ומהו איש מכבד באמת? שהוא כל-כף מלא כבוד, עד שנותן לכלם כבוד, וזה סימן שהוא איש מכבד. אנו רואים כלי, ועומדים מרחוק, ואין יודעים אם הדלי הזה מלא מים אם לאו, ומהו הסימן אם הדלי מלא אם לאו? אם עולה על גדותיו — סימן שהוא מלא. אבל אם אין יוצאים המים ממנו, סימן שעדין ריק הוא בחלקו. כמו-כן בענין כבוד, אם רואים אדם שמכבד את כלם: "שלום עליכם", "עליכם השלום", מקדים שלום לכל אדם, כמאמרם ז"ל על רבי יוחנן, שמעולם לא הקדימו אדם שלום אפלו נכרי בשוק (ברכות יז). ולא חפה לתשומת לב מהזולת, כי מה זה כבוד? אדם רוצה שיכבדו אותו, וכפשוטו, אדם חפץ בתשומת לב, משתוקק לכבוד, והכבוד זה התשומת לב בעבורו, אה, באו ר' מנדל, הפנסו ר' מנדל וכו', הכל סובב סביב ר' מנדל, מספן, אדם זה הוא כלי ריק, אבל ההוא מכבדו, כי מהו איש מכבד באמת? שנותן כבוד לכלם, ומעניק לאחרים, מחזק את הזולת וכו', אשר אין מעלה גדולה מזו. חכם — מאין יודעים שאדם חכם? אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, א): איזהו חכם הלומד מכל אדם. לומד מכלם, ויש מה ללמד. ברגע שאדם חושב שידע כבר הכל, הוא טפש ושוטה גמור. ולכן נקרא

'תלמיד חכם' ולא 'חכם', כי חכם הינו שסיים ללמד, אבל תלמיד חכם — שתמיד לומד עוד ועוד, ולכן אומרים חכמינו הקדושים: איזהו חכם? הלומד מכל אדם. יש ללמד בכל יום ויום מכל אחד. החיים קשים מאד, עובר על כל אדם צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות, רוק או רוקה הם סובלים גיהנום בזה העולם, אין עוד צער כצער של רוק. הנביא ירמיהו צועק (איכה א, טו): "קרא עלי מועד לשבר את בחורי", אצל הסמ"ך-מ"ם זהו יום טוב כשאיכול לשבר בחורים. ואים היום בחורים בני עשרים וחמש, שלשים וכו' וכו', ועדין הם רוקים, וכן רוקות מסכנות, בכל יום ויום נכנסים אלי רוקים ורוקות, ומבקשים ברכה למצא זוגם, ואני שואל: בני כמה אתם? ועונים: בני ארבעים פלוס וכו', ואני שואל: מדוע חפיתם?! וכו' וכו', וספורים אלו מצויים בכל יום. וזה היה הערב-רב שטמא את הנער, עד שמסכנים נותרו רוקים ורוקות, ואלו הצרות הגדולות ביותר, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), חכמינו הקדושים אומרים (שבת נה.): אין יסורים בלא עון, מה נקרא יסורים? כשיש בזה עונות. ודבר זה אנו מרזיחים אצל רבנו ז"ל, מי שזוכה להיות מקרב אל רבנו ז"ל הרה"ה היכל הקדוש, ברוך השם, מתחתן בגיל צעיר, איננו טועם טעם רוק או רוקה בגיל שלשים וארבעים וכו' וכו'.

מה עובר בחיים? אין שלום-בית, יש בתיים, שרחמנא לצלן, ישגן רק מריבות. אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, א): איזהו גבור? הכובש את יצרו. טבע של אדם להמשיך אל הפעם, הוא עצבני, פי עוברים עליו משברים. יש לו עניות ונדחקות, מסכן, חיב לחניות וכו', צריך לשלם שכר דירה, אילו צרות עוברות על בני-אדם, ישנם הסובלים מילדיהם, אשר מורידים חיייהם שאולה, ישנם ילדים קשים כל-כף, שהורסים את בריאות הוריהם, ולכן אדם עצבני וכעסן. אומרים חכמינו הקדושים: איזהו גבור? הכובש את יצרו, איזה יצר? של פעם, שנאמר (משלי טז, לב): "טוב ארה אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר". וזה היסוד בחיים — להיות סבלן. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): אי אפשר

להגיע לסבלנות, אלא על-ידי אמונה, אם אדם מאמין בהקדוש-

(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עז), שכל מי שיותר גדוד, מחו יותר משיג רוחניות אלקות, הוא צריך לסבל יסורים יותר גדולים, כמו שכתוב (קהלת א יח): "יוסיף דעת יוסיף מכאוב", אדם חושב שצדיק הוא הכי מאשר, אבל באמת צדיק מנסים אותו בנסיונות קשים ומרים עד מאד, עד שיכול להתפוצץ מרב צרות, פי מנסים אותו בנסיון קשה מאד, מרים חייו, הסמ"ך-מ"ם אינו עוזב אותו, הוא התלבש עליו, ורוצה לראות את דמו. כמו שספר לנו רבנו ז"ל, בשעה שסבל משחפת, והיתה לפניו קערה מלאה דם, פי ירק דם, ומוהר"ן ז"ל ראה את זאת והצטער, ענה ואמר רבנו ז"ל למוהר"ן ז"ל: יש לי שונא שאינו מקרר שנאתו, עד שרואה את דמי נשפך, והיה זה הזקן שרדף את רבנו ז"ל.

וכן יש לנו היום סמ"ך-מ"ם, שלא ינוח ולא ישקט, ורוצה לראות דמי נשפך. חכמינו הקדושים אומרים על הפסוק (תהלים יא, ה): "הנני צדיק יבחן", היוצר הזה אינו בודק קנקנים מרועעים, אלא בודק בקנקנים יפים, שאפלו מקיש עליהם פמה פעמים אינם נשברים, כף אין הקדוש-ברוך-הוא מנסה את הרשעים אלא את הצדיקים, הצדיקים עוברים מרירות דמרירות עד אין סוף, שמבחוץ אין יודעים את זאת, סובלים מעצמם, סובלים מנשותיהם, סובלים מילדיהם, מהשכנים, מהקרובים והרחוקים, מהתלמידים. עד שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קסג), שיש אחד שסובל מפל העולם פלו, כלם מדברים עליו, כל אחד ואחד מדבר ממנו, לועסים אותו. ומנסים אותו בנסיונות קשים ומרים, ואם-כן צריכים בזה העולם הרבה סבלנות.

מה אנו רואים? מה היה פגם הכאת הסלע בפרשת חקת?

"וַיִּקְהִילוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקְּהָל" וגו', "וַיֹּאמֶר לָהֶם: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים, הַמֵּן הַסֵּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מַיִם?! וַיֵּרָם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ, וַיַּף אֶת הַסֵּלַע בְּיָדוֹ, וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים" וגו' (בַּמִּדְבָּר יט). "שׁ כָּאֵן שְׁנֵי פְגָמִים: א. שְׁקָרָא אוֹתָם: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים — אוֹמֵר רַשׁ"י: הַמּוֹרִים אֶת מוֹרִיָּהֶם, אַתָּם הוֹלְכִים לְלַמֵּד אוֹתִי?! מֹשֶׁה רַבְּנוּ סִבַּל מַעַם יִשְׂרָאֵל סִבַּל קָשָׁה מְאֹד. וּמֵאֲזוּ שְׂיָרֵד לְמַצְרַיִם לֹא חָדַל לְסַבַּל מֵהֶם, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ: "שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשַׁלַּח", וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִכְרִיחוֹ — אַתָּה מְכַרַח לְלַכְתָּ. וּמֵאֲזוּ שְׂיָרֵד לְמַצְרַיִם, סִבַּל מִדְּתָן וְאַבְיָרָם, שְׁמִסְרוּהוּ לַפְרָעָה, וְהַצָּרִף לְבָרַח, וְאַחֲרֵיכֵן סִבַּל מֵהַזְקָנִים מִשְׁפָּךְ כָּל יְמֵי חַיָּיו, עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּאֵן כְּבָר לְפָנֵי הַסֵּלַע, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְהִתְאַפֵּק, אֲזִי צָעַק: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים — שׁוֹטִים, מוֹרִים אֶת מוֹרִיָּהֶם. וְאַחֲרֵיכֵן הִכָּה אֶת הַסֵּלַע, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לְקוֹטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְקִצּוֹ), שֶׁהַפָּגָם הָיָה דְחִיקַת הַשָּׁעָה. כְּשֶׁבָּאִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיכִים לְבּוֹא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא. כְּמֵאמְרָם ו'ל (אֲבוֹת ב, יג): כְּשֶׁאַתָּה מְתַפַּלֵּל אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבֵעַ, אֲלֵא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים. אֵל הָעַם תִּלְוֶה בְּמִקְלָה, הֵם רוֹצִים לְהַפְרִיעַ לָךְ, קַח מִקְלָה וְהִכָּה אוֹתָם, דְּבַר אֶחָד לְדוֹר וְלֹא שְׁנֵי דְבָרִים, כְּמוֹ שְׁרַשׁ"י אוֹמֵר: קַח מִקְלָה וְהִף עַל קַדְקָדְךָ, וּמֹשֶׁה עָשָׂה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ. בָּא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַקִּיפוֹת: אַתָּה מְכַרַח לְעִזּוֹר, וְלֵאלוֹ עַם יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנַּגְּדִים שְׁלוֹ אָמַר: אֲנָשִׁים יְקָרִים וְכוּ'. זוֹ הִיְתָה טְעוּת, הָיָה צָרִיף לְקַחַת מִקְלָה לְמַתְנַגְּדִים שְׁלוֹ, וְלְהַכּוֹתָם בְּרֹאשָׁם, מִטָּה עִזּוֹ הָיָה צָרִיף לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּהֶם. וְלְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָרִיכִים לְבּוֹא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים. וְזֶה סוֹבֵב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ. סִבְלָנוֹת צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים.

מי הָיָה סִמְלָה הַסִּבְלָנוֹת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן? מוֹהֲרֵנִי ו'ל, מוֹהֲרֵנִי ו'ת
ו'ל סִבַּל עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, רְצוֹ
רַק לְשַׁלְּחוֹ לְסַבִּיר. שְׁלֵשָׁה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים, שֶׁהָיוּ לָהֶם עֲשָׂרוֹת
חֲסִידִים, לֹא הִיְתָה לָהֶם דְּאָגָה אַחֲרֵת, אֲלֵא לְשַׁלַּח אֶת מוֹהֲרֵנִי ו'ת ו'ל
לְסַבִּיר, שְׁמִשֵּׁם בְּקִשֵּׁי חֲזָרוּ — קָפְאוּ לְמוֹת. וְהַכְּנִיסוּ אֶת מוֹהֲרֵנִי ו'ת

ו"ל לַפְּלֵא כַּמָּה פְּעָמִים, וּמָה עָשָׂה אָדָם זֶה? חֲזַק, עוֹדֵד וְשֹׁמֵחַ אוֹשִׁים לְהַרְבֵּם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַעַץ לֹא לְשַׁלְּחוֹ לְחַבִּיר? אַרְל

מִפּוֹת הַגּוֹנוֹת, וְהַשְּׂדֵי הַקְּבִישׁ עֲצָמוּ בְּגִבוֹשׁ אֲשׁוּי, נִשְׂוּ אֹת וְאָנוּ וְכוּ' וּבְרַח מִהַגְּבוּלוֹת. וְרָאוּ בְּחוּשׁ אֵיךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵצִיל אֶת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל. אָבֵל אַחֲר־כֶּף הָיָה לוֹ צְרוֹת מְאֻשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אִךְ הוּא הִתְחַזַּק וְחֲזַק אֶת תְּלִמִּידָיו. לְמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הָיָה שֵׁשׁ יָלָדִים, שֶׁמֶכֶל יָלֵד הָיָה לוֹ צְרוֹת אַחֲרוֹת, הָיָה לוֹ בֶּן שְׁכָנָא, שֶׁהָיָה חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד, אִךְ-עַל-פִּי-כֵן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הֵצִיטְעָר מְאֹד, כִּי חָשַׁב שְׂיִירֵשׁ אוֹתוֹ. הָיָה לוֹ בֶּן ר' יִצְחָק, וְהָיָה בְּטוֹחַ שְׂיִרְאָה מִמֶּנּוּ נַחַת, אָבֵל ר' יִצְחָק הֵיטָה לוֹ אִשָּׁה רְעָה מְאֹד, וְהֵצִיכּוּ לְהַתְּגַרֵּשׁ. וְאַחֲר־כֶּף הִתְחַתֵּן שׁוֹב, וְהָאִשָּׁה הַשְּׂנִיָּה הֵיטָה גְרוּעָה יוֹתֵר מִהֲרָאוּשׁוֹנָה, עַד שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: אִם בְּנֵי לֹא הָיָה גְרוּשׁ, הֵיטָה אוֹמֵר לוֹ לְהַתְּגַרֵּשׁ. בְּתוֹ חָנָה צִירֵל הִתְחַתְּנָה עִם הַבֵּן שֶׁל ר' אֶהֱרָן ו"ל הָרַב מִבְּרֶסֶלַב, וְשָׂמוּ הָיָה ר' נַחֲמָן, וְהָיָה חֲדוּשׁ שְׁבַח־דּוּשִׁים, אָבֵל הָיָה יוֹתֵר מִלְּאָךְ מִבֶּן אָדָם, הָיָה הוֹלֵךְ לְבַד וּפְרוּשׁ מְאֻשָׁתוֹ, וּבָאָה חָנָה צִירֵל וְאָמְרָה לְאַבִּיָּה: אֵינֶנִּי יְכוּלָה לְחַיּוֹת עִמּוֹ, וְהֵצִיכּוּ לְהַתְּגַרֵּשׁ. אֵיזָה צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ זֶה. הָיָה לוֹ בֶּן דָּוִד צָבִי, שֶׁהָיָה לְמַדָּן גָּדוֹל מְאֹד, אָבֵל כִּשְׁהָיָה עֲדִין תִּינוּק, הָאוּמָּנַת הַפִּילָה אוֹתוֹ בְּטָעוֹת מִכָּל הַמְּדַרְגּוֹת, וְנוֹתֵר בַּעַל מוֹם בְּרַגְלָיו וּבַעַל חֲטוּטָרַת, וּבִקְשֵׁי חֲתָנוּ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְהָיָה עָנִי מְרוּד וְכוּ'. וְהָיָה לוֹ בֶּן יָחִיד וְנִפְטָר, וְאַחֲר־כֶּף נִפְטָרָה אִשְׁתּוֹ וְנוֹתֵר לְבַד, וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הֵצִיכּוּ לְהַחְזִיקוֹ בְּבֵיתוֹ וּלְגַדְלוֹ. וְכֵן הָיָה לוֹ בֶּן נַחֲמָן וְיוֹסֵף יוֹנָה, שֶׁסָּבַל מֵהֵם בְּתַחֲלָה צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל סָּבַל וְסָבַל וְסָבַל, וּמָה לֹא עָשׂוּ לוֹ?! וְדָבָר זֶה הַחֲדִיר בְּנוֹ, שֶׁאָנוּ נִסְבַּל וְנִסְבַּל, כִּי אֶת הַחַיִּים צְרִיכִים לְקַנּוֹת רַק בְּמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלֵי מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת.

וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא

כְּזֶה, שְׁמַלְמַד אוֹתָנוּ אֲמוּנָה, אֵיךְ לֵהִיּוֹת מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁהַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ יִשְׁכַּח שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁשָּׁם לומְדִים אֲמוּנָה. וְלֹא בְּחִנָּם שְׁאֵמַר לָנוּ, שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נְבוֹא לְאוֹמֵן, שֶׁם לומְדִים אֲמוּנָה, אוֹמֵן — לְשׁוֹן אֲמוּנָה. זֶה הַיִּשְׁכַּח שֶׁרַבְּנוּ ו"ל מְלַמְּדֵנוּ. וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי מִתְחַדְּשֵׁת הַמַּלְכוּת, שְׂאוֹמְרִים הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ, הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט. מְגַלִּים אֶת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהֵנָּה זְכִינוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֵהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שְׁמִי שֶׁהִיא אֲצִלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח כָּל הַשָּׁנָה.

וְהֵנָּה נִכְנָסְנוּ לְחֻדְשׁ תַּמּוּז. שְׂדוּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ תַּמּוּז"ז — רְאִישֵׁי תַּבּוּת: זְמַנֵּי תְּשׁוּבָה מִמְשַׁמְשִׁים וּבָאִים. שְׁצַרְיָכִים לְהִכִּין אֶת עֲצָמָנוּ בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, נִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן. וְהֵנָּה יְדוּעַ, שְׁיָמִי ו' תַּמּוּז, ז' תַּמּוּז, ח' תַּמּוּז — שְׁלֹשָׁה יָמִים אֵלּוּ נִחְקְרוּ בְּתוֹלְדוֹת אוֹמֵן. הַיְתָה בְּאוֹמֵן מְגַלָּה שְׂנוֹקְרָא: מְגַלַּת אוֹמֵן, וְשִׁמְעָתִי מִכַּפָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁכָּבַר אֵינָם חַיִּים אֲתָנוּ, שֶׁהֵם רָאוּ אֶת הַמְּגַלָּה, וְהִיָּה זֶה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שֶׁהָרְגוּ שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף בְּשִׁלְשָׁה יָמִים אֵלּוּ, בְּמִיתוֹת מְשׁוֹנוֹת, מִיתוֹת אֲכַזְרִיּוֹת, וְקָבְרוּ אוֹתָם בְּקָבֵר אַחִים, וְשָׁם רַבְּנוּ ו"ל קָבוּר, כִּי רָצָה לְהַקְבֵּר בֵּין הַקְדוּשִׁים שֶׁבְּאוֹמֵן. וְלָכֵן עָתָה עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, תַּמּוּז"ז — זְמַנֵּי תְּשׁוּבָה מִמְשַׁמְשִׁים וּבָאִים. עֲלִינוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתְשׁוּבָה, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה עַל שְׁנֵאת חָנָם. אֵינִי יָכוֹל לְהִסְבִּירְכֶם אֵיךְ כּוֹאֵב הַלֵּב, יְהוּדֵי שְׁכַל-כֶּף עֶזֶר לְיִהוּדִים אַחֲרִים, וְהֵנָּה בְּעֵטוֹ בּוֹ וְהִשְׁלִיכוּהוּ לְכָלְבִּים. זֶה לְמַד אוֹתִי שְׁאֲסוּר לְבַטַּח בְּבִשְׂרָה וְנָדָם, יְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא אוֹמֵר (יז, ה'): "אֲרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יְבַטַּח בְּאָדָם, וְשָׁם בְּשִׂר זְרוּעוֹ". הוּא מְקַלֵּל מִי שֶׁבוֹטַח בְּאָדָם. הַסְּפוּר שֶׁהִיא וְדוּעַ לְכָלְכֶם זְעוּעַ אוֹתִי כַּל-כֶּף, עַד שְׂאֵינִי מֵאֲמִין לְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים! הֵנָּה אָנוּ בּוֹנִים בֵּית-הַכֶּנֶסֶת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה. יֵשׁ לָנוּ מוֹסֵר סֶמ"ך-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׂאֵינִי מְפַסֵּיק לְמִסֵּר אוֹתָנוּ, הֵנָּה הַלִּילָה הַזֶּה הוּא

ליל שמורים, שְׁמַנְסִים לְהַצִּיק וּלְהַצֵּר צְעָדֵינוּ. אָבֵל הִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לֵנוּ בְּזֵלֵל יִתֵּהּ שְׁלוֹמֵיכֶם וְשֵׁם הַרְּבִיב לְחַמְשֵׁים אַרְבָּעִים וַיֵּשׁ לֵנוּ

דְּבַנֵּית בֵּית הַכְּנֶסֶת הַזֶּה, שְׁיִנְיָנוּ נִוְיִשׁ גָּדוֹל, מַצִּין בְּיַד הַמַּאֲנִישׁ, אֲצִלְנוּ אֵינן גִּזְעָנוֹת, אֵינן אֲשַׁכְּנִיזִים סְפָרְדִים, סְפָרְדִים אֲשַׁכְּנִיזִים, אֵינן עֲדוֹת, כְּלָנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הִנֵּה זְכָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם קְמִיעַ, שְׁמֵי שְׁיִלְךָ עִם הַקְּמִיעַ הַזֶּה — אָנִי מְבַטֵּיחוֹ, שְׁלֹא יִקְרָה לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְאֲנָשִׁים מְסַפְרִים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים שְׁעָשָׂה לָהֶם. עוֹבְרִים אֶת הַגְּבוּל, וְנֹעֲשִׂים רוֹאִים וְאֵינֶם נִרְאִים, וְזֶה קָרָה לֹא לְאַחַד וְכוּ'. הִנֵּה אֲכַרְךָ עִם אֲשֶׁתוֹ וּבְתָם הַצָּרְכוֹ לְעֹבֵר אֶת הַגְּבוּל, וְאֵינן לָהֶם הַנְּיָרוֹת, וַיֵּשׁ לָהֶם קְמִיעַ בְּכִיס וְכֵן לְאֲשֶׁתוֹ, וְתִלְוֵי גַם עַל הַיְלָדָה, וְעַד שְׁמִשְׁמַר הַגְּבוּל קָלֵט שְׁעֹבֵר פֶּה זוּג כְּשֶׁאֵינן בְּיָדָם הַנְּיָרָה הַרְּאוּיָה וְכוּ', וְהִזְעִיקוּ אֶת הַמְּשַׁטֵּר, וְסָגְרוּ אֶת הַדְּלָתוֹת וְכוּ', וְנִתְקַיֵּם אֲצִל הַזּוּג הַזֶּה: "וְאֵתָן אֲדָם תַּחְתָּךְ", שְׁתַּפְּסוּ זוּג כּוֹשִׁים עִם בֵּת, וְלָקַחוּ אוֹתָם בְּמִקְוָם, וּבֵינן כָּף הַזּוּג הַהוּא בְּרַח מְדֻלֵּת אַחֲרָת. מִי שְׁיֵשׁ לוֹ הַקְּמִיעַ הַזֶּה רוֹאֵה נְסִים, אִם יֵשׁ אֲצִלוֹ אֲמוּנָה, אִךְ אִם אֵינן לוֹ אֲמוּנָה, לֹא יָכוֹל לְהִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ, אֲמוּנָה זֶה הַדְּבָר הַכִּי חֲזָק, אֲמוּנָת חֲכָמִים. וְלָכֵן אֲשָׁרֵי אֵלֹהֵי מַאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁזוֹכִים לְהַפִּיצֵם וְכוּ', שְׁכַף זוֹכִים לְפָרְנֶסָה, וְכֵן נִשְׁאָר גַּם בְּעֹבֵר בְּנֵית בֵּית-הַכְּנֶסֶת.

אָנִי נוֹתֵן יֵיִשֶׁר כַּח גְּדוֹל לְכָל אֶחָד מַאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעֹזֵר לִי, וּבְזֶה שְׁעֹזֵר לִי — עֹזֵר לְעֲצֻמוֹ.

עֲתָה אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מַאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, שְׁאֵנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וְ"ל, זֶה נִרְאֵה כְּחֵלוֹם, אָבֵל אָנוּ מְחִזְיָקִים כְּכָר קָרוֹב לְמֵאֲתִים מְשֻׁפְּחוֹת, וְאֵינן זוֹ אַגְדָּה, זוֹ מְצִיאוֹת, וְהִתְכַרַּח לִי לֹמֵר עִם כָּל הַתְּנָאִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר, שְׁהֵם מְנַת חֲלָקְנוּ,

עם כל המסירות, שאנו סובלים מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, תראו איך אנו מתפתחים; הפעוטון — איזה יפי, המטפלות שרות עם התינוקות של בית רבן שירי אמונה, הגנים — גן בנים, גן בנות, התלמוד-תורה לבנים, בית-ספר לבנות — איזו אמונה מחדירים בהם. בודאי יש מה לתקן, אבל אם הייתם יודעים מה קורה בעולם החרדי, בעולם הגדול בתלמודי תורה ובבתי ספר, הייתם נושקים לעפר ביבנאל, הייתם שמחים שאתם ביבנאל, ילדיכם מתחננים סמוך לפרקם, ישיבת "בית שלמה", מי שרק מתבונן עליהם עומד משתומם, ואנו חיים בתנאים לא תנאים, כל דבר בא לנו קשה מאד, ישיבת "דמשק אליעזר" לבחורים גדולים, כולל "אור המאיר", ויש לנו עתה כולל חדש "אור הצדיק", שהוא לתלמידים של "דמשק אליעזר" שהתחננו. איזה חן ויפי, באים למדבר שמים, ורואים מנינים אחר מנינים.

ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, יען שלאחרונה יש לנו המון משפטים, ורוצים רק להכפיש את שמנו, הדפסתי סטיקרים: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב". רציתי שכל אחד מאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, ידביקו את זאת על רכבם משני הצדדים, והמדקדקים ישימו ארבעה מכל פנה, שיראו את זאת. וכן כל אנשי שלומנו הגרים מחוץ ליבנאל בכל ארץ ישראל, רציתי שגם הם ידביקו על רכבם את הסטיקר, וזה יתן פרסמת בכל הארץ שיש בדבר הזה: "יבנאל עיר ברסלב". ולפרסם לכלם, שאיננו נכנעים לאף אחד בעולם, פה תבנה עיר על שם רבנו ז"ל, זה נראה כחלום, אבל אני רואה במציאות, גגורו עוד עשרת אלפים משפחות של אנשי שלומנו, זו תהיה עיר שלמה על שם רבנו ז"ל. ואין זה חלום כלל וכלל.

אבקש מאד את אנשי שלומנו, החזיקו עצמכם ביחד, כי השנאת חנם זה מה שהורס את האדם, תראו אל מה השנאה יכולה להביא, עד כדי כך — להכניס אדם חף מפשע בבית-סתר, ובודאי היו יכולים להוציאו, ואני יודע את זאת בברור, והשנאת חנם לא נתנה את זאת, ועל זה אינני יכול למחל. ולכן אני רוצה להחזיר

אֲשֶׁר כה תקב בְּנַחֵל צה

בְּכֶם: עָקְרוּ מִכֶּם אֶת הַשְּׂנֵאת חֲנָם, רַק בְּשִׁבִיל זֶה עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים
וּנְזֻפָה דַם יִשְׂרָאֵל בַּמִּיתָה. רָאוּ לְהַפִּישׁ מֵהָ עֲשׂוּתָהּ הַנּוֹמְרָסִים. צְרִיכִית

זֶה רַק וְתִקְוִינִים וְסִפְרֵי וְיִנְיֵי וְיָלֵד, אֵינִי נֹעַם שְׂאֵנִי אֵינִי בְּכָל יוֹם וְיָמֵן
לְזֶה.

אֲבָקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בָּאוּ נִשְׁמַח
כְּלָנוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׂמוֹלִיף אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַנְּכֹוֹנָה, וּבָאוּ וְנִשְׁמַח
עֲצָמֵנוּ מִכָּל מִינֵי שְׂרָצִים. שְׂרָ"ץ — רָאשֵׁי תְבוֹת: שְׂקָרְנִים, ר'מָאִים,
צ'בוּעִים. כָּל שְׂרָ"ץ הַשּׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ. רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, יִשְׁנֵם נוֹאֲפִים,
וְהֵם נוֹתְנִים תְּקוּנִים, שְׂעוֹבָדִים עַל בְּנֵי-אָדָם לְהוֹצִיא מֵהֶם כְּסָפָם.
אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ו'ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנֻזָּפָה לְהַצְלִיחַ לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם
רַבְּנוּ ו'ל, וְשׁוֹם קְלָפוֹת וְסִטְרָא אַחְרָא, שׁוֹם סְמ"ךְ-מ"ם, שׁוֹם מוֹנֵעַ
וּמְעַכֵּב לֹא יוֹכֵל לָנוּ, וְעַל אִפְסֵם וְחִמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנְגְּדֵינוּ, גְּבֻנָה
עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִכְנֵס בְּעִיר הַזֶּה לְגוֹר שֵׁם, וְלֹא
יִפְסִיד — לֹא בְּגִשְׂמִיּוֹת, וּמִכָּל שְׂכַן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, שְׂיִהְיוּ לוֹ יְלָדִים
טוֹבִים. וְאֵלֵי שְׂעֲדִין אֵינִם יְכוּלִים מְאִיזוּ סְבָה לְגוֹר, שְׂעַל-כָּל-פָּנִים
יִשְׂיֵמוּ סְטִיקָר: "אֲנִי אוֹהֵב יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וּבְזֶה יִגְלֶה וְיִפְרָסֵם
אֶת עִיר רַבְּנוּ ו'ל. אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יָאִיר.

רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם לֵהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, כִּי סוּף כָּל סוּף
 יִבְנֶה בֵּית-הַמְּדִרָשׁ, וְנִזְכָּה שְׁמָה לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת, וְהַעֲקֹר רַק
 תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְחַס וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם פְּרוּד
 וְאֵי הַבְּנָה, כִּי שְׁלוֹם בְּבֵית — זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקֹר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל,
 וְאֵי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתִהְיֶה רַגְלִי
 בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֹו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִם
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר
 וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב
 לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִם אֲפֹשֶׁר לְשַׁלַּח לִי רְשִׁימָה חֲדָשָׁה שֶׁל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנִי
 הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל, שְׂמוֹתֵיהֶם וְשֵׁם נְשׂוֹתֵיהֶם, וְתִצְרַךְ כָּבֵר אֶת כָּל
 הַשְּׂמוֹת שְׁלֵא הָיוּ עַד עַכְשָׁו.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
 תְּכַף-וּמִיד מְרַב טְרִדוֹתִי.

אוֹדוֹת הַמְּעוֹן, לְדַעַתִּי, שִׁישׁ עַכְשָׁו סָךְ הַכֹּל עוֹד שְׁבוּעִים אוֹ
 שְׁלֹשָׁה, כְּדָאִי לְהַחְזִיק אֶת הַכֹּל עַל אֵשׁ קְטָנָה, כִּי שְׁנוּאָה הַמְּחַלְקֵת,
 וְלֹא כְּדָאִי לְהַפְּגִס בְּמְרִיבוֹת יְתָרוֹת. וְאוֹדוֹת הָאֲשָׁה ... תְּחִיָּה, תְּעַשִּׂי
 כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה שְׂטוֹב לְיִלְדִים.

אוֹדוֹת בְּעֵלְךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, יוֹתֵר טוֹב שְׂאֵדְבַר אֵתוֹ דְּרַךְ הַטְּלָפוֹן

אָשֶׁר כה תקד בַּנְחָל צז

מִלְכָּתְבָא אַתְּ זֶה עַל הַכְּתָב, וְלִדְעָתִי, אֵין לוֹ מָה לְפָחוּד, רַק אַתָּן לוֹ

בְּמִקְבָּל בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, כִּי לֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַפְּקָרוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אִם אַתָּה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת עֲבוּר הַכְּנָסֶת כְּלָה לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי בְּאַמַּת לְרֵשׁ אֵין כָּל, וְהֵם תְּקוּעִים עִם הַמּוֹן חוֹבוֹת וּפְהָ צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַבֵּת, וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

אֲנִי כוֹתֵב מִכְּתָב כְּלָלִי לְנָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁכַּפְּלֵי אֶת זֶה, וְלִמְסָר לְכָל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

בְּנֶה ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד אֶצְלָנוּ, הוּא בַּעַל דֶּרֶךְ-אֶרֶץ גְּדוּל, וּמִתְמִיד גְּדוּל, וַיֵּשׁ לוֹ מְדוֹת טוֹבוֹת, וְאַתָּם צְרִיכִים לְהִיֹּת גְּאִים אִתּוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִגְדֵל תְּלָמִיד חֲכָם גְּדוּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּוּ לְצֵאת מִהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת,

וַיִּתְרַחֵב לְכֶם, וַתִּמְכְּרוּ אֶת הַרְכָּב, וַתִּקְנוּ רֶכֶב גְּדוֹל, וְשֵׁלָא יַחְסֹר
בְּבֵיתְכֶם אֶף פַּעַם כְּלוּם, בְּזָכוֹת הַמְצָוָה הַגְּדוֹלָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים
לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאַלֶּה, הַמְגַלִּים אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אם תגמרי את השיחות, ראוי לשלח את זה מיד אל יבנאל, כדי
שיתלו את זה בלוח מודעות, וכן רציתי שתשלחי לי עוד פעם
העתק של רשימת השיחות של חלק י"ג, מה שיש לכם, ומה שחסר
— אשלח לכם דרך פקס, כדי שיהיה עוד ספר, כי באמת לא חסר
כבר הרבה, וחבל, כי עוד יבוא היום, שיצטרכו את השיחות האלה.

נא ונא ראו להתחזק יחד, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב
אתכם.

היה טוב מאד כבר לסדר את המחזור, ולא לחכות לרגע
האחרון, מספיק הטרדות והבלבולים והעכובים שיש לי בכל יום
על זה, אבל כבר לא נשאר הרבה, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא
לגמר את זה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי — אֵין לְתָאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֵתָה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים, הָעֶקֶר
רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה
הִיא יְסוּד גְּדוֹל בְּדָבָר רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל הַזֵּהִירָנוּ מָאֵד עַל מְדַת
הַשְּׂמִיחָה, וּבְפִרוּשׁ אָמַר לָנוּ (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן פב): אִם אֲנַחְנוּ נִהְיָה
בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תִהְיֶה טוֹבָה לְכֹל הָעוֹלָם. וּבְאֵמַת אִם אֲנִשִׁי שְׁלוּמָנוּ
תְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, הֵם יְכוּלִים לְהַחִיּוֹת אֲנָשִׁים אַחֲרֵים, אֲבָל

אֲשֶׁר כַּה תִּקַּח בְּנַחֵל צֵט

תִּכְפֹּף-וּמְיָד כְּשֶׁהֵם שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׂעוֹבֵר, הֵם עוֹד יְכוּלִים לִמְחֹב אֶת אַחֲרֵיהֶם לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ וְעֲרִיבֵיהֶם

אֲבוֹשׁ", שְׁלֹא תִתְבַּיֵּשׁ מִהַמְּלַעֲיָגִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַפִּיךְ אֶת הַמָּקוֹם לְמָקוֹם תּוֹרָה! אֵינן לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרֵים, רַק דְבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, וּבְיָדָאֵי הֵם עוֹבְרִים עֲכָשׁוּ גְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, כִּי הַמַּעֲבָר מִבְּחֹר צְעִיר לְאֲבָרָךְ צְעִיר וְכוּ', זֶה לֹקֵחַ זְמַן עַד שְׁמִתְרַגְּלִים, וְלָכֵן הֵם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד חֲזוּק, לְחַזֵּק אוֹתָם, וּבִפְרָט עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְחֻבֵּל מְאֹד שֶׁיִּפְסִידוּ אֶת הַהִתְחַזְּקוֹת וְאֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁקָּבְלוּ כֵּאֵן כַּמָּה שָׁנִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מְסֻתָּר בְּעִבּוּדְתְךָ בְּמִטְבַּח, וְכֹלֵם מְרָצִים, וְצְרִיכִים לְרִאוֹת שֶׁיְהִי אֶכֶל בְּשִׁפְעַת לְכֹלֵם.

נָא וְנֵא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתַמִּיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחַר בְּחַיִּים שְׁלוֹ.

נָא וְנֵא תִהְיֶה חֲזֵק בְּעִבּוּדָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה, וְיִתְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, כִּי אֵינן עוֹד דְּבַר שְׁמִתְזִיק אֶת אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִהַדְּבוּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וּבְאַמַּת הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֶךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בעבורך, שתזכי לחנך את הבנות על טהרת הקדש, כפי ששמעת כל הזמן ממני, וכפי שלמדתי מהספרים, ובפרט עכשו ראי להכין את מסכת אבות, ולהחזיר בבנות יראת שמים, כי זה עקר השלמות, וזה מה שאני משתוקק, שהבנות תצלחנה מאד בחיים, וצריכים תמיד לבנות את הבנות, ולא לשבר אותן, והכל צריך ללכת על קטב השיחות שנדפסו כבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בעבורכם, שיהיה לכם נחת מהילדים.

אודות התפלה בצבור, זה לי בנפשי, שהאברכים הצעירים

אֲשֶׁר כֹּה תִקַּח בְּנַחֵל קֵא

וְתִפְּלְלוּ בְּמִנְיַן דְּיִקְא וּבְכִבִּית-הַמְדְרָשׁ, וְאֲנִי אֶשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים

לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ רָגַע אֶחָד, זֶה כְּבָר זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהִצְלָחָה נְצָחִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יְלָדֵיכֶם, וְתָמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִקַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת הַיְתַשְׁנִיז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָה, שֶׁדְּבַרְתָּ עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְסִפַּרְתָּ לוֹ כַּמָּה סְפוּרִים, כִּי סוּף כָּל סוּף מַה יִשְׁאַר מִמֶּנִּי? רַק אֵלּוּ הַסְּפוּרִים, הַשִּׁיחוֹת וְהַתּוֹרוֹת, וְהַמְּכַתְּבִים וְהַקּוּנְטְרָסִים, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, הַרְבֵּה עֶבֶר עָלַי בַּחַיִּים, מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, "כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלְיֶיךָ עָלַי עֲבֹרוּ" (יוֹנָה ב, ד).

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה שֶׁהַתְּחִלָּה לְדַבֵּר עִם מִי שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר וְכוּ', כִּמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי לָךְ.

בְּאוֹר בְּטָעָנוֹת עָלֶיךָ, שֶׁחֲתַמּוּ עֲרֻבוֹת, וְהִבְנִק מִתְחִיל עוֹד פַּעַם לְהִלְחִיץ אוֹתָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּסַדֵּר אֶת

זֶה, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, יִהְיֶה לָךְ מִחַ מִיִּשְׁב, וְתִדַּע מֵה שְׂאֵתָה רוּצָה,
 רַק חֲזֹק וְאַמִּץ, וְאַתָּה צְרִיף לְהֶאֱמִין, שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלָּה בְּצִיּוֹן
 רַבְּנוּ ו"ל, וְהַתְּהִלִּים שְׂאֵמְרַת שָׁמַיָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, בְּוִדְאֵי לֹא הוֹלְכִים
 לְאַבוּד, וּבְוִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁדִּבְּרָנוּ שְׁבוּעַ שְׁעָבֵר, וְתִתְּלֶה אֶת זֶה עַל
 לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְאַף שָׂרָק עֲכָשׁוּ קִבְלַת מִפְּרִשַׁת שְׁלַח, רְאֵה שָׁגַם שְׁתִּי
 הַפְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלוּ תִהְיֶינָה תְלוּיּוֹת עַל לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, כִּי בְּאַמַּת אָנִי
 צְרִיף לְהַמְשִׁיף לְכַתֵּב מִכְתָּבִים כָּלְלִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִף טְרַדוּתִי
 רַבּוּ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וְהַצְּרוֹת עוֹבְרוֹת רֹאשׁ.

פֹּה תִקְבַּל כְּפֹה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמָסוּר אֶת זֶה לְיַעֲדֵם, וְכֵן
 מִכְתָּבִים שְׁכוּתָבִים לְהוֹרִים, וּכְדֹאֵי לְמָסוּר לָהֶם מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

אֶת בְּנֵךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, צְרִיכִים לְחֲזֹק וּלְעוֹדֵד, שְׁיִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק
 לְלַמֵּד, וְזוֹ הִיְתָה הַבְּעֵיָה אִתּוֹ אֶצְלִי, שְׁעֵדִין לֹא הִיָּה לוֹ חֲמִידוֹ
 דְּאוֹרִיָּתָא, חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, כִּי בְּרַגַע שְׁיִישׁ לְאַדָּם חֶשֶׁק הַתּוֹרָה, הוּא לֹא
 יַעֲזֹב אֶת עֲצָמוֹ לְרַגַע, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרִיָּתָא,
 וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תְדָשׁוֹת, וּמִמָּשׁ תְּחִיָּה אוֹתִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה עַל הַלְדַת הָאֶחָד
אֶצֶל גִּיסְכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגֵם אֶצְלָכֶם יִהְיֶה
שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּבֵית, וְתִזְכּוּ כָּבֹד לְדִירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר
בְּשִׁכְנוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְחִזֵּק אֶת הַכּוֹלֵל, שְׁיִהְיֶה מְקוֹם שֶׁל
תּוֹרָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ שְׁמָה לְצִיִּים, אֶלֶּא יִהְיֶה כּוֹלֵל
רְצִינִי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף יִשְׁתַּחֲרְרוּ לְנוֹ
תִּקְצִיבִים לְתַת לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלֵל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת
אֶת הַמְקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה, כִּי אֵין לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלֶּא ד' אֲמוֹת
שֶׁל הַלְּכָה.

הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּקַבְּלֵנָה הַתְּפִלוֹת לְרַחֲמִים וְלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֲקַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבֵית עַל הַלְדַת
נְכְדֵיכֶם הָרֵאשׁוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּרְוּ מִמְּנוֹ רַב נַחַת,
וְיִזְכּוּ הַהוֹרִים לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, וְהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּשׁוֹרָה.

קד אָשׁר כה תקיב — כה תקיג בַּנְחַל

נא וְנֵא תתחזקוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הִרְבָּה הַתְּפִלָּה לְתִי בְּשִׁבְלֵכֶם עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַעֲקֵר תתחזקוּ בְּעִבּוֹדַת הַתְּפִלָּה, וְכָל מֵה שְׂאֲתֶם צָרִיכִים תִּבְקָשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יתְּבַרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הַלְדָּת נִכְדְּכֶם אֲצֵל בְּתֻכֶם ... תַּחֲיָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהֵהוֹרִים יִזְכּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּכִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּשׁוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְיִתְרַחַב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְתִהְיֶה דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יתְּבַרֵךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, הַעֲקֵר תתחזקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאִז יִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר חֲקַת, ו' תְּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר כה תקיד בנחל קה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ

וְלִמָּה אֲנִי צָרִיכִים אֶת זֶה שׁוֹב. לְזֹאת תִּרְאֶי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבֻעוֹלָם לְהִתְחַמֵּק מִהִנְהוּל, וְתִגִּידֵי לֹא אֶת זֶה פְתוּחַ.

נָא וְנָא אֵל תִּרְגִּישִׁי אֶת עֲצָמְךָ מִשְׁפֵּלֶת, כִּי מֵה שְׂעוֹשִׁים בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא הוֹלֵךְ לְרִיק, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂעוֹסֵק בְּחִנוּף עַל טְהֵרֶת הַקְּדוֹשׁ.

נָא וְנָא הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׂאֵת צָרִיכָה תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה מֵה שְׁנֹשָׂאֵר מִהָאָדָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד, וְתִבְשְׂרֵי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אֲבָל עֲצָתִי אֲמוּנָה, שְׂתַצְאֵי מִהַקְּטָנוּנוּת, וְתִתְחַזְּקֵי בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְשׁוֹם דְּבָר שְׂבֻעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי חָבַל שְׁכָל דְּבָר שׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וּבִפְרָט חֲבֵרָה וְכוּ' וְכוּ', אֵת לֹא צָרִיכָה

להסתכל על דברים כאלו, העקר מה שמצער אותי למה משפילים את הבן שלך, ואני מאד מאד מודה לך על שכתבת לי דבר זה, כי בקשתי את כל ההורים, אם יש להם איזו בעיה בתלמוד-תורה ובבית-הספר, שיודיעו לי בהקדם האפשרי, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לתקן את זה, כי אצלי הולך בחיים שתהיה אהבה ושלום בין אנשי שלומנו בפרטיות, ובין כלל ישראל בכלליות, כי אני שונא מחלקת, וגם שבאתי ליבנאל, עקר פונתי היתה לברח מהעיר הגדולה ולהסתדר באיזו פנה, ולבסוף רץ אחרי הסמ"ך-מ"ם, ובכח גדול רק רוצה להכניס אותי במחלקת, שזה הסבל שאני סובל כבר כל-כף הרבה שנים.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנתקן מה שיש לתקן בתלמוד תורה, בשביל הבן שלך, כי אצלי שנאה זו גזענות, וגזענות זו שנאה, ואנחנו צריכים לעקר את זה מבינינו, ועל זה באה כל הגלות — בשביל השנאת חנם שיש בין נשמות ישראל, רחמנא לישזבן, ובכל זה חביבים המנהיגים הרוחניים, ואוי לו למי שיש ביכלתו להפסיק את הדבר הזה, ואינו מפסיק.

נא ונא ראי להתחזק להיות בשמחה, ותרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, ותהיי שמחה בחלקך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתוכלי להתרחב בגשמיות וברוחניות, ולא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקטו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר חקת, ז' תמוז ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הנעלה לי מאד, חביב בעיני ... גרו יאיר.

לנכון אני מקבל בכל פעם את מכתביך עם השבירות לב שלך.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזוֹה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָרַבָּה לְהַתְחַזֵּק,

הָאָדָם לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב מִמֶּנּוּ וְלֹא אֶת הָרַע. וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיךְ לַחֲטָף
בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׂבֻזָּה הוֹרְגִים אֶת הַיְצֵר הָרַע לְגַמְרֵי,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזוֹה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֹא בְּמַסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הוּא גוֹנֵב ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶת
הַמְּסַכְתָּא שְׂקַבְלַתָּ עַל עַצְמָךְ לְלַמֵּד מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, כִּי זֶה עֲנִין
נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי פְתוּב בַּתְּקוּנִים (יד.): מֵאֵן דִּירִית מִסְכְּתָא חֲדָא,
יְהִיבְנָא לִיה עֲלֵמָא חֲדָא, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת הַזוֹ,
שְׂאָדָם זוֹכֵה לְסִיִּים מִסְכְּתָא. וְעַל-כֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רַק תִּמְצֵא אֲצִלְךָ
אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת.

אוֹדוֹת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׂבוּעֵר בָּךְ בְּכָל פְּעַם, אַל תִּסְתַּכַּל עַל
זֶה, אֲלֹא תִרְגֵּיל אֶת עַצְמָךְ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שְׂזָה הַיְסוּד בְּחַיִּים, כִּי
אִין זוֹ עֲצָה לִפְלַ בְּאַכְזָרִיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַד לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים
מִכּוֹת רִצָּח, וּבִפְרֵט יְלָדִים קְטַנִּים צְרִיכִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן רְאֵה
לְרַחֵם מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּשֵׁר מִבְּשָׂרָךְ וְעַצָּם
מִעַצְמֶיךָ, וְכֵן תְּרַחֵם אֶל אֲשַׁתְּךָ וְתִשְׁלִים אִתָּהּ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל
הַלְכוֹת הַתּוֹרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עַצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוֹלָם, וְאִז
תִּרְאֶה לְבַסּוּף נְסִיִּים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא.

אִם אָפְשֵׁר שְׂתֵאמַר בְּכָל יוֹם 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' עִם הַתְּפִלָּה שְׂתִקֵּן
מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל — אִין לְמַעֲלָה מְזָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׂלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים: עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהֵלִים הֵם הַנְּתוּחַ, וְהַתְּפִלָּה שְׂתִקֵּן מוֹהֲרַנְתָּ
ז"ל — זֶה הַמֵּים שְׂרוּחְצִים וּמְנַקִּים אַחַר הַנְּתוּחַ, עִם כָּל זֹאת אִם

זֶה קִשָּׁה לָךְ, תֹּאמֶר רַק עֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, שָׁנָה גְלוּהָ לָנוּ רַבְנוּ
ו"ל, שֶׁהוּא תִקְוֹן נִפְלָא.

הַעֲקֵר תַּעֲבֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצֻמָּךְ, כִּי בְּמִצְבָּךְ
אֶתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הִיא שְׂזֻכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְלֵךְ
צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיַדָּאֵי הַהִבְטָחָה שֶׁל רַבְנוּ ו"ל נִשְׁאַרְהָ
הַבְטָחָה, כִּי הַבְטִיחַ לָנוּ, מִי שְׂיִבֹא אֶצְלוֹ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לֹ
לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, זְכִיֶּיךָ לְהִיּוֹת אֶצְלֵךְ רַבְנוּ ו"ל כְּבָר כַּמָּה
פְּעָמִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל-כֵּן אֶתָּה צְרִיף לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן זְכִיֶּיךָ
לְהִיּוֹת כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים אֶצְלֵךְ רַבְנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הַבְטִיחֵנוּ בְּהַבְטָחָה
חֲזָקָה: מִי שְׂיִבֹא אֶצְלֵךְ צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, אֶפְלוּ אִם
עֲצֻמוֹ וּגְבֻרוֹ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאֻ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו,
וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרַת חֻקֵּי, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחֲיוּ נֹצֵחַ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמִיחַ, שְׂאַתֶּם כְּבָר עֲצֻמָּאִים וְגֵרִים בְּדִירָה
שְׁלָכֶם, וְזוֹ אֶצְלֵי שְׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתִזְכּוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הַדִּירָה, וַיְהִיָּה אַרְמוֹן.

הַעֲקֵר תְּשַׁמְרוּ מְאֹד עַל הַלְכוֹת הַתּוֹרָה, כִּי בְּזֶה תִשְׁרוּ אֶת שְׂכִינַת
עֲזֵר וַיִּתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּתְשַׁתְּדְּלוּ מְאֹד, שְׂתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה
וְהִבְנָה הַדְּרִית.

נָא וְנָא תִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַהִלְכָה, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְלַכֵּת
לְהַתְּפַלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּבֵית-הַפְּנִסֵּת דִּיקָא, כִּי מִי שְׂמִתְּפַלֵּל
בְּמִנְיָן, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֶּה אוֹתוֹ, שְׂיִהְיֶה לוֹ דְּבָר שְׂבַמְנִין, הֵינּוּ

אֲשֶׁר כַּה תְּקִיז בְּנַחֵל קַט

פְּרִנְסָה, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, מִי שָׂרֵק נִזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן, בָּא לוֹ

וְאֶפְלוּ בְּגֵרָסָא, וְאֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים מַה שְּׂאוּמְרִים וְכוּ', כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת לַמּוֹד גְּמִ'רִ'א', וְאִיךְ שֶׁהוּא מְסַבֵּב אֶת עֲצָמוֹ בְּד' מְלֶאכִי הַשְּׂמִינְיָה: גְּבֵרִיאֵל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אֲוִרִיאֵל, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁזֶה סוּד קְשׁוֹר הַמְּרַכְּבָה: בְּשֵׁם הַנְּי"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִימֵינִי מִיכָאֵל, מִשְׂמָאֵלִי גְּבֵרִיאֵל, מְלֶפְנֵי אֲוִרִיאֵל, מְאַחֲרֵי רִפְאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל, וּכְשֶׁאָדָם לוֹמֵד עוֹד דָּף גְּמָרָא וְעוֹד דָּף גְּמָרָא, הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ כַּח מִמְלֶאכִי הַשְּׂמִינְיָה, וְנִשְׁמַר מִכָּל רַע.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלַעְזוֹר אֶחָד לַשְּׂנִי, וְתִרְאוּ אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקֵת, ז' תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַנֶּקֶד לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּכְתַּב לִי מַה שְׁלוֹם בְּנֵךְ, וְאִם כָּבֵד עֲשִׂיתָ אֶת הַבְּרִית, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכִּלְכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשֻׁמָּחָה, וּבְכֹרֵט שֶׁהַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ, וְנוֹלַד לָךְ בֶּן לְמִזְל טוֹב, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין פְּסָחִים י:): בָּא תִינּוֹק וְכִכָּר בְּיָדוֹ; שָׁזָה יָבִיא פְּרֻנְסָה לְמִשְׁפָּחָה, וְלִכְן רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַזְמִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַחַת יָדֵי אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא מְדַרְשׁ פְּנִיחָס, מְהֵרָב הַקְדוּשׁ רַבִּי פְּנִיחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, וְרֵאִיתִי אֶת הַהֲגָהָה שְׁפַתְכֶם עַל מַה שֶּׁהוּא אָמַר: פֶּע, פֶּע, לֹא בְּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב; וְלִדְעָתִי, כָּל הַהֲגָהָה זֶה סֶתֶם בְּחֻנָּם, כִּי יָדוּעַ שֶׁהוּא נִסְתַּלֵּק בִּי אֶלּוּל תַּק"נ, וְרַבְּנוּ ז"ל נִכְנָס לְגוּר בְּעִיר בְּרֶסֶלַב בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תַּקס"ב, וּמֵאֲז נִקְרָאִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל שֵׁם הָעִיר בְּרֶסֶלַב, וְאִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא דָּבָר עַל בְּרֶסֶלַב, זֶה סֶתֶם סוֹתֵר אֶת הַמְּצִיאוֹת, כִּי בַשָּׁנָה תַּק"נ רַבְּנוּ ז"ל הָיָה רַק בְּגִיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, וְעַל-כֵּן כָּל הַהֲגָהָה אֲנִי לֹא רוֹאָה בְּזֶה נִכּוֹנָה. וּבְאֲמַת אֲגִיד לָךְ, יֵשׁ לִי אֶת הַמְדַרְשׁ פְּנִיחָס הַיָּשׁוּן, שֶׁשֵּׁם רוֹאִים אִיךְ שֶׁהַמְתַּנְגְּדִים הַכְּנִיסוּ, שֶׁהוּא ז"ל דָּבָר עַל רַבְּנוּ ז"ל, וּבְאֲמַת זֶה שֶׁקָּר מְחֻלַּט כַּנ"ל, וְכֵן יָדוּעַ, אִיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַרֵב הַקְדוּשׁ ר' פְּנִיחָס מְקוֹרֵיץ זי"ע, וְאָמַר: "אֲשֶׁרִי הַעֵינִים שָׂרְאוּ אֶת ר' פְּנִיחָס!" וְכֵן אָמַר, שֶׁהִיְתָה תְּקוּפָה, שֶׁר' פְּנִיחָס הָיָה חַד בְּדָרָא. וְלִכְן נְתַעֲוֵרְתִּי לְכַתֵּב לָךְ אֶת הַהֲגָהָה הַזוֹ.

אֲנִי מְצִאתִי גַם מַה שֶׁהוּא אָמַר, מִי שֶׁעוֹזֵר לְשָׁנִי, נִתְלַבֵּשׁ בּוֹ מְלֶאךָ עֲזָרִיאֵל. וּפְעַם שֶׁאֲלַתְּ אוֹתִי, מֵאִיפָה אֲנִי יוֹדַע, שֵׁשׁ מְלֶאךָ כְּזֶה, הַמְּמַנֶּה עַל אֵלוּ הַפּוֹגְמִים בְּבִרְיַת וְעוֹזֵר לָהֶם, שֶׁנִּקְרָא עֲזָרִיאֵל? וְהִנֵּה הַדְּבָרִים בְּסֵפֶר הַנ"ל: אֲבָל בְּאֲמַת כָּבֵד קִדְמוֹ הַקְדְּמוֹנִים שֶׁמְבִיאִים, שֵׁשׁ מְלֶאךָ עֲזָרִיאֵל, שֶׁהוּא עוֹזֵר לְכָל אֵלוּ שֶׁפָּגְמוּ בְּבִרְיַת, וּמְחֻזַּק וּמֵאֲמֵץ וּמְעוֹדָד אוֹתָם לְבַל יִהְיוּ נְסוּגִים אַחֲרוֹ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מַה שְּׁלוֹם הַבֶּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּשְׁתַּדְּלִי כָּל אֵלֹהֵי הַחֲדָשִׁים עַד הַהוֹלָדָה לְסִיִּם בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, הֵינּוּ הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֲלָקִים, לְשִׁבְעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן תֵּאמְרֵי בְּכֹל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וּבְיָדָי יוֹעִיל לָכֶם, שְׁלֹא יֵאָרַע לְיָלְד שׁוֹם דָּבָר, וְיֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְגַם לְאִשָּׁה לֹא יֵאָרַע שׁוֹם מִקְרָה רַע, וְתִהְיֶה בְּרִיאָה וְשָׁלְמָה, וְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִקְרָה לָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁפִּים וּלְהַעֲרִיב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, וְכֵן תִּרְבֶּה בְּתַפְלָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, כִּי בִעַת שְׁהֵאֲשָׁה בְּהַרְיֹון, הַבְּעַל צָרִיף הַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

מוֹבָא מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שְׁאִשָּׁה בְּהַרְיֹון, אִם הִיא תִּזְהַר לֶאֱכֹל כַּזֵּית פֶּת בְּסַעֲדַת מְלוּוֹה-מְלָכָה — תּוֹלִיד בְּנִקָּל. וְלָכֵן טוֹב מְאֹד, שְׁאִשָּׁה בְּהַרְיֹון תִּטַּל יָדַיִם לְסַעֲדַת מְלוּוֹה-מְלָכָה, כְּמוֹבָא בְּשִׁלְחֹן עָרוּף (אֲרַח חַיִּים, סִימָן ש'), וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגָּן עָלֶיהָ, שֶׁתִּנָּצֵל מִכָּל צַעַר וְצוּקָה וְצָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ולמצא בעצמכם תמיד נקודות טובות, ותשתדלו לגור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק.

נא ונא ראה להשתדל להתפלל ערב ובקר בבית-הכנסת, ובזכות זה תהיה לך פרנסה בשפע, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, וזה מבטח לאדם שנוזהר להתפלל במנין, שלא תחסר לו פרנסה, ויש לו גדלות המחין; כי באמת אדם צריך לכלל את עצמו בכלל נשמות ישראל, כי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל-כף הרבה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, עד ששיכול להתפוצץ מרב צער, אבל בזה שהוא פורש מהצבור, הוא גורם לעצמו צרות רעות רבות, ולהפך — כשהוא מתחבר עם הצבור, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו אור וזיו ודבקות וחיית הבורא יתברך שמו. ועל-כן אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, ולשמח את כל בר ישראל, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך חוש בנגינה, אתה צריך לראות לנצל את זאת, והעקר שתמיד תהיה בשמחה, ותמיד תשמח את נשמות ישראל, ועל-ידי-זה ימשך עליך אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך שמו.

נא ונא תשתדל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע פרשת השבוע עם פרוש רש"י ז"ל.

וכן ראה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, אשר 'משנ"ה' אותיות 'נשמ"ה', ומזככת את הנשמה, כי מטרת אותו מכל מיני חלדה.

ועל כלם — ראה לגרס בכל יום הרבה דפים גמרא, אשר זה ממשיך על האדם מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, שהוא ראשי תבות ג'מ'ר'א'.

ראה לדבר אליו יתברך בכל יום חמש דקות, וידוע שמוהרנ"ת ז"ל הפליג מאד במעלת חמש דקות, ואמר פעם: "חמש דקות

אֲשֶׁר כה תקב בנחל קיג

גְּדוּלוֹת", וּבְזוֹ הַלְשׁוֹן אָמַר: "גְּרוּיָסַע פִּינָף מִיְנוּט", כִּי פַעַם אַחַת נִכַּח ר' נַחֲמָנִי טוֹלְשֵׁינֶטֶר ז"ל אֶת הַיָּרֵחַ מִזְהַרְבֵּי ז"ל. וְהָיָה סְמוּךְ

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְגַם הוּא אֶגְלָן גִּוּוֹל קִיָּוִי זְשִׁמּוֹ זַי תְּקוּשׁ בַּקִּוּוִי הַתְּבוּדוֹת, וְאָז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים, כִּי בְתַפְלָה מִמְּשִׁיכִים יְשׁוּעוֹת בְּבֵית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְכֶסֶף אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַכְּסוּפִין שְׂאֲדָם כּוֹסֶף לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא דְבָר גְּדוּל מְאֹד, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְבָרַח אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָה זוֹ לְבָרַח תָּמִיד אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵל יְחֹסֵר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כִּמְהַ פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּמְהַ דְּפִים גְּמָרָא, קְצַת מְדָרְשׁ וְשִׁלְחָן עֲרוּף, וְסִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

ועל כלם — הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור
 ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית,
 הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז
 טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל כמה מכתבים, ואני מבקש אותך מאד, שתמסר אותם
 לייעדם, כי הם מאד מכרחים, ובפרט ל... כי חבל לאבד משפחות,
 אם כבר באו במסירות נפש לגור ביבנאל, צריכים לשמר עליהם
 מאד מאד.

כה תקכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך, שבו אתה מבשר לי, שאתה רוצה
 להדפיס ספר "אוצר מכתבים לאשה ולבת", בודאי זה דבר יקר
 מאד, כי כל המכתבים נכתבו בסיעתא דשמיא, בתשוקה של נשמות
 ישראל, עם כל זאת הנה טוב שתהיה בקשר עם ... גרו יאיר, והוא
 אמר לי, שהוא עושה אתך עסק, אם תגמר את הספר "דרשות
 מוהרא"ש", אזי הוא ידפיס לך את הספר הזה, ובאמת חבל מאד,
 כי הגענו עד תורה ק', למה שלא נסים את כל ה"לקוטי-מוהר"ן",
 כי באמת יש דרשות כמעט על כל הספר, ומה שיחסר, יזכני
 הקדוש-ברוך-הוא להשלימו, ואם זכית כבר ללקט אוצר כזה
 שלשה חלקים "דרשות-מוהרא"ש", הנה טוב מאד, שתזכה לסיים
 על הכל, והנה זה שכרך.

אֲשֶׁר כַּה תִּקְבַּב — כַּה תִּקְבַּג בְּנִחַל קִטו

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְוֹדָאֵי לֹא
יִיזָר עֲצָמְךָ הַקְדוּשָׁה-רַחוּם-הַיָּצִיר — לֹא הִזָּה וּלֹא הִבֵּא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, סֵפֶר לִי, שְׁיֵשׁ לְךָ שְׂדוּף, וְעֵדִין יֵשׁ לְךָ
סִפְקוֹת, אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁאֵם הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב, שְׁיֵשׁ
לְךָ הַצָּעָה טוֹבָה, וְהִיא רוּצָה אוֹתְךָ, מָה אַתָּה מִתְעַכֵּב כְּרָגַע, צְרִיכִים
מִיד לְהִתְאַרֵס וּלְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי, וְתִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי
יְדִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּקְבַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיִּים, וּבְלִי שִׂמְחָה אֵי אֲפֹשֶׁר
לְעַבֵּר אֶת הַחַיִּים, כִּי עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים,
מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִיחָזִיק מֵעַמְד. הַתּוֹלְדוֹת הַקְדוּשָׁה
מְבִיא (כְּתוּבָת פְּסִים שְׂמִינִי): שְׂמֵעֵתִי בְּשֵׁם מוֹרֵי עַל הַפְּסוּק בְּקִהְלֵת "כָּל
אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַךְ עֲשֵׂה", שְׁיַעֲשֶׂה הַמַּעֲשֵׂה הַגִּשְׂמִי בְּכַח

הַמַּחְשָׁבָה, לִיְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּא. וַיֵּשׁ לומר פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דָּבָר, שְׁאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, בֵּין שֶׁהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וּבֵין שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וַיִּחְשַׁב מִמְּנוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְאִפְלוּ אֶת הַעֲשִׂיּוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, שִׁיְהִיָּה בְּקִשׁוֹר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְהִיָּה יְחִוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּא עַל יָדוֹ. וְזוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוְנָה שְׁאָדָם יָכוֹל לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכְּנֵן רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ תְּמִיד רַק לְחֻשָׁב מִמְּנוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְתְמִיד תִּצְטִיר לַעֲצָמָךְ, אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶךְ, וְתְמִיד תִּסְתַּכַּל עַל הַשָּׁמַיִם, כִּי גִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁכְּשֶׁאָדָם מִסְתַּכַּל עַל הַשָּׁמַיִם, תִּכָּף-וּמִיד נִכְנָס בּוֹ יְרָאָה וּפְחַד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ אִפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ, אִפְלוּ דְבוּר אֶחָד, זוֹכֶה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹרֹךְ וְחַיּוֹת הַבוֹרָא יְתַבְּרֶךְ שָׁמוֹ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֲלֵא תִתְחַזַּק, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלַק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

נָא לְהוֹדִיעַנִי אִם יֵשׁ לָךְ הוֹדְעָה מ... כִּי אַחֲרַת אָנִי צָרִיךְ לְמַצֵּא עֲצָה וְכוּ' מִמְּקוֹם אַחֵר, כִּי אֲצַלִּי מְלָה זֶה מְלָה, אִם מִבְּטִיחִים לְמִישְׁהוֹ צָרִיכִים לְקַיֵּם, וְזוֹ כָּל הַנְּאֻמָּנוֹת שֶׁלָּנוּ בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם.

אֵין לִי מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּעַבּוֹר בְּנִית בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, אֲשֶׁר הַכֹּל נִס, נִס גְּלוּי, נִס כְּקָרִיעַת יַם סוּף, נִס כְּמוֹ הַמֶּן וְהַבָּאָר וְהַעֲנָנִים שֶׁהִלְכוּ עִם עַם יִשְׂרָאֵל בַּמְדָּבָר, גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶךְ מִמֶּשׁ, כִּי אֵין בְּיַדִּי לְפָרְטָה אִפְלוּ שׁוֹה פְּרוּטָה,

והכל נבנה רק ממנו יתברך, על-ידי הרצונות של העניים, ירחם

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתראה לצאת מקטנות המחין,
ותדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, שהקדוש-ברוך-הוא הוא
ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, ועל-ידי ידיעות
אלו תצא מהקטנות שלך, ותבוא לגדלות המחין, ואז לא תהיה
קמץ כמו שהתלוננת וכו'. ובאמת חכמינו הקדושים אמרו (ביצה
טז): מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, חוץ מהוצאות
שבתות וימים טובים, והוצאות בניו לתלמוד תורה; רואים מזה,
אשר את התקציב קובעים בראש השנה, חוץ מהוצאות של שבת
ושל חנוכה, על זה בא שפע ותקציב בלתי קבוע, ולכן ראה להיות
דבוק בו יתברך, ועל-ידי-זה יתרחב לך בין בגשמיות ובין
ברוחניות.

עליך לטיל בין החרים, ולהתבודד עם הקדוש-ברוך-הוא,
ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו
יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער
כלל, ובגני-אדם אינם יודעים מעלת הדבור אליו יתברך, כי אם היו
יודעים את מעלת הזוכה לדבר אליו יתברך, היו מבלים על זה
הרבה זמן, כי על-ידי כל דבור ודבור, ממשיכים על עצמו אור וזיו
וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

נא ונא ראה לחזק את עצמך, ותתחיל לשלם את כל החובות

שְׁלֶךְ, שְׁאֵתָה חַיֵּב לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְלִנְסִיעָה שֶׁל הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאִז תִּרְאֶה שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּימוֹת.

הַעֲקָר תְּלוּי כְּפִי הַדְּבוּר, אִם אָדָם מְדַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, אִז מְכַנֵּיעַ אֶת הַנְּחֻשׁ הַרוּצָה לְהַחֲטִיאֹו. וּבְאֵמֶת זֹ מַצְנֹת זְכִירַת עֲמֶלְק, שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים כה, יז): "זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלְק, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם, אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּגְוֹב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשְׁלִים אַחֲרֶיךָ, וְאֵתָה עֵינֶיךָ וַיִּגַּע וְלֹא יֵרָא אֱלֹקִים" וְגו', וְאִם תִּדְקַדֵּק, תִּרְאֶה בְּאוֹתִיּוֹת "הַנְּחֻשְׁלִים", הֵן אוֹתִיּוֹת נְחֻשׁ מִיֵּלָה, כִּי עֲמֶלְק בָּא רַק אֶל אֱלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁהַנְּחֻשׁ קִלְקַל לָהֶן אֶת הַבְּרִית, וּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), כִּי בְרִית הַלְשׁוֹן מְכוּן לְבְרִית הַמַּעֲוֶר, כְּפִי שְׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדְבוּרוֹ, כְּךָ נִפְגָּם בְּרִיתוֹ, וְעַל-כֵּן מִיֵּלָה עוֹלָה פ"ה, מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיתוֹ, זוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל דְּבוּרוֹ, וּמִי שְׁשׁוֹמֵר עַל דְּבוּרוֹ, הוּא זוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י" תַּמּוּז ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁפַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מִחֻמַּת שְׁזוֹכֵר תְּמִיד אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, כִּי יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שְׁמִשְׁתַּגְּעִים מִמֶּשׁ, רַק מִחֻמַּת שְׁחוֹשְׁבִים מִהָעֶבֶר. וְרַבְּנֵי ו"ל בָּא לְעַקֵּר אֶת הַמַּחְלוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּימוֹת, וְגִלָּה לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו), שְׁאֲצֵל הָעוֹלָם שְׁכַחָה זֶה חֶסְרוֹן גְּדוֹל, אֲבָל אֲצֵלִי שְׁכַחָה הִיא מַעֲלָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת

אָשֶׁר כה תקכוּ בַּנְחֹל קִיט

עֲצְמוּ לְשֹׁכַח אֶת כָּל מַה שֶּׁעָבַר, וּכְפִי שְׂאֵדָם זֹכֶה לְשֹׁכַח אֶת הָעָבָר,
הִי זִכְרָה לְזִכְרֵי מַעֲלָמָא דְאַחֵי הַיּוֹנִי אִתְּהִיבְדִּישְׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִבְנוֹ-

רק מִחֲמַת הַעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצְמוֹ
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְרָגַע שְׂאֵדָם שְׂמֵחַ — מִתְרַחֶבֶת לוֹ הַדַּעַת, וּכְבָר
אֵין לוֹ שׁוּם דְּאָגוֹת, וְלִכְן רְאָה אֶתְהָ לְשִׁמְחָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן
לָךְ מִתְנָה אֲשֶׁה כָּל-כָּךְ טוֹבָה, וְיִלְדִים כָּל-כָּךְ חֲמוּדִים, וְלִכְן אֶתְהָ
צְרִיךְ לְהוֹדוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם.

תִּשְׁמַר עַל זְמַנֵּי הָאֲכִילָה, וְעַל זְמַנֵּי הַשְּׁנָה, וּבְזִמְנֵי הַפְּנוּי שְׁלָךְ
תִּלְמַד חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשׁוֹת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן תִּגְרַס פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּהִלְכָה, אֲבָל הַכָּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִתּוֹךְ
שְׂמִיחָה, וְאִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, י' תְּמוּזַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָרִים מְאֹד ...
שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנּוּם שֶׁעֲשִׂיתֶם אִתִּי,
שֶׁהֲלוֹיִתֶם לִי אֶת הַכֶּסֶף, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה, שֶׁקְּבַלְתֶּם אוֹתוֹ הַיּוֹם
חֲזָרָה, כִּי עָשִׂיתִי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מְכָאן, כְּדֵי שֶׁהַכֶּסֶף יִגִּיעַ
אֵלֵיכֶם בַּיּוֹם שֶׁהִבְטַחְתִּיכֶם. וְלִכְן רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּכַתְּבוּ לִי אִם
קְבַלְתֶּם הַיּוֹם אֶת הַכֶּסֶף.

מַעֲלַת גְּמִילוֹת חֶסֶד עוֹלָה עַל הַכָּל, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ

(ירוּשְׁלַמִי תַעֲנִית, פָּרָק ד'): "וּבְצֹל יְדֵי כְּסִיתִיךָ" — זוּ גְמִילוֹת חֲסִדִים, שְׁפָל הָעוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֲסִדִים, זוֹכֵה וְיוֹשֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן בְּזָכוֹת הַגְּמִילוֹת חֲסִד הִזָּה שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי, תִּזְכּוּ לְחֲסוֹת תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה. וּבְאֵמַת אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַחֲסִד הִזָּה לֹא הָיָה בְּשִׁבְלִי, אֲלֹא אֲנִי שָׁלַיְח מְרַבְּנֵנוּ ו"ל, כָּל הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת הוּא רַק בְּשִׁבְלוֹ, כִּי אֲנַחְנוּ בּוֹנִים בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל, וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב'): כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֲסִד עִם אֶחָד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאִלוֹ עָשָׂה חֲסִד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף בֵּית-הַכְּנֶסֶת הִזָּה מֵיעֵד לְכָל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל הָעֵדוֹת וּמִכָּל הַנְּסַחָאוֹת, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ הוּא בְּבַחֲיַנַּת בֵּית-הַמֶּקְדָּשׁ, שֵׁשׁ לֹא עוֹשִׂים הַפָּרֶשׁ בֵּין אֲשֶׁכְּנֻזִים וּסְפָרְדִים, חֲסִידִים וְלִיטָאִים וְכו', וְשָׂאֵר שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְכו', עִם יִשְׂרָאֵל אֶחָד, וַיֵּשׁ שְׁתֵּים-עָשָׂרָה נְסַחָאוֹת הַתְּפִלָּה, וְאֵת כָּלֵם מִתְּפִלָּלִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ו"ל.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי בָּא וּמוֹדָה עַל הַחֲסִד שֶׁעָשִׂיתָ, שֶׁהֲלוֹיְתָ אֵת הַכֶּסֶף לְבֵית-הַמֶּדְרָשׁ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מָה אֲמַר וּמָה אֲדַבֵּר, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֲסִד חַנּוּם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי עַד עַכְשָׁו בְּעֶנְיַן עֲזָר לְבַנְיַת

אָשֶׁר כה תקבח בַּנְחַל קכא

”בית המדרש”, ממש צדקה וחסד עשיתם עמדי, זה לי עֶשֶׂר שָׁנִים
שנרחמנו לומר ברוחל ורל ברוחל היתה לרוב מדעיו החישר

עובר, וצריכים לחשב בכל עת על תכליתנו הנצחית, אך דא עקא,
שהסמ"ך-מ"ם התגבר עלינו, והתפשט לארצה ולרחבה להצר את
פסיעותינו, ומתרגע שנכנסנו התחיל בערממיות להציק לנו,
ובתחלה היה עם חיוף ועם אהבה וכו', עד שתפסנו כבר מה הוא
ומי הוא וכו', אז יצא כנגדנו פתוח, ודעת לנבון, שתהלה לאל, חנן
אותנו הקדוש-ברוך-הוא עם דעת, שלכל נלכד במזימותיו הרעות,
אך ההכרח לומר לכם, פי לו יש חלק גדול בצרות שפוקדות אותנו
לאחרונה, ואי אפשר להאשים אחד את השני, כי כל אחד מאנשי
שלוֹמנו חי בעגיות ובדחקות, וצר ומר לו, ולכן אסור לו לבוא
בטעות אחד אל השני — למה אתה לא נותן כך וכך וכו', ולמה
אינך נותן בעבור המקנה וכו', ולמה אינך מביא בעבור החשמל
בבית-המדרש וכדומה, כי כל זה חייב הרשע הארור הטמא הזה,
שצריך לדאג לזה, ובפרט שיש תקציב מיוחד בעבור בתי כנסיות
ובתי מדרשות ומקנאות, שזורם שמה כסף עבור חשמל לבתי
כנסיות, מים למקנאות וכו', ואנחנו עדין לא קבלנו אפלו אגורה
אחת, במשך כל השנים שאנחנו כאן, והרשע הארור והטמא הזה
מצליח לשחד את כל מיני רע-בנים, וכל מיני בתי דינים, והוא
אלוף להתחמק ולהחביא את גנבותיו ומזמותיו...

ולכן באתי לבקש ולהתחנן לפניכם, שאל תריבו ביניכם, כי
בדרך כלל כל המחלוקות והמריבות באות רק מחמת העגיות
והדחקות והחובות, וכשצרו לנתק את החשמל בעבור חוב של
אלפים ומאתים ש"ח, קפץ אחד מאנשי שלוֹמנו, ונתן טשעק דחוי,
כדי לא לנתק את החשמל, וכבר קופצים עליו פאלו מי יודע מה
הוא עשה וכו', וכמו-כן בענין המקנה, שרוצים לסגור את המים,

ורוצים לסגור את החשמל, כי אפלו את ההכרחיות לא משלמים, ולבסוף חושדים אחד בהשני בגנבות ועולות וערמומיות וכו', והנה קפץ אחד מאנשי שלומנו במסירות נפש גדולה לתקן את החמום, וכל אחד הבטיח שיתן חלקו, כי הנה קשה מאד לסבל את המים קרים, ולבסוף הוא נשאר תקוע, ואחר-כך יש מריבות וחשדנות שחושדים פאלו עושים עול עם כסף וכו', בשעה שדבר ידוע בכל העולם פלו, אשר אי אפשר להכנס למקנה בלי לשלם, והנה לא די שלא עוזרים, אלא שחושדים אחד בשני בגנבות ועולות, אשר זו רשעות גדולה לעשות דבר כזה, ואני רואה בזה הסתת הסמ"ך-מ"ם הארור הרשע והטמא, כי אם המועצה היתה בידי אחר, בודאי לא היתה לנו בעיה, לא בשביל חשמל למקנה, ולא בשביל הבית-הכנסת, ולא בשביל מים בעבור המקנאות שלנו, והכל הנה בא על נכון, כי יש על זה תקציב גדול מאד, אך הרשע הזה לוקח הכל לכיסו, והוא מצליח עוד להסית את תושבי המקום, ואת כל הרע בנים, וכל הבתי דינים נגדנו, ולנו אין על מי להשען אלא על אבינו שבשמים.

לזאת באתי לבקש אתכם מאד מאד, אחי ורעי היקרים! אני נמצא בעוונותינו הרבים, רחוק מכם בגוף, אבל קרוב אליכם בנפש, ומעת הקדוש-ברוך-הוא נגזר לעת עתה, שאהיה פלוא בגלות עד עת בא דברו, כי מאד מאד רציתי כבר לצאת מפה ולבוא ולגור אתכם ביחד, אך מי יודע דרכי המקום יתברך שמו, אך זאת אני יכול להגיד לכם, שהכל פלוי בבנין בית-המדרש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה להזדרז ולבנות את זה.

עליכם לזכור ולהתבונן את גדל הטובות והחסדים שפבר זכותם על ידי, שכלכמה מאנשי שלומנו חתנתי את הילדים בגיל צעיר, אשר גדל הזכות הזו, אני מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שתלך לפני תמיד, כי עם פגם הברית אחד בזה העולם, לא פדאי להשאר בזה העולם, ואם יכולים להציל את הנער מפגם הברית, אין עוד זכות יותר גדולה מזו, ועד שילדיכם לא יגדלו, ולא תבינו את צערם הקשה והמר, לא תוכלו להעריך את גדל המסירות נפש והחסד

שְׁעִשִׁיתִי עִמָּכֶם, וְזֶה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעִיר גְּדוֹלָה וְכוּ', וּפֹה
הַמְדַבֵּר שִׁמְמָה אֶנְחֵנו יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה אֲרֵל מִה לַעֲשׂוֹת?

שָׁמוּ וְזָכְרוּ, שְׁמִקְפִּיט אֶנְחֵנו קָבוּ עָשׂוּ שְׁנִיט, כִּי בַּבְּנֵי נִנְוִי, וְזָבֵן קָבוּ
לְהוֹצִיא אֶלְפֵי אֶלְפִים דּוֹלָרִים עֲבוּר בַּגְּצִי"ם, וְכֵן לְכָל הַפְּחוֹת פְּסָקוּ
לָנוּ שְׁטַח אֲדָמָה וְקָרְאוּנִים בְּעֲבוּר תְּלֵמוּד תּוֹרָה, וְהַבְּנוֹת סָבְלוּ סָבְלוּ
אִיוִם וְנוֹרָא, וְעָכְשׁוּ אֶנְחֵנו מְקוּיִם שִׁיְהִיָּה גַם לְבָנוֹת, וְכֵן לַגְּנִיִם, וְכֵן
לְמַעוֹן, וְהַכֵּל חֵיב הֶרְשַׁע הָאָרוּר הַטְּמֵא הַזֶּה, וְכֵן כָּל הַצְּמִצּוּם
וְהַדְּחָקוֹת שִׁישׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, הֵן בְּשִׁבִיל חֲשָׁמַל, וְהֵן בְּשִׁבִיל מִיִּם
לְמַקְנָאוֹת, הַכֵּל מִפְּנֵי הֶרְשַׁע הָאָרוּר הַטְּמֵא הַזֶּה, וּלְבִסּוֹף הוּא מַצְלִיחַ
עוֹד לְשִׁתֵּל אֶת שְׁלוּחָיו בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.

לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, רְאוּ
לְבָרַח מִמְחֻלְקָת, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפְרֵי רֵאָה): "לֹא
תִתְגַּדְּדוּ" — לֹא תַעֲשׂוּ אַגְדוֹת, אֲלֵא תִהְיוּ כְּלָכֶם אַגְדָּה אַחַת. וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים וְכָה, פָּרָשָׁה ה'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, תָּנוּ דַעַתְכֶם שְׁלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִחַרְחוּרוּ זֶה עִם
זֶה, שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְפָנָי, תּוֹרָה שְׁנַתַּת לָהֶם אֵינֶם עוֹסְקִים
בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וּמְחֻלְקָת וְתִחְרוּת בֵּינֵיהֶם. לְזֹאת רְאוּ לְשָׁמוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הָאֵהָבָה וְעַל הַשְּׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, סוּף כָּל סוּף בְּנֵינוּ
קָהְלָה יָפָה מְאֹד, הוֹצֵאתִי אֲנָשִׁים מִהַעִיר אֶל הַמְּדַבֵּר, וַיֵּשׁ לָנוּ, תִּהְלָה
לְאֵל, בֵּית-הַכְּנֶסֶת יָפָה וְנֹעִים, שְׁנֵי גְנִיִם, תְּלֵמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים,
בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כּוֹלָל לְכָל הַיּוֹם, וְכוֹלָל לְחֻצֵי יוֹם, וְכוֹלָל לְעָרֵב,
וּפְעוּטוֹן, בְּלִי עֶזֶר מִבְּחוּץ כָּלֵל, כִּי אִף אֶחָד עֲדִין לֹא גָתַן לָנוּ שׁוֹם
אַגוּרָה אַחַת, אִף גּוּף בְּעוֹלָם אֵינוּ מְתִיחֵס אֵלֵינוּ, וְהַכֵּל מִפְּנֵי
הַמְּסִירוֹת וְהַהֲלָשׁוֹת שֶׁל הֶרְשַׁע אָרוּר וְטְמֵא הַזֶּה, שֶׁהוּא הַסְּמִיךְ-
מ"ם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, מִסְּפִיק הַשְּׁנָאוֹת וְהַקְּנָאָה שִׁישׁ עֲלֵינוּ
מִבְּחוּץ, נָא וְנָא בְּפָנִים, שְׁלֵא יִהְיוּ שׁוֹם מְרִיבוֹת וְשׁוֹם מְחֻלְקָת, וְאֵל

קכד אָשֶׁר כה תקכח בַּנְחָל

יִגְבִּיחַ אֶחָד אֶת יָדוֹ עַל הַשְּׁנַי בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְכֵן שְׁלֵא יִפְתַּח פִּיּוֹ אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, שְׁזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד לְהִסְתּוֹכֵב וּלְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, מִזֶּה עַל זֶה וּמִזֶּה עַל זֶה, כִּי כָּבֵד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קיח.): כֹּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן-הָרַע וְכֹל הַמְּקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע, רָאוּי לְהִשְׁלִיכוֹ לְפִלְבִּים, כִּי דָּרְכוֹ שֶׁל פֶּלֶב, לְחַטֵּט בֵּין הָאֲשֵׁפוֹת אַחַר עֲצָמוֹת, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵעוֹן לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, כִּי יִתְגַלְּגַל בְּכָלֵב, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. וְלִכֵּן אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, תִּשְׁמְרוּ עַל כְּבוֹד זְוִלְתְּכֶם, "אַל תִּחְרִיבוּ אֶת קְהֵלְתֵנוּ, שְׁבִינֵנוּ עִם דָּם".

נָא וְנָא לְהִתְעַנֵּן בְּשָׁלוֹם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנָשִׁים אֲחִים אֲנַחְנוּ, וְאָב אֶחָד לְכָלֵנוּ, אֵל אֶחָד בְּשָׁמַיִם הוּא אָבִינוּ, וְתַהֲלָה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גָדוֹל מְאֹד, שְׁעוֹזָר לָנוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן עַל הַטּוֹבוֹת שְׁזָכָה לְהַגִּיעַ עַל-יְדֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדֵי רַבְּנוּ ז"ל לֹא יִשְׁאַר בְּעַל חוֹב, אֲלֵא מִי שֶׁעָשָׂה בְּשִׁבְלֵוֹ, הוּא יִקְבַּל חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "מִמֵּי שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל — לוֹ אָנִי נוֹתֵן"; וְלִכֵּן רָאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּכְשֶׁאֶחָד לֹא בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, צָרִיכִים תִּכְף-וּמִיד לְהִתְעַנֵּן לְמָה הוּא לֹא בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, אוֹלֵי הוּא בְּדַפְאוֹן וְשִׁבוּר וְכוּ' וְכוּ', אוֹלֵי הוּא חוֹלָה וְכוּ', אִיךְ יִתְכַּן שְׁיִכּוֹל לְעַבֵּר שְׁבוּעַ, שְׁבוּעִים שְׁלֹשָׁה, וְאֶחָד לֹא בָּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאִין אִף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בָּא לְבַקֵּר אוֹתוֹ אוֹ לְהִתְעַנֵּן לְמָה הוּא לֹא בָּא וְכוּ', אוֹלֵי הוּא צָרִיךְ חֲזוּק וְעִדוּד וְשִׁמְחָה וְכוּ'.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְגַם יִלְדִיכֶם יִצְטָרְכוּ לְהִתְחַתֵּן, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שְׁזֶה עוֹד הַרְבֵּה שָׁנִים, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְהַזְמַן פּוֹרֵחַ לֹא כְּצֵל כְּתֵל, וְלֹא כְּצֵל דְּקָל, אֲלֵא כְּצֵל צְפוּר הַפּוֹרֵחַ בְּאֵוִיר (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'), עַד שֶׁרַק תִּסְתּוֹכְבוּ, כְּכֹר תִּרְאוּ שְׁהִילְדִים צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן, מִי יִדְאָג לָהֶם בְּעִיר גְּדוֹלָה, מֵאִין יִהְיוּ לְכֶם דִּירוֹת וְכוּ', וְאִיךְ תּוּכְלוּ לְהִרְאוֹת אֶת זֶה וְכוּ', וּפְהָ תַהֲלָה לָאֵל, לְפָנַי עֵינֵיכֶם, בְּתַקּוּפָה קְצָרָה, יֵשׁ לָנוּ אֲבָרְכִים חֲדָשִׁים, בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, הֵן אָמֵת שְׁלֵאֲחֲרוּנָה הִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת גַּם עֲלֵיהֶם בַּקֶּרֶת,

אָשֶׁר כה תקח בַּנְחָל קכה

וְשׁוֹכְחִים שֶׁהֵם עֲדִין יְלָדִים וְכוּ', מְצַפִּים מֵהֶם שִׁיתְנַהֲגוּ כְּמוֹ אָדָם
בְּיָמֵי זְמַנְהֶם וְיִשְׁכַּחְתֶּם מִדַּעְיָם עֲשִׂירִית אֶרֶל זֶה מִרַע

מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, מֵאַחַר שֶׁנִּקְוָה שֶׁיִּזְכְּרוּ וְיִזְכְּרוּ אֶת
כָּל-כֶּף זָפָה, תָּנוּ יָד וְשִׁכְמְךָ לְהַמְשִׁיךְ בְּהַצְלַחַת קִהְלָתְנוּ, וְתִדְוֹנוּ אֶחָד
אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וּמִי שֶׁחֹשֵׁד בְּזוּלָתוֹ שֶׁהוּא גִּבּוֹר, עָלֵי לֹאמַר
שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ גִּבּוֹר, כִּי כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל (קְדוּשִׁין ע.), וְצָרִיכִים
לְשׁוֹר מְאֹד מְאֹד מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם הוֹלְכֵי רַכִּיל, וּמְדַבְּרִים
רַכִּילוֹת וְלִשׁוֹן-הָרַע אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, זְכָרוּ הֵיטֵב, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אֵינּוּ
סוֹבֵל גִּבּוֹרִים וְנוֹאֲפִים וְכוּ', וְאַנְחָנוּ צָרִיכִים לְעַקֵּר מִקִּהְלָתְנוּ אֲנָשִׁים
בְּלִתֵּי שְׂפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכוּ'.

נָא וְנֵא תַעֲזְרוּ לִי לְבָנוֹת קִהְלָה קְדוּשָׁה, קִהְלָה שֶׁמְבַסְּטָה עַל
שְׁלֵשָׁה עֲמוּדִים, שֶׁעֲלֵיהֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם: "תּוֹרָה", "עֲבוּדָה",
"גְּמִילוּת חֶסֶדִים", וְזֶה הַיִּסוּד אֶצְלָנוּ, לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, כְּמֵאֲמַר
הַתַּנָּא רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִסְמָא (אָבוֹת ו, י): אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם — לֹא
כֶּסֶף, וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְכֵן אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תַּנָּא דְּבִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה,
פְּרָק יג), לְפִי שֶׁכָּל הַמְּרַבֵּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם מְלוּיִם אוֹתוֹ, עַד
שֶׁמַּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ, אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאַנְחָנוּ
צָרִיכִים לְהַפְּךְ אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלָּנוּ שֶׁיְהִיָּה רַק מְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי
רַק זֶה מַה שֶׁיְלִוֶּה אוֹתְנוּ, וְאַנְחָנוּ צָרִיכִים לְרְאוֹת, שֶׁיִּתְרַבּוּ הַשְּׁעוּרִים,
וְכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּל מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ צָרִיךְ לְרְאוֹת לְהַצְטַרֵּף
אֶל שְׁעוּרֵי הַתּוֹרָה, לְהַפְּנֵס בְּכוֹלֵל שֶׁל חֲצֵי יוֹם, אוּ בְּכוֹלֵל שֶׁל כָּל
הַיּוֹם, אוּ שְׁבַע-עֲצָמוֹ יֵשֵׁב בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ עִם חֲבִילַת סְפָרִים, וְיִלְמַד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכָה וְאַגְדָּה, וּסְפָרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְתִזְכְּרוּ מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם, וְהוּא אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר,
וּמֵה יִשְׁאָר מֵהַיּוֹם הַזֶּה? אֲשֶׁר וְעֲשִׂירוֹת נְצִיחִית, מֵה וְלָמָּה אֲתֵם

צריכים לחכות עד שתהיו זקנים, הולכים עם מקל, ובקשי סוּחבים את הרגלים, ואחר-כך תתחרטו על ימי נעוריכם ועל ימי העמידה, שיכלתם כל-כך הרבה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ויכלתם כל-כך הרבה ללמד, ועכשו כבר אָזלו הכחות, יותר טוב להקדים עכשו, שזה מה שפרש הזהר הקדוש (ויקרא יט, לב): "מפני שיבה תקום", הינו שאדם צריך לקום ולהתעורר בתשובה לפני שבאים ימי השיבה והזקנה, ולכן חוסו ורחמו וחמלו על נפשותיכם, ותשמרו מאד מאד, שהמקום שלנו לא יהיה מקום לצים, לא יהיה מקום של לשון-הרע ורכילות וליצנות, לא יהיה מערת פריצים, כי זה נגד רצוני, וזה נגד רצון רבנו ו"ל, וזה נגד האנושות, כי אנחנו משפחה אחת גדולה, ולא יקח הרבה זמן וכלם ישפדכו אחד עם השני, אז נהיה משפחה אחת גדולה בפעל ממש, כי לזה יש בן ולזה יש בת, וישפדכו ביחד, ממילא יהיו נעשים משפחה אחת גדולה, ואין יכולים להרשות לעצמנו שמשפחה אחת גדולה יריבו ביניהם, האם הייתם מעניינים שידברו על בניכם ובנותיכם? ! ואם-כן מה אתם עושים בקרת על אברכים צעירים שרק עכשו התחתנו, תנו להם הזדמנות לגדל, ואל תתחבו אפכם בהתנהגותם ולעשות בקרת, ולבזותם ולהשפילם, זו רציחה גדולה, סוף כל סוף גם ילדיכם בקרוב יתחתנו, האם תעשו זאת לילדיכם? ! ראו יותר טוב להזמיןם אצלכם לשבת, תקחו אותם עם הרכב שלכם להפצה, בזה יהיה לכם יותר מצוה, מאשר לערוך בקרת עליהם, האם אינכם תופסים, שמשרתי נפשי בפעל לחתנם סמוך לפרקם? ! האם אינכם מבינים כי השקעתי בהם סגל רב, יגיעות וטרחות ובטול תורה ותפלה, לגדלם ולהביאם למצב שיהיו עצמאיים, ועכשו כבר צריכים להשפילם? ! תנו להם הזדמנות לגדל ולהוכיח עצמם.

לכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תתבוננו היטב ותראו במו עיניכם מה קורה, עכשו רואים את הפרות מהמחנכים הראשונים ביבנאל, תהלה לאל, ... עושה ברית לבנו הנולד לו למזל טוב, תסתכלו היטב ותראו, אין שפקרוב מאד זה יקרה אצל בניכם ובנותיכם. ולכן תחדירו את הדבורים האלו שאני מדבר אתכם

אָשֶׁר כה תקכח בַּנְחַל קכז

וְכוֹתֵב לֹא עִם דִּיּוֹ אֶלָּא עִם דָּם לְבִי, כִּי כּוֹאֵב לִי מְאֹד — לְמָה
צְרִיכִים לְחַשְׁדֵּי אֶחָד הַשְּׂוִי וְלִמָּה צְרִיכִים לְרַר אֶחָד עִם הַשְּׂוִי אִם

תִּרְאוּ שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד יִתְחַיְדוּ קְבֻנוֹת עוֹד דִּירוֹת וְעוֹד דִּירוֹת, וְכָל מַה
שֶׁבּוֹנִים, זֶה רַק בְּשִׁבְלֵנוּ, וְאֵל תִּירְאוּ וְאֵל תַּעֲרְצוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשּׁוֹם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, הֵם בָּאִים בְּכַח בֶּשֶׁר וְדָם, וְאַנְחָנוּ בָּאִים בְּכַחוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדָאי נְצַלִּיחַ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת שְׁכָרוֹן לְבִי שֶׁיֵּשׁ לִי, לְמָה אֲנִי
צָרִיךְ לְכַתֵּב אֶת זֶה, וְלְמָה אֲנִי צָרִיכִים לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, וְאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְחַנֵּן לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לָנוּ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחִי, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי מִבְּקֶשׁ, לֹא לְרִיב וְלֹא לְחֹשֵׁד אֶחָד בְּשָׂנִי, לֹא יִקַּח
הַרְבֵּה זְמַן, וְכַלְכֶּם תִּהְיוּ מְשֻׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה, הַבֵּן שֶׁל זֶה יִקַּח אֶת
הַבַּת שֶׁל זֶה, וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, עַד שֶׁנִּהְיֶה מְשֻׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה
מְאֹד, וְעַכְשָׁו אֶשְׁאַל אֶתְכֶם — הֲאֵם זֶה יָפָה שְׂבָנִי מְשֻׁפָּחָה יָרִיבוּ
בֵּינֵיהֶם?! אֵל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! תִּסְתַּכְּלוּ עַל הָעֵתִיד שֶׁל יְלָדֵיכֶם, וְאֵל
תִּתְּנוּ שְׂיָסִיתוּ אֶתְכֶם נֶגֶד הַקְּהֵלָה, אֲנִי עֹזְרוּ לִי לְהַצְלִיחַ לְבָנוֹת קְהֵלָה
קְדוֹשָׁה.

עָלִי לֵאמֹר לָכֶם, כִּי מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, רַק אַתֶּם
בְּעֶצְמְכֶם חִיבִים בְּזֶה, כִּי כֹּף גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפִירוֹי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה
י"ג, מִיּוֹם א') שֶׁבָּא הַנָּשֵׁר הַגְּדוֹל, וְדָפַק עַל הַמַּגְדָּל וְאָמַר: "תִּפְסִיקוּ
לְהִיּוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחַילוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁלָּכֶם", וּפְרָשׁוֹ אֲנִישֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהִצְדִּיק דוֹפַק וּמַעוֹרֵר אֶת כָּל בְּרַי שְׂרָאֵל וְאֹמַר לוֹ:
תִּפְסִיק לְהִיּוֹת עֲנִי, תִּתְחַיל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי
בְּאֵמַת כָּל בְּרַי שְׂרָאֵל מְלֵא אוֹצְרוֹת, וּבְפֶרֶט אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים,
הַיּוֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל בְּאֵמַת, הֵם הַעֲשִׂירִים הַכִּי גְדוֹלִים, כִּי יֵשׁ לָנוּ

רבי כל-כף גדול, וקבלנו ממנו כל-כף הרבה דבורים טובים, לחזק ולאמץ, לעודד ולשמח את נפש כל חי, מדוע לא תצאו בכל יום להפצה, ובמקום להשתמש עם הפה לדברים בטלים ולשון-הרע ורכילות, יותר טוב לצאת בחוץ ולדבר עם נשמות ישראל, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותם, כי על כל אחד ואחד עובר צרות משנות, אין אדם עכשו שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, בלי יוצא מהכלל, ואין מי שיכול לחזק בדור הזה את נשמות ישראל אלא אנשי שלומנו היקרים, תלמידי רבנו ז"ל האמתיים, ועל-כן במקום לפטפט דברים של מה בכך, ולחשד בזה או בזה, בשעה שזה או זה מוסר את נפשו בעבור קהלתנו, ודואג בעבור חשמל ומזגנים וחמום ומים וכו' וכו', ומה אתה עושה? כלום! לא לומד, לא הולך להפיץ, לא עובד, סתם הולך בטל, משתגע משעמום, ועד מתי נסבל ממך, עד מתי תחטט אחר עוונות ועולות אצל אחרים, תתחיל להסתפל על עצמך, ותתקן את עצמך קדם — כך צריך כל אחד לומר לעצמו, ולא לעשות בקרת על השני.

נא ונא תתארגנו קבוצות קבוצות, שפכל שבוע תבקרו באיזו עיר, ותתנו שם שעור מדברי רבנו ז"ל, כי יש עכשו צמאון גדול לשמע דבר ה', ושם תפיצו ספרי רבנו ז"ל, כי יש המון עירות, שמבקשים ומתחננים ממני, שאשלח להם בכל שבוע אחד מאנשי שלומנו, שימסר שעור, ובודאי מתן שכרו יהיה בצדו, ולא תשובו ריקם, כי עם ישראל רחמנים בני רחמנים, ובודאי תקבלו גם שפע גשמיות, תזרעו רוחניות, ועל-ידי-זה תקצרו גשמיות, הינו על-ידי שתפיצו את אור רבנו ז"ל, ותחיו את נשמות ישראל, תשמחו ותעודדו אותם, על-ידי-זה תחזרו עם שפע גשמיות גם-כן. תתחילו להתארגן קבוצות קבוצות, ותאמצו לעצמכם עיר קבועה להיות שם פעם בשבוע, ולתת שעור באיזה בית-הכנסת, ואז תראו שלא יחסר לכם שום דבר. העקר מה שאתם צריכים, הוא עזות ועקשנות דקדשה, לא להתפעל משום בריה שבעולם, מה לכם להתבייש, וממי יש לכם להתבייש, מה אתם עושים? סך הכל מדברים רק ממנו תברך, דבורי אמונה והתחזקות, דבורי תורה ויראת שמים, ולכן

מִי שְׂאִינוּ יוֹצֵא לְהַפְצָה, וְאִינוּ מְחַזֵּק יְהוּדִים, שְׁלֵא יִהְיוּ לוֹ טְעָנוֹת

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּקְרָא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

כֹּל-כֶּן הַרְבֵּה פְעָמִים אָנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָכֶם, אֲךָ מִתְפַּשְׁטִים עָלַי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים. זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה בְקִשְׁתִּי בְשִׁבִּילְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ מְאֹד בְּחַנוֹת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הַעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי יִמִּינוּ כְּצֶל עוֹבֵר, וּמָה יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ? רַק זֶה שְׁחַנְכְּנוּ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה, וְזַכִּינוּ לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲמוּנָה שְׁמֵדְבָרִים עִם הַנֶּעֱר — זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי ז, א): "כְּתִבְּם עַל לוּחַ לְבָבָךְ" — כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִם הַנֶּעֱר, זֶה נִכְתָּב וְנִחְקַק עַל לוּחַ לְבָב, כִּי מִלְּמַד בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וּמִוֹרָה בְּבֵית-סֵפֶר, כְּשֵׁי שֶׁלָּהֶם יִרְאֵת שְׁמִים, דְּבָרֵיהֶם נִשְׁמָעִים וְנִחְקָקִים בְּלִבּוֹת הַתְּלִמִּידִים וְהַתְּלִמִּידוֹת, וְלִכֵּן אַתֶּם שְׂנִיכֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקְכֶם שְׁנִפְּל בְּגוֹרְלְכֶם, וְלִחְנֹךְ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם הַרְחֵבַת הַדַּעַת, וְתִצְאוּ מֵהַקְּטָנוּת, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע גְּשָׁמִי וְשְׁפַע רוּחִנִּי, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר, לְמַעַן שְׁתּוֹכְלוּ לְהַצְלִיחַ בְּיֹתֵר לְאֵין שְׁעוֹר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שְׁבִבִיתְכֶם יִשְׂרוּ תְּמִיד הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִחִלּוּקֵי דַעוֹת אוֹ מִוִּפְּחִים וְכוּ', צְרִיכִים

קל אשר כה תקל בנחל

להתאחד באהבה ואחווה ובהבנה הדדית, וזה עושה רשם בכל העולמות, כי איש ואשה זכו — שכינה ביניהם (סוטה יז), תתארו לעצמכם, כשאיש ואשה אוהבים אחד את השני, ומדברים דבורי אמונה אחד עם השני, ומדברים תמיד מהצדיק בבית, איזו השראת השכינה יש בבית הזה? אשרי בית שמכבדים ומשמחים זה את זה, וזו את זה, ומדברים שם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ומדברים מהצדיק, שבודאי השכינה אינה וזה משם.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתרחב לכם — בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שיחיו נצח.
לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד חנם שאתה עושה עמי, והגמילות חסד שאתה מלנה לי בשביל בנית בית-המדרש, שבודאי יהיה לך חלק גדול בבניתו, ובזכות זה תולידו נשמות קדושות.

אודות למוד קבלה ששאלת, זה הלמוד לומדים ביחיד ולא בצוותא, וכמאמרם ז"ל (תגיגה יא:): ולא במרובה ביחיד, הינו שאפלו שיחיד לומד, אסור לו לפרסם שהוא לומד למודים אלה, לא כמו שנוהגים היום, שהרבה מתפרצים ומעיוזים לדבר בלשונות של התפארות וגאות וכו', וכבר אמר הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, שלמוד כתבי האר"ז"ל, צריכים ללמד באימה

אָשֶׁר כֹּה תִקְלָא בְּנַחֵל קְלָא

וּבִירְאָה, בְּרִתָּת וּבְזִיעַ וּבְהֶצְנַע, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע מְזָה, כִּי חֲמוּקֵי

חֲמָשָׁה דְּפִים תִּקְוֵנִים, וְאֲשֶׁרֵי שְׂדוּמָד אֶת שְׁנֵיהֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּבְהִבְנָה
הַדְּדִית, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ לֵאמֹר חֲזוּק, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲנִי
מְקוּנָה לְשִׁתְּצָא מִמְּכֶם נְשָׁמָה קְדוּשָׁה וּגְבוּהָ עַד מְאֹד. הֶעֱקַר תִּקְדָּשׁוֹ
אֶת עֲצָמְכֶם בְּמִתָּר לְכֶם, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שְׁיִהְיוּ נִשְׂוֵאֵיכֶם בְּהִצְלָחָה
גְּדוּלָה.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִקְלָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם. וְעֲלִיךָ לְדַעַת,
כִּי אֶת כָּל אֶחָד מִנְּסִים בְּזֶה הָעוֹלָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְרוֹצִים
לְרָאוֹת מִהַשָּׁמַיִם אִיךָ יִחַזֵּיק מֵעַמְד, וְצָרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים אִיךָ לֹא
לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וּלְהִדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי
בְּאֵמֶת אִין לָנוּ אֶת אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי הַנְּשָׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְהַגּוּף הוּא טְפַה סְרוּחָה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֵבֵר יַחַד אֶת הַגּוּף וְהַנְּשָׁמָה, וְכִמּוֹ שְׁצָרִיכִים
לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַגּוּף לְנְשָׁמָה, כִּי אִם יֵשׁ מִחֲלוּקוֹת וּמְרִיבוֹת
בֵּינֵיהֶם, הָאָדָם סוֹבֵל מִחֲלוּת וְחֲלָאִים רָעִים, כְּמוֹ-כֵן צָרִיכִים

קלב אָשׁר כה תקלא בַּנְחַל

לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא תְּכַלִּית הַהֶפֶךְ מִמֶּנִּי, עִם כָּל זֹאת אָנִי צָרִיף לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, שֶׁהוּא סוֹבֵל עַל הָעֲצָבִים, וְהוּא חוֹלָה נֶפֶשׁ, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה סוֹבְלֵי חֲלָאִים בְּעוֹלָם, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר יֵשׁ הִרְבֵּה סוֹבְלֵי חֲלָאִים, וְעַקֵּר הַחֲלָאִים בָּאִים עַל-יְדֵי חֶסְרוֹן אַמוּנָה, וְרַב מֵהַ שְׂרַבְנוּ ו'ל הַתְּפוּז, זֶה הוֹלֵךְ עַל חֲלֵי נֶפֶשׁ וְחֲלֵי עֲצָבִים, וְיֵשׁ כָּל-כֶּף הִרְבֵּה אַנְשִׁים, שְׁסוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים, שֶׁתְּמִיד חוֹשְׁבִים כְּאִלוֹ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לָהֶם רַע. וּבְקִאֲמַת אֵף אֶחָד אֵינוֹ מְתַפּוֹן לְשָׁנִי, כִּי כָּל אֶחָד סוֹבֵל אֶת הַסֵּבֶל שְׁלוֹ, וְכָל הַסֵּבֶל שְׁאָדָם סוֹבֵל, הוּא רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם, צוֹמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ אֵינוֹ מְתַבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי בּוֹרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן רָאָה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, וְתוֹדַע שֶׁסְּבִיבָךְ נִמְצְאִים חוֹלֵי נֶפֶשׁ, וְחוֹלֵי רוּחַ, וְחוֹלֵי עֲצָבִים, וּבְצוּרָה כְּזוֹ תוֹכֵל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁלֹא יִסְבֵּל מִעֲצָבִים, זֶה פְּחוֹת וְזֶה יוֹתֵר, וְהַכֵּל בָּא מִחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי עַל-יְדֵי אַמוּנָה זוֹכִים לְאֲרִיכַת אַפִּים וּלְסִבְלָנוּת גְּדוּלָּה, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנח), שֶׁאַנְחֵנוּ רוּאִים, שֶׁבְּגִי-אָדָם מִמֶּשׁ מִשְׁתַּגָּעִים בְּכָל מִינֵי שְׁגִיּוֹנוֹת, וְכָל זֶה בָּא רַק מִחֲמַת שְׁאֵין לָהֶם אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְאִם הָיוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָיוּ מְדַבְּרִים רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה אֵף פְּעַם לֹא הָיוּ רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְאֵף פְּעַם לֹא הִיָּתָה מִחֲלָקַת בֵּינֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלב.

מה אמר לך, ידידי היקר! בנה העולם צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא להתפעל משום בריה, כי אתה צריך להבין שאין אדם בנה העולם שאינו סובל על העצבים, זה פחות וזה יותר, ולכן אסור להתבלבל משום בריה כלל, כי כל מי שחטא אפלו פעם אחת בחייו, הוא כבר סובל בנפשו, ומכל שפן מי שחטא הרבה, הוא חולה נפש וכו', ועל-פן צריך לדון את כל אדם לכף זכות, ולרחם עליו. תתאר לעצמך פשאחד נכנס לבית-חולים לחולי נפש, והוא רואה כל-כף הרבה חולים מסכנים, שמתפרעים זה על זה, הלב נקרע מרב פאב, והוא בוכה ומבקש: "רבנו של עולם, חוס ורחם וחמל על אלו הנשמות, שהם סובלים סבל גורא פזה, והם פלואים בבית-חולים, וכמו-כן מוכא בתקוני זהר (תקון ו), שהנשמה פלואה בתוף הגוף, וצריכים לשבר את בית-הפלא, ולהוציא את הנשמה, הינו שצריכים תמיד להסתפל על הקדוש-ברוך-הוא, ולציר בדעתו, שאין בלעדיו יתברך כלל, והפל לכל אלקות גמור הוא, ובאמת אין בלעדיו יתברך כלל, פי דומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, פי הכל פסוי לאין סוף ברוך הוא, ואדם צריך לבטל את עצמו לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה יצליח — בין בגשמי ובין ברוחני.

נא ונא תעשה כל מיני פעלות שבעולם להיות בשמחה, ותדון את עצמך לכף זכות, ותדון את אחרים לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תראה לכתב לי מכתב אחד בשבוע, וממש תחיני.

כה תקלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"א תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין לכם ממה להתפחד מעין הרע, ומשאר מרעין בישין, רחמנא לישזבן, כי מי שזוכה להדפיס ספרים כאלו, אורות צחצחות כאלו, מרבי נורא מאד כמו רבנו ז"ל, אין לו מה לדאג כלל, כי רבנו ז"ל הוא המתנה הכי יפה, שהקדוש-ברוך-הוא יכול לתת לכל הבריאה כלה, כי הוא מבין ומשכיל את כל אחד ואחד בזו הבריאה, ועל-כן אמר (ת"י מוה"ר"ן, סימן רנא): לא מבעיא, שאת כל נשמות ישראל הייתי יכול להחזיר למוטב, אלא אפלו את כל אמות העולם, הייתי יכול להביא סמוך אל הקדוש-ברוך-הוא, אף דיו לעבד להיות כרבו; כי באמת עובר על כל אחד בזו הבריאה מה שעובר, ורק רבנו ז"ל יש לו דבורים כאלו — לחזק ולגחם את כל אחד ואחד, אפלו אמות העולם יש בכלחם לחזק, כי גם עליהם עובר מה שעובר, כי גם גוי ערל טמא, סובל בזה העולם, כידוע למי שבקי בהנהגת העולם, איך שמתנהג העולם, ועל אחת כמה כמה מה שעובר על כל אחד. ורבנו ז"ל מחזיר בכל בר ישראל את האמונה הפשוטה בו יתברך, ותשוקת למוד התורה הקדושה, ושמת המצוות, להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולקיים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה.

אשריכם ואשרי חלקכם! שאתם מדפיסים ספרים, שדיקא על
ידם תהיה הגאולה.

אָשֶׁר כה תקלד בְּנַחֵל קלה

הקדוש-ברוך-הוא יצליח דרככם תמיד, ובכל אשר תפנו —

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

כל יום אני רוצה לכתב לכם, אף המגיעות שמסכבות אותי
בכל יום מחדש, הן אלו שמונעות אותי.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה
התפללתי עליכם שתצליחו דרככם, ויהיה לכם רק טוב בחיים.

נא ונא תשתדלו לא לריב בינכם, כי בזה תלוייה כל הצלחתכם
ברוחניות ובגשמיות, וככל שתתאחדו ביחד באהבה, אחוה ורעות,
אז תצליחו יותר, ולכן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה
בינכם שלום והבנה הדדית.

ראו להרגיל את עצמכם לדבר אליו יתברך, כי הדבור
שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין
לתאר ואין לשער כלל, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הזוכה
לדבר עמו יתברך, היו חזקים בזה תמיד, אף מחמת שוב בני-אדם
אינם יודעים את מעלת הדבור, לכן הם מתרשלים בזה, ולכן תעשו
כל מיני פעולות שבעולם למצא זמן לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,
ואז תראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם.

בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, להתחזק ולידע שאין לנו
רק את הקדוש-ברוך-הוא, והוא בראנו, והוא ברא את כל הבריאה

קלו אשר כה תקלה בנחל

בלה, ורק אליו אנחנו צריכים לפנות, ואם נחזיר בעצמנו ידיעות
אלו, אז נהיה הכי מאשרים בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלת
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקלה.

בעזרת השם ותפלה, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו ... שיחיו
נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה, על הלדת נכדכם
אצל בתכם תחיה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להכניסו בבריתו
של אברהם אבינו, ויהיה לכם רק טוב בחיים.

נא ונא ראו לשמח על נעם חלקכם, שזכייתם לחתן את הבנות,
כי באמת זו הזכות הכי גדולה לחתן את הילדים סמוך לפרקם, כי
חכמינו הקדושים אמרו (במדבר ו, כד): "יברכה ה'" — בבנים,
"וישמרה" — בבנות, מלמד שהבנות צריכות יותר שמירה, וכן
שמחתנים את הילדים סמוך לפרקם, הם נשמרים מפל מיני חטאים.
יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם הרבה נחת, ותזכו לראות בנים
לבניכם, ותמיד יהיה שלום ואהבה ואחדות בתוך ביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלת
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי
תמיד בשורות טובות, וזה יהיה חלקי לנצח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אַתְּכֶם בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית, עַל הַלְדָת
נְכֻדְכֶם הַיְקָר אֲצֵל בְּנֹכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְצִוָּה אֶת בְּרַכְתִּי, לְתַת
לְכֶם בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתָרוּ וְרַב גִּחַת מִיְלֻדֵיכֶם
וּמְנַכְדֵיכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְלִשְׁמֹר עַל הַכְּבוֹד הַהֲדָדִי, כִּי
הַשְּׁלוֹם־בַּיִת — זֶה הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּחַנוּף הַיְלָדִים, וּכְשֶׁהַיְלָדִים
רוֹאִים, שֶׁהָאָבָא וְהָאֵמָא גָּרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת,
וּבְהִבְנָה הַדָּדִית, זֶה עוֹזֵר לְפִתּוּחַ הַיְלָדִים, וְהֵם מִתְּפַתְּחִים יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר ... שְׂיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לִשְׁמַע, שְׂאַתֶּם נִמְצְאִים בְּלַחֵץ כְּבֹד,
וְדוֹרְכִים לְכֶם עַל הַרְגָּשׁוֹת שֶׁל הָאֲסוּן שֶׁפָּקַד אֶתְכֶם, לֹא עָלִינוּ,
לְדַעַתִּי, זוֹ רְצִיחָה גְּדוֹלָה שְׂאִין כְּמוֹתָהּ.

וְהִנֵּה בְּעֵנִין הַקְּלָלוֹת שֶׁהוּא מְקַלֵּל, וּכְאֵלוּ הוּא מִיְחָס וְהַקְּלָלוֹת
שֶׁלוֹ וְכוּ'. מָה אִמַּר לְכֶם! בְּשָׁבוּעַ זֶה אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ

קלח אֲשֶׁר כה תקלו בַּנְחֹל

"בְּלֶק", שֵׁשׁ מִסְפָּר מֵהַקְּלָלוֹת שֶׁל בַּלְעַם, שֶׁרָצָה לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּמָה הִיָּה סוּפוֹ? הַקְּלָלוֹת נִפְלוּ עַל רֵאשׁוֹ, כִּן יִתְקַיֵּם אֲצִלְכֶם, כֹּל הָאִיוּמִים וְהַקְּלָלוֹת יִפְלוּ עַל רֵאשׁ הַמְּקַלֵּל, וְאִין לָכֶם מָה לִפְחַד, וְאִנִּי לוֹקַח אֶת זֶה עַל עֲצָמִי. שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ, הִחֲכֶם מִכָּל הָאָדָם אָמַר (מְשָׁלִי כו, ב): "כְּצַפּוֹר לְנוֹד, כְּדָרוֹר לְעוֹף, כִּן קָלַלְתָּ חֲנָם לֹא תָבוֹא", וְכֵן אָמַר רַבְּנֵנוּ ו'ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן ו'): סוּף, שֶׁקָּלַלְתָּ חֲנָם תָּשׁוּב עַל הַמְּקַלֵּל; וְעַל-כֵּן אֵל תְּשִׁימוּ לָב בְּכָלֵל לְאֵלוֹ הַמְּקַלְלִים, אֲדַרְבָּה תִּרְאוּ וְתִבְיֵנוּ עִם מִי יֵשׁ לָכֶם עֶסֶק, עִם יְצוּרִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, שֶׁמְנַצְּלִים רַגְשׁוֹת וְאֶסּוֹנוֹת שֶׁל אַחֲרִים.

וְהִנֵּה רַבְּנֵנוּ ו'ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): עַל-יְדֵי שְׁמוֹשׁ הַצְּדִיק, בְּאֵ חֲרוֹת וְנִתְבַטַּל הַקְּלָלוֹת; בְּשִׁבִיל זֶה הַזְּכוּת שֶׁאַתֶּם מְשַׁמְשִׁים אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, רַבִּי נִחְמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, וְתוֹרְמִים סְדוּרִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ, אִין לָכֶם מָה לְדַאָּג כָּלֵל, תְּהִלָּה לְאֵל "גַּר תְּמִיד" דוֹלֵק בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם בְּנִיכֶם ... ו'ל, אַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין בְּלִי שׁוֹם קָשֶׁר לְכֹלָם, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִשְׁכַּלְנוּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה דְּבָרִים, שֶׁאֵף אֶחָד אִינוּ מִבִּין, אָבֵל בּוֹדָאִי "הַצּוֹר תְּמִים פִּעְלוֹ, כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא" (דְּבָרִים לב, ד), וּבּוֹדָאִי הַזְּכוּת הַזֹּאת שֶׁאַתֶּם מִתְּפַלְּלִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי נִחְמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, תִּגַּן בְּעַדְכֶם, וְתִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְתִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

אֲנֵא חֲמָלוּ עַל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שֵׁישׁ לְנוּ פְּעוּטוֹן, שְׁנֵי גַנְיִם, תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל לְחֻצֵי יוֹם, וְכוֹלָל לְיוֹם שְׁלֵם, יֵשׁ לְנוּ שְׁנֵי מִקְוֹאוֹת, וּבֵית-כְּנֶסֶת פִּעִיל רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה, וְעַדִּין לֹא קִבְּלָנוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מֵהַמוֹעֵצָה, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת מֵיַעֲדִים לְזֶה תִּקְצִיבִים בְּשִׁפְעַע, וְעַל-כֵּן שְׁלֹא יָבוֹאוּ וַיִּשְׁחָקוּ לָכֶם עַל הַרְגָּשׁ, אֲשֶׁר זוֹ רְצִיחָה גְּדוּלָּה עַד מָאֵד, וְעוֹן חֲמוֹר לְזֵרוֹת מְלַח עַל כָּאֵב פְּתוּחַ, וּבָאִים בְּטַעֲנָה מְגַחֲכָת, כְּאֵלוֹ לּוֹקְחִים מִמִּישָׁהוּ פְּרֻנְסָה, אֲדַרְבָּה יְכוּלִים לְבָנוֹת תּוֹרָה, אִם הַמוֹעֵצָה תִּתְּפַקֵּד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ. וְלָכֵן אִנִּי מִקְבֵּל עָלַי כָּל

אֲשֶׁר כה תקלח בַּנְחַל קלט

מה שאומרים וכו' עליכם, העקר אל תפחדו ותעמדו בלחץ,

המאחל לָכֶם חיים נעימים וברכות וישועות...

כה תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כ"א, יב): "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׁרָה — שְׁמַע
בְּקוֹלָהּ; וּגְלָהּ לָנוּ רַבְּנוּ וְי"ל (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקס"ג), אֲשֶׁר כָּל אָדָם,
אֲשֶׁתּוֹ — הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה, כִּי בִימֵי אֲבִרָהּם — הִיטָה הַשְּׂכִינָה
נִקְרְאת שָׁרָה, וּבִימֵי יִצְחָק — הַשְּׂכִינָה הִיטָה נִקְרְאת רַבְּקָה, וּבִימֵי
יַעֲקֹב — הִיטָה הַשְּׂכִינָה נִקְרְאת רַחֵל וְלֵאָה, וְכֵן הוּא אֶצֶל כָּל אָחָד
וְאָחָד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אֲתַתָּךְ גּוֹצָא גְּחוּן
וְלַחִישׁ לָהּ, פֶּרֶשׁ רַש"י: שְׁמַע בְּעֶצְתָּהּ; וְעַל-כֵּן גַּם אֲתָה תִּקְרִים אֶת
זֶה, וְאִם אֲשַׁתָּךְ כָּל-כַּף מִתְעַקֶּשֶׁת, סִימָן שְׁזָה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסוּר לְלַכֵּת נֶגֶד הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִבְאֻמַּת
בְּדָבָר זֶה יֵשׁ הִרְבֵּה סְפָקוֹת, כִּי בְּדָבָר יְהוּדוּת, אִם הָאִשָּׁה רוֹצֶה, חֵס
וְשְׁלוֹם, נֶגֶד רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּנִדְאֵי אִסוּר לְהַגִּיד שְׁזוֹ
הַשְּׂכִינָה, אֲדַרְבֵּה זֶה נְסִיוֹן, אֲבָל בְּעִנְיָן שְׁלָךְ, אֲתָה צָרִיךְ לְצִיַּת אֶת
אֲשַׁתָּךְ, וּבִפְרָט שְׁבִדְבָר כֵּזֶה לְלַכֵּת מִבֵּיתוֹ, צָרִיכִים רְשׁוּת מִהָאִשָּׁה,

קמ אָשֶׁר כה תקלט בַּנְחַל

כִּי הַסְפָּנִים שֶׁשָׂה חֲדָשִׁים, וְהַגְּמָלִים פָּעַם בְּחֹדֶשׁ וְכוּ' (כְּתוּבֹת סא:),
וְהָבֵן לְמַעֲשֵׂה.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתָמִיד תִּחְשַׁב מִהֲקִדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל
רְגַע וְרְגַע שְׂחוֹשְׁבִים מִהֲקִדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִתְבַּטְּלִים אֵלָיו, מְקִימִים
בְּזֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ". וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, הָעֵקֶר
לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְלְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִקְדּוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הִקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

בְּעֵינַי הָבֵן שְׁלֶךָ, בְּעוֹד חֲדָשִׁים אָנִי עוֹבֵר לְמָקוֹם יוֹתֵר רָחֵב
וְגָדוֹל, כִּי נִכְנָסוּ לְפִי שְׂכָנִים, שֶׁהֵם הֵבִיאוּ כָּל מִינֵי זָבָל וּבִגְדֵי תוֹעֵבָה
וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה אָנִי צָרִיף לְעֵבֵר מִהַמָּקוֹם שֶׁגִּנְתִּי בּוֹ כְּבָר עֲשָׂרִים
וְאַחַת שָׁנִים, אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת? זֶה מֵאֵת הִקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְשִׁבִיל
זֶה לַעֲת עֲתָה אָנִי לֹא יְכוֹל לְקַחַת שׁוֹם בְּחוֹר, כִּי זֶה לֹא בָּא בְּחֻשְׁבוֹן.

אוֹדוֹת שְׁנֵי הַסְּפָרִים שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, פְּרוּשׁ עַל מְגִלַת רוּת מִהַמְּקַבֵּל
ר' שְׁלֵמָה אֶלְקָבֶץ ו"ל, וְכֵן תּוֹרַת חֲכָם מִתְּלִמֵּי הַרְש"ש, אֶת שְׁנֵי
הַסְּפָרִים הָאֵלֶּי יֵשׁ לִי, וְאִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי אֶת שְׂאֵר הַסְּפָרִים, אֶהְיֶה
לְךָ אֶסִּיר תּוֹדָה מְאֹד.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִחְדִּיר בְּבִיתְךָ

אָשֶׁר כה תקמ בַּנַּחַל קמא

אָוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְאָז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְצָרִיכִים

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתוֹדִיעַ לִי מָה עִם הַסְּפָרִים "שְׂמִירַת
הַבְּרִית", כִּי פֶה יֵשׁ בְּקוֹשׁ גָּדוֹל לָזֶה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּי, עוֹבֵר
מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכוּ'.

הַהֶכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁאַתָּה לֹא יְכוֹל לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֵין מְסַפֵּיק שְׂבָחִים מֵה שֶׁאַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ צָרִיכִים לְהֵלֵל וְלְהוֹדוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעָשָׂה חֶסֶד כְּזֶה עִם בְּנֵי ... גֵּרוּ יְאִיר,
שֶׁהִתְחַתֵּן, כִּי אִם הוּא לֹא הָיָה מִתְחַתֵּן, מִי יוֹדֵעַ לְאִיזוֹ דְּרָךְ וְאִיזָה
כּוּוֹן הוּא הָיָה יוֹצֵא, וְעַל-כֵּן אֵל תְּדַחֲקוּ עָלָיו, כְּשֶׁאַתֶּם לֹא רוֹאִים
תְּכַף-וּמִיד שֶׁפּוֹר, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה סוּף הַכֹּל שְׂבוּעִים מִהֶחֱתָנָה,
וּמָה אַתֶּם רוֹצִים? רְאוּ לְשִׁבְתָּ בְּסִבְלָנוֹת, וְאָז תִּרְאוּ אֵיךְ שֶׁהָיָה לְכֶם

אֲבָרָךְ יִקָּר, סוּף כָּל סוּף הַחֲבָרִים שֶׁלוֹ מִהִי־שִׁיבָה הָיוּ מְאֹד מְקַלְקָלִים, וְזֶה הַשְּׁפִיעַ מְאֹד לְרַעַה עָלָיו, אֲבָל תִּהְיֶה לְאֵל, הוּא הַצְּלִיחַ לְנַתַּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עִמָּהֶם זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, וְתִהְיֶה לְאֵל, הוּא לְמַד הַרְבֵּה אֲצִלְנוּ בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה, וַיֵּשׁ לוֹ תְּשׁוּקָה רַבָּה לְקִנּוּת הַרְבֵּה סְפָרִים, אֲךָ סוּף כָּל סוּף הוּא הַתְּחַתֵּן רַק לְפָנַי שְׁבוּעִים, אֲזוּ מָה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנּוּ?! אֵל תִּדְחַק אוֹתוֹ, וְאֲזוּ תִרְאֶה שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לְכֶם לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְיַדִּידְנוּ הַיִּקָּר וְהַנֶּעֱלָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הָאֲבָרָךְ הַזֶּה הוּא וְאַשְׁתּוֹ הֵם מִמֶּשׁ חֲדוּשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּגוֹן-עֵדוֹן שְׁלֵהֶם, כִּי הֵם זוֹכִים לְהַדְפִּיס כְּאֵלוֹ סְפָרִים, אֲשֶׁר הֵם מְחַזְרִים אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת שֶׁל יְהוּדִים בְּתִשׁוּבָה, וְאֵלּוּלֵי הֵם, אֲךָ פַּעַם לֹא הָיָה מִדְּפֹס, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְעוֹד לָהֶם — בְּמִמּוֹן, בְּרִצּוֹן וּבְטָרְחָה, כִּי אֵת הַזְּכוּת שְׁלֵהֶם אֵי אֶפְשָׁר לְקִנּוּת, כִּי אֵין כֶּסֶף בְּעוֹלָם שִׁישְׁלֵם תְּמוֹרַת הַזְּכוּת שְׁלֵהֶם, כִּי הָרִי הֵם מִדְּפִיסִים אוֹרוֹת צַחְצָחוֹת, אוֹרוֹת רוֹחֲנִיִּים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹתֵן לָהֶם יָד וְעוֹזֵר לָהֶם!

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יְתִבְרָךְ, הוּא הַצְּלִיחָה נְצַחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה חַזוּק בְּזֶה הָעוֹלָם — לֹא לְהַשְׁבֵּר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מֵעֵמֶד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, כִּי עַקֵּר הַחֲכָמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת חֲכָם כָּלֵל, וְאֵל זֶה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצִלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עליך לדעת, כי הוא יתברך מחיה ומנהיה את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וככל שאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, כן זוכה לטהר את נשמתו; כי באמת הנשמה היא חלק אלוה ממעל, כי כל בר ישראל בא מעולם האצילות, אך מחמת שיירד אל עולם גשמי וחקרי בנה, הוא שוכח מהקדוש-ברוך-הוא, ועקר העבודה — לחזור ולדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ועל-כן אשרי מי שזוכה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, שזה עקר התשובה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לה), בסוד תש"ב ה', שזה אותיות תשובה.

אודות מה שאתה כותב מבניך ... גרו יאיר, שהם לא יסכימו וכו' וכו', מה אמר לך! אתה צריך לראות מה שטוב לבניך, ולא מה שטוב לראש הישיבה ולהנהלה, כי אם הוא יתחתן, אז ממילא הוא יצא משם, ואתה צריך לרחם על בניך, כי בעתים הללו צריכים לרחם על הילדים, ולמסר את נפשו לחתן אותם סמוך לפרקם, ואל תסתכלו כי אצל זה הבן ככה, ואצל הבן השני ככה וכו' וכו', צריכים לרחם על הילדים, פשוטו כמשמעו, ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, ואז אם תהיה חזק בנה, תהיה הכי מאשר בחייה — אתה ואשתך.

אני מקווה להיות בארץ ישראל על שבת נחמו, ואז אנדבר עם

קמד אָשֶׁר כה תקמב בַּנְחַל

אָשֶׁרְךָ וְאַתָּה, אָבֵל אַתֶּם תִּהְיוּ מוֹכְנִים, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל מַה שְּׁאַחֲרִים
אוֹמְרִים, אַתֶּם צְרִיכִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְצֵאת מַעֲצָמְךָ, וְתַתְּחִיל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, עִם כָּל מִי שְׁאַתָּה פּוֹגֵשׁ, וּבִפְרֻט עִם אָשֶׁרְךָ וְיִלְדֵיךָ,
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה): עַל-יְדֵי אַמוּנָה זוֹכִים
לְאַרְיַכַת אַפִּים, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִכַּעֲס, לֹא לְהַכְנִס
בְּעַצְבִּים וּרְצִיחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נְצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל
הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוּלָם, שְׁיִהְיֶה
בֵּינְכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

יַעֲצָתִי לָךְ, שְׁבַעוּד שְׁבוּעַת שְׁתַּצְטַרְכִי לְלִדְתָּ, תִּסְעֵי הַבֵּיתָה אֵל
הָאָמָא, וּבְעֵלְךָ יִשְׁאַר לְלַמֵּד וּלְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכֵן
אַחַר הַלְדָּה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, תִּשְׁאַרִי חֹדֶשׁ אֶצֶל הָאָמָא, וְאֵל
תְּדַאֲגִי, כִּי בְּעֵלְךָ מוֹחֵל לָךְ, וְהוּא רוֹצֵה אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, כִּי בְּאֵמַת
הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה רַק לְעֹזֵר לָךְ, וְאִם אַתָּה מְרַגִּישָׁה שְׁזָה הָעֹזֵר
שְׁלָךְ, אֲזִי תַעֲשֵׂי כְּמוֹ שְׁכַתְּבִתִּי לָךְ.

אָשֶׁר כה תקמג בְּנַחֵל קמה

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי בְּכֹל מִיָּנַי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם,
וְהִשְׁמְרוּ אֵת עֲצֻמְתָּם מִמְרִיבוֹת. כִּי זֶה הַיּוֹרֵם אֵת הַבַּיִת לְגִמְרִי וְאוֹי

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּד, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּכֶם.

נָא וְנָא תַחֲזִקוּ אֶת עֲצֻמְתְּכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת
הַשְּׁנַי, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: אִישׁ
וְאִשָּׁה — שְׂכִינָה שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם, וּכְשֶׁהִבְעַל מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ,
וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, אִזּוּ הֵם עוֹשִׂים מְקוֹם לְשְׂכִינָה. וְעַל-כֵּן
תַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּנַי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי,
כִּי הָעֵקֶר שְׂתֵהֵךְ בַּבַּיִת אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וְשֶׁלֹּא תִשְׁכַּחוּ מִשׁוּם דָּבָר
שְׁבַעוּלָם, וְאִם תִּלְכוּ בַצּוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׁרִים בַּחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה ויגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

כל יום אני רוצה לכתב לכם מכתב, אף המניעות והעכובים
מעכבים אותי כל יום, זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו
ז"ל, והרבה בקשתי עליכם, שתצליחו בחייכם, ואני מאד מאד
מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל מסתדר אצלכם על הצד היותר
טוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם תמיד ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים
"חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם
ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שיבוא
אל בית המדרש, וכן כל אחת מנשות אנשי שלומנו, שתבוא אל
האולם למעלה בקומה שלישית ביום ראשון בערב בשעה 9:30
בדיוק, כי יש לי לדבר אל כלכם מפמה נקודות מאד חשובות, אשר
עומדות על הפרק, ואבקש שתעשו כל מיני מאמצים, שאף אחד
ואחת לא יחסר, כי האספת חרום שאני קורא, כדי לדבר אתכם,

קמז

בנחל

כה תקמו

אשר

היא בשביל דברים מאד נחוצים, אקנה שתעשו את רצוני, וכלכם

הררי

גלוי עריות ממש, ועל זה כבר העיד בלעם הרשע ואמר: אלקיהם של אלו שונא זמה הוא (סנהדרין צג.), ודעת לנכון, שעל החטא הזה באה מיתה משנה, ואלו התאונות שאנחנו שומעים בכל יום, מה שקורה, רחמנא לצלן, שנהרגים אנשים במיתות משנות ואכזריות, הכל בשביל שלא נזהרים מנאוף וזמה, ותזכרו, פי ללכת לים מערב, על זה בא עון חנק, רחמנא לצלן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם פרנסה בשפע, ותזכו לגדל את ילדיכם על טהרת הקדש.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הקור לי מאד ... ו... שיחיו נצח.

כבר כמה פעמים רציתי לכתב לכם, אך טרדותי רבו מאד בעסקי הרבים, וזה אשר מנע אותי.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל והרבה התפללתי עליכם, שתהיה לכם ברכה וישועה בכל מעשה ידיכם.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ותשתדלו לעזר אחד לשני, כי גדול

קמח אָשֶׁר כה תקמוז בַּנְחָל

אָדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדְּאֵי תַהֲיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, אִם תַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְלֹא תִשָּׁבְרוּ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּאֵמֶת בְּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה חֲזוּק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים כָּל-כָּף הִרְבֵּה צְרוּת וַיִּסּוּרִים, אֲשֶׁר הִתְחַזַּק, וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבָּנוּ וְ"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, עַל אִף שְׂאֲנִי מֵאֵד שָׁבוּר עֵקֶב הַמַּצָּב שָׁבוּ נִלְכַּדְתֶּם, עִם כָּל זֹאת בְּאֵתִי לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְח אֲתָכֶם, שֶׁתַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, כִּי גְדוֹל אָדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, מִי יוֹדֵעַ נִפְלְאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, עַל זֶה נֹאמֵר (דְּבָרִים ל"ב, ד): "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל, צְדִיק וְיָשָׁר הוּא", כִּי אִף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֶת דְּרָכֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְהַכֹּל נִעְלָם וְנִסְתָּר, וְעֲלִינוּ רַק לְהִתְחַזַּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁכָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה — זֶה לְטוֹבַתְנוּ, וְאִף שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזַּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְחַזַּק וּלְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּזָה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַכִּי מְצֻלָּח. וְלִכֵּן תַּהֲיוּ חֲזֻקִים בְּזָה, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

קמט

בנחל

כה תקמח

אשר

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מרבץ ומחפלה בעדכם תמיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

זה מזמן שרציתי לכתב לכם, אף לא יצא לי מרב טרדותי בכל
יום.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה
בקשתי עליכם, שתצליחו בחיי נשואיכם.

נא ונא ראו להיות דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תדברו
רק עם הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שאתם צריכים תבקשו מהקדוש-
ברוך-הוא, וכן ראינו אצל יצחק ורבקה, כשהיו צריכים איזו ישועה,
אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה סג, סימן ה'): הוא עמד
בזוית זו, והיא עמדה בזוית זו, ושמניהם התפללו אל הקדוש-ברוך-
הוא, ורק כף זכו לישועה, ורבנו ז"ל אמר, שהיא רוצה להחזיר את
אנשי שלומנו, שילכו בדרך שהלכו אבותינו מדור דור. ולכן אנחנו
צריכים להתחזק מאד מאד ללכת בדרך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותעשה לעצמך
קביעות עתים לתורה, ותלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש,
אשר הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות,
בריאה, יצירה, עשיה, ואל יחסר לך יום אחד מבלי למודים אלו,
כי זה מאד מאד מסגל לנשמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני

בְּנַחֵל

כַּה תְּקַמֵּט

אֲשֶׁר

קָנ

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַמֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי
הַשִּׁמְחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּבֵית אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְהַסֵּמֶן־הַמֵּמֵם
עוֹשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַכְנִיס בְּאֵדָם מְרִירוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב,
עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן, כְּדֵי שְׂאֵדָם יִתְיַאֵשׁ בְּיֵאוּשׁ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן, וְלִכְּוֹן
צָרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַשִּׁמְחָה
רְפוּאָה בֵּין בְּגוֹשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְבָרַח רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֵין לָנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵל תִּטְעֶה אֶתְכֶם שׁוֹם בְּרִיָּה,
כְּאֵלוּ יֵשׁ אֵיזוֹ יְשׁוּעָה בְּלִי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַכֹּל אָפֶס וּכְלֵא, כִּי
אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמֵה שְׂאֲנַחְנוּ נוֹשְׁמִים, זֶה רַק
אוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם אֵל לְבוֹ דְּבָרִים אֵלוּ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שפעולם לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, כי באמת — איש ואשה שכינה שרויה בתוך ביתם, אם הם שומרים את עצמם ממריבות ומחלוקות, ובאמת מה יש לנו בזה העולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן צריכים לראות ולשמר לא לגרש, חס ושלום, את הקדוש-ברוך-הוא מהבית, וזה נעשה על-ידי המריבות שנעשות בין הפעל והאשה. ולכן תשמרו מאד מאד, שלא יהיו ביניכם, חס וחלילה, שום חלוקי דעות ומריבות, אלא תשלימו ביניכם, ותגורו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ועל-ידי זה תצליחו מאד מאד בחייכם.

נא ונא ... גרו יאיר, ראה לשמח על נעם חלקך, על אשר בנחל שם גורלך, ואתה זוכה ומזכה את הרבים, ואתה לומד עם בני הנעורים פעם בשבוע בבת ים, אשר הזכות הזו אין לתאר ואין לשער כלל, ותשמר מאד מאד לא להכניס אימה יתרה בתוך ביתך, כי זה עון חמור מאד, תשתדל מאד מאד, שתהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, עִם
כָּל זֹאת כְּבָר דִּבְרַתִּי אֶתְךָ הַרְבֵּה, שְׁבֹזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, וְאֵף שִׁגְמָה זֶה קָשָׁה, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צְרוּת
וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים מְשֻׁנָּים, עִם כָּל זֹאת, אֵינִי עֹצֶה אַחֲרֵת רַק
לְהִתְחַזֵּק, וְזֶה מָה שְׁאַנְחֶנּוּ מְקַבְּלִים רַק אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל. וְתֹאמִין לִי,
שְׁכָל הָעוֹלָם שְׁבוּרִים, כִּי אֵינִי אָדָם שְׁיִלֵּךְ לוֹ כְּסֹדֶר, וּבְקִאֲמַת גְּלָה לְנוּ
רַבְּנוּ ז"ל — לָמָּה אֵינִי הוֹלֵךְ לְאָדָם כְּסֹדֶר? בְּגִלְל שְׁיֵשׁ לוֹ גְּדֻלוֹת,
כִּי אִם אָדָם הָיָה מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הָיָה
הוֹלֵךְ לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֶרְךָ (לְקוּטִי־מוֹהֲרֵן, חֵלֶק ב', סִימָן פב), אֵף מָה לַעֲשׂוֹת,
שְׁעֵדִין לֹא זָכִינוּ לְהִגִּיעַ אֶל זֶה, לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. לְזֹאת צְרִיכִים
לַעֲבֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל נִקְדָּה זוֹ — לְבַטֵּל אֶת עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי, שְׁנִיזְפָה
לְדַעַת שְׁאַנְחֶנּוּ כְּלוּם וְאָפֶס וְכוּ' וְכוּ', וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה שְׁיָךְ יְרִידָה
וּנְפִילָה, כִּי מִי אוֹמֵר שֶׁהֵינּוּ בְּאִיזוֹ מְדֻרְגָּה, שְׁיֵשׁ עֲכָשׁוּ יְרִידָה וּנְפִילָה
וְכוּ' וְכוּ'. וְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁר' אַבְרָהָם בֶּר' גַּחְמָן ז"ל, הָיָה
עוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו שֶׁיְהִיָּה כְּלוּם, וּלְסוּף יָמָיו זָכָה לְזֶה, כִּי
הָיָה בְּעֵינָיו כְּלֹא כְּלוּם מִמֶּשׁ. וְיִדּוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד
בְּמַעֲלַת מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, וְאָמַר לְתַלְמִידָיו וְכֵן לְבַתּוֹ אָדָל: אִם תִּסְתַּכְּלוּ
עַל מוֹהֲרֵנִי ת' ז"ל, תִּרְאוּ שֶׁהוּא חֲתִיכַת אֲדָמָה בְּעֵינָי עֲצָמוֹ, "א
שְׁטִיקָל בְּלֶאֱטָע", כָּל־כֶּף הָיָה בְּעֵינָי עֲצָמוֹ כְּלֹא כְּלוּם מִמֶּשׁ, חֲתִיכַת
אֲדָמָה, וְזֶה מָה שֶׁכָּתוּב אֲצֵל מֹשֶׁה רַבְּנוּ (בַּמִּדְבָּר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה
עָנָה מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", כִּי הִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ
לֹא כְּלוּם, וְדִיקָא עַל־יְדִי־זֶה זָכָה לָמָּה שְׁזָכָה, עֵינֵי לֹא רָאֲתָה,

אֲשֶׁר כה תקנא בַּנְחַל קנג

וְהִלּוּאֵי שְׁנוּזָה פַּעַם אַחַת לְהַגִּיעַ לְבָטוּל כְּזֶה, לְהִיּוֹת בְּטַל וּמִבְטָל

מֵאֵד, וּבְזִכְרוֹת נִמּוּ אֲנִי מִקְנֵא — שֶׁל מִי שֶׁנִּיחַ שֵׁט, וּמִי שֶׁיִּשְׁלַח אֶת
זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מִקְנֵא בְךָ, אִם יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, כִּי הִרִי אֶתְּהָ רוּאָה
אֵילוּ בַחֲוֵרִים וְאַבְרָכִים מְסֻתּוֹכְבִּים בְּבִיתֶךָ וּבְאַשְׁדּוּד וּבְכַנֵּי בְּרַק וְכוּ'
וְכוּ', פִּי אֶלֶף יֵשׁ בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, וּמִמִּילָא אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוּזָה שִׁיְהִיָּה
לוֹ חֵלֶק בְּסִפֵּר הַזֶּה, וְעַל־כֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְךָ אֶל
... וְתַעֲשֶׂה עִמּוֹ עֵסֶק לְהַעֲבִיר אֶת הַקְּפָסָאוֹת לְפָה (אֲנִי הֵן קְפָסָאוֹת
קִטְנוֹת וְלֹא גְדוּלוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיוּ, וְעַל־כֵּן הַמְּסַפֵּר לֹא יִפְחִיד אוֹתְךָ,
שִׁישׁ בְּעַרְךָ מֵאָה וְעֶשְׂרִים קְפָסָאוֹת).

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֶּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף
אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְאַף שְׁאַתָּה מְצַפֶּה כְּכֹר לַיּוֹם הַטּוֹב הַזֶּה, עִם
כָּל זֹאת כְּכֹר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפֹרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה א'), שֶׁהִבַּת מְלֶךְ
אֲמָרָה לְשֹׁנֵי לְמֶלֶךְ: תַּחֲפֹשׁ לְעֲצָמְךָ מְקוֹם, וְתַצְפֶּה וְתַחֲכֶּה לְהוֹצִיא
אוֹתִי, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה לְצַפּוֹת וּלְחַכּוֹת עַד שְׁנוּזָה
לְהוֹצִיא אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִהַגְּלוּת, וּמִי שְׁנוּזָה לְהוֹצִיא אֶת נִשְׁמָתוֹ
מִהַגְּלוּת, רוּאָה לְפָנָיו עוֹלָם חַרוֹת; כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אִם תּוּכַל לְהַשִּׁיג לִי הַלְוָאָה הַשְּׁבוּעָה, אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, כִּי
פְּשׁוּט אֲנִי גִּחְנֹק מְרַב חוֹבוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם הַצְּרִכְתִּי לְהַכְנִים אֶת
עֲצָמִי בְּדָבָר כְּזֶה שִׁיּוֹתֵר מִלְּחוֹתִי.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶקֶת, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נְצַח.

אִף שְׁפַתְכֵתִי לְכֶם כְּכָר מִכְתָּב, בְּאֵתִי עוֹד פְּעַם לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק
וּלְשַׁמַּח אֶתְכֶם בְּכַתִּיבָה מְשֻׁמַּחַת.

הַגִּיעַ הַזְמַן, שְׁפַתְכֵתִי עַל שְׂדוּכִים בְּעָבוּר בְּנִכְם ... גִּרוּ יְאִיר,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תְּרַחֲמוּ עָלַי, כִּי עַקַר אֶהְבֵּת הַהוֹרִים
לְבִנְיָהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, לְרִצּוֹת לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל שֶׁהֵם סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי
זוֹ הַהֲצִלָּה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים
קִיב:): לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲר־כֵּן לּוֹמֵד תּוֹרָה,
וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂאוּמָרַת אַחֲרַת, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים רַק
מִחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. וְאִף שְׂאֲנַחְנוּ מוֹצָאִים, שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין כֹּט:): רִיחִים עַל צְנֵאוֹרוֹ, וַיַּעֲסֵק בַּתּוֹרָה? אִף כְּכָר בָּאוּ
לְהִסְפָּמָה, כְּשִׁצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלַי, בּוֹדֵאִי יִתְחַתֵּן קֹדֶם. וּבְעֵתִים הִלְלוּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּוֹת, הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרִט
בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד, שְׁמֵלָאָה גוֹיּוֹת עֲרֵלוֹת טְמֵאוֹת, שֶׁהִכְנִיסוּ הָעָרְב־רַב,
כְּדִי לְהִכְשִׁיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּפָגַם הַבְּרִית, צְרִיכִים לְרַחֵם עַל
הַיְלָדִים, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַתֵּן אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד אִם אַתֶּם מְעַנִּינִים, כִּי אִם לֹא,
אֵלַי לִי לְיָמִין אוֹ לְשְׂמָאל, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, לֹא חֹסֵר מִי שְׁיַצִּית,
וְעַל־כֵּן אִם אֵין אַתֶּם רוֹצִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֹזְכָה לְחַתֵּן
אֶת אַחֲרִים שְׁפָן רוֹצִים לְצִיַּת.

תִּסְלַחוּ לִי שְׂאֲנִי מְדַבֵּר כֹּל־כֵּן בְּתַקִּיפוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב
לִי בְּצַעַר הַנֶּעֱר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני,
ויכול שאדם מתחזק בשמחה, בן זוכה שתתרחב לו דעתו.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, למצא חתן טוב וירא
שמים לבתך, שתתחתן מה שיותר מהר, כי בדור הזה צריכים
להתחתן סמוך לפרקם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אל תדאגי, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וכונאי לא יעזב אותך
הקדוש-ברוך-הוא. את לא צריכה להתבלבל משום ברחה שבעולם,
כי סוף כל סוף הכל יסתדר על הצד היותר טוב.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ידידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, שלא שכחתי ממך כרגע, וכל היום התפללתי
שתצליח בדרךך.

בענין שבוע הבא, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שנזכה לכסות את הטשעק, וממילא לא נשאר בעל חוב, רק אתה
חזק ואמץ, ותשתדל להיות בשמחה, על גדל הזכות שיש לך,
שאתה אינך מתאש, ואתה עוזר לי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא,
שאזכה לשלם לך בחזרה על כל הטוב שאתה עושה אתי.

נא ונא תעשה על מיני מאמצים להיות בשמחה, כי השמחה
היא יסוד גדול בגשמיות וברוחניות, וככל שאדם מתחזק בשמחה,
כן יעבר על הכל.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ... נרו יאיר.

אף שפבר כתבתי לך מכתב, באתי בשורותים אלה לבקש
אותך, אם אתה יכול למלא עוד שתיים או שלש קפסאות עם "אוצר
הקונטרסים" הקטנים, שאתם אומרים שקשה לכם להפיץ את זה,
כל ספר מספרינו נחטף כאן אצלנו באותו יום, ולכן בשביל זכות

אָשֶׁר כה תקנו בַּנְחָל קנו
הַרְבֵּים, תִּרְאֶה לְשַׁלַּח לִי בְּמָה קַפְסָאוֹת, וּבְעִזָּרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁלֶם לְ...
נרו יאיר

הַמְאַחֵל לְךָ שְׁבֹת שְׁלוֹם...

כה תקנו.

בְּעִזָּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לְךָ
מֵאֵד ... נרו יאיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל־כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת
וּמְכַאוּכִים, עַד שֶׁהוּא מִשְׁתַּגֵּעַ מְרַב צְרוֹת וְיִסּוּרִים. וְרוֹאִים בֶּן־אָדָם
יּוֹצֵא בַחֲוִץ וּפּוֹגֵעַ בַּחֲבֵרוֹ, הוּא אוֹמֵר לוֹ: "בְּקָר טוֹב", וְהֵהוּא אֵינוֹ
מְשִׁיב לוֹ, מַה חוֹשֵׁב הָאָדָם? "בְּנֹדָאֵי הֵהוּא גְּאוֹתָן, בְּנֹדָאֵי הֵהוּא
בְּרִגְזוֹ עָלַי, עַל־כֵּן הוּא שׁוֹמֵר טִינָה בְּלִבּוֹ עָלַי, וְעַכְשָׁו יֵצֵא מִבֵּיתוֹ,
וְאֲנִי הַקְּדַמְתִּי לוֹ שְׁלוֹם, וְהוּא אֵינוֹ מַחְזִיר לִי שְׁלוֹם" ... וּבְאַמַּת מִי
שִׁוְדַע מַה שִּׁקּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הִיָּה דָן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי
זֶה שִׁיָּצֵא עַכְשָׁו מִבֵּיתוֹ וְהוּא מְמַרְמֵר, וּפָגַשׁ אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ, וְאָמַר לוֹ
"בְּקָר טוֹב", וְהֵהוּא לֹא עָנָה לוֹ, אִם הִיָּה מִתְבּוֹנֵן וְחוֹשֵׁב הֵיטֵב, הִיָּה
מְבִין — מִי יוֹדַע מַה הֵהוּא עֹבֵר בְּבֵיתוֹ, אוֹלֵי הִיָּה לוֹ רִיב עִם אִשְׁתּוֹ
וְעִם יְלָדָיו, אוֹלֵי הִפְסִיד עַכְשָׁו כֶּסֶף, אוֹלֵי קִבֵּל אֵיזָה טְלַפּוֹן עֲצוּב,
וְלָכֵן כְּשִׁיָּצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, הוּא אֲפִלּוֹ לֹא הִבְחִין שֶׁחֲבֵרוֹ נוֹתֵן לוֹ
שְׁלוֹם, רַק הוּא הוֹלֵךְ מְרַכֵּז בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, מְדַכֵּא בִּיִסּוּרִים וְחוֹשֵׁב לוֹ,
וְחֲבֵרוֹ שֶׁהִקְדִּים לוֹ 'שְׁלוֹם', אָסוּר לוֹ לְדוֹן אֶת זוּלָתוֹ לְכַף חוֹב, כִּי
מִי יוֹדַע מַה עוֹבֵר עָלָיו בְּבֵיתוֹ, וְהוּא בָּרַח עַכְשָׁו מִשֵּׁם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים

קנח אָשֶׁר כה תקנח בַּנְחָל

מַגִּיהֵנוּם וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֶפְשָׁר לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, כִּי תֵאֱמִין לִי, אֲשֶׁר אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה שָׁבוּר, וְאֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יַעֲבוֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמֵּד וְצוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא אֵינוֹ צָרִיךְ תְּשׁוּמַת לֵב מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא אֲדַרְבֶּה, הוּא נוֹתֵן תְּשׁוּמַת לֵב לְכֻלָּם; כִּי בְּאֵמַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר פֶּעַם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִשְׁגָּעִים וּמִטְרָפִים וְגַם אֲנִי, אֲבָל אֲנִי הַפְּרָתִי אָדָם חָכֵם וּפְקֻחַ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — שְׁגֵעוֹנוֹת, וְטְרוּף הַדַּעַת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְדוֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תקנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינַת תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רַבֵּנוּ ו"ל אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ט): לֹא כָּל דְּבוּר נִקְרָא דְּבוּר, דְּבוּר שְׂאֵינוֹ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל — לֹא נִקְרָא דְּבוּר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים י"ט, ד): "אֵין אֹמֵר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם"; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר, עָלָיו לְדַבֵּר דְּבוּר כְּזֶה שֶׁמִּתְקַבֵּל, וְלֹא סֵתֵם לְדַבֵּר, וְכֵן אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמֹת ס"ה): כְּשֵׁם שֶׁמִּצְוָה לֹאמַר דְּבַר הַנִּשְׁמַע, כֵּן מִצְוָה שֶׁלֹּא לֹאמַר דְּבַר שְׂאֵינוֹ נִשְׁמַע; אֵין זֶה עֲגִיז לְדַבֵּר דְּבוּרִים וְלֹא יִשְׁמְעוּ, כִּי אֵין זֶה נִקְרָא דְּבוּר, שְׂאֵינוֹ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְחָבֵל סֵתֵם לְדַבֵּר וּלְפִטְפֹט, אֵין טַעַם לְכַלּוֹת הַזְּמַן

וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה דְּבוּר עִם דַּעַת, כְּשֶׁמְדַבְּרִים לְמוֹד הַתּוֹרָה, זֶה דְּבוּר עִם דַּעַת. כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה, זֶה דְּבוּר עִם דַּעַת, וְשֶׁאֵר דְּבָרִים הֵם הַבָּלִים בְּעֵלְמָא. אָבֵל כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף הוּא נִרְתִּיק לְנִשְׁמָה, וְאִם הַגּוֹף חָלַשׁ, אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת הַגּוֹף, וְלַחַת לוֹ לְאָכֵל, שְׂזוֹ מִצְוֵה גְדוּלָה, כְּדֵי שֶׁהַגּוֹף יוּכַל לְהַחֲזִיק אֶת הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמֶּעַל, שֶׁתּוּכַל לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַגּוֹף מְאֹד וְלֹא לְסַגְפוֹ, וּרְבִנּוּ ו"ל הַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד — לֹא לְצוּם, וְלֹא לְקַחַת שׁוּם צוּמוֹת, רְבִנּוּ ו"ל אָמַר בְּסוֹף יָמָיו: אֱלוֹ הֵייתִי יוֹדֵעַ מַה תְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, לֹא הֵייתִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי סְגוּפִים; וְלִכֵּן רְבִנּוּ ו"ל הִזְהִירֵנוּ לֹא לְטַל עַל עֲצָמוֹ שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת וְסְגוּפִים, רַק לְהַתְּבוּדָד לְפָנָיו יְתִבְרַךְ וְגו', צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּרִיא, כְּדֵי שֶׁיּוּכַל לְקַיֵּם מִצְוֹת וּלְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי אֵין טוֹב מִתּוֹרָה. וְאִיךְ זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְדַעַת? "אַתָּה הִרְאָתָּ לְדַעַת כִּי הִנְיָה" אֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ", אִיךְ זוֹכִים לְהַגְבִּיחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַדַּעַת? אוֹמֵר רְבִנּוּ ו"ל: עַל-יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, שֶׁשֶּׁבַחֵי וּמְפָאֵרִים אוֹתָם. וְלִכֵּן תְּמִיד צָרִיךְ לְדַבֵּר בְּשִׂבְחָם, וּמַה רוֹצִים הַצְּדִיקִים מֵאַתָּנוּ? לְקַשְׁרָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹמֵר רְבִנּוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רֵנָה), שֶׁגַּם בְּצַדִּיק צָרִיךְ לְהֶאֱמִין עִם דַּעַת, כִּי אַמוּנָה בְּלִי דַּעַת יְכוּלִים לְפַל, וְלִכֵּן רוֹאִים אֲנָשִׁים שֶׁמִּתְרַחֲקִים מִהַצְּדִיק, אֵף שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אַמוּנַת חֲכָמִים, אָבֵל אֵין לָהֶם דַּעַת וְשִׁכְל, וְלִכֵּן אַחֲר־כֵּן מִתְרַחֲקִים. הֵינּוּ הֵם חוֹשְׁבִים לְעֲשׂוֹת מְצִיאוֹת מִהַצְּדִיק, הֵם שׁוֹכְחִים שֶׁהַצְּדִיק רוֹצֵה לְמַכֵּר — רַק מַה שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְלִכֵּן רְצוּנוֹ לְקַרֵּב בְּנֵי-אָדָם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהוֹלִיד נְשָׁמוֹת וּלְהַכְנִיֵסם בְּתוֹךְ גּוּפִים, לְהַכְנִיֵס אֶת הָאוֹר אֵין סוֹף בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. זֹאת אוֹמְרַת, הֲלֹא כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמֶּעַל, אֲלֹא זֶה גַר כְּבוֹי, כִּי כָּל נִשְׁמָה נִקְרָאת גַר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשָׁלִי כ, כז): "גַר הִנְיָה נִשְׁמַת אָדָם", אָבֵל הַנִּשְׁמָה כְּבוֹיָה, וְהַצְּדִיק מְדַלִּיק אֶת הַנֵּר, שֶׁלֹּא רַק שֶׁיּוּכַל לְהָאִיר לְעֲצָמוֹ, אֲלֹא גַם לְאַחֲרִים, וְזֶה כָּל עֲנִין הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצְּדִיק.

וְלִכֵּן כָּל מַה שֶׁאֵנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמָּכֶם, זֶה דְּבוּרִים עִם דַּעַת

וְשָׁכַל, אֵין לִי שׁוּם פְּנִינָה, וְאֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁלְכֶם. שְׁמַעוּ

הַתְּנַגְדוּ, הַחֲבָרִים הַתְּנַגְדוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן כָּל אֱלוֹ הַבַּחֲוָרִים שֶׁבָּאוּ אֶצְלִי — מְסֻרוֹ נִפְשָׁם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. הָיוּ אֶצְלִי בַּחֲוָרִים, שֶׁהַחֲוָרִים אָמְרוּ לָהֶם: אוֹ אֲנַחְנוּ, אוֹ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וּבְכַרוּ לְבַחַר אֶת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", זֶה נִקְרָאת מְסִירוֹת נִפְשׁ! וּבַחֲוָרִים כָּאֱלוֹ נִשְׁאַרוּ, וְהַיּוֹם הַחֲוָרִים אֵין בְּפִיָּהֶם מְלִים לְהוֹדוֹת מָה עָשׂוּ לִי־דִיָּהֶם. אֲבָל הָיוּ תַלְמִידִים שֶׁבָּאוּ בְּלִי מְנִיעוֹת וְכוּ', וְהֵם כְּמוֹת שֶׁבָּאוּ כִּף הַלְכוּ. מָה הַיַּחֲוּדִיּוֹת שֶׁל הַתַּלְמִידִים שֶׁלָּנוּ? הֲיֵה לָהֶם לִיחַ סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד, וְאֵת זֹאת קִיְמוּ כָּלֶם, וְכִף בְּמִשְׁפָּךְ כְּמָה שְׁנִים הַצְּלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא מְדַבְּרִים פֹּה מִבַּחֲוָרִים בְּלִי דַעַת וְשָׁכַל, אֲלֵא שֵׁישׁ לָהֶם שָׁכַל, וְצָרִיכִים לְהַדְלִיקָם. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְפִּיס בְּסֵפֶר אֶת הַלִּיחַ שֶׁהוּא חֲמֻשִׁים עֲמוּדִים, שֶׁכָּל אֶחָד יִצְיֵן לְעֶצְמוֹ בְּכָל יוֹם קֶדֶם הַשָּׁנָה מָה לָמַד, וְכִף יַעֲרֹף חֲשָׁבוֹן אִם לָמַד בְּכָל יוֹם אֶת חֲמֻשֵׁה-עֶשֶׂר לְמוּדִים: א. חֲמֻשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם. ב. תַּנ"ךְ. ג. מְשָׁנִיּוֹת. ד. בְּבִלִי ה. יְרוּשָׁלַּמִי ו. תּוֹסֵפְתָא. ז. מְדַרְשׁ רַבָּה. ח. מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא. ט. רַמְבַּ"ם. י. טוֹר. יא. שְׁלַחַן עֲרוּף. יב. זֵהר. יג. תַּקוּנֵי זֵהר. יד. לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן. טו. לְקוּטֵי-הַלְכוֹת. זֶה נִרְאֶה הַרְבֵּה, אֲבָל אִם לּוּמְדִים בְּכָל יוֹם קֶצֶת, וּמְצִינִים לְעֶצְמָם בַּלִּיחַ: הַיּוֹם לְמַדְתִּי אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, לֹא אוֹרֵךְ זְמַן רַב, וּמְסִימִים אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַלְלוּ. וְזֶה נַעַם וְעַרְבוּת נִפְלְאִים, שֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ פְּסוּקֵי תַנ"ךְ, מְשָׁנוֹת בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִימְרוֹת בְּגִמְרָא, יוֹדֵעַ הַלְכוֹת, זוֹכֵר מְאֻמְרִים בַּזֵּהר וּבַתְּקוּנִים, שֶׁזֶה מְזוּכָר אֶת הַנִּפְשׁ, וְעַל כָּלֶם — יוֹדֵעַ אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן", וְהַ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַיֵּטֵב. אֲדָם חוֹשֵׁב שֶׁלָּמַד אֶת הַתּוֹרָה מִי יוֹדֵעַ מָה זֶה, וְכִמָּה זֶה קָשָׁה, כְּמֵאמָרָם ז"ל הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה נִכְנָס לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ, וְרוֹאֶה שֵׁישׁ כָּל-כִּף הַרְבֵּה לְלָמַד — נִבְהַל וְאוֹמֵר: מְתִי אֲזוּכָה לְלָמַד הַכֹּל, הַפֶּקַח אוֹמֵר הַיּוֹם אֲלָמַד מְעַט, וּלְמַחֵר מְעַט, עַד שְׁזוּכָה לְסִיִּם אֶת הַכֹּל. וְזֶה

היסוד בלמוד התורה הקדושה. וכן אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה יט, סימן ב'): מי שטפש אומר — מי יכול ללמד את התורה, מי שפקח אומר, הריני שונה ב' הלכות היום, ב' הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה. ומי שהולך בדרך זו, לא אורך זמן רב, ונכנס בו חשק ללמד, ומרגיש ערבות הלמוד ונעימותו. כי התורה לא נלמדת ביום אחד, אלא לוקח זמן עד שזוכה. וכאשר אדם רושם לעצמו בכל יום מה למד וכו', אפלו פרק אחד, הלכה אחת, או מימרא אחת, אבל אם הוא חזק בזה, שכל יום ילמד, לא יאריך זמן רב, ויזכה לסיים, כי אם מתחילים — לבסוף מסיימים, כי צריכים להיות עקשנים. ואומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יב, סימן ט'): למה נמשלה התורה בתאנה? שהתורה נקלטת מעט מעט, כף הלומד תורה; כמו התאנים שאינן נגמרות על האילן בפעם אחת, אלא בכל פעם מתבשלות בצד אחר של האילן, וכך בשלומד תורה היום מעט, מחר מעט, עד שזוכה לסיים. ובודאי פשאדם צעיר, מאד קשה לו לשבת במקום אחד. וכן ספר רבנו ז"ל שהכריח עצמו ללמד תורה ולישב במקום אחד.

והנה נכנסתם לישיבת "היכל-הקדש". ההכרח לי לומר לכם, מסרתי נפשי בעבורכם, וכמעט שהלכתי מזה העולם, בנתי לכם היכל נפלא מאד. אבל מה שאני צריך מכם עכשו דיקא, בכולל "אור המאיר" קנו שלחנות — עשרים במספר. ועלה להם בזול מאד, רציתי שבמשך השבוע הזה, וכן שבוע הבא, שגם אתם תצאו לצדקה רק בעבור שלחנות וכסאות, ולמה הולך לי בתיים שאתם תצאו, ולא בנבכות? כי בדרך כלל כל אחד שקנה פסא ושלחן — ישמר על זה. פי זה טבע של בחור, אם היה צריך להוציא בעבור זה כסף, לא ישבר את זאת, ויהיה חשוב בעיניו, אבל אם אחר תרם את זאת, לא אכפת לו, וחורט על השלחן, מלכלף ומקשקש וכו', כי לא השקיע אגורה בזה, לכן אני רוצה, שכל הבחורים יצאו ממחר ושבוע הבא בעבור זה. וכדאי לכם לשאל בפולל היכן קנו את זאת, ותמינו אותו דבר, וכך תוכלו ללמד חברותות וכו', וכבר

הזמנתי לכם ארון קדש, עמוד לתפלה, במה לקריאת התורה, משהו

שמח מחשבתו מלכלך. רבנו ו"ל הקפיד מאד על נקיות, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), שהדבור שצריך לבוא עם הדעת, צריך להיות נקי. ומסביר מה זה נקיות הבגדים? כשאדם חוטא, בר מינו, רחמנא לצלן, זה מורה על בגדיו. ולכן צריכים לילף עם בגדים נקיים ולא קרועים. ואמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכו), שהבגדים בעצמם תובעים מהאדם אם איננו שומר בנקיותם. ולכן אבקש מאד את כל בחר, שילף נקי, וכן ינקה את המקום, איזה נעם להכנס לבית-הכנסת נקי. שם שורה שכונה. ולכן השלחנות והכסאות הייתי מיעץ לכם כבר להזמין, ואתם תצאו לצדקה מעכשו וכל שבוע הבא, באפן שכשאבוא יהיו לכם השלחנות. ורציתי שתלמדו באולם החדש. אבל אם לא יהיו עדין השלחנות והכסאות, לא תוכלו להכנס עדין וכו'. וכן אסים את המטבח וחדר האכל, וכן אני רוצה לבנות חדרי שנה, והיות שלא יספיקו בעבור כלם, על-כן אקח רק בחורים נקיים, ובחורים רציניים, שרוצים ללמד ולהתעלות בעבודת השם ותברך, להם יש מקום בישיבת "דמשק אליעזר", מי שאינו רוצה ללמד, אלא רק לבלות את הזמן, שיעשה טובה, וילף לישיבה אחרת. וכן אינני רוצה שום בחר משנה, שעושה תנועות משנות, או הולך בבגדים משונים וכו', אין לו מה לעשות אצלנו, אינני צריך בחורים כאלו, יש מספיק ישיבות, שיוזכה את אחרים, אני רוצה בחורים נורמלים, שרוצים ללמד, יש להם חשק ללמד, ולומדים, ובפרט שילמדו חמשה-עשר למודים אלו בכל יום ויום, ויצינו לעצמם שלמדו את זאת, אלו בחורים אני מבטיחם שאחתן אותם.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מה שדברתי עכשו,

שְׁהִיו דְּבוּרִים רַק מִדַּעַת, כִּי לִי יֵשׁ מַשְׁהוּ מִלְמוּדְכֶם? מֵאוּמָה, כִּי כָל אֶחָד דּוֹאֵג לְעַצְמוֹ. וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֵה שְׁאָמַר ר' יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא (אבות ו, י): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד; אִם לּוֹמְדִים בְּסֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד הַזֶּה, כָּל יוֹם עוֹד קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, זֶה נוֹתֵן חֲשֵׁק לְסִיִּם לְלַמֵּד אֶת כָּל הַסְּפָרִים כַּמָּה פְּעָמִים בַּחַיִּים, וַיְכוּלִים לְסַיְמָם, אֵין זֶה הֵר כַּל-כָּף גְּבֵה. יְכוּלִים לְעַבְרוֹ.

אַקוּהָ מֵאֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם —
יִכְנַס לְלִבְכֶם.

וְהַכֶּפֶל הַדָּבָר — אֲנִי מִזְהִיר שְׁלֹא יִהְיוּ בֵּין הַבַּחּוּרִים בְּנֵי יוֹתֵר מַעֲשָׂרִים וְשֵׁלֶשׁ. וְכֵן אֵינְנִי רוֹצֵה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׂיִמְצָא בֵּין הַבַּחּוּרִים גְּרוּשׁ, אֵין לוֹ מְקוֹם שָׁם! רְאִינוּ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָף פֶּעַם לֹא הָיוּ רַבָּנִים, וְסֵפֶר לִי ר' לױ יִצְחָק ז"ל, כְּשֶׁבָא לְאוּמָן, וְהָיָה צָעִיר אַז, וְהָיוּ עִמּוֹ עוֹד כַּמָּה חֲבָרִים, שְׂאֵל אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ לָמָּה לֹא עוֹשִׂים יְשִׁיבָה? וְעָנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: יְשִׁיבָה אֵין, צָרִיכִים אֲלֵא כּוֹלָל, בְּגִיל סְמוּךְ לְפָרְקָם מִתַּחַתָּנִים וְנִכְנָסִים לְכוֹלָל, זֹאת הֵם אָמְרוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם לְקַיָּם — אָנוּ מְקַיָּמִים. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכָל הַבַּחּוּרִים, אִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂיִתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוִּיתֵר מֵהָר, אֲבָל רְצִיתִי לְפִתּוּחַ גַּם כּוֹלָל לְאֵלוֹ הַתְּלִמִּידִים שֶׁל "דְּמַשְׁק אֶלְיָעֶזֶר", הֵינּוּ שְׁלֹא יִנְתְּקוּ אֶת הַקֶּשֶׁר שֶׁהַתְּחִילוֹ עִם הָרֵב ... וְהָרֵב ... שְׂיִמְשִׁיכוּ בְּלְמוּדָם. וְעוֹד נִרְאָה אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת זֹאת מֵהַכַּח אֵל הַפֶּעַל. עַל-כָּל-פְּנִים אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כְּלַכְּם, תִּצְאוּ בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא בְּעֵבֹר שְׁלַחֲנוֹת וְכִסּוּאוֹת, וְאִם אַתֶּם מוֹצְאִים נִדְבָנִים שְׂיִנְדָּבוּ לְכֶם — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי גְדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה (בְּבֵא בַתְּרָא ט), מִי שְׂמִזְכָּה אֶת אַחֲרִים גְּדוֹל מִמִּי שְׁנוֹתָן, וְאֵין צָרִיךְ בְּעֵבֹר זֶה מְמוֹן הַרְבֵּה, תִּבְרָרוּ אֲצֵל הַכוֹלָל, וְיִסְדֶּר הַכָּל בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת, יִהְיֶה לְכֶם אַרוֹן קִדְשׁ יָפֵה, עֲמוּד יָפֵה, בְּמָה יָפֵה, וַיִּהְיֶה נִחַת לְלַמֵּד שָׁם. וְכֵן אֲנִי מִקְוֶה לְהַתְקִין לְכֶם מִזְגָּן וְכוּ', אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעֲזֹרְתְכֶם, לֹא נוֹרָא שְׁכָל אֶחָד יִתְרֵם כַּמָּה יָמִים שֶׁל צָדָקָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ דְּרַפְּכֶם, וּבְעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, נִזְכָּה לְמֵאתִים בַּחּוּרִים וַיִּתְחַתְּנוּ,

אֲשֶׁר כה תקנה בַּנְחָל קסה

יָשׁוּב יִהְיוּ מְאֵתִים בַּחוּרִים, וְאֵין זֶה חֵלוֹם אֶלָּא יִתְגַּשֵּׁם, אֲבָל רְצִיתִי

לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם — הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים — זֶה שְׁלָכֶם. זֶה נֶעַם וְעֲרֹבוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ", יִשְׁנֶם אֲנָשִׁים שְׁמֹסְפָנִים, אֵינָם יוֹדְעִים חֲמֵשׁ וְרֵשׁ", אֵינָם יוֹדְעִים פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, פְּסוּק מִתַּנ"ךְ, אוֹ שֶׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּמִי וְתוֹסֵפְתָא, מְדַרְשִׁים — רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, זֶהר וְתַקוּנִים, אֲבָל אִם לוֹמְדִים אֶת זֹאת כְּפִי שְׁרִשְׁמִתִּי לָכֶם — אֵין תַּעֲנוּג נִפְלָא מְזֵה. וְאֵין זֶה קָשָׁה, אֶלָּא בְּכָל יוֹם קָצֵת מְכַל לַמּוֹד, וְאַקְוָה מְאֹד לִגְמוֹר אֶת הַסֵּפֶר מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהר, וְכֵן יוּכַל כָּל אֶחָד לְצִיֵּן לְעֲצֹמוֹ אִם לְמַד בְּסִפְרִים.

וְכֵן רְצִיתִי שֶׁתְּהִיֶּה סִפְרֵיהֶּ עִם סִפְרֵים רַבִּים, וְיִוָּכְלוּ לְלַמֵּד.

אַקְוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל הַדְּבוּרִים שְׁאֵנִי מְדַבֵּר, אֲשֶׁר הֵם רַק מִדְּעַת, וְלָמָּה? כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְרַק אֶת הַתּוֹרָה. עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ שֶׁתֵּאֱהָבוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִרְיָבוּ, וְלֹא תִדְבְּרוּ זֶה עַל זֶה, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צא), שֶׁסְּגָלָה לְהִתְמַדָּה — לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל. וּבַתּוֹרָה יֵשׁ שְׁשִׁים רְבּוּא אוֹתוֹת פְּנֵגֵד שְׁשִׁים רְבּוּא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֹאֲשֶׁר פּוֹסְלִים יְהוּדֵי אֶחָד, הֵינּוּ פְּסָלוּ בָּאוֹת אַחַת, וְלָכֵן הַסֵּפֶר תּוֹרָה פְּסוּל. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַחֲזִיר אֶת כָּלָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלוּי שְׁכִינָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׂאַתֶּם תִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא אֶל הָאֶסְפֶּת חֲרוּם, כִּי שְׂמַעְתִּי שְׂיִישׁ לְכֶם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', גַּא וְנָא אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבְיִן, כִּי הַסֵּמ"ף-מ"ם מְקַנָּא מָאד מָאד בְּהַצְלָחָה שְׁלֵנוּ, וּבִשְׂבִיל זֶה הוּא הַתְּחִיל לְהַכְנִס מִבְּפָנִים, כִּי הַחֲמִץ שֶׁל הָאָדָם חָמוּר מָאד, כִּבֵּל יִרְאֶה וּכְבֵּל יִמָּצֵא, לֹא-כֵן הַחֲמִץ שֶׁל אַחַר, אֵין אֲנַחְנוּ אַחֲרָאִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדַק הַבַּיִת מִבְּפָנִים, וְאֵני מָאד מְקַוֶּה, שְׂהַפְעֵם נִצְלִיחַ בְּזֶה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחַס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

חָבֵל שֶׁלֹּא הֵייתָ בְּדַרְשָׁה, אֲנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה, שְׂהַפְעֵם גַּעֲמֹד חֲזָק, וְנִזְכֶּה לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ מִכָּל מִינֵי פְּסֻלַת וְכוּ'.

אַתָּה רַק אַל תִּשִּׁים לֵב לְאֱלוֹ הַמְּדַבְּרִים, שְׂהֵם הַשְּׂדִינִן יְהוּדָאִין, הַמוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח; וּבִסְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה ג').

לֹא הִבְנֵתִי כַּמָּה יֵשׁ כְּבָר עַל הַטְּשָׁעַק שְׂצָרִיף לְצֵאת בְּיוֹם ו' הַבָּא, גַּא לְכַתֵּב לִי, כְּדֵי שְׂנוּכַל לְגַיֵּס אֶת זֶה כְּבָר, וְלֹא לְחַכּוֹת עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁלָךְ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב עֲבוּר ... הִיא צְרִיכָה אֶת זֶה הַיּוֹם לְמַעֲוֹן.

אָשֶׁר כַּה תְּקַסֵּא — כַּה תְּקַסֵּב בְּנַחֵל קַסֵּז

וְכֵן עוֹד שְׁנֵי מִכְתָּבִים שֶׁל ... וְ ...

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּנִיחָס, ט"ו תְּמוּז, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל
הָאוּר־הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, קָדֵשׁ קָדָשִׁים ה'תשנ"ז.

לְכַבּוֹד ... יִשְׁמְרֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שׂוֹמֵחַ, שְׂעִבְרַתְּם שְׁנַת לְמוּדִים, שְׁבוּ לְמִדְתֵּם
הַרְבֵּה אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן אֵיךְ לְצִיַּת
אֶת הַהוֹרִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזוֹ תִהְיֶה הַתְּחִלָּה טוֹבָה,
וְכֵן תִּעֲלֶה מֵעַלָּה אֶל הַגֶּן, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶל הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה, מִכְּפֹתָה
לְכַתֵּה, עַד שְׂאֲזוּכָה לְשִׂמְחָה אֲתָכֶם בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַסֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, ט"ז תְּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מִי כְּמוֹנִי מְרַגֵּשׁ אֶת צַעֲרְךָ, וּבְכַפְרֵי שְׂזָה צַעַר
מִרְבִּים, אַךְ מֵאִידֶךָ תֵּאֱמִין לִי, שְׁכַל אֱלוֹ הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׂאֲנִי
סוֹבְלִים בְּשִׁבְלֵי רַבִּים, זֶה יִהְיֶה לְכַפֶּרֶת עוֹוֹנוֹת.

הַשְּׂאֲרָתִי לָךְ בְּבֵיתִי סֵךְ חֲמֵשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים, תִּקַּח גַּם אֶת זֶה

קסח אָשׁר כה תקסג — כה תקסד בַּנְחַל

בַּעֲבוּר הַחֹב שֶׁל הַמְקָנָה, וְאֲנִי מְקָנָה שְׁהַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, תְּהִיָּה לוֹ
כָּבֵד מִפְּלֵה, וְאִזּוֹ נִקְבַּל מִמוֹן עַל הַכֹּל — חֲשָׁמַל מִיָּם וְכוּ'.

גַּא לְאַתֵּר לִי אֵת ... אֲנִי צְרִיף לְדַבֵּר אֶתְּוֹ דְּחוּף.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לֹא הִיִּיתִי בְּבֵיתִי בְּשַׁעֲהַ שְׁקִבְלָתִי אֵת הַפְּקֹס, וְעַל-כֵּן לֹא
הִתְקַשְׁרָתִי.

... גֵּרוֹ זָאִיר, עוֹשֶׂה הַיּוֹם בְּרִית לְבָנוֹ הַנּוֹלָד לוֹ לְמַזַּל טוֹב, וְלֹא
אֶהְיֶה כָּל הַיּוֹם בְּבֵיתִי, כִּי הַבְּרִית זֶה מְחוּץ לְעִיר, וְעַל-כֵּן רָאָה לְכַתֵּב
לִי בַּפְּרָטִיּוֹת, מָה הָיָה אֶתְמוֹל בִּישִׁיבַת הַ... וּמָה הַחֵלֶט, וּמָה הַתְּכַנִּית
שְׁלָהֶם, אֶקְנֶה לְדַבֵּר עִמָּךְ מְחָר.

גַּם תִּבְקֶשׂ אֵת ... שְׁיִכְתֹּב לִי דו"ח מִהֶאֱסָפָה שְׁהִיָּתָה אֶתְמוֹל,
וְכֵן אִם הִתְקַדְּמוּ הַיּוֹם בְּהַכְנַת הַתְּשׁוּבָה לְבֵית-הַסֵּפֶר.

רָאָה לְכַתֵּב לִי בְּאַרְיִכוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶת שׁוֹפְכַת אֵת לִבְךָ
וְכוּ' וְכוּ', פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶּלֶא לָמָּה תִּחְשְׁבִי כֵּן, הֲלֹא אִמְרָתִי דְרָשָׁה

אָשׁר כה תקסה בַּנְחַל קסט

שְׁעֵתִים, וּפְעַם אַחַת לֹא הִזְכַּרְתִּי אֶת בְּעֵלְךָ, אֶפְלוּ לֹא בְרָמֶז, וְאִם כֵּן

לְשִׁלְמָם עַד תָּמָם, אֲבָל אֵיפֹה נִכְנָס פֹּה בְּעֵלְךָ לְגַמְרִי, אֲנִי דִבַּרְתִּי
בְּדַרְשָׁה בְּאֶפֶן כָּלְלִי, וְאִם הוּא חוֹשֵׁב שְׂאֵלָיו אֲנִי מִתְפֹּן, נוֹ, זֹו כָּבָר
הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעוֹת לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעָבַר, שְׂבַעָה אַנְשִׁים
מְעַרְבִים בְּגִנְבוֹת, וְאֲנִי מִתְפֹּן לְכֻלָּם, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה עוֹד
פְּעַם דְּבָרִים כְּאֵלוֹ.

וְלִכֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ לָמָּה קִבַּלְתָּ אֶת זֶה כָּל-כֶּף אִישִׁית, כְּאֵלוֹ
הַתְּפִנָּתִי דִּיקָא לְבְּעֵלְךָ. וּמָה שְׂאֵחֲרִים מִדְּבָרִים, זֶה לֹא אֲכַפֵּת לִי,
תָּמִיד יִדְבְּרוּ עַל מִי שְׂעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְיַחֵס.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ ... גְּרוּ וְאִיר
וְיִזְרַח.

מָה הַחֲדָשׁוֹת, וְכִמָּה חָסֵר לְשִׁבּוּעַ זֶה. אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
כֹּל הַחֲסֵד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְשִׁלְמָם לָךְ עַל
זֶה בְּזֶה וּבְכָא, כִּי הִלַּחֵץ וְהִדְחַק מֵה שְׂעוֹבֵר עָלַי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, זֶה
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, וְהִרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁשׁ וְשׂוֹאֵל לְעִצְמִי: מִי
הִיָּה צְרִיף לְזֶה, וּפְתֹאֵם רוֹאִים גִּס חֲדָשׁ, שְׂכָבָר הַכִּינוּ שְׁנֵי מִשְׁטָחִים

קע אָשר כה תקסו — כה תקסז **בנחל**

עבור הגן והפּעוטון, ובעבור הבית־ספר, יראו עינינו וישמח לבנו
במפלת הסמ"ך־מ"ם, ימח שמו, וכבר יאיר לנו בקהלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פּנחס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שזכית להיות אצל ציון רבנו ו"ל, יעזר
הקדוש־ברוך־הוא, שכל התפלות שלך, תתקבלנה לרחמים ולרצון
לפני אדון כל.

אשריך שיש לך חלק בבניית בית־המדרש הגדול, והקדוש־
ברוך־הוא יעזר, שתעשי שם שמחות. את כל הכסף עבור הבניה,
תמסרי לידידי ... כי הוא איש נאמן לי.

אודות שמיעת כלי זמר, מתר לך רק בשקט, כי מי שסובל וכו',
מתר לו לשמע כלי זמר, רק בצנעה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פּנחס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, הנחוי לתשובה.

אודות הברכה, הבנות יכולות לשחות בבין המצרים, רק לא
בתשעת הימים.

אֲשֶׁר כַּה תְּקַסֵּחַ — כַּה תְּקַסֵּט בְּנַחֵל קַעֵא

הַעֲקָר תַּתְחַזְקִי, וְתַחֲדִירִי בְּיַלְדִים אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ,

אֲשֶׁל כַּה תְּקַסֵּחַ לְחַיֵּי הַיָּלְדִים הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת

הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת הַיְשׁוּעוּת

כַּה תְּקַסֵּחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲזִיחַ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכְלִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל
לְנִסְעַ בַּחֲדָשׁ הַבָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדֵּי תַפְעָלִי שָׁם יִשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת, הֵן לְעֶצְמָךְ וְהֵן לְבַעֲלֶךָ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָכֶם לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שְׁלֵ קַיְמָא, וְכֵן בְּעֶלְךָ
יִקְבַּל עַל עֶצְמוֹ עַל תּוֹרָה, וְיִפְטֹר מֵעַל מְלַכוּת, וְיִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַסֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שֶׁהַכּוֹלְלִים מְצַלִּיחִים, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה תַּהֲיֶה לָךְ חֲלִישׁוֹת
הַדַּעַת, מֵאַחַר שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ, שְׁהַמְקוֹם יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה,
לָמָּה אֵתָה צָרִיךְ לְהַשְׁבֵּר? אֲדַרְבֶּה אֵתָה צָרִיךְ לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,

וּלְרַקֵּד בְּשִׂאתָהּ רוּאָה שְׁעוֹד אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בָּא וְלוֹמַד תּוֹרָה, פִּי מַה יִּשְׁאָר מֵהָאָדָם — אִם לֹא הַתּוֹרָה, אָדָם מְבַלְהָ אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ בְּשִׁבְלֵי שְׁטִיּוֹת וְהִבְלִים, וְשׁוֹרֵף אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ, שְׁלֹא יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה בְּשׁוּם כְּסָף שְׁבַעוּלָם, וְאַתָּה זוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, שְׂיִזְכּוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, הֲיֵשׁ טוֹב מִזֶּה? ! הֲיֵשׁ דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה? ! וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָהּ, וּבְיַדָּאֵי בָּא יְבוֹא, וְתִקְבַּל שְׁכָרְךָ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ, שְׂתוּכַל לְמַכּוֹר אֶת כָּל הַשְּׁטַח שְׁלָךְ בְּמַחִיר גְּבוּהָ, וְעוֹד תוּכַל לְבָנוֹת לְעִצְמָךְ וִילָה, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמָּה, וְאַל תִּשְׁבַּר בְּרַגְעֵי הָאֲחֵרוֹן, כִּי אַתָּה רוּאָה אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, שְׂתִּהְלֶה לְאֵל, כְּכָר יוֹמִים הַכִּינּוּ לָנוּ אֶת הַמְּשֻׁטָח לְבֵית-סֵפֶר, לְפַעּוּטוֹן, לְגֹן, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד תָּנַם שְׁעֵשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה אִתָּנוּ, וְעַל-כֵּן רְאֵה גַם אַתָּה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

תִּתְאָר לְעִצְמָךְ, פְּנִחָס רְאֵה אִיךָ שְׁכַלְם מִתְקוּמָמִים עַל מִשָּׁה, אִזִּי הָיָה יְכוּל גַּם-כֵּן לְהַשְׁבֵּר, וְגַם-כֵּן לְפַל בְּיָאוּשׁ, וַיִּגִּיד — אִם כָּלֵם מִתְנַפְּלִים עַל מִשָּׁה וְקָמִים עָלָיו שְׁבִט שְׁלָם, אִז הוּא נִעְלָם וּבוֹרַח וְכוּ' וְכוּ', לֹא כִּף עֲשֶׂה פְּנִחָס, אֲלֵא הוּא יֵצֵא וְלָחֵם מִלְחָמַת ה', וְהוּא הַצְּלִיחַ, וְכִף צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ שְׁלֹא רוּאָה עֲכָשׁוּ שׁוּם טוֹבָה, הוּא אֵינּוּ צְרִיף לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, אֲלֵא צְרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׂאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עִצְמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי גַם בְּעוֹלָם הַבָּא יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עִצְמוֹ, כִּי אִם אָדָם הוֹלֵךְ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּשִׁקָּר, אִז רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כְּשִׂיּוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם, גַּם שְׂמָה מְטַעִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה. וְרַבְּנּוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ, אֲשֶׁר הָיָה רַב גְּדוֹל, שְׂעֲשֵׁרִים וּשְׂמוֹנָה שָׁנִים הִסְתּוֹכַב בְּעוֹלָם הַדְּמִיּוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂזָה הָעֲנֵשׁ הַכִּי קָשָׁה, אָדָם יְכוּל כְּכָר לְהִיּוֹת אַחֵר הַמֵּיתָה, וְעַדִּין מְסִתּוּכְבֶּת נַפְשׁוֹ בְּדְמִיוֹנוֹת, וּמְכַל שְׁכֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂזַכִּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד

אֲשֶׁר כַּה תִּקַּע בְּנַחֲל קַעַג

מָאד לְהַתְחַזֵּק, וְלַעֲשׂוֹת רַק טוֹב עִם כָּל אֶחָד, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא,

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְקוֹם מְרֻנָּה, וַיְהִי בַּיְתָךְ בַּיִת וְעַד לְחֻכְמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּקַּע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיִיהָ.

כָּבֵד כַּמָּה פְּעָמִים רְצִיתִי לְדַבֵּר אֵתְךָ בְּאַרְיִכוֹת, אָבָל לֹא יֵצֵא לִי.

מָה אָמַר לְךָ! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם כְּפִי שְׁבוּחַר לְעֲצָמוֹ, כִּי

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר אֶת הַבְּחִירָה בִּידֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים

יא, כו): "רְאֵה אֲנֹכִי נוֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה וּקְלָלָה", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוּא מְסַר בְּיָדֵינוּ הֵן אֶת הַבְּרַכָּה וְהֵן אֶת הַקְּלָלָה, וְאָדָם צָרִיף לְבַחֵר,

וּמָה שֶׁיְּרָף לְהִסְבִּיר לְמִשְׁהוֹ, כִּף הַטְּבִיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת

הַבְּרִיאָה, שֶׁיְהִי כַח לְאָדָם לְבַחֵר — אוֹ בְּטוֹב, אוֹ בְּרַע, אִם אָדָם

יֵשׁ לוֹ שְׂכָל, וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב, וּמִי הוּא הַטוֹב? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַגּוֹי"ה לְכָל", אִז הוּא בּוֹחֵר

בְּטוֹב, וְאִם, חַס וְשְׁלוֹם, אָדָם אֵין לוֹ שְׂכָל, וְהוּא בּוֹחֵר רַק בְּרַע, אִז

אֵיפֹה שָׂרַק לֹא יְהִי, יְהִי לוֹ רַע, וְלִכֵּן אִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר

לְךָ כַחַת הַנְּפֶשׁ כְּאֵלוֹ, לְעֹזֵר לְבָנֵי אָדָם, לְמָה לְךָ לְבַרַח, כִּי פֹה אִם

אֶת לֹא מִסְתַּדְרֵת כְּפִי דְּבוּרֶיךָ, אִז אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שֶׁגַּם בְּמִקּוֹם אֲחֵר

לא תסתדרי, כי אין דְבַר כְּזֶה, בַּמָּקוֹם הַזֶּה טוֹב לִי, וּבַמָּקוֹם אַחַר
לא טוב לִי, אוּ בַּמָּקוֹם אַחַר יִהְיֶה לִי יוֹתֵר טוֹב, כִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה לֹא
טוֹב לִי, אִין דְבַר כְּזֶה, כִּי כְּתוּב (שְׁמוֹת טו, כג): "וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא
יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִזִּים מִמֶּרְה, כִּי מְרִים הֵם, עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה",
הִינּוּ שֶׁהֵם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְשִׁתּוֹת אֶת הַמַּיִם, כִּי הִרְגִישׁוּ טַעַם מֵר
בַּמַּיִם, אוֹמְרֵת לָנוּ הַתּוֹרָה, "כִּי מְרִים הֵם", הֵם מְרִים, וְהֵם
מִמֶּרְמֵרִים, "עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרְה", כִּי מִי שֶׁמִּמְרָמֵר, אֵיפֶה שָׂרָק
לֹא יֵלֵךְ, הוּא יִקְרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵר, יְכוּל לִהְיוֹת שִׁימְשִׁיף שֵׁם שְׁנֵה,
שְׁנֵתִים, שְׁלֵשׁ, אָבָל לְבִסּוּף גַּם הַמָּקוֹם הַהוּא יִהְיֶה נִקְרָא מֵר, אָדָם
צָרִיף לִהְיוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלֹא יִרְצֶה רְצוֹן אַחַר רַק
לְעִשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִזּוּ הוּא יִרְאֶה שֶׁהַפֶּל
נָעִים וְטָעִים וּמְתָק, וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאֵת עֲזוּרָת לִי מֵהַתְחִלָּה לְבָנוֹת אֶת
כָּל מַעֲרַכַת הַחַנוּף, הֵן הַגְּנִיָּם, וְהֵן הַבֵּית־סֵפֶר, וְהֵן הַתְּלִמּוּד־תּוֹרָה,
וּמִפְּנֵי כַּמָּה מִחְרָחֵרֵי רִיב, אֶת צָרִיכָה לְהַשְׁבֵּר?! אַדְרָבָה, אִין מְצַלַח
כְּאָדָם שִׁישׁ עָלָיו בִּקְרָת, כִּי כָּל מֵה שֶׁמִּבְּקָרִים יוֹתֵר אֶת הָאָדָם, הוּא
צָרִיף לְדַעַת, שֶׁזֶה סֵתֵם קִנְאָה וְשִׁנְאָה, וּבְיַדָּאֵי הוּא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה
טוֹבָה, וְלָכֵן יֵשׁ עָלָיו בִּקְרָת, כִּי אִם לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה עֲבוּדָה טוֹבָה,
לֹא הִיָּתֶה עָלָיו בִּקְרָת, וְלָכֵן אִמְרָתִי לָךְ אִזּוּ, כְּשֶׁדִּבְרַנּוּ שֶׁאֵת רוּצָה
לְהַתְּפֹטֵר, וְאִמְרָתִי: אֲנִי לֹא מְקַבֵּל אֶת הַפְּטוּרִין שֶׁלָּךְ. וְלָכֵן אִינִי מִבִּין
אוֹתָךְ לָמָּה תִּהְיֶי כָּל־כֶּף שְׁבוּרָה, אַדְרָבָה, תַּחֲזוּרִי לַחַנוּף, תִּקְחִי אֶת
הַכֶּתֶף הַגְּדוּלָּה, אוּ אֶת הַנְּהוּל, אָבָל אֶת צָרִיכָה לְדַעַת, שֶׁבְּהַכְרַח
תִּהְיֶה בִּקְרָת, בְּגִי־אָדָם הֵם לֹא כְּבָשִׂים וְלֹא תִרְנַגּוּלִים וְכוּ', וְכוּ', שְׁגַם
הֵם עוֹשִׂים הַרְבֵּה פְּעָמִים הַתְּקוּמָמוֹת, כַּמָּה פְּעָמִים הַתְּרַנְּגוּלִים
שׁוֹבְרִים אֶת הַבֵּיצִים שֶׁבְּלוּל, כַּמָּה פְּעָמִים הַכְּבָשִׂים בּוֹרְחִים
מֵהַרוּעָה, זֶה לִימִין וְזֶה לְשִׁמְאַל, זֶה קְדִימָה וְזֶה לְאַחֹר, וְהַרוּעָה
מִתְּפוּצֵץ, וְשׁוֹרֵק עִם הַחֲלִיל שֶׁלוֹ וּמִתְּעַצְבֵּן, וְהוּא רֵץ אַחֲרֵיהֶם עִם
הַמַּקֵּל וְכוּ', וְכֵן בְּעֵדֵר שֶׁל שְׁוֹרִים, אוּ בְּרִפְת שֶׁל פְּרוֹת, מִתְּיַגְעִים
שְׁעוֹת לְחֵלֵב אֶת הַחֲלֵב, וְהַפְּרָה הַפְּכָה אֶת כָּל הַחֲלֵב וּנְשַׁפֵּף, עַל
אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֵרֵף, בְּעַל בְּחִירָה, אָדָם עִם שְׂכָל, בְּיַדָּאֵי יִמְרֹד
וַיִּדְבֵּר נֶגֶד מִפְּעִילוֹ, וְאִם נִסְלַק אוֹתוֹ, יָבֹאוּ אַחֲרָיו, וְגַם הֵם יִמְרְרוּ
אֶת הַחַיִּים, וְנִסְלַק גַּם אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', וְכֵף לֹא יִשְׁאַר עוֹלָם,

אֲשֶׁר כה תקע בַּנְחֹל קעה

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא רָצָה אֶת זֶה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְמַצֵּא
עַם הַמִּזְבֵּחַ עֵשֶׂל כְּלֵה לְעֵשֶׂל עִם הַמִּזְבֵּחַ וְכָל הַמִּזְבְּחוֹת עִם הַמִּזְבֵּחַ כִּי

תְּקִיפָה וְכוּ', הַזְמַן וְהַעֲדִין הַזֶּה כָּבֵד חֲלָף וְעָבַר, הַיּוֹם בְּחֲנוּךְ צְרִיכִים
לְלַכֵּת רַק עִם כַּפְפוֹת מְשִׁי, וְאִף שְׁכַל הַמַּחְנֻכִּים עֲדִין צוֹעְקִים נֶגֶד
זֶה, יָבוֹא הַיּוֹם וְהֵם יוֹדוּ לְזֶה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַנֶּעַר יוֹצֵא
לְתַרְבוֹת רָעָה, וְלֹא רַק, שְׂרַחֲמָנָא לְצֻלָּן, נַעֲשִׂים מַחְלָלֵי שַׁבַּת, אוֹכְלֵי
טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, אֱלֹא יָרְדוּ מֵהַאֲנוּשִׁיּוֹת שְׁלֵהֶם,
לוֹקְחִים סַמִּים וְעֵגִילִים, וְגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְאוֹנְסִים וְכוּ' וְכוּ' עַד
שְׂגוּמָרִים בְּבֵית-סֵהֶר, בְּשָׁבִיל זֶה הַיּוֹם צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַנֶּעַר
בְּכַפְפוֹת מְשִׁי, לֹא לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם, וְאַפְלוּ אִם אֶחָד לָבֹא, לֹא
שׁוֹלְחִים אוֹתָם הַבִּיתָה, כִּי מִסְפִּיק שֶׁהַהוֹרִים סוֹכְלִים, וְגַם הַהוֹרִים
בַּעֲצָמָם צְרִיכִים חֲנוּךְ, גַּם הֵם עֲדִין הִיוּ צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּאִיזָה
בֵּית-סֵפֶר אוּ בְּאִיזוֹ יִשְׁיבָה לְלַמֵּד אוֹתָם, וְלִדְעוּתִי, אִם הִייתִי מְקַבֶּלֶת
אֶת הַכָּלָל הַזֶּה, הַכָּל הִיָּה הוֹלֵךְ אַחֲרַי לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אֶת מְכַשְׂרַת
מָאֵד, וְיֵשׁ לָךְ כְּלָיִם נִפְלְאִים, הֵן בְּחֲנוּךְ וְהֵן בְּנֵהוּל, אֲבָל אֶת צְרִיכָה
לְדַעַת, שֶׁהַהֲכָרַח לָךְ לְקַבֵּל בַּקֵּרָת.

וְכַמָּה אֲנִי מְקַבֵּל בַּקֵּרָת, וְכַמָּה אֲנִי מְקַבֵּל דְּקִירוֹת, וְכַמָּה אֲנִי
מְקַבֵּל הַשְּׁפָלוֹת, וְכַמָּה מְקַלְלִים אוֹתִי, וְכַמָּה מְדַבְּרִים עָלַי, וְכַמָּה
חוֹתְמִים עָלַי וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה נוֹתֵן לִי יוֹתֵר חֲזוֹק לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַגְבִּיר,
וְכָל מֵה שְׂאֲנִי מְקַבֵּל יוֹתֵר קָלָלוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וְעֵלְבוֹנוֹת וְשִׁפְיכוֹת
דְּמִים, אֲנִי מֵרָאָה דְּבָרִים בְּלִתֵּי אִפְשָׁרִיִּים לְאִפְשָׁרִיִּים, וְלָמָּה אֶת לֹא
תִּלְכִּי בְּדַרְפֵּי, וְזֶה מֵה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, וְאִם תִּקְחִי אֶת זֶה
פַּעַם וּלְתַמִּיד הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלֵב שְׁלֹךְ, אֲזוּ תִּהְיִי הִכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ,
אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְיַחֵס אֶל אִף אֶחָד, אֶת צְרִיכָה רַק דְּבַר אֶחָד —
לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ שְׁמוֹ, לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּאִמּוֹנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתִבְרַךְ, לְגַדֵּל אֶת הַבְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהֵן תִּהְיִינָה

קעו אָשׁר כה תקעא בנחל

האמהות העתידות שלנו, וזה לא יקח הרבה זמן, ואני יודע שעדין צוחקים מזה, אבל יבוא היום, שכל הבתי חנוף בארץ ובחוץ לארץ יקבלו את דעתי, שצריכים לחתן את הילדים בגיל צעיר, ואז לא יהיו להם בעיות, הילדים לא ילכו לחפש שדות אחרים וכו', ולא יצטרכו לגנוב ולגזול וכו', ולא יצטרכו, רחמנא לצלן, לבוא למעשים שפלים, אשר הם מתחת לכל בקרת וכו' וכו', פי יהיה עליהם על פרנסה ועל החזקת בית וכו' וכו'.

לזאת תקחי את עצמך בידיים ותגידי לי מה את רוצה, ואשתדל לתן לך, ועם כל זאת אם את פלפול מתעקשת לעזוב, תאמיני לי, צר לי מאד שתלכי, אך הבחירה בידיך, בעלך צלצל אלי כמה פעמים, לו טוב, יש לו פרנסה, ברוך ה', יש לו דירה נפלאה, יש לו ילדים מצליחים, ואני אוכל להעיד על בנה ... גרו יאיר, שמצליח מאד, ובודאי שאר הילדים גם כן יצליחו, ולמה לך לברח, רק תכניסי את כל הדבורים שדברתי אליך עד עכשו בצרוף המכתב הזה, ואז תראי שאני צודק, כי אם פה מר לך, אני מבטיח לך, שבמקום אחר יהיה לך שבע פעמים מר, כי החיים הם כפי שמכנינים לעצמם, זה כמו מטה, איך שאדם מציע את מטתו — כך הוא ישן, אם הוא מציע את המטה שלו במזרן נוצות, אזי יש לו מטה נעימה לישן עליה, ואם מציע מטתו מאבנים, תהיה לו מטה קשה לישן עליה, ויכאב לו הגב, והכלל — שהכל תלוי באדם בעצמו. ולכן אני מאד מבקש אותך, תכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז תהיי הכי מאשרת בחינה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדבר אתך דחוף מאד.

אָשֶׁר כה תקעב בְּנַחֵל קעז

נא וְנא רֵאָה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב
מִמּוֹרָה. וְזֶה הַחַיִּים שֶׁלֵּנוּ. כִּמוֹ שְׂכַחְנוּ: "כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאֵרָה יִמִּינוּ".

אַתָּה נִמְצָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, י"ח תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאַת ה' הִיָּתָה זֹאת בְּשָׁעָה שֶׁ... טִלְפָּנָה אֵלַי, גְּמַרְתִּי מִכְתָּב אָרְךָ
בְּשִׁבְלִיהָ, וְנִתְתִּי אֶת זֶה לְתַקְתֵּךְ לְבַחֲרוֹר, וּמְשׁוּם מַה הוּא אִטִּי, וְלִכְן
זֶה לֹוֹקֵם לוֹ זְמַן, וְחֻבֵּל שֶׁהִיא לֹא שְׂמֵעָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ
מִקְסָטָה, כִּי אֵינָה דוֹמָה שְׂמִיעָה לְקִרְיָאָה בְּכַתָּב, מַה לְעֲשׂוֹת, הַזְמַן
אֵינּוּ בְּיָדִי, אֲנִי לְחוּץ מִכָּל הַפּוּוֹנִים, פֹּה לְהִכִּין מְשֻׁטַח בְּעֵבֹר
בֵּית-הַסֵּפֶר, כָּל רִגַע רָצוּ לְהַפְסִיק אֶת הָעֲבוּדָה עִם הַבֵּית-מִדְרָשׁ,
הַקְּבֵלָן רָצָה לְבָרַח, וּפֹה בְּכָל שָׁעָה בָּאִים אֲנָשִׁים עִם חֲבִילָה שֶׁל
צְרוּת, וְאֲנִי צָרִיף לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד לֹא לְהַשְׁבֵּר, וּמִכָּל זֶה יֵצֵא אַחוֹר,
אֲבָל לֹא בְּכּוֹנָה וּבְמִזִּיד.

רֵאָה לְנַחֵם אֶת ... וּבְעֵלָה ... כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשָׁם, עוֹד מֵעַט
יִהְיֶה גְּמוּר הַמִּכְתָּב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אם אָפּער לְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁדַּבַּרְתִּי הַלֵּילָה עַל "טוֹבוֹת", וְכֵן לְהַגְדִּיל אֶת זֶה, וְלִשְׁלַח לִיבְנָאֵל לְתַלּוֹת עַל לוּחַ מוֹדְעוֹת.

פֶּה תִּקְבְּלִי מֵהַ שְׁשִׁיף לַפְּזִמּוֹן "וּנְתַנָּה תִּקְוָה" שֶׁאֲבִד אֶצְלִי, וְעִכְשָׁו מְצֵאתִיו, וְעַל-כֵּן תִּדְפִּיּוּ כָּבֵד, לַפְּנֵי שִׁיחָה נֶאֱבֵד עוֹד פַּעַם, חֵס וְשְׁלוֹם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשׁוּם דְּבוּר וְשׁוּם כְּתִב־יָד, שׁוֹכְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵנֵי, לֹא יֵלֶךְ לְאֲבוּד, וְיִדְפֵס וְיִחְזֹר וְיִדְפֵס וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא אֶתְכֶם עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁנִּפְלְאָה בְּחֻלְקֵכֶם, וְכוּדָאֵי יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַרְחֵבָה גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שְׁכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הוֹלְדָה בְּנִקְל, וְתַעֲבְרִי אֶת הַכֹּל בְּקַלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ אֶל ... וְ... שִׁיחֵי נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת הַתִּינוּק שֶׁנּוֹלַד לְ"מִזֵּל טוֹב", וַיֵּשׁ לוֹ צְהֻבַת מְסֻפָּר אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, לְדַעֲתִי, אֶפְלוּ אִם יִשְׁחַרְרוּ אֶת הַתִּינוּק, כְּדָאֵי לְחֻכּוֹת בְּדִיוּק שְׁבוּעַ מִהַרְגַע שִׁיּוֹרֵד לְמְסֻפָּר עֶשֶׂר, כִּי חִמְרָא סְכַנְתָּא מְאֻסְרָא, וְאוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁצִוָּה לָנוּ לְמוֹל בֵּיּוֹם הַשְּׁמִינִי,

אָשֶׁר כה תקעה בַּנְחַל קעט

הוא צִוָּה לְחַכּוֹת עַד שְׂיִכְרִיא, וְכֵן הוּא הִלְכָה בְּשִׁלְחַן עֲרוּף. וְלִכֵּן
רָדַד לְרַחֵם אֶת הַבְּרִית לְשִׁבוּעַ אֶחָד. עַד שִׁירַד הַמַּסְפָּר. וְהַקְדוּשָׁה-

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ, שְׁלֹא נִכְנַס עֲכָשׁוּ בְּבַעֲיוֹת, כִּי גִיסְתוֹ שֶׁל
... הִיא כְּתֻבָּת, וְהִיא רְאִינָה אֶת בְּנֵךְ ... וּבָאָה אֵלָיו בְּהִתְחַלָּה
בְּרַמְאוֹת, שֶׁהִיא עוֹבְדַת סוֹצִיאֵלִית וְכוּ', אִךְ בְּאֵמֶת הִיא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת
כְּתֻבָּה בְּעֵתוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם יִקְבַּל כְּבָר אֶת הַמְּכָה שֶׁלוֹ, זֶה הִנֵּה אָמור עוֹד הַלֵּלָה,
אֲבָל הוּא הַתְּחַמֵּק, אֲבָל סוּף פֶּל סוּף הוּא כְּבָר יִקְבַּל אֶת הַמְּכָה שֶׁלוֹ,
וְכַנְרָאָה שְׁרוּצָה לְהוֹצִיא עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַחֲצִיִּים שֶׁלוֹ דְרָךְ כְּתֻבָּה וְכוּ',
אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ יְחוּס וִירַחֵם עָלֵינוּ,
וְיִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְהַכֵּל יִפֹּל עַל רֹאשׁ הַסְּמ"ך-מ"ם, שֶׁלְּבִסוּף
עוֹד יֵשֵׁב בְּבֵית-סֵהַר, יִמַּח שְׁמוֹ, רִשְׁע בֶּן רִשְׁע, בֶּן מַתִּיר מִמְזֻרִים,
מַה הוּא רוֹצֶה לְמַנֵּעַ — טְהַרָה מִלְּדִינוּ?, יֵשֵׁב לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא כְּגַמּוּלוֹ עַל רֹאשׁוֹ.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ כְּבָר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת...

כה תקעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל
נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם עֲכָשׁוּ בִימֵי הַקִּיץ,
שֶׁנִּקְרָא "חֶפֶשׁ הַגְּדוֹל", רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל בְּנוֹתֵיכֶם, וּבְפָרֵט
הַבְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת מִכַּתֵּה ו', וּבְמִיָּחָד בְּשָׁעוֹת שֶׁל אַחַר הַצְּהַרִים, כִּי לֹא
טוֹב בְּעֵינֵי, שֶׁהֵן מְסֻתּוֹבְבוֹת בְּרַחוּבוֹת קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, בְּשָׁעָה שֶׁעַל
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר (תְּהִלִּים מֵה, יד): "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא גִשָׁא):
"וַיִּשְׁמְרֵךְ" — בְּבְנוֹת, שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה. וְאָמְרוּ (סִנְהֶדְרִין ק:):
בַּת לְאָבִיהָ מִטְּמֵנֶת שְׂוָא, מִפְּחֻדָּה לֹא יִישֵׁן בְּלִילָהּ, בְּקִטְנוּתָהּ —
שְׂמָא תִתְפַּתָּה, בְּנִעְרוּתָהּ — שְׂמָא תִזְנָה, בְּגֵרָה — שְׂמָא לֹא תִנְשָׂא,
נִשְׂאֵת — שְׂמָא לֹא יִהְיֶה לָּהּ בָּנִים, הַזְּקִינָה — שְׂמָא תַעֲשֶׂה כְּשָׂפִים;
וְלִכֵּן אֵל יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה קֵל בְּעֵינֵיכֶם, כִּי כַּמָּה אָנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי,
שֶׁהַבְּנוֹת תִּקְבְּלֶנָה חֲנוּף טוֹב, וּפְהָ פוֹרַח הַכֵּל, וְחֻבֵּל שִׁישְׁכַח מֵה
שֶׁלְּמָדוֹ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שֶׁתִּתְפַּס אֶת הַבְּנוֹת
אַחַר הַצְּהַרִים, וְתַעֲשֶׂה לָּהֶן חוּג, וְתַחֲזִיק אוֹתָן, וְתִתְבָּרַךְ מִפִּי עֲלִיּוֹן.
וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁהַהוֹרִים יִשְׁתַּפּוּ פְּעֵלָהּ, כִּי הָרִי הֵן בְּנוֹתֵיכֶן,
וְחֻבֵּל שֶׁתִּסְתּוֹבְבֶנָה הַפֶּקֶר, כִּי זֶה יְכוֹל לְהִבְיֵא לְהַרְבֵּה קְלָקוּלִים,
רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְהַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ לְשֹׁמֵר עַל בְּנוֹתָיו.

וְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מֵהַכֵּלָל, שֶׁלֹּא
יִתְרַאֲנֵן עִם שׁוֹם עֲתוּנָאִים, בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי הֵם סִתֵּם מִלְּכַלְכִּים
וּטְמָאִים מִטְּמָאִים, וַיִּלְכְּלוּ עֲלֵינוּ. וַיַּעַן שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, רוֹאֵה שֶׁהַגִּיעַ קִצּוֹ, עַל-כֵּן הוּא שׁוֹלַח אֶת שְׁלוּחָיו, וּמִתְחַזְּקִים

אֲשֶׁר כֹּה תִקְעוּ בַּבִּנְחָל קַפֵּא

כָּאֵלוּ הֵם עוֹבְדֵי מְדִינָה וְכוּ', וְהֵם מְרֵאֲיָנִים, וּבְכַאֲמַת הֵם סֶתֶם
יִיְיָ וְלֹא לְרֵיבּוֹת כִּמּוֹ שִׁפְרָה אֲחִמּוּל וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשַׁמֵּר מִרַחֵק

הַבַּל, כִּד מְגַמְתָּנוּ הִיא בַק קַגְלוֹת וְקַפְנוֹט אָז אֲמַנְנוּ קַצֵּא אִינוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי
שֵׁיִצֵּא בְּכֹל יוֹם לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז מִתֵּן שְׁכָרוֹ יִהְיֶה
בְּצֵדוֹ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל יִשְׁפִיעַ עָלָיו גַּם שְׁפַע גִּשְׁמִי, הַעֲקָר לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, בַּק לְצֵאת בְּעִזּוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ כָלְכֶם לְבוֹא לְבֵית-הַמְדַרְשׁ לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי מַה
נִשְׁאַר מִהָאָדָם? בַּק מַה שְׂזוּכָה לְתַפְסֵ בְּכֹל יוֹם: מְקַרָּא, מִשְׁנָה,
גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הֶלְכוֹת וְאֲגָדוֹת. וְאָמְרוּ (זִהְר לָךְ-לָךְ צ.ב.): זַכָּאָה חוֹלְקִיה
מֵאֵן דִּישְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵיתָא, וְלֹא יִתְפָּרֵשׁ מִיָּנָה, דְּכֹל מֵאֵן דִּיתְפָּרֵשׁ
מֵאוֹרֵיתָא אֲפֵלוּ שְׁעֵתָא חָדָא, כְּמַה דְּאִתְפָּרֵשׁ מִחַיֵּי דְעֵלְמָא, דְּכַתִּיב
(דְּבָרִים ל, כ): "כִּי הוּא חֵיִךְ וְאֵרְךְ יָמֶיךָ", וְכַתִּיב (מִשְׁלֵי ג, ב): "אֵרְךְ
יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ".

אֲשֶׁרְנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי
אֲמַת כְּזָה, מְרַבֵּי נַפְלָא כְּזָה, שְׁשׁוֹמֵר אוֹתָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת,
וּמְלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲצוֹת נַפְלָאוֹת, אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵיךְ
לְהִתְחַזֵּק בְּזֵה הָעוֹלָם, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנְעִימִים, אֲשֶׁרְנוּ.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִקְעוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס, י"ט תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִכְפֹּרֶט שְׂזַכִּיתָ אוֹתִי לְמֵלֵא אֶת הַחֹב, וּלְשִׁלֵּם אֶת הַטָּשָׁעַק,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
וְאֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי.

לְדַעֲתִי, עַל הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל הַטָּשָׁעַק שֶׁל שְׁבוּעַ הַבָּא כָּבֹר יֵשׁ חֲצִי
מְזֵה, וּלְדַעֲתִי, זֶה כָּבֹר בְּתוֹךְ הַחֲשָׁבוֹן, וּמִמִּילָא יִהְיֶה לִי עַל הַחֲשָׁבוֹן
שֶׁל הָעֲשָׂרִים אֶלֶף ש"ח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, עַל שְׂאַתָּה מְקַרֵּב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
שְׂגָדְלוּ אֶצְלִי וְחַתַּנְתִּי אוֹתָם, וּבְיַדֵּי הֵם צְרִיכִים הַמּוֹן חֲזוּק, וְאֵין זֶה
חֲכָמָה לְשִׁבֵּר אוֹתָם וּלְהַפִּילָם, וּלְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתָּם, הַחֲכָמָה הִיא רַק
אֵיךְ לְחַזֵּק אוֹתָם, וְאֵיךְ לְעוֹדֵד אוֹתָם, וְאֵיךְ לְהַדְרִיף אוֹתָם בְּדַרְךְ
הַיְשָׁרָה, כִּי הֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ מִבֵּין
אוֹתָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם צְעִירִים, עַל-פֶּן צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אוֹתָם,
וּלְעוֹדֵדָם וּלְקַרְבָּם, וְאֵנִי מָאֵד מָאֵד אֶסִּיר תּוֹדָה לְךָ, שְׂאַתָּה מְקַרֵּב
אוֹתָם, וּמְדַרְיֵף אוֹתָם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִזְכֶּה שִׁיְהִי מִחֲנִנּוֹ
בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְלֹא גִדַע מִשׁוּם צְרוֹת וְיִסוּרִים.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַע, אֲשֶׁר הוּא
יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוֹנָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, עַד שִׁיְהִי נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכט),
שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה
לְהַגִּיעַ לְגִלּוֹי כְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת ... וְתַגִּיד לָהּ, שִׁישׁ לִי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מָאֵד,
שְׂהִיא תִפְסָה אֶת כָּל הַבְּנוֹת לְמַעַן קִיטְנָה אַחַר הַצְּהָרִים, וְאֵלוֹ
הַבְּשׁוֹרוֹת הַכִּי גְפוֹת וְטוֹבוֹת שְׂיִכּוֹלִים רַק לְבִשׁוֹר לִי, כִּי הַיְלָדִים
בְּיַבְנָאֵל הֵם הָעֵינִים שְׁלִי, וּכְמוֹ שְׂאָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו שְׂלֹא תִפְגַּעֲנָה,
כִּי אֵנִי שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים, שְׂלֹא יֵאָרַע לָהֶם שׁוּם דְּבַר.

אָשׁר כה תקעח בַּנְחַל קפג

מאד מאד הצטערתי לשמע מה שקרה עם הבן שלך, וכבר
החלטתי על הולדת ילד שלישי כיצד יצא לי ילד שלישי

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעח.

בעזרת השם יתברך, ערכי-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ו.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, צריך להיות יותר מעשר אלה, כי דברתי עם כמה אנשים והבטיחו וכו'.

אודות הפיטן, הכל טוב ויפה ונחמד ונעים וכו', אבל שתיהן לו זכות חתימה על חשבון הבנק, זה כבר לא יפה ונחמד וכו', ולכן אם יכולים לסדר אותו בסדר אחר — מה טוב ומה נעים, אבל בלי חתימה בבנק, שזה דבר פשוט.

אודות קבלות, בודאי זה רעיון מצין, ויכולים לעשות גם תמונה של הסקיצה שהייתה לי... באשדוד (רק על תמונה צריכים לשאל את ... אם זה לא יזיק, כי הרי עכשו זה רק שתי דירות עד שנקבל אשור וכו'), אבל עקרונית קבלות זה דבר מצין, כי אנשים רוצים וצריכים קבלות, ובפרט שיש בדעתי לבנות משהו נפלא עם רהוט יפה מאד מאד, וזה עולה הון תועפות.

אודות הרב ... עם הפולל, לדעתי, שלש-מאות ש"ח בשביל

קפד אָשֶׁר כה תקעט — כה תקפ בַּנְחָל

סְכוּם פְּעוּט כְּזֶה, לֹא כְּדַאי אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָךְ שְׁפַע גָּדוֹל מִמְקוֹם אַחֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֶל יְדֵידי ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תְּכַרִּיז בְּשָׁמַי, שְׁאַף אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא יִתְרַאֲן עִם שׁוֹם עֲתוֹנָאִי, כִּי זֶה רַק גּוֹרֵם לָנוּ צָרוֹת וּבְעֵיאוֹת, וְכֵן תְּכַרִּיז בְּשָׁמַי, שְׁאַף אֶחָד לֹא יְדַבֵּר בְּשָׁמַי, שְׁאַנִּי מִמְּלִיץ עַל אֵיזָה אָדָם מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל, שְׁיִסְעוּ דְרָכּוֹ אֶל הַצִּיּוֹן, כִּי הַנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל קַרְן הַצִּבִּי, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה עוֹד פַּעַם כְּמוֹ שְׁהָיָה לְפָנַי שָׁנָה, שְׁנִעְלָמוּ כְּסָפִים וְכוּ', וּבְנֵי-אָדָם יֵצְאוּ מִקְפָּחִים, יִהְיֶה מֵאֵיזָה טַעַם שְׁיִהְיֶה, אֵינִי מִמְּלִיץ עַל אֶף אֶחָד.

אֲנִי מָאד מָאד מְקוּהָ, שְׁבִקְרוּב מָאד תּוֹכֵל גַּם לְשַׁדֵּךְ אֶת בְּתָךְ ... תְּחִיָּה, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל מִי מְנוּחוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת ... וּלְדַעֲתִי, הֵם יִהְיוּ עֲסוּקִים עִם דְּבָרִים יוֹתֵר חֲשׁוּבִים וְכוּ', וְיַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ, עִם כָּל זֹאת לְמִיחַשׁ מִבְּעִי, וְלָכֵן תִּכְיִן אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת ... מָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים צָרוֹת, רוֹאִים אֵילוּ כַחוֹת מְסֻרוֹ

אֲשֶׁר כה תקפא בַּנְחָל קפה

לְהַסְמֵךְ-דָּמִים, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁזָה בְלָעַם הַרְשָׁע, וְלֹא בְחַנּוּם אָמַר רַבְּנוּ

הָאֵם תְּלִית אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי אֶתְמוּל? הַיּוֹם אֶכְתֵּב עוֹד מִכְתָּב,
כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְהִתְפַּחַד, כִּי סוּפוֹ שֶׁל בְּלָעַם יְדוּעַ
לָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר פְּנַחֵס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

רְאוּ מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיךְ אַתֶּם מְדַבְּרִים, וְדֵי לְחַכְמָא, שְׁלֹא
תִּסְתַּבְּכוּ, וְלֹא תִסְבְּכוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר.

נָא וְנָא רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלְּךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאַל יִחַסֵּר
לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה, כִּי מָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׁזוֹכָה
לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם תּוֹרָה, כִּי הַחַיִּים אֵינָם שְׁוִים, אִם לֹא לּוֹמְדִים תּוֹרָה.

אֲנִי שׁוֹלַח עִם ... גְּרוּ יְאִיר, קַפְסָה סְפָרִים, חֲצִי בִשְׁבִילְךָ, וְחֲצִי
בִשְׁבִיל ... שְׁתַּפִּיעוּ אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה
לָכֶם שְׁפַע, הַעֲקֵר תִּצָּא בְּכֹל יוֹם לְהַפִּיץ, וְאַל תִּפְחַד מֵאַף אֶחָד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנַחֵס, כ' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבִיתְךָ, רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שְׁכָל אֱלוֹ הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, שֶׁהֵם מְנַת חֻלְקֶךָ, בְּנֻדָּאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, וְהַכֹּל לְכַפְּרַת עוֹנוֹת, וְאִף שֶׁהִגִּיעוּ מִיָּמַי עַד נִפְשׁ, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, תְּדַע, בּוֹ בְּרֹגַע שְׁאָדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֱלוֹ אֲבָד מִמֶּנּוּ מְנוּס וְתַקְוָה, אֲזוּ דִּיקָא זוֹכָה לְרֵאוֹת אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ה.):

כֹּל שֶׁהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא חָפֵץ בּוֹ — מְדַכָּאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קִבְּלָם בְּאַהֲבָה, יִרְאָה זֶרַע יְאִרֶיךָ יָמַי; הִרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ, שְׁכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, צָרִיךְ לְקַבֵּל אֶת זֶה בְּאַהֲבָה, וְאֲזוּ יִהְיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים, וְיִתְהַלֵּךְ לְאֵל, בְּתַרְדֵּי הַתְּחַתָּנָה, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׁגָם בְּנֶדֶךְ יִתְחַתֵּן, וְיִתְהַיֶּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ. וְעַל־כֵּן אֵל תִּקַּח לִלְבָב אֶת כָּל הַעֲגָמַת נִפְשׁ וְהַבְּזִיווֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמַיִם שְׁיִישׁ לָךְ, כִּי הַכֹּל לְכַפְּרַת עוֹנוֹת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שָׁם): מֵה שֶׁן וְעֵינַי עָבַד יוֹצֵא בָהֶם לְחַרוֹת, יִסּוּרִים שֶׁהֵם מְמַרְקִים כָּל גּוּפּוֹ שֶׁל אָדָם — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעַל־כֵּן אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּנֻדָּאֵי אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ח.): כָּל הַשְּׂמִיחַ בִּיסוּרִים שְׁבָאִים עָלָיו, מְבִיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם; וְעַל־כֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁתִּנְצֵל מִכָּל מִיָּנִי דִּינִים וְצָרוֹת, עַל־יְדֵי הִיסוּרִים שְׁסַבְּלָתִי. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט') עַל פְּסוּק: "טוֹב מָאד" — שְׁזוֹ מִדַּת יִסּוּרִים, שְׁעַל יְדֵה הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם,

אָשֶׁר כה תקפג — כה תקפד בַּנְחָל קפז

כּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כה תקפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְכַבֵּד אֶת בְּעַלְךָ, וְשִׂיחֶיָּהּ
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְאֲנִי בְּטוּחַ
בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוּד מְעַט תִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם,
וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּפִרְנִסְתְּכֶם, וְתוֹכְלוּ לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֵיכֶם בְּקָלוֹת, בְּלִי
שׁוֹם עֲגָמַת נֶפֶשׁ, וְתָרוּ רַב נַחַת מִיְלָדֵיכֶם.

נָא וְנָא תִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, לֹא לְהִתְעַצֵּבָן עַל
שׁוֹם דָּבָר, וְאַפְלוּ שְׂמַעְצִבָנִים אוֹתָךְ, תִּשְׁמְרֵי עַל קוֹר רוּחַ, וְאַז תִּרְאִי
בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כה תקפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּנִיחַס, כ"א תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂשׂוּי נַצַּח.

רְצוּנִי לְדַעַת אֵיפֹה אַתֶּם אוֹחֲזִים בְּעִרְיַכַת הַמְּחִזּוֹר "עַת רְצוּן",
כּי אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁלַּח עוֹד חֲמֹר, וְרְצוּי לְדַעַת לְהִיכֵן הַגְּעָתָם, אֲנִי מְצִיֵּן

קפח אָשֶׁר כה תקפה בַּנְחַל

תחת כל פיוט איפה הוא שָׁךְ, וְאָנִי מִבֵּין שְׁהַעֲמוּדִים זָזִים, וּמִמִּילָא יְהִיָּה בְּמָקוֹם אַחֵר, אָבֵל אָנִי רוּשִׁם אֶת הָעֲמוּד כְּפִי הַמַּחְזוֹר שְׁכָבֵר נִדְפָס, בְּאִפְּן שְׁתַּדְּעוּ הַיָּכֵן לְשִׁבְץ אֶת זֶה. עֲנִין בְּרַפְת כְּהַנִּים, שֶׁהוּא בְּשִׁחְרִית עֲמוּד שִׁצ"ח, אִתָּה יָכוֹל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה בְּדִיוֹק עוֹד פֶּעַם בְּמוֹסָף עֲמוּד תַּקְל"ז, כִּי זֶה שָׁךְ גַּם שָׁם, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁהַפֶּעַם הַמַּחְזוֹר יֵצֵא בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהִיפִי, וְכֹךְ זֶה יִשָּׂאֵר עַד סוּף כָּל הַדוּרוֹת, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִדְפָס וְיִחְזוֹר וְיִדְפָס כָּל שָׁנָה, וְיִתְחַלֵּק בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַקְּבוּץ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיָבוֹאוּ מְלִיוּנֵי יְהוּדִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ עִם מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

אֲוֹדוֹת אַחֲנִין שְׁלָךְ ... גְּרוּ יְאִיר (בֶּן ... אַחֲיָךְ), הִנֵּה הִבַּת נוֹסֶעֶת מְחַר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחַמְשָׁה שָׁבֻעוֹת, וְיִכּוּלִים לְרֵאוֹת אוֹתָהּ, וְכֹךְ לֹא יַעֲלֶה לְאַחֲיָךְ וּלְגִיסְתָּךְ שׁוֹם הוֹצָאוֹת, וְחָבֵל מְאֹד מְאֹד עַל ... גְּרוּ יְאִיר, חָבֵל עַל יָמֵי נְעוּרָיו וְעַל צַעֲרוֹ הַקָּשָׁה, וְתִסְבִּיר אֶת זֶה לְאַחֲיָךְ ... וְגִיסְתָּךְ, שְׁצָרִיכִים לְרַחֵם עַל הַבֶּן וְלַחֲתֵן אוֹתוֹ, וּבְנוֹדָאֵי אִם הוּא אֵינּוּ רוֹצֶה, שְׁיֵאֵמֵר שְׁאֵינּוּ רוֹצֶה, אָבֵל אִם הוּא בֶּן רוֹצֶה, לָמָּה לְחַכּוֹת?! חָבֵל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁמַעְגָּנִין בָּנִים וּבָנוֹת, וְזֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְהַהוֹרִים אֵינָם תּוֹפְסִים וְאֵינָם מְשִׁיגִים מֵה שְׁעוֹבֵר עַל יְלָדֵיהֶם, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים בְּעֵתֵים הַלָּלוּ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם...

כה תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שְׁיֵשׁ לִי מִכָּל הַיְסוּרִים שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ בְּעֶנְיֵן הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ה.):

כל שהקדוש-ברוך-הוא חפץ בו — מדכאו ביסורין, ואם קבלם

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל החסד שאתה עושה אתי, בזה שאתה תשלח לי את הספרים, כי פה זה ממש פקוח נפש, ובחורים ואברכים צעירים מאד מחפשים את הספרים האלה.

נא ונא ראה לבכות הרבה בשער השמים באמצע הלילה בעת חצות, שאז הוא עת גדול בשמים, וכשספרת לי, שבכית שעתים ברציפות, אף שמצד אחד כאב לי מאד, אבל מצד שני מאד שמחתי, שתהלה לאל, אתה בורח אל הכתבת הכי נכונה, שהיא שער השמים, באמצע הלילה בעת חצות, שאז כל העולמות פתוחים, כמובא הרבה בזהר הקדוש. ולכן תמשיך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, כי אתה רואה תכף-ומיד פשבכית, אשתך רוצה לבוא עם הילדים אליך, ותעשה קניות, ואני בטוח, שאם היית ממשיך להתפלל כל הלילה בשער השמים, אז היית רואה ישועות גדולות, כי באמת הכל מרזי הגלגול, ודברים שנעלמים ונסתרים מאד מאד מאד, ואי אפשר להסביר דברים כאלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועלם, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לצאת מהפח שנפלת בו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי, פרשה מח): אשרי אדם שנגעו בו יסורים, וכבש רחמיו, ולא קרא תגר; כי העקר בשעה שבאים על האדם יסורים, שלא יקרא תגר אחריו ותברך, כי כך אמר אליהו הנביא: המבעט ביסורים, כופלים אותם עליו (תנא דבי אליהו רבה, פירק ב'), ולכן צריכים לברח מהיסורים רק אל התורה, כי אם ראית יסורים ממשמשין ובאין עליך, רוצ לחדרי תורה, ומיד היסורים בורחים ממך' (שם פירק ו'), אשרנו ומה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו,

קצ אשר כה תקפו בנחל

שׁיֵשׁ לְנוּ רַבִּי בְּזֶה, שְׁמַחֲזֵק וּמְאַמֵּץ וּמְעוֹרֵד אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרֹט אֶתָּה, שְׁעִבְרַתְּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים בְּחַיִּים, רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמֶךָ.

עוֹד פָּעַם אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד לְשִׁלַּח לִי אֶת הַסְּפָרִים, וְאִם צְרִיכִים לְשִׁלֹּם – אָנִי מוֹכֵן לְשִׁלֹּם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי כ"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזְרִי אֶל בְּעִלְךָ, כִּי הוּא מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְחַזֵּר, וְהוּא יִפְרֹגֵס אוֹתָךְ, וְיִתֵּן לָךְ כָּל מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, וְעֲלִיךָ לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא אִישׁ טוֹב, וְאֵינּוּ רַע כְּלָל, אֲדַרְבֵּה יֵשׁ לוֹ לֵב זָהָב, רַק לֹא יֵדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, זֹה הֵיחָד כָּל הַסִּבָּה שְׁיִצְאָת כְּנֻגְדּוֹ כָּל-כָּף, וְאֶת רוֹאֵה שְׁכַבְרָה עֲבָרוּ כַּמָּה שָׁנִים שְׁאַתֶּם גָּרִים בְּנִפְרֵד, וְלִשְׁנֵיכֶם לֹא טוֹב, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְמַעַן הַיְלָדִים, וְתַחֲזְרִי אֶל בְּעִלְךָ, וְתַחֲיֵי בְּיַחַד בְּשִׁלּוֹם וּבְאַהֲבָה, וְאִז תֵּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדַע שְׁמֵר לָךְ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אִם תַּחֲזְרִי אֶל בְּעִלְךָ, יִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ב'): אֵין קוֹרֵת רוּחַ לְאַשָּׁה אֶלָּא בְּבֵית בְּעִלָּהּ, כִּי אֶת רוֹאֵה, שְׁאַמָּךְ הַתַּחֲתָנָה, וְעִזְבָּה אוֹתָךְ לְבַד, וְעַל-כֵּן תַּחֲזְרִי אֶל בְּעִלְךָ, וְתֵרְאִי אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ז:): כָּל הַמְגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה, אֶפְלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת;

אֲשֶׁר כה תקפוּ בְּנֵחֶל קצא

וְאִמְרָתִי, מֵה פֶּתְאִים הַמְזֻבָּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת, לְמָה לֹא שָׁאֵר כְּלִי
הַמְזֻבָּח הַזֶּה הַמְזֻבָּח הַזֶּה הַמְזֻבָּח הַזֶּה הַמְזֻבָּח הַזֶּה הַמְזֻבָּח הַזֶּה הַמְזֻבָּח הַזֶּה

הַיְלָדִים שָׁרָף, שָׁאֵל תִּתְגַּרְשִׁי, וְתִרְאֵי שְׂיִהְיוּ קָדְשׁ חַיִּים טוֹבִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ הִבִּיא לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר, קִפְסָא סְפָרִים "חֲסֵדֵי אָבוֹת", וְאֲנִי
מְחַלֵּק אֶת זֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּאֵן, וְכֹלָם מְתַלְתְּכִים מְאֹד מְאֹד
לְקִרְאָת יְפֵי הַסֵּפֶר, וּמִתְפַּעְעֵלִים אִיךְ הוֹצֵאתָ תַּחַת יָדְךָ עֲבוּדָה כָּל-כָּף
יְפֵה, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָךְ!

רָאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ, אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַדְּחָקוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלֶיךָ
עֲכָשׁוּ וְכוּ', אֵךְ אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁעוֹד יִהְיֶה זְמַן, שְׂיִתְגַּלְגְּלוּ אֶצְלֶךָ מְלִיוֹנֵי
שְׁקָלִים, וְנִדְפְּסוּ עוֹד מְלִיוֹנֵי סְפָרִים בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא, כִּי אֵין אַתָּה יְכוֹל
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה מְחַפָּה לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵתִיד הַקְּרוֹב, שְׂתִכְנַס
בִּינֵיהֶם רוּחַ טְהוֹרָה וְקִדְשָׁה, וְיִתְחִילוּ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
מְלִיוֹנֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רָאֵה לְצַלְצֵל לְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂיֵשׁ לְךָ שְׁנֵי מִכְתָּבִים בְּעִבּוּרוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! גּוֹי נִשְׁאָר גּוֹי וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה), שֶׁהַכֶּסֶף שֶׁל יְהוּדִי, יֵשׁ בְּזֶה גּוֹנֵין עֲלָיִן, וּמְאִירִים תְּמִיד, וְתִכְף-וּמְיָד כְּשִׁבְּאִים לְיַדֵּי הַגּוֹי, כְּבָר נִחְשָׁכִים, וְעַל-כֵּן הַגּוֹי מִתְאַוֶּה תְּמִיד לְכֶסֶף שֶׁל יְהוּדִי ... עֵינֵי שָׁם; וְכֵךְ בְּעִנְיָנוּ, נִתְתִּי לוֹ טְשָׁעִקִים עַל סֵךְ מְאֵתִים וְשָׁשִׁים אֶלְף ש"ח, וּבְכֹל שָׁבוּעַ אֲנַחְנוּ שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַלֵּב לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אִיךְ נִזְכָּה לְכַסּוֹת בְּסוֹף הַשָּׁבוּעַ אֶת הַטְּשָׁעֵק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ גְּסִי גְּסִים לְמַעַלְה מִדְּרָךְ הַטְּבַע, וְהֵהוּא רוֹצֶה עוֹד כֶּסֶף וְכוּ', וּבִכֵּן אֵינִי לָנוּ בְּרָרָה רַק לְנֶהֱגַ כְּזֹאת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד נִגְמַר אֶת הַבְּנִיָּן, וְנִתְפַטֵּר מִהַצָּרָה הַזֹּאת; כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל רַק נְסִיווֹנוֹת, כִּי כֶּסֶף זֶה לְשׁוֹן כְּסוּפִים, וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא בְּנֵה אֶת הַקְּלוּיָז, עַל-יַדֵּי הַרְצוּנוֹת שֶׁל הָעֲנִיִּים, וְלֹא עַל-יַדֵּי הַמָּמוֹן שֶׁל הָעֲשִׁירִים, וְכֵךְ אֲנִי רוֹאֶה גַם אֶצְלָנוּ, מִמַּשׁ גְּסִי גְּסִים.

תְּבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֵׁי־שְׁלִים אֶת הַטְּשָׁעֵק, כִּי פֶשׁוּט אֲנַחְנוּ זְקוּקִים הַשָּׁבוּעַ עוֹד פֶּעַם לְגַם ... וְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲנַחְנוּ חַיִּים בְּגִסִּים, וְזֶה חֶלְקֵנוּ וְאֶרְךְ יָמֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָעוֹשֶׂה לָנוּ גְּסִים וְנִפְלְאוֹת.

אֵינִי לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי.

פֹּה תִקְבַּל מַכְתָּב בְּעֵבֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהוּא מְאֹד שָׁבוּר, כִּי דוֹקְרִים אוֹתוֹ עַל לֹא דָבָר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְכֵן מַכְתָּב ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְנֹא לְחִזֵּק אֶת שְׁנֵיהֶם, וְלִמְצוֹה רַבָּה יִחְשַׁב, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים

אֲשֶׁר כֹּה תִּקְרָא בְּנֹחַל קֶצֶב

לְחֹזֵק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶסוּר לְדַקֵּר אֶת אֶף אֶחָד, וְאֶפְלוּ בְּצַחֲוֹק,

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת־מַסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי מִכְּתָב מִיְדֵי־נְנוּ הַיָּקָר לִי מָאד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא
מְסַפֵּר לִי, שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
וְדוֹקְרִים אוֹתְךָ וְכוּ'. מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲנִי כָּבֵר סוֹבֵל
חִלְשׁוֹת הַדַּעַת אַרְבָּעִים שָׁנָה, אָבֵל, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי יוֹדֵעַ מְרַבִּי
כָּל־כֶּף גָּדוֹל, הַמְלַמְּדֵנוּ אֵיךְ לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. כִּי בְּאֲמַת
כָּל הַחַיִּים הֵם נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם אֵיךְ
יִחְזִיק מֵעֶמֶד, וְאֵיךְ יִחְזִיק עֲצָמוֹ בַּעַת יְרִידָתוֹ וּנְפִילָתוֹ וְהַשְּׁלָכָתוֹ,
שְׁמֵפִילִים וּמְשָׁלִיכִים אֶת הָאָדָם מִשָּׁמַיִם לָאָרֶץ, וְהַכֹּל בְּכוֹנֵה גְדוֹלָה,
וּבְאֲמַת אִם אַתָּה זוֹכֵר, חֵיל לְפָנַי שֶׁנִּכְנַס לְמַלְחָמָה, הוּא מְכַרַח לְעֵבֵר
אֲמוּנִים, וּמְלַמְּדִים אוֹתוֹ כָּל מִיָּנִי תְּרַגְּלִים, וְעַד שֶׁהוּא אֵינוֹ עוֹבֵר אֶת
הַקּוּרְס אֲמוּנִים הֵכִי קָשִׁים בְּצָבָא, עֲדִין הוּא אֵינוֹ מְקַבֵּל אֶת הַצִּיּוֹן
לְהִיּוֹת חֵיל, וּכְכֹל שְׁעוֹבֵר אֶת הַקּוּרְס אֲמוּנִים בְּשִׁלְמוֹת, מְקַבֵּל אוֹת
הַצִּטְיָנוֹת, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף נַעֲשֶׂה מְפָקֵד, וְעוֹלָה מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה וְכוּ', הַכֹּל
כְּפִי חֲרִיצוֹתוֹ וְהַתְמַדָּתוֹ לְלַחֵם עִם הָאוֹיֵב, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן בְּאֵין
עָרֶךְ כָּלֵל, עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם שֶׁמְלַמְּדִים אוֹתוֹ כָּל מִיָּנִי תְּרַגְּלִים אֵיךְ
לְלַחֵם עִם הַשׁוֹנֵא, וְהוּא צְרִיף לְעֵבֵר הַרְבֵּה אֲמוּנִים, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת,
הַשְּׁלָכוֹת וְקֻטְנוֹת, וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, דוֹקְרִים אוֹתוֹ בְּכָל מִיָּנִי דוֹקְרָנִים,
מְבַזִּים אוֹתוֹ וּמְשִׁפִּילִים אוֹתוֹ, מְחַרְפִּים וּמְגַדְּפִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ',
וְהַכֹּל כְּדֵי לְהַגְּבִיחוֹ מַעֲלָה מַעֲלָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֶסֶד
מְרַקָח (חַיִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן תְּקַנָּה), וּכְכֹל שֶׁאָדָם מְרַקָח, הֵינוּ שְׁמֻטְגָּנִים

אותו היטב היטב כמו עוף שְׁמִטְגָּנִים על הָאֵשׁ, שְׂאֵז הוא יוצֵא טְעִים, כְּמוֹ-כֵן וְיִוְתֵר מִכֵּן מְטִגָּנִים אֶת הָאָדָם עַל הָאֵשׁ — כָּלֵל הַתְּפִאוֹת וְהַמְדוֹת רְעוֹת וְהַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים, וְרוֹצִים לְרֵאוֹת בְּשָׂמִים — אִיךָ הָאָדָם הַזֶּה יִחְזִיק מֵעַמָּד, וּכְמוֹ שְׂבִגְשָׁמִיּוֹת, חִיל פְּשוּט כְּשֶׁעוֹבֵר אִמּוּנִים, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִגְבִּיהַ אֶת הַיָּדַיִם, כִּי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ אִיךָ אֵינוֹ עוֹבֵר אֶת הַקּוּרֵס, בְּשַׁעֲהַ שְׂפָל חֲבָרְיוֹ עוֹבְרִים, כְּמוֹ-כֵן וְיִוְתֵר מִכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲסוּר לְבָרַח וּלְהִשָּׁבֵר, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לְכָלֵם מַה שְּׁעָשָׂה דְּוֵד הַמֶּלֶךְ, שְׁלֹא הִתְפַּעַל מִשׁוּם אַמּוֹת הָעוֹלָם, מִשׁוּם גּוֹי פּוֹחֵז, אֲלֵא אָמַר (תְּהִלִּים קיט): "וְאֲדַבְּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נִגְדַּ מְלָכִים וְלֹא אָבוֹשׁ", כִּי הוּא לֹא הִתְבַּיֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד, וְהִחְזִיק מֵעַמָּד אֵף שְׂרָדְפוּ אוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו, וְעָשׂוּ מִמֶּנּוּ לִיְצַנֵּי לִיְצַנּוֹת, עִם כָּל זֹאת הוּא לֹא נִשְׁבָּר כָּלֵל. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּלֻמוֹד יְרוּשָׁלַיִם, בְּרִכּוֹת יג.): אֵין לֶךְ דּוֹר שְׂאֵין בּוֹ לִיְצַנֵּים, וְהַדּוֹר הַכִּי גְרוּעַ שְׁהִיוּ בּוֹ לִצְנִים, הִזָּה דּוֹרוֹ שֶׁל דְּוֵד הַמֶּלֶךְ, שְׂשִׁפְכוּ לוֹ אֶת דְּמָיו, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִתְפַּעַל מֵאֵף אֶחָד, אֲלֵא לְמַד תּוֹרָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁבִיל זֶה, יְדִידֵי הַיָּקָר! רֵאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדֶּךָ, וְחֹזֵר בָּךְ, וְתִבּוֹא אֶל הַבַּיִת-מְדַרְשׁ, וְתִמְשִׁיךְ לְשִׁיר אֶת הַתְּפִלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְרֵי (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מב): מִי שְׂמַנְגָן אוֹתִיוֹת הַתְּפִלָּה, וְקוֹל הַנְּגִינָה הוּא בְּזוֹכוֹת וּבְבִהֲרוֹת גְּדוּלָה, אֲזִי מְלַבִּישׁ אֶת הַשְּׂכִינָה, הֵינּוּ הָאוֹתִיוֹת, בְּלְבוּשֵׁין נְהִירִין, וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוֹאֵה אוֹתוֹ, אֲזִי "וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שְׂכָכָה" (אֲסֵתֵר ז, י), שְׂנַמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים. וְעַל-כֵּן אֵל תִּתְפַּעַל מִבְּנֵי-אָדָם שְׁעוֹשִׂים מִמֶּךָ לִיְצַנּוֹת, כִּי גַם מִמֶּנִּי עוֹשִׂים לִיְצַנּוֹת, וְאֲנִי אֵינִי מִתְפַּעַל מֵאֵף אֶחָד, אֲדַרְבָּה, כָּל מַה שְּׂשׁוֹבְרִים אוֹתִי יוֹתֵר, אֲזִי אֲנִי מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר, וְזֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הָאָדָם — שְׂיַעֲבְרוּ עָלָיו כָּל מִינֵי מְשִׁבְרִים וְגַלִּים, וְיִחְזִיק מֵעַמָּד. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, חֹזֵר בָּךְ, וְתִבּוֹא לְבַיִת-הַכְּנֶסֶת בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבִקְרֵ וְצִהָרִים, וְתִבּוֹא לְפוֹלֵל, וּבְפָרֵט בְּשִׁבְתָּ תִבּוֹא לְתְפִלָּה, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל אֵף אֶחָד, וְאֲזִי תִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר כה תקצ בַּנְחַל קצה

אִתָּהּ צְרִיף לְהַבִּין, שְׁעָלֶיךָ לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְזֶה תַּעֲשֶׂה

ה'קורס' בשלמות, תקבל אות הצטיינות ממנו ותברך. וזה מה שכתוב אצל קין (בראשית ד, טו): "וישם הו'ה לקין אות לבלתי הכות אותו כל מוצאו", הינו שקין בא בטענות להקדוש-ברוך-הוא — "הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה, ומפניך אסתר, והייתי נע ונד בארץ, והיה כל מוצאי יהרגני", כל מה שקורה אתי זה הורג אותי ואוכל אותי חיים, מה אני אעשה? והקדוש-ברוך-הוא נתן לו אות, ששום דבר לא יוכל לשבר אותו. וכתוב בזהר, שהאות הזו היא אות וי"ו. ויש לומר, שזה סוכב על ששה סדרי משנה, כי אם אדם חזק באמירת משניות כסדרן, אזי נחלקת בו האות הזו, כי המשנה כלולה משש לשונות: כשר פסול, טהור טמא, אסור מתר, ואם אדם זוכה לשקד במשניות, נחלקת בו אות וי"ו, שאינו נשבר משום ברירה שבעולם. ועל-כן ראה לחזק את עצמו להתחיל לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, ואז תראה איה שהכל יעבר. והעקר תחזיק מעמד, ואל תשבר, ותחזור לבית-המדרש, ואל תתבייש מאף אחד, כי הבעל-הבית הוא רק הקדוש-ברוך-הוא, ואין שום אדם שיכול להגיד, שהוא בעל-הבית בבית-המדרש. ולכן חזר בך. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי לעבר כבר על כל הצרות, ולשמע ולהשמע ולהתבשר ולבשר בשורות טובות, ובשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקצ.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

מֵאֵד מְאֹד אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲזֵק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבַּר מְשׁוּם דְּבָר, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שְׁדַּבְּרָנוּ בְּמָה שָׁנִים שְׁהִיִּת אֲצִלִּי, וּבּוֹדָאֵי הֵיִת אֲזוּ בְּחֹר צְעִיר מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר גַּם עֲכָשׁוּ אֶתָּה עֲדִין לֹא זָקֵן ... כִּי בְּחֹרִים אַחֲרַיִם בְּגִילְךָ עֲדִין מִתְּקוּטָטִים בֵּינֵיהֶם וְכוּ', וּמִשְׁחָקִים בְּמִשְׁחָקִים וְכוּ', וְאוֹכְלִים גְּרַעֲנִים וְכוּ', אֲבָל הֵיִת שְׁכָבֵר הַתַּחֲתָנָת וְנַעֲשִׂית אֲבָרְךָ, וְרַבּוֹת סְבֻלָּתִי בְּשָׁבִיל זֶה, מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת, לְזֹאת בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְתִזְכֹּר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שְׁדַּבְּרָנוּ כָּל הַזְּמַן, אִיךָ שְׁבֹזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק, וְאֲבָרְךָ צְרִיךְ הַרְבֵּה הַתְחַזְּקוֹת, וּמוֹהֲרָנִי ת' ז"ל אָמַר פַּעַם, שְׁאֵת כָּל הַ"לְּקוּטֵי-הַלְּכוֹת" שֶׁחִבֵּר, הֵיִת יָכוֹל לְחַבֵּר פִּי בְּמָה רַק בְּדְבָרִים שְׁנוֹהֲגִים בִּינָה לְבִינוּ, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה דְבוּרִים צְרִיכִים לְאֲבָרְךָ צְעִיר בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, וּבַפְּרָט אֶתָּה, שְׁבַקְשִׁי נִכְנָסֶת לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי שֶׁל חֲתָנָתְךָ, וּכְבָר אֶתָּה מְמַרְמֵר וְכוּ', וּכְבָר אֶתָּה מְחַסְפֵּל וְכוּ', וּכְבָר אֶתָּה מְתִיאֵשׁ וְכוּ', וּמְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי דְבָר זֶה, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל, אֲנִי מְאֹד גָּאָה שְׁחַתְנָתִי אוֹתְךָ, וְאִף שְׁעָלָה לִי הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וּמִחֻלְקַת, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְךָ, וּמָה שְׁאִין יְדוּעַ לְךָ, וְעֲדִין גַּם אֲנִי סוֹבֵל מִכְּמָה אֲנָשִׁים בְּשָׁבִיל זֶה וְכוּ' וְכוּ', עַם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְךָ, וְאַחֲזֹר עוֹד פַּעַם, יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִים הוּא "כְּבוֹד חֲמִיו", וְהֵיִת מְאֹד מְאֹד רְצוּי, שְׁתַּעֲבֹר אֶת הַקּוּיִטְרָס הַזֶּה בְּמָה וְכִמָּה פְּעָמִים, כִּי אִם הָאִשָּׁה רוֹאָה שְׁמִכְבָּדִים אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהּ, אֲזוּ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת בַּעֲלָהּ, אֲבָל אִם הִיא רוֹאָה שְׁבַעֲלָה מְזוּלָל בַּהוֹרִים שְׁלָהּ, לְאֵט לְאֵט מִתְקַרְרֶת הָאֵהָבָה. לְזֹאת צְרִיךְ אָדָם לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, שְׁיִהְיֶה לוֹ כְּבוֹד חֲמִיו, וְאִף שְׁהַרְבֵּה דְבָרִים אֵינָם מִתְאִימִים לוֹ וְכוּ', וְלֹא נִרְאִים לוֹ וְכוּ', עַם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת הַחֲמֵר וְהַיְשׁוּת, וּלְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַגְּאֹוָה וְכוּ', כִּי הַרְבֵּה דְבָרִים בְּחַיִּים לֹא נַעֲמִים, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הָאָדָם עוֹשֶׂה אֶת זֶה, וּמִכָּל שְׁכֵן פֹּה צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וּבַפְּרָטִי פְּרֻטִיּוֹת כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאִם תִּכְבַּד מְאֹד אֶת חֲמִיד וְחֲמוּתְךָ, אֲזוּ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ הַרְבֵּה שְׁפַע. וְעַל-כֵּן אֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן! רֵאָה לְכַבֵּד אוֹתָם, וְאֲזוּ תִרְאָה אֲשֶׁר גְּדוֹל בְּחַיֵּי נְשׂוּאֶיךָ.

נָא וְנָא תַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּיךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר כֹּה תִקְצָא בְּנַחֵל קִצֹּז

פְּרִשָׁה חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת

אֲצִלִּי, וְרִצִּיתָ פֶּלֶךְ לְקִנּוֹת סְפָרִים, וְשִׁתְּהִי לְךָ סִפְרִיָּה כְּמוֹ שֵׁשׁ לֵי. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בִּידֶיךָ, וְתִהְיֶה אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

אַל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמֹחַ אֶת עֲצֻמְךָ, וְלִשְׂמֹחַ אֶת אֲשֵׁתְךָ, וְלִשְׂמֹחַ אֶת חֲמִיךָ וְחֲמוֹתְךָ.

יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים לְכָתֹב לְךָ, אֲבָל מִפְּנֵי אִישׁוֹן לִילָה — הִתְקַרַח לְקַצֹּר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִקְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ג תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" עַל נְשׂוֹאֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּהַצֹּלְחָה מְרַבָּה, וְיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי, וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְתִזְכּוּ לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, חַיִּים וְקִימִים, וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים, וְתִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

תְּשׂוֹאוֹת חֵן וְתוֹדָה גְּדוֹלָה עַל הַסֵּף אַרְבַּע-מֵאוֹת חֲמֵשִׁים ש"ח

קצח אָשֶׁר כה תקצב בַּנְחָל

שְׁנֵדְבָתֶם בְּעִבּוּר בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּלְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת זֶה, וְנִמְסַר לְגַבְאֵי
הַצְּדָקָה בְּעִבּוּר בְּנֵית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שִׁיְהִיָּה לָכֶם כְּהֵנָּה וְכַהֲנָה, וְתוּכְלוּ לְתָרֵם עַד בְּלֵי דַי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ וְאִיר וַיִּזְרַח.

אֲנִי מְגִיעַ, בְּעֶזְרַתוֹ יְתַבְּרָךְ שְׁמוֹ, לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם חַמִּישִׁי, י"א
אָב לַפְּנוֹת עָרַב, וְאֲנִי חוֹזֵר, בְּעֶזְרַתוֹ יְתַבְּרָךְ שְׁמוֹ, חֲזָרָה לְכָאן בְּלֵיל
י"ח אָב, וְרָצִיתִי שֶׁתִּחְזֹר אֵתִי בְיַחַד.

רַק חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד, וְהַחֲזֹק בְּיָרָאת ה', וְתַמִּיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר חַיִּי
הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהִתְמוּדָד עִם כָּל מִינֵי
בְּעִיּוֹת וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁחָלַ מְצַלַּח אֵינוֹ בָּא אֶל הַצְּלָחָתוֹ, אֲלֵא עַל־יְדֵי
אֲמוּנִים קָשִׁים וּמְרִים, שֶׁעוֹבֵר בְּעֵת שְׁמֵתָאֲמָן לְהִיּוֹת חָלֵל, כְּמוֹ־כֵן כָּל
בַּר יִשְׂרָאֵל, מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי נְסִיוֹנוֹת קָשׁוֹת וּמְרִים, וּמְרִים לוֹ
הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתַקְוָה מְמַנּוּ לְגַמְרֵי
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מְחֻזָּק מְעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר כְּלָל, רַק עוֹמֵד חֲזֹק
בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּעִמּוּדָא תְּקִיפָה, בְּזֶה הוּא מְקַבֵּל אוֹת הַצְּטִינּוּתוֹ,
וּמְשַׁבְּחִין וּמְפַאֲרִין אוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמְחַמֵּת שָׂרֵב הָעוֹלָם אֵינָם
יודְעִים מְזֶה, עַל־כֵּן הֵם נִשְׁבָּרִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם, כְּאִלוֹ
מֵהַשָּׁמַיִם רוֹצִים לְנַקֵּם בָּם וְכוּ', וְזֶה גוֹרֵם שֶׁמְתַרַּחֲקִים יוֹתֵר,
וּמֵאֲבָדִים בְּיַדֵּים אֶת אוֹת הַהַצְּטִינּוּת שֶׁלָּהֶם, וְהֵבִין לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש־ברוך־הוא ירחם עלינו באלו ימי המצרים, וכבר תהיה מפלה להסמ"ך־מ"ם, ימח שמו, כי כך כתב הטור (ארח חיים, סימן תקנ): בזמן דאיכא שלום, וליכא שמד, כגון שבית המקדש קים, משמע מזה, שכל זמן שאין בית־המקדש קים, לא יהיה שלום, ולא תהיה מנוחה, ובפרט עכשו, שאנחנו סובלים מדורו של שמד, ימח שמם, הערב־רב מעבירים על הדת מליונים נשמות ישראל, ולא נותנים להם להזכיר את שם ה', רחמנא לצלן, ומי חייב בזה? אלו הרע־בנים, שהן הן ראשי הרע־רב, ואוי לאוֹתה בוששה, אוי לאוֹתה חרפה, שכמעט כלם נפלו בעון החמור הזה של מינות וכפירות, כי מי שעוזר לאלו הרע־בנים, נתפסו במינות וכפירות.

חסדי ה' יתברך, שאין לנו שיכות עמהם כלל, ואדרבה, אנחנו מוסרים נפשנו לחתן את ילדינו בגיל צעיר, כדי שיהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, וכדאי מהיום להעלים ולהסתיר וכו', ובשום פנים לא לדבר עם אף אחד, וכדאי שתזכיר זאת לבנך ולכלתך, ובפרט לאשתך, שלא תדבר עם חברותיה וכו', מה לנו ולצרה הזאת.

אודות בתך, אין מה לדאג וכו', וכדאי להתייעץ עם רופא, אני מקווה שהכל יסתדר על הצד הטוב ביותר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, שְׁתַּמִּיד תְּחִזּוֹק אֶת אַחֲרִים; כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוּ
ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וּמוֹהֲרֵנוּ ו"ל הִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם פִּמָּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְאִם קָרָה, שְׂיוֹם אֶחָד לֹא נִכְנָסוּ אֵלָיו לְדַבֵּר מְרַבְּנוּ ו"ל, אֲזַי יֵצֵא
בַּחוּץ לְחַפֵּשׂ אֵיזָה אָדָם לְדַבֵּר מְרַבְּנוּ ו"ל, כָּל-כָּף הִיָּה אֶצְלוֹ חוֹב
גְּדוֹל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מְרַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה גַם אֶתָּה כָּל מִיָּנִי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר מְרַבְּנוּ ו"ל, וּבִכְפָּרְט לְחִזּוֹק אֶת הַחֲלָשִׁים, כִּי
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר, וּמוֹהֲרֵנוּ ו"ל מְבִיא
בְּלִקוּטֵי-הֶלְכוֹת (הֶלְכוֹת בִּיצִים), שְׂיֵשׁ נְשָׁמוֹת, שֶׁהֵן בְּבַחֲיִנַת בִּיצִים,
שֶׁהֵן כָּל-כָּף חֲלָשׁוֹת, שְׁבִנְקָל לְשִׁבֵּר אוֹתָן, וְדִיקָא עֲלֵיהֶן אוֹרֵב
הַסָּמ"ךְ-מ"ם יוֹתֵר מֵהַכָּל. וְעַל-כֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת
שְׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר אֶתָּם, וְאֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַשְּׁמִחָה
שְׁאֶתָּה מְדַבֵּר עִם יְדִידֵנוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי בּוֹדְאֵי דוֹקְרִים אוֹתוֹ, וְזֵה
לֹא דְמִיּוֹן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מִי דוֹקֵר אוֹתוֹ, אֲבָל מֵה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקִי
הַבְּחִירָה, שְׂיַעֲבֵר עַל כָּל אָדָם מֵה שְׂיַעֲבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִחִזּוֹק אֶת
עֲצָמוֹ.

רְאֵה לְהַתְחִזּוֹק לְקַבֵּל שְׁמוֹשׁ הוֹרָאָה בְּעֵנִין הַמְרָאוֹת וְכוּ',
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּעֲבֵר אֶת הַמְבַחֵן וְתִקְבַּל תַּעֲדָה, כִּי
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מִי שְׂיִסְתַּכַּל בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, בְּכָפָרְט עֲכָשׁוּ יֵשׁ אַבְרָכִים
צְעִירִים, וּמְאֹד מְאֹד צְרִיכִים אֵיזָה אַבְרָךְ צְעִיר שְׂיִבִין אוֹתָם, וְלִדְעָתִי,

אָתָּה הַכֶּתֶבְתָּ, אָתָּה רַק תִּדְבֹר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית

! אַתָּה לְגוֹן בְּיָדְךָ אֵינוֹ עֲצָמְךָ בְּאֵין טוֹר בְּיוֹדֵי הוֹיָא, וְלִגְוֵי עוֹנֵי, אֲשֶׁר הוֹיָא
תִּתְבַרֵךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ תִּתְבַרֵךְ, וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאַמַּת תּוּכַל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל. הָעֶקֶר
יְהִי לְךָ יְסוּד בְּחַיִּים לְדַבֵּר תָּמִיד מִרְבֵּנוּ וְ"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְאֵל
תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם, וְאֵז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם תִּתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שֶׁכָּבֵר נִכְנַסְתָּ לְחַדָּשׁ הַתְּשִׁיעִי, יַעֲזוּר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, הָעֶקֶר אֵל תִּבְלָבְלִי אֶת עֲצָמְךָ
מִשׁוּם דְּבַר, תִּבְקָשִׁי בְּכָל יוֹם מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקִלּוֹת, לֹא כְּדָאֵי עֲכָשׁוּ לְהַתְּבַלְבֵּל מִי יְהִיָּה הַסַּנְדֵּק, וּמִי יְהִיָּה הַמּוֹהֵל
וְכוּי' וְכוּי', צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר
בְּקִלּוֹת, וְלֹא כְּדָאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְרִיבוֹת בְּבֵית, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּקָשֶׁר, הָעֶקֶר אֵל תִּתְבַלְבְּלוּ מִשׁוּם דְּבַר.

אֵין אִתָּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמַחָה שְׂיַשׁ לִי,

רב אֲשֶׁר כה תקצו בנחל

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ בִּינֵיכֶם אֶהְבֵּה, וְאֶחָד עוֹזֵר לְשֵׁנִי, כִּי זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם שְׁנֵיכֶם לְדַבֵּר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים תִּבְקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ טוֹב לְכָל, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יד) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַגִּי"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", טוֹב הַגִּי"ה לְכָל — הֵן לְרַפּוּאָה וְהֵן לְפִרְנָסָה, וְהֵן לְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד טוֹב, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ז"ל, וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַטּוֹעִים.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים, שֶׁלֹּא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וּמְחַלְקוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת הַבַּעַל תְּשׁוּבָה וְכו', אַתָּה צָרִיף לְהַגִּיד לוֹ, שֶׁלֹּא כָּל-כָּף בְּקָלוֹת נִקְרָאִים בַּעַל תְּשׁוּבָה וְכו', יוֹתֵר מִתְּאִים הַלְשׁוֹן בַּעַל עֲבָרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מט): כְּשֶׁאַדָּם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמָּשׁ, שֶׁהָיָה מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים, וּכְשֶׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְחַלֵּה מִמָּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֶה עֲרֵף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ מִבְּלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעָשָׂה, זֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וּמַעֲלָה גְדוֹלָה כְּשֵׁיִשׁ עֲדוֹן יֵצֵר הַרַע

אָשֶׁר כה תקצו בַּנְחָל רג

לְאָדָם, כִּי אִזּוּ יָכוֹל לְעַבֵּד אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ עִם הַיִּצָּר הַרַע דִּיקָא, דְּהֵינִי

אחר המיתה, ויהיו לו בזיונות קשים ומרים, כי ענש הבושה למעלה גדול מאד מאד, ועכשו אדם אינו מתאר לעצמו מה זו בושה, אבל למעלה הבושה מאד גדולה, ועל-כן תגיד לו, שיחזור בתשובה לגמרי, ואם לא, הוא נקרא בעל עברה, וחסמנא לצלן, וזה עקר התשובה — שיחזיק מעמד.

מאד מאד רצייתי, שתכתב לי מה עם סוף השבוע, האם יש כסוי לטשעק של עשרים אלף ש"ח.

מה אמר לך! אין לי מלים להודות לך על כל החסד שאתה עושה אתי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה יהיו לך ילדים קדושים וטהורים בקדשת הברית, ותחתנם בגיל צעיר, ותרוה מהם רב נחת, וכן תהיה לך פרנסה בשפע, וכן תזכה להרחיב את הדירה שלך לכל הצדדים, ובפרט לבנות עוד קומה למעלה, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ב', סימן א'): לדור בעליה הוא טוב יותר לעבודת הבורא יתברך מלדור בבית תחתון.

נא ונא ראה להתחזק ולחזק את אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מתפלל בערך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

חָבַל מְאֹד שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֵינּוּ נוֹסֵעַ לְאַרְץ גְּזֵרָה גְּרַמְנִיָּה, יִמַּח שְׁמֵם, לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף, כִּי זֶה סֵתֵם הַפֶּסֶד מְמוֹן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִם הוּא לֹא יִסַּע לְשָׁם, הַכֹּל יֵלֵךְ לְאִבּוֹד, וְחָבַל שֶׁהַכֶּסֶף יֵלֵךְ לַגּוֹיִים, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק הוּא הַיּוֹרֵשׁ הַיְחִידִי, וְעַל-כֵּן לְדַעַתִּי שֶׁפֶן יִסַּע, וְחָבַל מְאֹד, כִּי יִהְיֶה לָכֶם חֵלֶק בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְבָנוֹת גַּם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם, וּמוֹהֲרֵינִי ז"ל אָמַר, כִּי כָּל בְּתוּלֵי יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים מִבִּנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ נִקְרָא מִקְדָּשׁ מְעֻט, וְכָל בְּתוּלֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּבַחֲיַנֵּת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן בְּזִכּוֹת שֶׁתִּבְנוּ וְתַעֲזְרוּ לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּבְנוּ גַם בֵּית מִשְׁלַל עֲצָמְכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם הַכְּנָסָה, שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַשְׁפִּיר אֶת הַבַּיִת הַיֵּשֵׁן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה גִּיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי זֶה עָקָר

הַהֲצִלָּה לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד. וְאִין זֹו עֲצָה

הַמַּחְלוֹת שְׂבָאוֹת לְאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה. הֵן
אָמַת שְׂפָגִם-הַבְּרִית מְכַנִּיס בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, אֲבָל עַקֵּר
תְּקוּן הַבְּרִית לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַעֲבֹר עַל
הַכֹּל.

נָא וְנָא תַחֲזִק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּה נִצְחִית, הַצִּלָּה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, רַק דְּבוּר אֶחָד כָּבֵר מְהִפֵּךְ אֶת כָּל
הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הָיָו בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
הָיָו מִתְחַזְּקִים בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן
שְׂתַסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה הַרְבֵּה
לְצִאֵת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי
מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּה מִן הַשָּׂמַיִם...

כה תקצט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי לֹא עָבְרוּ הַמְּכַתְּבִים

אָצֶלֶךְ, וַיֵּשׁ שָׁם מִכְתָּב דְּחוּף, שְׁאַתָּה צָרִיךְ לְמַסֵּר לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אַחֲיו נִדְב 450 ש"ח בְּעֵבוֹר בְּנִין בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.

בְּעֵנִין ... גֵּרוֹ יְאִיר, זֶה לֹא דְמִיוֹן, יֵשׁ כַּמָּה אַנְשִׁים שְׁאוּהָבִים לְדַקֵּר אוֹתוֹ, כִּי הוּא יְהוּדֵי תָמִים, יוֹשֵׁב לוֹ בַּפְּנֵה, וְיֵשׁ לוֹ אֶת הַתְּפִלָּה בְּעֵשְׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים, וְאֵינּוּ נוֹגַע בְּאֶף אֶחָד, וַיֵּשׁ כַּמָּה שְׁאוּהָבִים לְצַעֲרוֹ וְלְדַקֵּר אוֹתוֹ וְכוּ', וְכַמָּה יָכוֹל אָדָם לְסַבֵּל! ?

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר, צָרִיכִים רַק לְחַזֵּק אוֹתוֹ, שְׂיִכְבֵּד אֶת חַמּוֹ וְחַמּוֹתוֹ, כִּי הֵם מְבַגְרִים, וְצָרִיכִים אֶת הַכְּבוֹד שֶׁלָּהֶם, וְעַל־כֵּן לָמָּה לֹא לְתַת לָהֶם.

... סֶתֶם רוֹצֵה לְחַלֵּב אוֹתְנוּ, כִּי לֹא מַגִּיעַ לוֹ בְּשֶׁלֶב זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תר.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַ מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ מִצָּאתִי אֶת הָעֲמוּדִים לְתַקֵּן בְּעֵמּוּד רַצ"ה, לְהַשְׁאִיר כָּמוֹ שֶׁהוּא בְּעֵמּוּד ש"ו, בְּעֵנִין הַקְּרִבְנוֹת זֶה רַק שֶׁגָּרָא דְלִישְׁנָא וְכוּ', וְכֵן בְּעֵמּוּד קי"ז הַכֹּל בְּסִדְר, בְּעֵמּוּד רכ"א תִּקְנַתִּי וַיֵּשׁ אוֹמְרִים וְכוּ' ג' סְעֻדוֹת מְלֻוָּה מְלָכָה, בְּעֵמּוּד רי"א זֶה בְּסִדְר, כִּי כָּף כְּתוּב בַּפְּסוּק עֲשִׂרִים וְאַרְבַּע אֶלֶף, וְאַנְחֲנוּ לֹא נִכְנָסִים פֹּה לְדַרְשׁוֹת, אַקְנֶה שְׁתַּבִּינְ.

הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת קְרִיאַת שְׁמַע גְּמוּר, וְלִכֵּן תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַפְּרוֹשׁ מִשְׁמוּנָה עֲשִׂרָה תַּקַּח מְעַרְבִית כָּמוֹ שְׁדַבַּרְנוּ.

אַשְׁרֵינוּ שְׂזַכִּינוּ לִידַע מְרַבִּי כְּזֶה, נָא לְכַתֵּב מֵה חֲדָשׁוֹת בְּעֵנִין

הפגוע, רחמנא לצלן, לא עלינו, הקדוש-ברוך-הוא יציל את עם

... ..

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה יחולו על ראש האי גברא רבא, הרב הגאון, ידיו
 רב לו בפלפולא דאורייתא, חובר חבורים מחכמים, יורד לעמקא
 דשמעתא בדרף נפלאה מורנו הרב ... שליט"א.

לנכון קבלתי את שני חלקי ספריו הנפלאים שוי"ת "אבני
 חפץ", ומאד אני מתפעל מישר שכלו, איך שלן בהלכה בדרף ישרה
 וסברא נכונה, וכשפתחתי את ספרו, בדיוק נפתח בתשובה ל"א,
 חלק ב', בפה שדן בענין שעון מעורר בשבת, ודעתו להתיר. ובאמת
 כבר קדמו המהרש"ג בתשובותיו, חלק ב', סימן קט, ומחדש בענין
 'מכבה ומבעיר', דעקר המלאכה הנאמרת מסיני, ונלמדת ממלאכת
 המשכן, הוא שלא יבעיר אדם אש בידיו, וכן שלא יכבה בגופו,
 והמלאכה נגמרת תכף בשעת מעשה, אם פן הוי המלאכה רק באפן
 זה, אבל אם לא נעשה המלאכה תכף, לא הויא דומיא דמלאכת
 המשכן, ושוב אינו חייב, עין שם; ולפי זה מה דעתו, אם אחד הולך
 לישן בשבת, ומכין את השעון מעורר באמצע השבת לעוד שעתים,
 ומדוע יהיה אסור, איזה אסור יש בדבר? הלא אינו בכלל מבעיר
 ומכבה, וכן מה שדן שם בתשובה בענין עונסערינג מאשין, לכאורה
 זה דבר פשוט, שאסור לעשות מסחר בשבת באיזה אפן שרק יהיה,
 כמו שפכתתם להביא ראיה מהמכילתא, אבל שאלתי היא, וכבר
 שאלתי דבר זה מפי כמה מורי הוראה, ולא היה בפיהם תשובה
 שלמה, מה בענין פקס מאשין, האם מתר לשלח מכתב בערב שבת
 מחו"ל לארץ ישראל, כי שם כבר ליל שבת, וכן להפוך, האם מתר

רח אָשׁר כה תרב בַּנְחָל

לְשַׁלַּח מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת לְחוּ"ל, שְׁשָׁם עֲדִינן שַׁבַּת, וְאוּדָה לוֹ אִם יִבְרַר לִי הַלָּכָה לְמַעֲשֵׂהָ, כִּי זֶה דְבַר מְאֹד שְׁכִיחַ, שְׁאַחַד צְרִיף לְהוֹדִיעַ לְזוּלָתוֹ אֵיזָה עֲנִינן דְּחוּף וְכוּ', לֹא מִשָּׂא וּמִתָּן, שְׂזָה לְכַאוּרָה אָסוּר כַּנ"ל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ חַוַּת דְּעַתּוֹ בְּכָל זֶה,
וּמְבָרְכוֹ בְּלֵב וּנְפֶשׁ בְּכַרְפַּת הַתּוֹרָה...

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף סְכוּם פְּעוּט בְּעִבוּר הַסְּפָרִים.

כה תרב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּכַרְפַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת בְּנַכְסֵי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּזְכְּנוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ בְּעַתּוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְתִרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ וְאֵל תִּפְתָּדוּ מִשׁוּם דְּבַר.

רְאֵה ... הִיָּקֵר! 'לְגַנְב' זְמַן בְּכָל יוֹם לְלַמּוּד הַתּוֹרָה, כִּי מָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׁלֹמֵד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא תִיַּיִנוּ וְאֶרְךְ יַמֵּינוּ, וְעַל־כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּרְאֶה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם זְמַן, כְּמוֹ שְׁפָרַשׁ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַפֵּד), שְׁשׁוּאָלִים לְאָדָם: 'קִבְעַת עֵתִים לְתוֹרָה', וּפְרַשׁ רַבְּנוּ ו"ל, שְׁשׁוּאָלִים אוֹתוֹ, אִם 'אֲנִיבְתָּ' עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי אָסוּר לְעַבֵּר יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אִפְלוּ מַעַט דְּמַעַט, וְזוֹ סִגְלָה מְאֹד לְנַפְשׁ.

רְאֵה לְהַתְּבוּרָד עֲצָמָךְ עַל הַהָר, וְאִפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁמִדְבָרִים אֵל

אָשֶׁר כה תרג בְּנַחֵל רט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹזְרִים עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, זֶה עוֹשֶׂה
הַיְחָדְשׁ בְּרוּךְ לְעוֹלָם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְחָדְשׁ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֲסֵד
חֲנֹם שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי, לְעֶזְרַת לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדְּרָשׁ, וְאִישׁ
אִישׁ עַל בְּרַכְתּוֹ יְבוֹא, וּבּוֹדָאֵי לֹא תִפְסִידוּ מְזֵה שְׂתַרְמָתֶם וְאַתֶּם
תּוֹרְמִים בְּעִבּוּר בְּנִין בֵּית-הַמְדְּרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, אָשֶׁר
הַבְּנִין הַזֶּה יִהְיֶה כְּלוּל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, שְׂהֵם
הַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים שְׂהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וּבּוֹדָאֵי תִקְבְּלוּ חֲזֵרָה אֲלֵי
פְּעָמִים כְּכֹה, וְכַמְאַמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל: "מִמֵּי שְׂאַנִּי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן".

פֶּה בְּאַתִּי עֲכָשׁוּ לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד, הַגִּיעַ עַל
הַחֲדָשׁ הַזֶּה חֲשָׁבוֹן שֶׁל חֲשֵׁמֶל בְּסֵף 3700 ש"ח, כִּי מִשְׂתַּמְשִׁים כָּל
הַיּוֹם עִם הַמְזוּגָנִים, וְתִהְיֶה לְאֵל, לוֹמְדִים, אֲבָל הוֹלְכִים לְנִתְקַ לָנוּ
אֶת הַחֲשֵׁמֶל, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, כְּסָפֵי הַקְּפוֹת רִיקוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן מְאֹד כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂתַצְטַרְפוּ בְּיַחַד כְּדִי
לְשַׁלֵּם אֶת חוֹב הַחֲשֵׁמֶל, שְׁלֹא יִנְתְּקוּ לָנוּ אוֹתוֹ, וְזוֹ צְדָקָה בְּעִבּוּר
תְּלַמוּד-תּוֹרָה דְּרַבִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאַנִּי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׂכַבֵּר נִזְכָּה לְצִאת מִהַדְּחָקוֹת וְהַצָּרוֹת, וְיִתְרַחֵב לָנוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רק חזק ואמץ, ואל תפחד משום דבר, תשתדל להיות תמיד בשמחה, ותהלה לאל, אפה זוכה לחתן את הילדים סמוך לפרקם, זו צריכה להיות לך השמחה הכי גדולה, כי אם בנד ... גרו יאיר, לא הנה מתחתן, אז היו לך בעיות רציניות, וככה ברוך ה' הוא התחתן, אפה מאשר, והוא מאשר, וכל המשפחה מאשרת, רק צריכים להזהיר מהיום והלאה לא להכנס בשום מגע ומתן עם העתונאים האלו.

נא ונא תחזק את עצמך, ותראה 'לגנב' בכל יום שעורים במקרא, במשנה, ובגמרא, ובמדרש, אפלו מעט דמעט, ותצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

הנה פה אני שולח לכם פְּרִשֶׁת "וְאֶהְבֶּתָּ" עם הפרוש, אקנה שתוכלו לעשות את האותיות אב"ג ית"ץ וכו', על תבות פְּרִשֶׁת "וְאֶהְבֶּתָּ", ותשלחו לי את זה, ותחכו עוד על פְּרִשֶׁת "וְהָיָה אִם שְׂמוּעַ" ופְּרִשֶׁת "וַיֵּאמֶר", שְׂבִיחַ יִגְמְרוּ כָּל הַפְּרוּשִׁים, ותגיעו כְּבָרַעַד קְרִיאַת הַתּוֹרָה, ובמשך היום אשלח לכם את זה, כי אני מאד רוצה לגמור עם המחזור מה שיותר מהר, ולא לחכות עד הרגע האחרון.

אֲשֶׁר כה תרו בנחל ריא

אם תגמרי את הקונטרס "אהבת ישראל", נא לשלח בפקס
העמודים גדולים ואני אחזיק מה שחבר וכני את המראה מכומות

שְׁלַחְתִּי אֶת כָּל הָעֲמוּדִים שֶׁל הַלֵּיחַ שְׁנַת תִּשְׁנ"ח, וּכְדַאי לְבַקֵּשׁ אֶת
... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁיַעֲבִיר לָךְ אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָכֶם אֶת הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ
לִי, שְׁאַנִּי רוֹאָה אֶת הַמַּחְזוֹר יוֹצֵא מִהַדוּרָה חֲדָשָׁה עִם הַמוֹן תְּקוּנִים
וְהוֹסְפוֹת, וְכָל אֱלוֹ הַחֲדוּשִׁים הַחֲדָשִׁים וְהַהוֹסְפוֹת יִכְנָסוּ, בְּעִזְרַתוֹ
יִתְבַרֵךְ, בְּתוֹךְ הַסְדוּר שְׁנַדְפִּים, וְעַל־כֵּן כָּל הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שְׁיִישׁ לִי
עֲכָשׁוּ בַּמַּחְזוֹר, נַחֲסֵף בַּסְדוּר.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, שְׁאַתֶּם זוֹכִים לְהַתְעַסֵּק עִם אוֹרוֹת
צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, אוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ אֶת
אַמְתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּלְבוּשִׁים פְּשׁוּטִים, שְׁגַם הִרְחֹקִים
וְהַשְּׁבוּרִים וְכו', גַּם־כֵּן יִשְׁיֵגוּ הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי
חֲלַקְכֶם!

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר מִטוֹת־מַסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

אַקְנֶה שְׂשֻׁמְעָתָ אֶת הַשְּׁעוֹר וְתַקְתְּקָתָ אֶת זֶה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׁנוּכַל לְהַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָנוּ, עֲכָשׁוּ אָנִי
חוֹשֵׁב הָאֵם שִׁיף לַעֲשׂוֹת מְזֶה גַם־כֵּן קוֹנְטְרַס, הֵינּוּ מְלַבֵּד הַשִּׁיחוֹת,
לַעֲשׂוֹת גַּם קוֹנְטְרַס.

ריב אֲשֶׁר כה תרז — כה תרח בַּנְחַל

בעוד כמה שעות, בעזרתו יתברך, אני אשלח לך את כל הקריאת שמע, וכך יהיה גמור כל המחזור עד תקיעת שופר, ששם אני רוצה להוסיף עוד דרוש אחד.

המחכה לתשובה...

כה תרז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

ראה להודיע לי, אם קבלת את ההלואה מ... שתחיה, וצריכים לשלם את חשבון הטלפון, שלא יהיו לי אחר-כך בעיות, וכן מה בקשר לחשמל, האם אנשי שלומנו עוזרים או לא?

אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וזכור מה שדברנו אתמול, שאסור לשנא את עצמו, כמו שאסור לשנא את זולתו, וזה עקר הלמוד של רבנו ז"ל, שאדם יאהב את עצמו, ויאהב את אחרים, וזה תלוי זה בזה, כמובא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את אחרים לכף זכות, וצריכים לדון את עצמו לכף זכות, וכשהולכים בצורה כזו, אז מצליחים — בין בגשמי ובין ברוחני.

נא להודיעני על כל הנ"ל בהקדם האפשרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם ברפת "מזל טוב" חמה ולבבית, על

אָשֶׁר כה תרט בְּנַחֵל ריג

שְׁהִכְנַסְתֶּם אֶת נַכְדֵּכֶם לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוּ רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְתִהְיֶה תְּמִיד

בְּיָשׁוּבֵנוּ — קְשָׁשׁוֹנוֹן מִגְּשָׁי, וְכֵן יִדְּוּ שְׂשִׁיזָה יִהְיֶה יְדֵי-
אוֹתוֹ, וְאִנְחָנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִשְׁבוֹר
אוֹתָנוּ שׁוּם דָּבָר, וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק אִם אָדָם מְדַבֵּק אֶת
עַצְמוֹ אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדַע, אָשֶׁר אֵין
בְּלַעַדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

בְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֶתְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל
שְׁהִכְנַסְתֶּם אֶת נַכְדֵּכֶם לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּרוּוּ רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם, וְתִהְיֶה
הַהַצְּלָחָה וְהַבְּרָכָה מְצוּיָה תְּמִיד בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשְּׁנִי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי. כִּי עַקֵּר הַהַצְּלָחָה בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

ריד אָשׁר כה תרי — כה תריא בַּנְחַל

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וְלֹא תִחַסְרוּ לָכֶם שׁוֹם פְּרֻנְסָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

נָא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עַצְמְכֶם תָּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ — עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהִרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה אִתְּכֶם. בְּדַרְדָּךְ כָּלֵל אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שְׁבִנֵי-אָדָם הֵם רַק בּוֹכִים וּמִתְלוֹנְנִים עַל שְׁלֹא הוֹלֵךְ לָהֶם כְּמוֹ שֶׁהֵם רָצוּ, אָבֵל אַף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס אֶת גְּדֵל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד. אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

רְאֵה 'לְגִנְב' זְמַן בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻקְמַתָּה יִתְבָּרַךְ, וְאֲשַׁרֵּי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תריא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה.

כָּבֵר כְּמָה פְעָמִים קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְלֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבֶךָ, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵת כָּל-כָּף מִתְלוֹנְנֵת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, תַּעֲזֹבִי כָּבֶד

הוא.

הנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, ששני הילדים שלך התחתנו
בסימן טוב ובמזל טוב, והם מאד שמחים ועליונים, ואני מאד מקנה,
שבקרוב מאד גם בנגה השלישי ... גרו יאיר, גם-כן יתחתן, ועל-כן
למה את צריכה להיות בעצבות ובמרירות, עליך להבין, כמו שאסור
לשנא את זולתו, כן אסור לשנא את עצמו, את שונאת את עצמך,
ובשביל זה את גורמת לעצמך כל מיני צרות ויסורים.

תשלימי עם בעלך, תעזבי אותו כבד, ותחיו חיים נעימים, חיים
של אשור, ותהיי הכי מאשרת בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיים, ושתהיה לך רפואה שלמה
בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרבי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום ברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כל דבר אני יכול לכתב, ולא על כל דבר אני יכול לענות,
ודי לחכימא.

אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת-רוח, שאתה גורם לי בזה שאתה מתעסק בבנין בית-המדרש, ואתה עוזר לי בענייני הפספים, ומה הייתי עושה בלעדך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיה לי לעזר, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יבנה גם את ביתך בלי שום חובות, ותתרחב דעתך ודעת אשתך, ולא תחסר לכם פרנסה כלל.

דברתי עם ... תחיה, והיא תדע בעוד שבוע סופית, מה עם מטוס בעבור מאה וששים אנשים, דרך הסוכן נסיעות שלה לנסע לראש השנה לאומן, ולדעת, זה יהיה מאד מאד זול, ולכן כדאי לחכות עוד, כי מטוס אחד בודאי בלי שום ספק אנחנו יכולים למלא, ובפרטיות, שאנחנו צריכים את המטוס למלאות גם עם ספרים, ספרי רבנו ז"ל ומחזורים וכו' וכו'.

רק חזק ואמץ, ותחזק את אשתך, ואם תחזק את אשתך להיות בשמחה, אז גם לך תהיה שמחה, והעולה על הכל — ראה לחזק את האברכים הצעירים, כמו שאתה כותב לי, וזה עקר החיות שלי — כשמחזקים אותם, פי חבל מאד שלא קבלו את דברי בשעה שלמדו אצלי, אז הם חשבו שאני מדבר סתם וכו' וכו', ועכשו הם רואים שהחיים לא כל-כך קלים כמו שחשבו, ואם היו לומדים את העצות כפי שמסרתי להם, היה עובר עליהם אחרת לגמרי החיים, ולכן ראה לחזק ולעודד ולשמח אותם, ותדבר לפניהם את הדבורים האלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תריג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַּת "מִזְל

שְׂאוּמֵר אַחֲרַת, וְשׂוּמֵר נִפְשׁוֹ יִרְחַק מֵרַע.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד, אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי, שְׂאֵתָּה מִחֲדִיר אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּצְרִיכֵם תָּמִיד לְדַבֵּר רַק מִזֶּה, לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְשַׁמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂגָרִים פֹּה בְּמִדְבָּר שָׁמַיִם, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׂעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִי מִי שֵׁשׁ לוֹ מְלָה טוֹבָה לְכָל אֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא דֵּן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וּמְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְאַמֵּץ וּמְשַׁמַּח אֶת כָּל אֶחָד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה שְׂמִבְּקָשִׁים אוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת, וּלְבִסוּף כֵּד חַס גְּבִיָּה אֵיתְּהַפֵּךְ (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן ב'), וְכָל זֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי עַל-יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְהַפְּךְ אֶת מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲפֵץ חֶסֶד הוּא, וְרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, רַק הוּא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה שְׂיִבֹּאוּ וַיִּתְּפַלְּלוּ אֵלָיו וַיִּבְקָשׁוּ, לְכֵן רְאֵה לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָּה צְרִיךְ, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֵׁעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תריד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִנְיָשׁ לְסִדְר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בָּאתִי לְבָרוּךְ אוֹתָךְ בִּרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית לְרַגְלֵי הַפְּנִסָּה
לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ,
וְתִהְיֶה בְּחֹר רְצִינִי, כִּי עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ יוֹצֵא מֵהִלְדוֹת, וְנִכְנָס לִימֵי
הַבְּחָרוֹת, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עִם תְּפִלִּין, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
שְׁנֵי זִוגוֹת תְּפִלִּין — שֶׁל רֶש"י וְשֶׁל רַבֵּנוּ תָּם, כְּרַצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל,
וְאִם תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ גְּדֵר לֹא לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּלִי טְבִילַת מְקוּנָה כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ, אִזּוֹ יִפְתַּח לְכַבְּךָ לְתוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּלִמּוּדֵי וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְתִזְכֶּה
לְהִיּוֹת עוֹבֵד ה' בְּאַמְתָּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי,
שֶׁהִטְשָׁעַק שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלְךָ ש"ח סֶלֶק הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁכִּמוֹ שֶׁעָשָׂה אֶתְּנוּ נִסִּים עַד עֲכָשׁוּ, יִמְשִׁיף לַעֲשׂוֹת לָנוּ נִסִּים, כִּי
אֶתְּהָ צְרִיף לְהַבִּין, שֶׁהַכֹּל נִס אֶחָד גְּדוֹל, כִּי אֵין בְּיָדֵי לְפָרֵט אֶפְלוֹ
שְׁוֵה פְרוּטָה, וּמָה נַעֲשֶׂה? כִּי הוֹלֵךְ דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל, אֶת הַפְּסִיעָה
הַרְאִשׁוֹנָה רוֹאִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצֻמְךָ, וְתִחַזַּק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמַחָה

אֲשֶׁר כַּה תֵּרַטֹּז בְּנַחֵל רֵיט

וּתְעוּדָה, שְׁבוּדָאֵי תַתְחִילוּ לְבָנוֹת, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף

פְּרוּטוֹת אֲנוֹת, כִּי סוּף כֵּל סוּף לְכַשׁוֹן שְׁשֶׁאֵי בְּעֵינֵי מְיֻנְנֵי וְשִׁשׁ
אֶלְף ש"ח לְמִשְׁף פְּחוֹת מְחֻדָּשִׁים, לְדַעֲתִי, זֶה כָּבָר מְגֻזֵּם, אֲנַחְנוּ
שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ אֵיף לְהַשִּׁיג אֶת הַפֶּסֶף, שֶׁהוּא יִשְׁבֵּר אֶת הָרֹאשׁ
לְכָל הַפְּחוֹת לְבָנוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּה תֵּרַטֹּז.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת מִטוֹת-מְסַעֲי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל עוֹד שְׁלִשָּׁה דְפִים עַל "אֵין בְּאַלְקִינוּ", תְּדַפְּסוּ כָּבָר
בְּמִקוּמוֹ לְפָנַי שְׂיֵאבֵד.

רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם עַל פְּעֻלַּתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבִזְכוֹת זֶה תִזְכּוּ לְרוּוֹת נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם עַל גִּדְלֵי הַזְּכוֹת הַזֵּה שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים
בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי אַתֶּם מְמַשׁ מְחִיִּים גְּפִשׁוֹת, וְכָל הַזְּכוֹת
עֲלִיכֶם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת נְשָׁמוֹת, שְׁמִחִים עֲצַמֶם
רַק מִהַסְפָּרִים, וְכָל הַתְּחִזְקוֹתֵם בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבִקְיֻם הַמְצוּוֹת, זֶה

רכ אָשֶׁר כה תריז — כה תריח בַּנְּחָל

רק על-ידי הספרים האלו, ובפרטיות חזוק אמונה ברורה ומזפכת, זה הם מקבילים מהספרים האלו.

המאחל לכם שבת שלום...

נא לשלח העתק מ'אין כאלקינו', כדי להגיה.

כה תריז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבועולם, כי זה עקר שבחו של בר ישראל, אף שעובר עליו מה שעובר, עם כל זאת הוא מחזיק מעמד. וזה עקר השבח של נשמות ישראל, שיכולים להחזיק מעמד בין שבעים אמות, ובפרטיות בדור הזה, שמתגברים הערבים, ומרבים זהמה של שקוץ ותעוב וכפירות ואפיקורסות, ואף-על-פי-כן נמצאים יהודים חרדים על דבר ה', וזה שבחם למעלה בכל העולמות.

אם אפשר להשיג ... וכן עוד ספרים, ובעוד שבוע וחצי אני מגיע לארץ, ואשלם לך.

המאחל לך שבת שלום...

כה תריח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

רכא

בנחל

כה תריט

אָשׁר

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רוֹצֵה לְלַמַּד בְּזֶה עִם הַשְּׁעוֹר שְׁלֵה, וְהִיא תִשְׁלַם לְךָ עַל זֶה, וְהִיא כָּלֵל לֹא יִדְעָה שְׂיִצְאָ לְאוֹר סֵפֶר כְּזֶה.

רַק תִּחְזַק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק לְהִתְחַזֵּק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כה תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם מֵצַד אֶחָד אָנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח, שְׁנוּלֵד לְךָ בֵּן לְ"מִזֵּל טוֹב", יְעוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְתוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עָלִי לֹמַר לְךָ, שְׂעֲשִׂיתֶם דְּבַר מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, אָנִי נֹגֵד לְהוֹלִיד בְּבֵית, כִּי זֶה סֵתֶם מְסַפֵּן, אִם יֵשׁ מִיִּלְדַּת מִמְּחִית, וְעַם כָּל הַמְּכַשִּׁירִים, מֵהִיכָא תַעֲשֶׂה, אַבָּל סֵתֶם לַעֲשׂוֹת הוֹלְדָה בְּבֵית, הוּא הַדְּבַר הַכִּי מְסַפֵּן וְהַדְּבַר הַכִּי חֲמוֹר, כִּי חַס וְחִלְיָה, אִם הָיָה אֵיזָה סְבוּף, חַס וְשְׁלוֹם, וְהַתִּינוּק אֵינֹו מִקְּבֵל חֲמָצָן עַל הָרִגַע, יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הַתִּינוּק בֵּן רִגַע, וְלִכֵּן דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר. הִנֵּה, מֵה שְׂכָבֵר נַעֲשֶׂה, אֵין מֵה לְהַשִּׁיב, אֶף מֵה שְׂאֲנִי עֲכָשׁוּ מִיַּעַץ, טוֹב לְקַחַת אֶת הַתִּינוּק לְרוֹפֵא מִמְּחָה דִּיקָא, וּכְדָאִי לְנִסְעֵ אֲתוּ אֶפְלוּ לְבֵית-חוּלִים "מְעֵינִי הִישׁוּעָה", וְלְהַתִּיעֵץ עִמָּהֶם כַּדָּת מֵה

לַעֲשׂוֹת, וְעַכְשָׁיו אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂצוּהָ אוֹתָנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּשִׂמּוֹנָה יָמִים, אוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צוּהָ אוֹתָנוּ, אִם הַתִּינוּק חוֹלָה, לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית, כִּי יִכּוּלִים לְהִרְגֵּ אֹתוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלִכֵּן הִתְקַרַח עִכְשָׁיו לְהִתְיַעַץ עִם רוֹפֵא מְמַחָה, וְדַעְתִּי לְגִסְעַ עִם הַתִּינוּק לְמַעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה בְּבִנְיַ בְּרַק, וְרַק כְּפִי מֵה שֶׁהֵם יִקְבְּעוּ, וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, כִּי מִשְׁחָקִים פֹּה עִם נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי יִגְדֵּל צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד.

שׁוּב פַּעַם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד נִגְדֵּ לְדָה טְבַעִית בְּבֵית, כִּי זֶה מְאֹד מְסַכָּן, כִּי אִם יֵשׁ סְבוּכִים, אוֹי וְאַבּוּי מֵה שֶׁיִּכּוּל לְקָרוֹת.

תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ כְּכֹר בְּיָדֶיךָ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הֵם כְּנִגְדֵ אַרְבַּעַה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם רַק כְּמָה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ, וְכְמָה מִשְׁנֵיּוֹת בְּמִשְׁנָה, וְכְמָה מְאָמְרוֹת בְּגְמָרָא, וְכְמָה מְאָמְרוֹת בְּמִדְרָשׁ, כְּכֹר זָכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִמֶּךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעֵד בְּנֶךָ, שְׁתִּהְיוּ כְּלַכֵּם בְּרִיאִים, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּמֵה דִּהְנָה הַנּוֹה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תַּמוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גְּרוֹ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ מְאֹד, הֵיּוֹת שְׁ... גְּרוֹ יְאִיר, כְּתַב לִי מֵה

אֲשֶׁר כה תרכא בנחל רכג

שָׁקְרָה, שֶׁהֵם הוֹלִידוּ אֶת הַתִּינוּק בַּבַּיִת, וְעָכְשׁוּ יֵשׁ סְבוּכִים, לְדַעְתִּי,
הַיְנוּ עֲשִׂים לַחֲדָה הַחֲדָה עִנְיָן רַחֲמֵי מִחֲדָה לֹא יוֹלִים לַעֲשׂוֹת רַחֲמֵי

לא חרדיים, אָבֵל יֵשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּתֵי חוֹקִים שֶׁל הַשְּׁפָעַת חַרְדִּים,
כְּמוֹ "מַעֲנֵי הַיְשׁוּעָה" בְּכַנֵּי בְּרַק וְכוּ', וְ"שְׁעָרֵי צְדָק" בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ',
אֲשֶׁר יְכוּלִים לְהוֹלִיד שְׁמָה, וְכִמוֹ-כֵן הַהֲכָרַח לְהוֹלִיד בְּבֵית-חֹלִים,
כִּי אִם, חֵס וְחִלְיָה, נַעֲשֶׂה אֵינָה סְבוּךָ בַלְדָה, וְחִסָּר חֲמִצָּן, בְּזֶה
הוֹרְסִים אֶת הַתִּינוּק לְגַמְרֵי, כִּי זֶה דְבָר מְסַכֵּן מְאֹד מְאֹד, וְלֹא-חֲרוּנָה
רוֹצִים לְהַכְנִיס בְּנוֹ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ, שֶׁזֶה בָּא מִסְתָּם
קִטְנוֹת הַמַּחִין וְטַפְשׁוֹת, רוֹצִים לְהַנְצִל מְרוֹפְאִים, וְלְבַסּוֹף צְרִיכִים
לְהִסְתַּבֵּךְ עִם רוֹפְאִים כָּל הַחַיִּים, מִפְּנֵי שְׁטוֹת אַחַת, וְלִכְּן אֲנִי מְזַהֵר
אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁבְּשׂוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לַעֲשׂוֹת לְדָה טְבַעִית,
כִּי זֶה מְאֹד מְסַכֵּן, כִּי בְּרַגַע שִׁיְהִיו סְבוּכִים, אוֹי וְאַבּוֹי לְאַבָּא וְלֹאמָא
שִׁיְהָרוּ אֶת הַתִּינוּק שְׁלָהֶם.

הַכָּפַל הַדְּבָר, לֹא כְּדָאֵי לָךְ לְהִיּוֹת מוֹהֵל, עַד שְׁרוּפָא מְמַחָה
יְבַדֵּק אֶת הַיֶּלֶד.

אוֹדוֹת וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּתָרְךָ
תַּחֲתֶיהָ, תִּמְצָא חֶתֶן טוֹב, וְתוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָהּ גַּם-כֵּן בְּקַלּוֹת, וְכֵן בְּנֶדֶךְ
... גְּרוּ יְאִיר, יְחַתֵּן בְּקַלּוֹת, וְתַרְוָה מֵהֶם רַב גַּחַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח.

רכד אָשׁר כה תרכב בנחל

לנכון קבלתי את המכתב. ומה ששאלתם בענין בנכם ... גרו יאיר, שרוצה להפגס בישיבה גדולה, האמת נתן להגיד, שאם יש לילד כסופים ורצונות להפגס לישיבה אחרת, כדאי לתת לו, כי אין האדם לומד אלא במקום שלבו חפץ, ואם יש לו רצונות להיות בישיבה גדולה מסיימת, ושמתם שזו ישיבה טובה מאד, והוא מצליח שמה, כדאי להניח אותו, זה מצד הבן, לא כדאי להתעקש אתו, אף שזה רחוק מהבית, אבל אם זה תלוי בבחירתכם, כדאי שילמד לא רחוק מהבית, כי בעתים הללו צריכים מאד לשמור על הבנים — איפה לומדים, ואיך הם לומדים, ועם מי הם מתחברים, ומי החברים וכו' וכו', כי היום הכל מספן, בכל הישיבות בלי יוצא מן הכלל, וצריכים רחמים רבים לקבל תורה בחור כמו ששולחים אותו, כי יש משחתים וכו', ויש דעות נפסדות וכו', ועל-פן הבנים צריכים היום שמירה בדיוק כמו הבנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו לגדל את ילדיכם בקדשה ובטהרה, ויזכו כלם להיות בני תורה אמתיים, צדיקים ונוטרי הברית, ותרוו מהם רב נחת.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו.

מאד מאד אני דואג עליכם, ואני רוצה לדעת מה תדשות אצלכם, כי אני מאד מאד בצער גדול, ומצטער בצערכם, ומפחד את פחדכם, נא להשיב לי תכף-ומיד מה תדשות.

נא ונא ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, עליכם לדעת, כי כל החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואין אדם

אָשֶׁר כּה תרכג בְּנַחֵל רכּה

שְׁלֵא יַעֲבֹרוּ עָלָיו צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי

... וְיִשְׁמַעְתֶּם וְנִתְקַבְּלָתָם לְעֵילָא וּלְעִילָא ...

כּה תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבָלָן גְּדוֹל, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְרִים מִמֶּנּוּ, כֹּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינּוּ עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, כֹּל אֶחָד עוֹבֵר נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְעַל-כֵּן מִי מַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם? מִי שֶׁהוּא סְבָלָן גְּדוֹל, כִּי כֹל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת עוֹד יוֹתֵר סְבָלָן, הוּא יוֹתֵר מַצְלִיחַ, וְעַל-כֵּן זֶה הַיְסוּד בְּמַלְמְדוֹת, וְהָאֵל"ף-בֵּי"ת בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל חֲנוּפָה יְלָדִים, צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְכֵן צְרִיכִים לְהִיּוֹת סְבָלָן עִם כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וּמִי שִׁיּוֹתֵר סְבָלָן — מַצְלִיחַ יוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ, וְתַמִּיד תִּמְצָא בְּעֲצָמְךָ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ וּתְתַחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ, כִּי כֹל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת לְעֵילָא וּלְעֵילָא.

רכו אָשֶׁר כה תרכד — כה תרכה בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת עוֹד הוֹלְדָה טְבֻעִית
וְכוֹ', כִּי הִיָּה כְּפֶשַׁע בֵּין הַחַיִּים לְמִנּוֹת עִם הַתִּינוּק שֶׁל מִשְׁפַּחַת ...
גֵּרוֹ וְאִיר, וְזֶה לֹא צָחוּק, כִּי אִם יֵשׁ מִיְלֻדָּת מִמְּחִית, וַיֵּשׁ לָהּ אֶת כָּל
הַכּוֹלִים לָזֶה, גַּם-בֵּן סֶפֶק סְפִיקָא וְכוֹ' וְכוֹ', אֲבָל כְּשֶׁאֵין שׁוֹם כּוֹלִים
וְאֵין שׁוֹם מִיְלֻדָּת מִמְּחִית, זֶה פְּשׁוּט סְכֵנַת נְפֻשׁוֹת, כִּי חֵס וְחֵלִילָהּ,
יְכוֹלִים לְהִיּוֹת סְבוּכִים, וְאֵזוּ יְכוֹלִים לְסַבֵּף אֶת הַנֶּלֶד, וְלַהֲרֹג אוֹתוֹ
מִמֶּשׁ בְּיַדִּים, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם בְּתֵי חוֹלִים שֶׁל יִרְאִים וּשְׁלָמִים,
כְּמוֹ: "מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה" בְּכַנֵּי-בְּרַק, "בְּקוֹר חוֹלִים", וְ"שַׁעֲרֵי צְדָק"
בִּירוּשָׁלַיִם וְכַדוּמָה, וְעַל כָּלֵם — צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, אֲבָל לַעֲשׂוֹת
לָדָה בְּבֵית, זֶה פְּשׁוּט מְסֻכָּן, וְאֲנִי מִתְנַגֵּד מְאֹד מְאֹד לָזֶה.

וּבְעֵנִין וְכוֹ' שְׁשֹׂאֲלָתָם, אֵין זֶה רְאוּי, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁמַחֲנֵנוּ יִהְיֶה
קְדוּשׁ וְטָהוֹר בְּקִדְשַׁת הַשְּׂכִינָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תְּהִיָּה פְּזִיז, לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת

אָשֶׁר כה תרכו בנחל רכז

חזוּהָ וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְקַשֵּׁר אֶת אֵף אֶחָד וְכוּ', אֲנִי גַם אֲמַרְתִּי לָךְ,

הַמֵּאֲחֵז דָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁכַל-כֶּף מְרִים לָךְ הַחַיִּים, שְׁנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס מִמֶּךָ, וְכֵאלוֹ אֵף פֶּעַם לֹא תֵצֵא מֵהַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת שֶׁלָּךְ, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, כִּי מֵה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לַעֲזֹר לָךְ, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לַעֲזֹר, וְזֶה הַצָּעַר הַעֲגֻמָּת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּל, בֵּן אָדָם שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִכְחוּתָיו, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵה הוּא פּוֹעֵל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵת שֶׁהוּא בּוֹכָה, בְּשַׁעַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו צָרוֹת וּמְרִירוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים וְצַמְצוּמִים, קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְחֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי הִיָּה בָּא וּמִשְׁתַּטַּח עַל הַרְצָפָה בְּפִשׁוּט יְדַיִם וְרוּגְלַיִם, וְהִיָּה בּוֹכָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִחֲמַת שְׁאִין אָדָם יוֹדֵעַ מִכְחוּתָיו, לִכֵּן הוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְבָרַח אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲתָה צְרִיךְ לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׁיֵשׁ בָּךְ, וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה כָּלֵל לְהִיּוֹת שְׁבוּר, אֲדַרְבָּה, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אֲתָה מְחַדִּיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בִּילְדִים, וּמָה הִיָּתָ עוֹשָׂה, אִם הִיָּתָ צְרִיךְ לַעֲבֹד עֲכָשׁוּ עַל הַכְּבִישׁ וְכוּ', כְּכוּשֵׁי

רכה אָשֶׁר כה תרכז בְּנַחֵל

וְכוֹי, או כְּמוֹ עֶרְבֵי וְכוֹי, וּתְהִלָּה לְאֵל, נְבִרָאָת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, בְּזֶה צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת וּלְשַׂמַּח אֶת עֲצֻמוֹ בִּיּוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְדַבֵּר אִתְּם דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְתִצֵּא מֵעֲצָמָךְ, וְעַל-יַדֵּי־נָה יִהְיוּ לָךְ גַּם-כֵּן דְּבוּרִים בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי פֶשְׁעֵי אָדָם מְחַזְקִים אֶת אַחֲרֵים, עַל-יַדֵּי־נָה הוּא יְכוֹל גַּם לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְכוּא, שְׂתִיגְלָה אֵלֶיךָ מְלֶךְ עֲלִיוֹן בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רֵאשׁ חֹדֶשׁ אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְלֵל-הַקֹּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יַדֵּיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! הנה זה עתה חזרתי מהלגיה של הרבי מבאבוב, זכר צדיק לברכה, והרהרתי בפסוק שאומר שלמה המלך (קהלת ז, ב): "טוב לילך לבית האבל מלילך אל בית המשתה" וגו'. אנו נמצאים פה בזה העולם, ושוכחים מה אנו עושים פה?! מה התכלית שלנו בזה העולם?! ובאמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שיש בני-אדם שישנים את ימיהם, ישנים שבעים שנה, אשר בזה רבנו ז"ל מפרש את מאמר חני המעגל שצעק (תענית כג.): מי איכא דנייים שבעים שנין?! איך יכולים לישן שבעים שנה?! אדם נולד, יוצא לאויר העולם, אומרים חכמינו הקדושים — הכל שמחים, נולד ילד, איזו שמחה היא זו! כשנפטר — כלם בוכים. אדם נסתלה מזה העולם — הכל עצובים. אומר המדרש

אָשֶׁר כַּה תִּרְכֹּז בְּנַחֵל רַכֵּט

(מִדְרָשׁ אַגְדָּה): הִיָּה צָרִיף לְהִיּוֹת הַהֶפֶךְ, כְּשֶׁנּוֹלַד — צָרִיכִים לְכַפּוֹת,

אוֹמֵר הַמִּדְרָשׁ: כְּשֶׁאֶחָד נוֹלַד, אֵין יוֹדְעִים מַה יְהִיָּה עִמּוֹ, לְצַעֲרָנוּ הַרֵב, רְאִינוּ אֶחָד נוֹלַד וְנַעֲשֶׂה רָשָׁע מְרָשָׁע, יִרְבְּעֵם בֶּן נִכְט חֲטָא וְהַחֲטִיא אֶת הַרְבִּים, וְהִמְרִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם נֶגְדַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן. וְאִם-בֶּן מָה הִיָּתָה הַשְּׂמִיחָה שְׁנוֹלַד, מַה גָּרַם? שְׂמֵאוֹת וְאֵלֶּפֶי אַנְשִׁים יִמְרְדוּ נֶגְדַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יִכְפְּרוּ בּוֹ יִתְבַּרַךְ. אָבֵל כְּשֶׁאֶדָם נִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, אִזּוֹ רּוֹאִים מָה עָשָׂה?! וְלָכֵן אוֹמֵר הַמִּדְרָשׁ: כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוֹאִים אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה, אִזּוֹ שִׂיף לְשִׂמְחָה וְלֹא לְכַפּוֹת. כִּי רוֹאִים לְמָה אָדָם זֶה זֹכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים.

וּבִפְרֻט כְּשֶׁאֶדָם זֹכָה וּמְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרְרוּ מִהַשְּׂנָה. רַבְּנוּ ז"ל מְזַכֵּיר לָנוּ אֶת הַזְּכוּרֹן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַב"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שֶׁאֶדָם צָרִיף לְשִׁמּוֹר עַל הַזְּכוּרֹן, וְלְשִׁמּוֹר עֲצָמוֹ מִשְׂכָּחָה. וְעַקֵּר הַזְּכוּרֹן — לְזַכּוֹר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, לְהַזְכִּיר עֲצָמָנוּ שִׂישׁ אֱלֻקִּים חַיִּים וּמְלִיף עוֹלָם, שְׂבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְרַמֵּז לְאָדָם רְמִזִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ. וְלָכֵן זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק.

וְלָכֵן זוֹהִי שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד לָנוּ, שְׂאָנוּ זֹכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל. כִּי מַה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל?! עוֹבְרִים אֶת הַשְּׂבָעִים שָׁנָה, וּפְעַם אַחַת לֹא עוֹצְרִים לְשִׂאֵל אֶת עֲצָמָנוּ: מָה וּמִי וְאִימַת, הִיָּכֵן אָנוּ הוֹלְכִים וּבָאִים, מָה אָנוּ עוֹשִׂים!?

יְדוּעַ, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה סָגוּר וּמְסֻגָּר רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה, וְרַק זְמַן מוֹעֵט פְּתָחוּ אֶת הַדֶּלֶת לְהַכְנִס אֶצְלוֹ. פְּעַם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר

לְמוֹהַרְנֵנִי וְיִלֵּל: הֲרִי אַתָּה בֵּן מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, תִּשְׁאַל אוֹתָם מָה, כְּאוֹמֵר: מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים?! מָה אַתָּם רוֹצִים?! כִּי אַדָּם צָרִיךְ לִשְׁאַל עֲצָמוֹ: מַה תְּכַלִּיתִי בְּזֶה הָעוֹלָם, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם?!

הַנְּהַל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עָבְרוּ כְּכֹר כַּמָּה שָׁנִים שֶׁהוּא פֹה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעָבְרָנוּ לֹא הִיָּה כָּל-כָּף מְזֵהִיר, לְדַאֲבוּנָנוּ, נִכְשְׁלָנוּ בַּעֲוֹנוֹת חַמּוּרִים, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ יוֹדֵעַ בְּאֵילוֹ פְּנִים נִרְאָה. וּבִלְבַד נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ, וְזוֹ הַמְּעַלָּה שֶׁאַנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְנוּ ו'ל, שֶׁאָמַר לָנוּ (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן נא), אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שֶׁלֹּא יִטְעָה אַתְּכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד. נִמְצָא, בְּזֶה שֶׁאַנוּ מְקַרְבִּים לְרַבְנוּ ו'ל, אֲזִי פְחוֹת אוֹ יוֹתֵר אָנוּ מִכִּירִים אֶת עֲצָמָנוּ. וְאוֹמֵר רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵנִי, חֶלֶק ב', סִימָן עב): מֵאִין יוֹדְעִים שֶׁמְקַרְבִּים אֶל צְדִיק הָאֱמֶת, אוֹ אֶל אֵיזָה רַמְאִי, צָבוּעַ וְשֶׁקֶרֶן, שֶׁעוֹבְדֵי עַל בְּנֵי-אָדָם? אֲלֵא אִם נוֹפְלֵת עֲלֵינוּ שְׁפִלוּת, שֶׁאַנוּ מִתְחִילִים לְהִתְבּוֹנֵן וְלְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמָנוּ וּמִצָּבָנוּ, סִימָן שֶׁאַנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק אֱמֶת, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁפִלוּת, לְרֵאוֹת אֶת הָאֱמֶת, לֹא לְרַמּוֹת עֲצָמוֹ, לְהִזְכִּיר לְעֲצָמָנוּ הַיֵּטִב מִי אֲנַחְנוּ. וְאוֹמֵר רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵנִי, חֶלֶק ב', סִימָן סז): כְּשֶׁמְתַקְרְבִים אֶל הַצְּדִיק הוּא פּוֹקֵחַ לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְהָעֶקֶר — לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, לְהִסְתַּפֵּל הֵיכֵן אָנוּ אוֹחֲזִים עִם הָאֲרָבֶעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, שֶׁאוֹמֵר רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן ד'), שֶׁכָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת בָּאוֹת מֵאֲרָבֶעָה כַּחוֹת הָאֵלוֹ: כַּעֵם — בָּא מִכַּח הָאֵשׁ, דְּבָרִים בְּטָלִים — בָּאִים מִרוּחַ, תְּאֻוֹת רְעוֹת — בָּאוֹת מִכַּח הַמַּיִם, עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן — בָּאִים מִכַּח הָעָפָר, וְצָרִיךְ לְזַכֵּן אֶת הָאֲרָבֶעָה יְסוּדוֹת אֵלוֹ, עַד שֶׁיִּתְגַּלֶּה אֵלָיו שֵׁם הַנִּיְיָ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה שֶׁרֵשׁ הָאֲרָבֶעָה יְסוּדוֹת. וְאֵיךְ זוֹכִים לָזֶה? אוֹמֵר רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן ח'): כְּשֶׁלּוֹמְדִים הַרְבֵּה שֶׁלְחָן עֲרוּף, הַרְבֵּה הִלְכָה. וְלָכֵן הִזְהִיר רַבְנוּ ו'ל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁלֹּא יַחְסֵר לָהֶם יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הִלְכָה (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כט); וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ שֶׁם רַבְנוּ ו'ל, שֶׁכָּל יְהוּדֵי מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הִלְכָה, וְעַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים שֶׁלְחָן עֲרוּף, מְבָרְרִים הַטוֹב מִהָרַע, וְזוֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּת. כַּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵנִי, חֶלֶק א', סִימָן סב):

אָשֶׁר כּה תּרְכּוּ בְּנַחֵל רְלֵא

כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אָמוּנָה, אָזִי מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָמָּה אָדָם

מִלְמַדְנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת, שְׁנִסְתַּכַּל עַל עֲצָמָנוּ הַיֵּטֵב, וְלֹא נִטְעָה עֲצָמָנוּ.

הִנֵּה חֲלָפוּ יְמֵינוּ כְּפִי שְׁחֲלָפוּ, חֲיֵינוּ בְּשִׁטִּיּוֹת וּבְטָעִיּוֹת רַבּוֹת, וְהִנֵּה עָתָה אָנוּ רוֹצִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, אַבְּל רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵיךְ אָנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶחָד מִנֵּי אֱלֹף אֱלֻפִים חֲטָאִים וְעוֹנוֹת שְׁחָטָאנוּ? ! הָאֶרֶץ וְ"ל אֹמֵר, שְׁעַל כָּל חֲטָא וְעוֹן צְרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת כֶּךָ וְכֶךָ תַּעֲנִיתִים, כְּפִי מִסְפֵּר הָעוֹנוֹת. פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת פ"ד תַּעֲנִיּוֹת, וְאִם חֲטָא בְּזֶה עָשָׂר פְּעָמִים, צָרִיךְ לְצוּם שְׁמוֹנֵה מְאוֹת וְאַרְבָּעִים יוֹם, אֲשֶׁר בְּקִשִּׁי אָנוּ יְכוּלִים לְצוּם יוֹם אֶחָד, וְהִנֵּה עַל עָשָׂר פְּעָמִים פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צְרִיכִים לְצוּם כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה, וְאִם חֲטָא מֵאָה פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צָרִיךְ לְצוּם שְׁמוֹנֵת אֱלֻפִים אַרְבַּע מְאוֹת יוֹם, וּמִי יֵשׁ לוֹ הַכֹּחַ לָזֶה? ! כְּתוּב בְּ"רֵאשִׁית חֲכָמָה" (שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פָּרָק ג', סִימָן י'): וּמִהַדְּבָרִים שְׁצָרִיךְ לְתַקֵּן, הוּא אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאִין אָדָם בְּזִמְנָנוּ נִצּוּל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ. וְאִם זֶה כְּתוּב בְּ"רֵאשִׁית חֲכָמָה", שְׁנַתְּחִיב לְפָנֵי אַרְבַּע-מְאוֹת שָׁנָה, אֲשֶׁר הוּא הִזֵּה תַלְמִיד שֶׁל ר' מִשֵּׁה קוֹרְדוּבִירוֹ וְ"ל, מֵה נֹאמֵר אֲנִן בְּדוֹר הַזֶּה? ! הִנֵּה עַל מֵאָה פְּעָמִים פָּגַם הַזֶּה צְרִיכִים לְצוּם 8400 יוֹם, שְׁזֶה כְּמַעַט רַב הַחַיִּים. וּמִכָּל שָׁפָן, חֵס וְשְׁלוֹם, אִם אָדָם פָּגַם אֱלֹף פְּעָמִים בַּחֲטָא הַזֶּה, אֵין סֵפֶר יָמִים צָרִיךְ לְצוּם, וְעַלְיוֹ לְחַיּוֹת כְּמֵה אֱלֻפֵי שָׁנִים לְתַקֵּן אֶת זֹאת. אִם אָדָם חֲטָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּמִשְׁכָּב זָכַר צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת רַג"ל תַּעֲנִיּוֹת, וְאִם עָבַר עָשָׂר פְּעָמִים עַל זֶה, צָרִיךְ לְצוּם 2330, וְכֵן עַל אֶסּוּר נִדָּה — 59 תַּעֲנִיּוֹת, עָבַר עָשָׂר פְּעָמִים עַל זֶה — 590 תַּעֲנִיּוֹת, מֵאָה פְּעָמִים — 5900 תַּעֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵן הִלָּאָה

רלב אֲשֶׁר כה תרכז בַּנְחַל

על כל חטא וחטא אומר האר"י ז"ל בְּמָה תַעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים צָרִיכִים, כְּדֵי לְכַפֵּר עָלָיו. ומי יכול לַעֲמֹד בְּזוֹה? בָּא רַבֵּנוּ ז"ל, וְנוֹתֵן לָנוּ תַקוּן — עֲלֻבוֹנוֹת. אִם יִבְזוּ אוֹתָנוּ בְּחַרוּפֵינָּה וְגִדּוּפִים, שְׁפִיכוֹת דָּמִים וּבְזִיוּנוֹת וְנִשְׁתַּק, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל, זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה (לקוטי מוה"ר ז"ן, חלק א', סימן ו'). וְכֵן אוֹמֵר (שם סימן יא): אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, 'יָקָר' אוֹתִיּוֹת 'קָרִי', אִם אָדָם חָטָא בְּפָגַם הַבְּרִית, עֵקֶר תַּקוּנוֹ — שְׂיַחְזִיר בְּנֵי־אָדָם בַּתְּשׁוּבָה. וְסֵפֶר רַבֵּנוּ ז"ל סְפוֹר מִפְּלֵא (חיי מוה"ר ז"ן, סימן תמו), שְׁהִיָּה עֲשִׂיר גְדוֹל, וְהוֹצִיא כְרוֹז: כָּל מִי שֶׁרוּצָה הַלְוָאָה, שְׂיִבּוֹא אֵלָיו וְיִתֵּן לוֹ. ומִי אֵינְנוּ צָרִיף הַלְוָאָה בְּעֵתִים הַלְלוּ? בְּכֵן בָּאוּ מְלִיוּנִים וְלוֹ מִמֶּנּוּ כִסְפִים, וְעָשָׂה עִם כָּל אֶחָד שֶׁטֶר וְזָמַן פֶּרְעוֹן. וְהִנֵּה עֶבֶר זָמַן הַפֶּרְעוֹן, וְאִף אֶחָד לֹא בָּא לְשַׁלֵּם וּלְהַחְזִיר הַחֹב. וְהָעֲשִׂיר מְאֹד הֶצְטַעַר, וְתַכְף כְּשֶׁעֶבֶר עוֹד יוֹם וְעוֹד יוֹם, עוֹד שְׂבוּעַ וְעוֹד חֹדֶשׁ, וְאִף אֶחָד לֹא בָּא לְהַשִּׁיב אֶת הַחֹבוֹת, הֶצְטַעַר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְשָׂאֵל אֶת עֲצָמוֹ: מַה קָרָה? ! מִדּוּעַ מְשַׁלְּמִים לִי בַּחֲזָרָה הַפְּסָדִים כָּאֵלוֹ? ! וּבֵינָּה כָּל אֲלָפֵי אֲלָפִים אֲנָשִׁים שְׁלוּוֹ אֶצְלוֹ כֶּסֶף, הִיָּה עֲנִי אֶחָד, שֶׁהוּא לְוָה כְּמֵאתִים שְׁקָלִים בְּסֶף הַכֹּל, אֲבָל הִיָּה הַגּוֹן מְאֹד, וְכָאֵב לוֹ שְׂאִינוּ יְכוּל לְפָרַע חֹבוֹ, וְנִסְכַּם בְּדַעְתּוֹ לִילֵף אֶל הָעֲשִׂיר וּלְסַפֵּר סְפוּרוֹ, שֶׁהוּא עֲנִי מְרוּד, וּבְאֵמַת רוּצָה לְהַחְזִיר הַהַלְוָאָה, וּמִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד, הִיָּוֵת שֶׁכְּרָגַע אֵין לוֹ, וְאוֹלֵי יוֹכֵל לָתֵת לוֹ אֶרְכָּה לְעוֹד כְּמָה חֲדָשִׁים. כְּשֶׁשָּׁמַע הָעֲשִׂיר כָּל זֹאת, הִחֵל לְצַחֵק: וְכִי בְּזוֹה שְׂתַחְזִיר לִי אֶת הַמֵּאתִים שְׁקָלִים — זֶה יַעֲזוֹר לִי? ! הֲלֹא אֲנִי הַלְוִיָּתִי עֲשֵׂרוֹת מְלִיוּנֵי שְׁקָלִים, לְאֲלָפֵי אֲלָפֵי אֲנָשִׁים, וְאֵין אִישׁ בָּא לְפָרַע חֹבוֹ. בְּזֹאת אֵינְעֵץ לָךְ, לָךְ וְתַגְבָּה אֶת הַחֹבוֹת שְׁלִי אֶצֶל בְּנֵי־אָדָם, וְאִף אִם לֹא תַחְזִיר לִי מִהַחֹבוֹת הַלְלוּ, כִּי אִם חֲצִי אוֹ שְׁלִישׁ אוֹ רִבְעַ, כְּבָר יִהְיֶה אֶצְלִי רֵוַח גְּדוֹל, וְאִז אֶמְחַל גַּם עַל הַחֹב הַקָּטָן שְׁלָךְ.

סִיִּים רַבֵּנוּ ז"ל וְאָמַר, שְׁנֵה סוֹבֵב עַל מִי שֶׁמְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא; כִּי כְּשֶׁזּוֹכִים לְקַרֵּב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, אֶפְלוּ שֶׁחָטָא אָדָם כְּפִי שֶׁחָטָא, אִם אֶתָּה מַחְזִיר אֶת חוֹבוֹתֵי, אוֹמֵר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמְשִׁיב בְּנֵי אֲלֵי, אֲנִי מוֹחֵל לָךְ גַּם עַל חוֹבוֹתֶיךָ.

וְכַאֵן נִכְלַלְתָּ מַעֲלַת הַזּוֹכִים לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ יֶצֶר הָרַע גָּדוֹל לֹא לְהַפְיֵץ, בְּכָל מִינֵי אֲמִתְּלוֹת:

יכול לתקן כל-כף הרבה קלקולים שקלקלתי?! אבל אם יוצא להפצה ומפיץ, ובדרך פה ושם מקבל עלבונות ובזיונות מבני-אדם, כגון שצועקים לו: לך לעבד, כלך מפה, ושאר פנויים וכדומה, כְּאֲשֶׁר מְקַבְּלִים אֶת זֹאת בְּאַהֲבָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הָעוֹנוֹת. וְעָכְשׁוּ אֲשָׁאֵל אֶתְכֶם: לֹא כִּדְאִי לְצִאת לְהַפְּצָה, וּלְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, לְחַזְקָם וּלְעוֹדְדָם, וּלְהַפְיֵץ לָהֶם חוֹבוֹת וְקוֹנְטְרָסִים, הַמְּצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל?! וְלַפְעָמִים גַּם מְקַבְּלִים בְּזִיוֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וּבְזָה מִתְּכַפֵּר לוֹ בְּלִי לְצוּם צוֹמוֹת. הֲאִין זֶה כִּדְאִי?! הֲלֹא כָּלֵנוּ פְּגוּמִים, וְאִין פְּגִינָנוּ יְפוֹת כָּלֵל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִמֵּן ט); וְאִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֹאת, שְׂרָאוֵי לָנוּ לוֹמֵר בְּבִכְיָה וּבְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, לְבָכוֹת וּלְהַתְּנַעֲנַע לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: מִתִּי נִזְכָּה לְהִגִּיעַ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כִּי כִּפִּי מְדַרְגַּתְנוּ הַפְּחוּתָה עִתָּה, אֲשֶׁר כָּלֵנוּ אִין פְּגִינָנוּ יְפוֹת כָּלֵל, וְאִיךָ לֹא נִתְבַּיֵּשׁ?! אֲזִי אִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר כֵּזֹאת, מַה יְהֵא אֶתְנוּ!?

לזאת ההכרח לי לומר לכם, אולי זה יהיה דבר חדש, ואולי שמעתם מכבר, מפל מקום אחר על זה.

כְּשֶׁעֲזַרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִפְנֵי אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי סֵפֶר קָטָן שֶׁמְצִאתִי, אֲשֶׁר הוּא הִבִּיאֵנִי לְמַה שֶׁהִבִּיא, אֵף שֶׁעֲבַרְתִּי בְּשָׁנִים אֵלּוֹ צְרוֹת וִיסוּרִים, שְׂאִינְנִי מֵאֲחַל לְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק לְרוֹצְחִים הַגֵּרְמָנִים, יְמַח שְׁמֵם וְזַכְרָם, וּשְׂאֵר אַמּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהִרְגוּ וְרָצְחוּ וְטָבְחוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לָהֶם אֲנִי מֵאֲחַל אֶת אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי מִשָּׁף אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, סָבַל רַב כָּל-כָּף, שְׂאִין הַמְּקוֹם לְפָרְטוֹ. אֲבָל מֵאֵז שֶׁזִּכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לְקַחְתִּי אֶת כָּל הַהִתְקַרְבוֹת בְּרָצִינּוֹת גְּדוֹלָה בִּיּוֹתֵר, וּבְרַגַע שֶׁהִתְקַרְבְּתִי, בְּרוּךְ

השם לא הכרתי אף אחד, אלא התקרבותי רק על-ידי הספרים, ולכן לא היה מי שיעשה לי שטיפת מח. וכאשר פגשתי את אחד הנקרא מאנשי שלומנו, וכבר היה לי מטען שלם של כמה שנים שסימתי פעמים אין מספר ספרי רבנו ז"ל (ואין זו גזמא כלל!), אזי לא יכלו לומר לי אם רבנו ז"ל כן אומר את זאת אם לאו, כי, ברוך השם, הייתי בקי ומלא עם ספרי רבנו ז"ל. כי הייתה תקופה שסימתי בכל חדש את כל ה"לקוטי-הלכות", משך שלשים חודשים רצופים, והיתה תקופה שגמרתי את ה"לקוטי-מוהר"ן" בכל יום ויום, דבר שבלתי אפשרי להסבירו ליצור אנוש, כי לא יבינו כלל. ותהי' ומיד בפשנתקרבותי, קבלתי על עצמי — כשיעזר לי הקדוש-ברוך-הוא ואתחתן, אזי אפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו. ותהלה לאל, את הגדר השלמתי ושלמתי בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה. הדפסתי את כל ספרי רבנו ז"ל פעמים אין מספר, והפצתי במו ידי רבבות רבבות ספרים, והלכתי מבית-הכנסת לבית-הכנסת, ברחובות, באוטובוסים, ברבבות, ספגתי עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, גרשוני מבתיים ובתי-כנסיות ובתי מדרשות, שאיני יכול להסבירכם, כי זה היה דבר חדש, אף-על-פי-כן לא התפעלתי, והמשכתי להדפיס ולהפיץ, ואחר-כך הקמתי תלמידים ועוד תלמידים, שגם הם הפיצו והדפיסו, ועוררתי עוד אנשים, ומדוע? כי מוהרנ"ת ז"ל השאיר קדם הסתלקותו צוואה, ואמר: את זה תקבלו ממני, שיהיה פוצו מעינותיה חוצה, העבדה שלכם יהיה להפיץ את אור רבנו ז"ל! ולכן לא הטעיתי את עצמי, וידעתי שזה אחד מהתקונים העקריים של רבנו ז"ל, מלבד ללמד את כל ספריו: "לקוטי-מוהר"ן", ועל כל תורה לומר תפלה מ"לקוטי-תפלות", ולמדתי הרבה "לקוטי-הלכות", ו"שיחות-הר"ן" ו"תיי-מוהר"ן", עד שהייתי בקי בהם בעל-פה, ובפרט ב"ספר-המדות", שרבנו ז"ל רצה שכל אחד מאנשי שלומנו ילמד בזה. אבל ידעתי שהעקר זה הפצה, והלכתי לבד עם סלים צמוסים בספרי רבנו ז"ל, ולא שכתי עד שרוקנתי את הספרים. וכן הלכתי עם אחרים, ואילו עלבונות ובזיונות קבלתי! אבל, ברוך השם, ידעתי שזו הצוואה של מוהרנ"ת ז"ל, ולא היו אצלי שום חכמות לחשב: זה לא מתאים לי, זה לא

אֲשֶׁר כֹּה תִרְכֹז בְּנַחֲל רְלָה

דָּבָר רַבָּנוּ ז"ל וְכוּ', לֹא יִדְעָתִי חֻכְמוֹת, אִם מוֹהֲרֵנִי תְּ ז"ל אָמַר:

אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב, אֵינֶנִּי יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, אֶת הַשְּׁקָר, כָּלֶם רוֹצִים אֶת הַגָּאֵלָה, וּמָה אָנוּ עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַגָּאֵלָה?! הֲאִם אֲנַחְנוּ גִזְעָנִים אוֹ לֹא?! וְתִגִּידוּ: "לֹא, מָה פִתְאֹם, אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לָנוּ אֶהְבֵת יִשְׂרָאֵל" וְכוּ'... הֲבֵה נִרְאָה אִם אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת מִי שְׁאֵינָנוּ מִהַחֲבוּרָה שְׁלָנוּ, אוֹ אֵינָנוּ מִהַחֲסִידוֹת שְׁלָנוּ. הֲבֵה נִרְאָה אִם אָנוּ אוֹהֲבִים סְפָרְדִים, אוֹ אִם סְפָרְדִים אוֹהֲבִים אֲשֶׁכְנֻזִים, וְתִכְף-וּמִיד נִתְגַּלָּה לָנוּ שְׁקָר אֶחָד גָּדוֹל. וְזֹאת אֲנִי רוֹאָה לְדַאֲבוּנִי, גַּם בְּבִרְסָלָב. וּמַחֲמַת שְׁאֵינֶנִּי יָכוֹל לְסַבֵּל דְּבָר זֶה, עַל-פֶּן אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֹאת פְּתוּחַ. מְדַבְּרִים מְשִׁיחַ, גָּאֵלָה. אָבָל אִם לֹא נִעְקָר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, אוֹי לָנוּ וְאוֹי לְנַפְשָׁנוּ! הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב, בְּחֹדֶשׁ זֶה צְרִיכִים לְנַחֵם אֶת הָאָבָא, וְכִיִּצַד? עַל-יְדֵי שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינָם יְהוּדִים, וְלֹא תִהְיֶינָה הַהֲסָתוֹת הַפְּרוּעוֹת, כִּי כָל כַּח הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ — שְׁרוּכָב עַל הַנַּחֲשׁ, כַּמּוּבָא בְּזֵהר, שֶׁהַנַּחֲשׁ שָׂרְכָב עָלָיו הַסֵּמ"ך-מ"ם, הוּא הַכְּשִׁיל אֶת אָדָם וְחָנָה. וּמָה הָיָה חֲטָא הַנַּחֲשׁ? שֶׁדָּבָר לְשׁוֹן-הֶרַע מִזֶּה עַל זֶה וּמִזֶּה עַל זֶה, וְכָף נִמְשָׁף עַד עַכְשָׁו, עַד שְׁיָבוֹא 'מְשִׁיחַ' שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה 'נַחֲשׁ', וְהוּא יִתְקַן חֲטָא הַנַּחֲשׁ, וְיִפִּיל אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ. וְלָכֵן לֹא בְּחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עָלָיו מְאֹד, וְרוֹצֵה לְהַפִּילוֹ, אָבָל מוֹהֲרֵנִי תְּ ז"ל צָעַק פַּעַם: הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד גָּדוֹל, אָבָל רַבָּנוּ ז"ל יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּנּוּ! מִי שֶׁטָּעַם אֶת הַטָּעַם שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל, לֹא יִנּוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט עַד שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ יִלָּךְ לְהַפִּיץ, וּמִי שְׁאֵינּוּ הוֹלֵךְ לְהַפִּיץ, סִימָן שֶׁלֹּא טָעַם טָעַם רַבָּנוּ ז"ל, וְלֹא אִכְפַּת לוֹ מִשְׁאֵר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אוֹמֵר — זֶה בְּזִיוֹן לִילָף לְהַפְצֶה, לֹא מִתְאִים לִי, הֲלֹא אֲנִי רַב, שׁוֹחֵט, מוֹהֵל, מַגִּיד שְׁעוֹר, וְכִי אֶתְבַּזֶּה בְּרַבִּים?! לֹא מִתְאִים לְהַתְּבַיֵּשׁ. הֵינּוּ הַגָּאוֹת שֶׁלוֹ מְעַכְבֶּת אוֹתוֹ, וְזֶה הַסּוּד.

חסדי השם יתברך, כל השנים הלכתי בעצמי עם שני סלים מלאי ספרי רבנו ז"ל וְהַפְצָתִים, ולא הסתפלתי ולא התפעלתי מאף אחד, וְדַעְתִּי שְׁנֵה רְצוֹן מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל, שִׁיהִיָּה — 'פּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה', ואם אנו אוהבים את מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל, עלינו לקיים צוֹאתו, ולא להסתכל על שאר אנשי שלומנו שאינם עושים כן, או שאומרים שְׁנֵה לא צנוע וכו'. שמו שמים! חטאנו בעריות, בעון גדה, שְׁצָרִיכִים לְצוּם 59 יום, ומי יש לו הכח לְזַה? מי יכול לְצוּם כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת? וְזֶה רַק כְּשֶׁעָבְרוּ פֶעַם אַחַת עַל הָעוֹן הַזֶּה, מְכַל שֶׁכֵּן אִם חָטְאוּ עֶשֶׂר פְּעָמִים וְכוּ' וְכוּ', מי יכול לְצוּם כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה יָמִים? שְׁנֵה חֲשׁוֹן שֶׁל כַּמָּה שָׁנִים, כי יש חגים ושבתות וכו' שְׁבִהֵם אֵין צָמִים, ומְכַל שֶׁכֵּן אִם חָטְאוּ בְּזֶה מְאֹה פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִפְתַּע נַעֲשִׂים צְדִיקִים — זֶה לֹא צָנוּעַ וְכוּ'. הָאֵם זֶה כֵּן צָנוּעַ לְעַבֵּר עַל אִסוּר כְּרִיתוֹת וְשָׂאֵר חֲטָאִים — חֲלוּל שַׁבַּת, טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְשָׂאֵר אִסוּרֵי דְאִוְרֵיתָא וְאִסוּרֵי דְרַבְּנָן? לִפְתַּע נַעֲשִׂים צְדִיקִים וְצַדִּיקִיּוֹת, שְׁלֹא צָנוּעַ לִילָךְ לְהַפְצָה, הָאֵם לְחֲטָא — זֶה כֵּן הִיָּה צָנוּעַ וְכוּ'? וְכַמוֹ-כֵּן מְתַרְצִים בְּכָל מִינֵי אַמְתְּלָאוֹת, שְׁנֵה בְטוּל תּוֹרָה וְכוּ'. בְּוַדַּאי צְרִיכִים לְלַמַּד תּוֹרָה, וְאִדְרַבָּה, מי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב לְרַבְּנּוּ ז"ל, הוּא לּוֹמֵד תּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּלֵם, כי גַּתָּן לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל סִדְרֵי-דְרַב־הַלְמוּד, שְׁזוֹכִים עַל יְדוּ לְטִיֵּל בְּכָל הַתּוֹרָה, כַּמוּבָא (שיחות-ה'ר"ן, סימן עו), וּמְדַפֵּס בְּקוּנְטָרִס: "סִדְרֵי-דְרַב־הַלְמוּד". וְעַל-כֵּן מְתִי נַעֲשֶׂה גַם אֲנַחְנוּ לְנַפְשָׁנוּ? אִם נִרְאָה מַה קוֹרָה הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁהַמְסִיּוֹן עַמְלִים וְלוֹכְדִים בְּרִשְׁתָּם כָּל־כֶּךָ הַרְבֵּה נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְהַעֲרִב־רַב מְעַבְרִים עַל הַדַּת מְלִיּוּנֵי יְהוּדִים, עַד מְלִיּוֹן וְחֲצֵי יְלָדִים אֵינָם יוֹדְעִים מַהוּ חֲנוּפָה שֶׁל תּוֹרָה, חֲנוּפָה שֶׁל אַמוּנָה, "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֶחָד". וְהִנֵּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים יוֹצְאִים לְהַפְצָה, אַתֶּם יוֹדְעִים כַּמָּה בְּעַלֵי תְשׁוּבָה עֲשִׂיתֶם? כַּמָּה גַחַת-רוּחַ גְּרַמְתֶּם בְּשָׂמִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַחֲזוֹרְתֶם נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? אֵיזָה רַעַשׁ גְּרַמְתֶּם לְמַעְלָה? הִרִי זו כְּפָרַת עוֹנוֹת הַכִּי גְדוּלָה. וְכַתּוּב בְּזֶהָר (נְשֵׂא קַחַת): וּפָאָה מֵאֵן דְּאֲחִיד בְּיָדוּהִי דְחִיבָא [אֲשֶׁרִי הָאָדָם הָאוֹחֵז בְּיָדִים חִיבוֹת]!

אֲשֶׁר כה תרכז בְּנַחֵל רלז

היום הִזָּה לי שְׁעוֹר בְּרַבִּים, כְּשִׁסְיַמְתִּי אֶת הַשְּׁעוֹר, אָמַר לי

צוֹעֵקֶת: הָרִי הוּא מְקַבֵּל! וְכַמוֹכֵן, הַמְקַבֵּל הַזֶּה עֶבֶד עֲלֶיךָ מְאֹד, וּבְמָקוֹם 'מְקַבֵּל' נַעֲשֶׂה 'מְקַבֵּל', וְסַחֲט מִמֶּנָּה כֶּסֶפִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, (כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְרַבִּים, וּכְבָר תְּפֹסוּהוּ הַחֲכָמִים וְהַגְדוֹלִים וּפְרִסְמוּהוּ בְּרַבִּים כְּנוֹכַל וְצָבוּעַ). וְאַשְׁתִּי נִסְתָּה לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי, שְׁאָבוּא גַם אֶל הַמְקַבֵּל. וְעִנִּיתִי לָהּ: הָרִי אֶת מַאֲמִינָה בְּה', תְּתַפְּלִי אֵלָיו שְׁיִגְלָה לְךָ אִם זֶה אֱמֶת אִם לֹא. וְהִיא הִחֲלָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: בְּעָלֵי אוֹמֵר שְׁאֲנִי בְּטָעוֹת, וְאֲנִי אוֹחֲזֵת שְׁאֲנִי בְּאֱמֶת, וּמִי צוֹדֵק וְכוּ'?! וְתַכְךָ כְּשִׁסְיָמָה לְהִתְפַּלֵּל, מְצָאנוּ לְפֶתַע בְּבֵית קוֹנְטֵרְס: "דְּמִיוֹנוֹת שְׂוָא", וּפְתַחְנוּהוּ וְקָרְאנוּ מִמֶּנּוּ קִטְעַ בְּאֲמַצְעֵיתוֹ: "הַשְּׁמֵרוּ מְאֹד מִרְמָאִים וְצָבוּעִים וְכוּ' הַעוֹבְדִים עֲלֵיכֶם". [וּמִמֶּשׁ נִתְקַים אֲצִלָּם מַה שְׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִם יֵשׁ לְאָדָם הַתְּבוּדָרוֹת, אֲזִי נִפְתַּחַת לוֹ הַדַּעַת]. וּמֵאֵז חֲזַרְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעוֹבְנוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, וְהַפְּכָנוּ זוּג לְתַפְאֶרֶת.

וּלְגַבֵּי מַה אֲנִי מְסַפֵּר לְכֶם אֶת זֹאת? אֲלֵא מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא אֶחָד מִכֶּם הִפִּיץ אֶת הַקוֹנְטֵרְס הַזֶּה, וְהַגִּיעַ לְיַדֵּי הַזּוֹג, שְׁפִיּוֹם הֵם שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמְצוּוֹת, זְהִירִים בְּקִלָּה כְּבַחְמוּרָה. לְמַדִּים מְכָאֵן, מַה חוֹבֶרֶת אַחַת יְכוּלָה לְפַעַל. וּבּוֹדָאֵי יְשָׁנָם מֵאוֹת וְאַלְפֵי סְפוּרִים. וְלִכֵּן אִף אֶחָד לֹא יַעֲבֹד עֲלֵיכֶם, שְׁזֶה בְּטוּל תוֹרָה, וְזֶה לֹא צָנוּעַ, עֲלִינוּ לַעֲרֹךְ אֶת הַחֲשׁוֹבֵן הַיָּטִב הַיָּטִב — מַה עָשִׂינוּ עַד כַּה?! וְכַמָּה תַעֲנִיּוֹת הָיָה עֲלִינוּ לְהַתְעַנּוֹת עַל הַחֲטָאִים וְהַעוֹנוֹת שְׁחָטָאנוּ נִגְדוּ? תְּבָרַךְ?! אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁיִרְאָה וְפַחַד יִפְלוּ עָלֵינוּ. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל סֵפֵר לָנוּ אֶת הַסְּפוּר מֵהַגְּבִיר, שְׁהִלּוּהַ כְּסָף וְאָמַר לְעִנִּי: אִם תִּגְבֶּה אֶת חוֹבוֹתַי, אֲמַחֵל עַל הַחוֹב שְׁלֶךְ. וְתַתְּבוּנְנוּ בְּחֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּמְז, דְּבּוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֵׁם שְׁאוֹמֵר, שְׁצָרִיכִים לְקַרֵב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

ועל-ידי-זה? מחלו לנו על חטאתינו. וכן תתבוננו בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד, בשורה האחרונה: אם תוציא יקר מזולל, אתון דדין פאתון דדין. תתבוננו בצנאת מוהרנ"ת ו"ל, שגדפסה בצורת מכתב שכתבו אנשי שלומנו בספר: "עלים לתרופה" מכתבי מוהרנ"ת ו"ל, שאמר לפני הסתלקותו: העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה. אם תעינו בכל אלו, אני בטוח שלא תהיינה לכם שום מגיעות. וזאת אני עשיתי, שהתגברתי, ברוך השם, על כל המגיעות, אף שסלקו אותי לא פעם אחת מבית-הכנסת ובית-המדרש, משיבות, אבל המשכתי, כי ידעתי שזה התקון שלי. והיום, ברוך השם, כל-כף נתפשטו ספרי רבנו ו"ל בעולם, שמי שפא להפיץ, מקבילים את פניו בשתי ידיים, ובשאלה: מה יש לך היום, איזו חוכמת הבאת וכו'? ונוטלים את זאת בשמחה אין קץ.

לזאת אבקש את כל אנשי שלומנו — אל תהיו בטלנים! אם אנחנו רוצים את הגאולה, את סוף וקץ צרות ישראל, הבה ונתחיל להפיץ את אור רבנו ו"ל, וזה יכניס את השלום האמתי לעם ישראל. כי ספרי רבנו ו"ל מכניסים שלום בנשמות ישראל, שיאהבו זה את זה, ולא תהיה גזענות. ולכן תראו כמה מאנשי שלומנו שנקראים חסידי ברסלב עוסקים בהפצה? אף אחד. ויש להם כל מיני גמוקים. אבל אנו, ברוך השם, מאנשי הבעל תפלה, שהוא שלח את אנשיו לכל המקומות, להחדיר ענין התפלה לכל עם ישראל, ותפלה מביאה שלום. ולכן אומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט), שאי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא אלא על-ידי שלום, פדכתיב (תהלים קכב, ח): "אדברה נא שלום". ולכן תקן האר"י הקדוש קדם התפלה, לקבל על עצמנו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", כי בלי שלום אי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. אקנה שדבורים אלו יכנסו אליכם.

ונחזור עתה אל מה שהתחלנו. באתי מהלוייה של הצדיק מבאבוב זי"ע. אני מפיר אותו פבר ארבעים שנה, הוא היה יחיד בדור בענין שלום, כל-כף הרבה פעמים רצו להכניסו ולסבכו באיזה ריב ומחלוקת, והיתה לו חכמת שלמה, וידע להתחמק מכל מיני

אָשֶׁר כה תרכח בַּנְחָל רלט

קטטות. ותמיד הורה לתלמידיו ולחסידיו שלא יהיו מערבים בשום

בזה העולם, ולא להסתבך בשום מחלקת.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגזקה להתאחד יחד ולהפיץ אור רבנו ז"ל. ואבקש את כל אנשי שלומנו, תלמידי "היכל-הקדש", שאלו הדבורים יפגשו היטב בלבם, ואפלו אלו שאינם יכולים בכל יום לצאת להפצה, על-כל-פנים פעם בשבוע ילכו להפיץ, ואפלו אם אינם יכולים פעם בשבוע, על-כל-פנים פעם בערב ראש-חדש, אז כבר לא יכולים להתחמק. כי זהו תקון על כל העוונות שבעולם. ומכל שכן שמקבלים עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, זה מכפר על הכל.

אני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שהדבורים הללו שאני מדבר מעמק לבי, יפגשו אל לבכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הלדת בנכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להכניסו בביתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ותרוו ממנו ומכל יוצאי חלציתם נחת דקדשה.

מה אמר לכם! אתם שניכם צריכים לקחת את עצמכם בידיכם,

וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֵמֶת כָּל זְמַן שָׁאֲדָם חַי בְּזֶה הָעוֹלָם, מְצֹוֶה עָלָיו לְפָרֶסֶם וּלְגִלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הִזָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, זֶה לְמוּד אֱמוּנָה עִמָּךְ מִי יִמְצָאנוּ, רַק רַבֵּנוּ ו"ל הִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלִבוֹשִׁים כָּל-כָּף פְּשׁוּטִים, עַד שֶׁזֶה שִׁיף לְכָל הַמוֹן-עַם, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל לָקַח אֶת כָּל חֲכַמַת הַקְּבֵלָה שֶׁל הָאָרֶץ ו"ל וְשֶׁל הַקְּדֻמוֹנִים, וְכֵן אֶת כָּל הַלְמוּד שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע וְתַלְמִידָיו, וְהִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלִבוֹשׁ כְּזֶה, עַד שֶׁהָכִי גָרוּעַ וְהָכִי גְמוּף, יְכוּל גַּם-כֵּן לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, וְעָלָיו הָרְאָיָה, כִּי תִכְף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, הוּא נִתְעוֹרֵר וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם שֶׁבָּעוֹלָם, כִּי הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, הִיא עֲבוּדָה שֶׁל צְדִיקִים קְדוֹשִׁים. וְרַבֵּנוּ ו"ל הִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁאֶפְלוּ הָכִי פְּשׁוּטִים, גַּם-כֵּן יִשְׁיֵגוּ אֱלֻקוֹת. וְלָכֵן רָאוּ שְׂנֵיכֶם מֵהַיּוֹם וְהִלְאָה לְצֵאת וּלְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם בְּעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אֲמַת, שֶׁעֲכָשׁוּ בָּא עֲנִיִן מְאֹד דְּחוּף, שֶׁעוֹשִׁים עָרַב בְּכַתְּיָם בְּעֵבוּר בְּנִיִן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, עִם כָּל זֹאת חֲשַׁבְתִּי, שֶׁטוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת הַבְּרִי-מְצוּהָ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, י"ד מִנְחָם אָב אֲתָה וְר' ... גְּרוֹ יְאִיר,

וְכֵן זֶה לֹא יִפְרִיעַ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׂכַף יִסְתַּדֵּר, כִּי פְּשׁוּט

ר' ... גרו יאיר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפֵן, כִּי עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אֲפֵן שֶׁהוּא, וּבְאֲמַת כָּל הַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֶיךָ, תִּהְפֹּךְ אֶת זֶה לְמַתִּיקוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא כְּשֶׁאֲדָם שְׁפַל עָנּוּ וְסִבְלָן, וּמְרָגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ כְּלֵא, כְּרוּחַשׁ עַל הָאֲדָמָה וְכוּ' וְכוּ', וְכִפִּי בְּטוּלוֹ שְׁמַבְטִיל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי, כֵּן מֵאִיר בּוֹ הָאֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּלֵב אֲמַת, כִּי לְמַעַלָּה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲמַת, וְשָׁקֵר אֵין לוֹ שׁוּם חֲשִׁיבוֹת לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, לְכֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּמֵה שְׁעוּלָה עַל לְבָבְךָ בְּכָל פֶּעַם אֵיזוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אוֹ אֵיזָה שְׁבִרוֹן לֵב, תִּהְפֹּךְ אֶת זֶה לְקַדְשָׁה, וְתִהְיֶה נֹעֶשֶׂה מְרַכְּבָה לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים נ.): אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבָּא לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ; וּפְרָשׁוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׁמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יָד הוּא בְּסוּד אֲמוּנָה וּבְסוּד תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יז, יד): "וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה", וְתַרְגּוּמוֹ: 'וַיְהִי יָדָיו פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ, וְזֶה הַפְּרוּשׁ: וְתִלְמוּדוֹ הֵינּוּ הַתּוֹרָה, קְשׁוּרָה בְּיָדוֹ הִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, מֵה שְׁלוּמֵדִים צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזֶה תְּפִלָּה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ כָּל מָה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, תַּעֲשֶׂה מְזֶה תְּפִלָּה, וְדַיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיִחַ אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אודות ששאלת בענין המגבות וכו', איך אני יכול לומר דבר

רמב אשר כה תרל בנחל

נגד חכמינו הקדושים, כי אם חכמינו הקדושים מספרים על ר' אלעזר ברבי שמעון, שמצא אדם שמנגב את ידיו בכגד חברו, אז תקף-ומיד הוא אמר שהוא גנב, אז איך יכולים להגיד שקר כזה בשמי, שתקף-ומיד פשאדם מניח משהו, אזי הפקר, לא מניה ולא מקצתיה, אם אחד נוגע דבר של שני, הוא נקרא גנב, וצריכים לדבר תמיד עם אנשי שלומנו בענין זה, כי רחמנא לישזבן, הן ענין הגנבה והגזלה והזלזול בממון חברו נעשה כהתר, וצריכים להרתיע על זה מדי יום ביומו, ומדי שבת בשבתו, ואני מאד מאד מקפיד על דברים כאלו, כי בין אדם לחברו אינו נפרד מבין אדם למקום, והם הולכים ביחד, והבן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיתרחב לך בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... ו... שיהיו נצח.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב מכם, ואיך אתם מתחזקים, כי בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, כי עובר על כל אחד כל מיני צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות, ואדם צריך להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, ולכן מאד מאד רציתי לשמע הטוב מכם.

בענין החנות, לדעתי, זה דבר מצין, לפתח חנות מכלת, אבל אני אומר לכם מראש, שאתם צריכים לפתח מכלת, רק בתנאי לגבות מזמן, ואז תצליחו מאד מאד, תתנו מחיר זול יותר מכל המכולות, כי בדבר של מאכל, אמרו חכמינו הקדושים (עין ערוכין

אֲשֶׁר כַּה תִּרְלֹא בְּנִחָל רַמְג

כט:): מִי שֶׁיִּכּוֹל לְמַכּוֹר יוֹתֵר זֹל — תְּכּוּא עָלָיו בְּרָכָה, וְאֵין זֶה בְּכָלֵל
בְּרָכָה בְּהַחֲזֵק הַרְבֵּי יִדְוֹרָה יִדְוֹרָה יִדְוֹרָה וְרַתְרַמֵּי בִּינֵי אֲוֹשֵׁי

שְׁתַּצְלִיחוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחַ יַחַד, וְלֶאֱהֹב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִכְבֹּד אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, כִּי זֶה יְסוּד בְּהַצְלָחָה — כְּשֶׁהִבְעַל וְהֶאֱשָׁה מְכַבְּדִים אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְעוֹזְרִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחוּ, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּרְלֹא.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּעֵבֹדֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ,
שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וּבְעֵיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֲתָה נּוֹפֵל בְּעֵינֵי
עֲצָמְךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא
הַיְסוּד בְּעֵבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִפִּי שְׂתַתְּגַבֵּר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, כֵּן
תּוֹכֵל לְעַבֵּר עַל הַכָּל בְּזֵה הָעוֹלָם.

יְדוּעַ, אֲשֶׁר חוֹתְמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲמַת, וְאָדָם צָרִיף
לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילָף בְּדַרְכֵי קוֹנוֹ, תְּמִיד לְהִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ רַק

רמד אָשֶׁר כה תרלב בַּנְחָל

אַל הָאָמֶת, וּמַהִי הָאָמֶת? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו תְּמִיד
דְּבָרוֹ מְנַקֶּדֶת הָאָמֶת, שְׁנֵה גְדָמָה כְּמוֹ חֲתִימָה, אֲנַחְנוּ רוֹאִים טְשַׁעַק,
אִם אֵין חֲתִימָה, זֶה לֹא שְׁנֵה כְּלוּם, כְּחִסְפָּא בְּעֵלְמָא, פִּסְתַּת גִּיר, שְׁלֹא
שְׁנֵה לְשׁוּם דְּבַר, לֹא-כֵן אִם יֵשׁ עַל זֶה חֲתִימָה, אָז הוּא כְּבַר חֵיב
עַל כָּל מַה שְׁכָּתַב שֵׁם. כְּמוֹ-כֵן אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּאָמֶת, הוּא גְדַבְּק
בְּקוֹנוֹ, וּמְכַל שְׁכַן כְּשֶׁהִשְׁמַחָה שְׁלוֹ הִיא שְׁמַחָה אֲמִתִּית, שְׁשִׁמַּח
בְּחֵלְקוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ עֵרֶם לְגַמְרִי, וְאֵין לוֹ כְּלוּם, עִם
כָּל זֹאת הוּא מַחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שְׁיֵשׁ בוֹ, זֶה מְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד חָשׁוּב אָמֶת. וְלִכֵּן רְאִיהָ
לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ עַל נִקְדַּת הָאָמֶת, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּאָמֶת, וְכֵן תְּדַבֵּר
עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאָמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד, וְתִבְשֹׁר לִי תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאִיהָ לְכָתֹב לִי וּמִמָּשׁ תַּחֲיָנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כְּמָה שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְכָתֹב לְךָ, אֲבָל מְרַב טְרִדוֹתֵי הָעֲצוּמוֹת לֹא
יוֹצֵא לִי.

מַה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ —

חֲלִישוֹת הַדַּעַת, צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְהִרְבֵּה פְעָמִים

שֵׁישׁ לָךְ בֶּן תַּלְמִיד-חֶכֶם, וְחָתָן תַּלְמִיד חֶכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקְּמֶם אֶצְלָךְ (יִשְׁעִיה נט, כא): "לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַף וּמִפִּי וְרַע וְרַעַף", וּבְזֶה אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח, כִּי לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לִילָדִים תַּלְמִידֵי חֶכְמִים כְּמוֹ שְׂאֵתָה זְכִיתָ, וְלָכֵן בַּעַת שְׁמַר וְצַר לָךְ, בְּרַח לָךְ אֶל מְקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שְׁמָה בְּנֵי-אָדָם, וּבִפְרָט בֵּין הַהָרִים, וְתִשָּׁב שָׁם עַל אֵיזָה סֵלַע, וְתִשְׁפֹּף אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יְתָבְרָךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, כִּי אִם אָדָם נִמְצָא בַּעַת צָרָה, וְהוּא מִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מְכַל כָּל אֵלָיו יְתָבְרָךְ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יְתָבְרָךְ שְׂמוֹ. לָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּתְחַזַּק וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂיִאִיר עֲלֶיךָ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּהַאֲרָה גְּדוּלָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְתִהְיֶה חֲזַק מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י ו"ל, וְזֶה מְסַגֵּל לְפָרְנִסָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם, וּמִי שֶׁנִּזְהָר בְּזֶה, עוֹלָמוֹ יִרְאֶה בְּחַיּוֹ, וְתִרְאֶה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי! אֲשֶׁר רַב בְּנֵי-אָדָם שְׁסוּכְלִים מָה שְׁסוּכְלִים, הוּא רַק מִחֲמַת שְׁלֹא נִזְהָרִים בְּזֶה. וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַזַּק, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חודש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואסור לאדם לפל בדעתו בשום פנים ואפן, ואף שמגיעים מצבים, שאדם חושב שאבד מנוס ותקוה ממנו, והנה סוף וקץ וכו' וכו', צריך לדעת בו ברגע, שאם יבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא בלב אמת, אז יזכה להמשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי כשאדם משתחוה רק אליו יתברך, ולא אל בשר ודם, וממליך מלכותו עליו, אז נמתקים ממנו כל הדינים. ולכן ראה לבטל את עצמך לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר עם כל בני-אדם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, אין לך דבורים אחרים, ואז תראה איך שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

תשתדל מאד להתפלל ערב ובקר וצהרים במנין דיקא, להכליל עם נשמות ישראל, וזה מאד מאד חשוב בשמים, כשפר ישראל נכנס לבית-הכנסת, אז יוצאים כרוזים בכל העולמות: "אשרי הבן שבא אל בית המלך, ונפאה הוא בעלמא הדין, ונפאה הוא בעלמא דאתי".

הַקְדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

כה תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי־חֹדֶשׁ מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ,
שְׂזֻכֵינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, שְׂאֲנַחְנוּ
בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵף שְׂאַחֲרֵים אֵינָם מִתְחַזְּקִים בְּזֶה, מָה יֵשׁ לָנוּ
עִם אַחֲרֵים?! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְבַטֵּל אֶת עֲצָמֵנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
וּלְקַבֵּל אֶת לְמוּדוֹ הַטּוֹב, שְׂגִלָּה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְעַל כֹּל אֲשֶׁר יֵאמַר
כִּהוּא זֶה הוּא עוֹשֶׂה, זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת הַתְּקַרְבוֹת לַצְּדִיק, כַּמּוּבָא
בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מִוֵּהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג); כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל
מִהַצְּדִיק, אֶלָּא כְּשִׂזּוּכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׂכָל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, וּכְמוֹ
שְׂבַמְקוּהָ אֵי אֶפְשָׁר לְהַטְהֵר, אֶלָּא כְּשִׂמּוֹרִידִים אֶת כָּל הַלְּבוּשִׁים,
וְנִכְנָסִים תוֹךְ הַמַּיִם, וְנִדְחָסִים עִם הַמַּיִם, אִזּוֹ דִּיקָא יוֹצֵא טְהוֹר,
כַּמּוּ־כֵן אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִהַצְּדִיק, אֶלָּא כְּשִׂמְשְׁלִיכִים מִעֲצָמוֹ אֶת כָּל
הַחֲכָמוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת, וְהַפְּנִיּוֹת וְהַגְּאוֹת וְהַיְשׁוּת, וּמְבַטְלִים אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל עֲצוֹת הַצְּדִיק, שְׂכָלוֹ עֲצוֹת אֲמֵת, זְרַע טְהוֹר, כַּמּוּבָא

רמח אָשֶׁר כה תרלה בַּנְחָל

בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמְּדֵי
בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׁשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתְךָ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם,
רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם בָּא אֶל בְּטוּל הַזֶּה, אֵז נִכְלָל
בְּאוֹר אֵין סוֹף, וּמְרַגֵּשׁ עֲרֵבוּת נְעִימוֹת יְדִידוּת זֵיו חֵיוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכָּבֵר שׁוּם בְּרִיָּה לֹא יְכוּלָה לְהַזִּיז אוֹתוֹ, אוֹ לְהַפִּיל אוֹתוֹ,
אוֹ לְהַחְלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם יְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֶה סוֹד עֵקֶדֶת יְצָחָק, שֶׁיְצָחָק אָבִינוּ
עֵקֶד אֶת עֲצָמוֹ עַל הַמְּזֻבַּח וְלֹא בְּרַח, אֶלָּא הִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהַשְׁחֵט
בְּעֵבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה נִכְלָל בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וּבְזֶה גִתָּן כַּח לְכָל עַם
יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שֶׁגַּם הֵם יִהְיוּ מוֹכַנִּים לְהַשְׁחֵט עַל קַדוּשׁ
ה', שֶׁכָּל זֶה סוֹד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהַסוֹד הַזֶּה לֹא הִשִּׁיג רַק רַבְּנוּ ז"ל.
וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיֵאמֶר דֵּי וְסוֹף לְכָל
צְרוּת יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפָּרֶט בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה "מְנַחֵם-אָב", אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְנַחֵם
אֶת הָאָבָא, אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְאֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים שֶׁהָאָבָא, אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם, יְנַחֵם אוֹתָנוּ, וְנִזְכֶּה לְנַחֵמָה בְּכַפְּלִים.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ עַל נַעַם חֶלְקְךָ, שְׁזֹכִיתָ לְהִיוֹת אֶצֶל

אָשׁר כַּה תִּרְלוּ – כַּה תִּרְלוּ בִּנְחָל רַמַּט

רַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה פְּעָמִים, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה

כַּה תִּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶקְוֶה שֶׁהַכֹּל מְסִתְדָר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "יֵשׁ עֲנִין שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה".

בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלַח דְּבָרִים עִם ... וְגַם אֲנִי שְׁלַחְתִּי אֶתּוֹ דְּבָרִים שִׁיגִיעוּ אֶל ... וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְאַתֵּר אוֹתוֹ, כְּדֵי לְקַחַת אֶת הַדְּבָרִים.

רְאֵי לְכַתֵּב מִכְּתָב לְבְּנֶךְ אוֹ לְצִלְצֵל אֵלָיו, כִּי הוּא קָצַת מִתְגַּעְגַּע, וּכְדָאֵי לְהִרְגִיעַ אוֹתוֹ, כֶּף בְּרוּךְ ה', הוּא מְאֹד מְצָלִיחַ, אֲבָל הִרְגִישְׁתִּי אֶצְלוֹ הַיּוֹם גַּעְגּוּעִים עֲזִים אֶל הַבַּיִת, וְלִכֵּן טוֹב לְדַבֵּר אֶתּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתְּדָר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתִרְוֶוּ רַב גַּחַת מִיְלֻדְיְכֶם, וְיִהְיוּ לְכֶם בְּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצְדִיקָנוֹת וְעוֹבְדֵי ה' תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּרְלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שלום ל... גרו יאיר.

הפרוש זה על "ומפני חטאינו", ונשבץ את זה בתוך המחזור.

אודות הבחור הקטן, לדעתי, זה החם והשרב וכו', וכן המתח שעובר וכו', בשביל זה התעלה וכו', אין מה לדאג, תהיה לו רפואה שלמה, רק לא לגלות למשפחה, ומכל שכן לא לצד הפלה, כי יחשבו מי יודע מה וכו'.

תגיד ל... גרו יאיר, כי בזכות המצוה של הכנסת פלה, יעזר כפר הקדוש-ברוך הוא גם לו, ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חודש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל... גרו יאיר.

האם הכנסת במחזור סדר מלכיות, זכרונות ושופרות במוסף, כי אתמול שלחתי לה פרוש על "ומפני חטאינו", ועכשו אני רואה שזה בא קדם לכן, ולכן ראה לתקן את זה.

רציתי לדבר איתך, תכתב לי פקס מתי תהיה בבית.

חזקו ואמצו מאד, כי העבודה הזו של הדפסה עולה על הכל, כי הוא זכות הרבים לדורי דורות, סוף כל סוף ימינו כצל עובר, ומה יהיה נשאר מאתנו, רק אלו הדבורים שאנחנו זוכים להכניס בעולם, ולהחדיר בנשמות ישראל דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי בדור הזה העקר והיסוד שהכל תלוי בו, הוא רק אמונה, ולהתרחק מליצנות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להמשיך כל מי חיינו.

המחכה לשמע הטוב ממך...

מאד מאד רצייתי לדעת את שלום בנך ואיך הוא מרגיש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה בריא, ותוכל לעשות את הברית בעתו ובזמנו.

ואני מאד מאד מבקש אותך, מכאן ולהבא תשמר מאד מאד, כי צריכים לשמר על הבריאות, ורבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד, בודאי הטוב שברופאים וכו', אבל אדם צריך לשמר על הבריאות שלו ושל הילדים, ובפרט שהיום, תהלה לאל, יש כבר ממחים יהודים שומרי תורה ומצוות, ירבו כמותם.

הגיע אלי שמועה, שאתה רוצה לתת שם לבנך ... או ... לדעתי, תרד מזה, ואף שאני מבין את השקפתך, עם כל זאת אתה צריך להבין, שהתורה הקדושה לא צוּתה אותנו להיות רוצח, ואתה רק תסתבך יותר וכו', ומה חסר לך כל הצרות האלו, הגיע הזמן שתקח את עצמך בידך, סוף כל סוף ... הנה רוצח, ובתורה הקדושה כתוב: "לא תרצח", ואף שהיו לו השקפות אחרות וכו', בשביל השקפות לא הורגים בני-אדם, והתורה הקדושה הזהירנו מאד מאד מרציחה, ולכן פלא גדול בעיני — למה תתן שמות כאלו, הכי טוב שתתן אחר רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל: "נחמן נתן", כך תהיה בטוח, שיהיה לך בן צדיק מאד.

ראה לקחת את עצמך כבר בידך, ותקבע לעצמך קביעות עתים לתורה, תהיה צנב', בכל יום 'תגנב' זמן ללמד התורה הקדושה, ואל יחסר לך יום אחד, שלא תלמד חמש ורש"י עם התרגום, באופן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ז"ל, שזו סגולה ליראת שמים, וסגולה לפרנסה, וכל

הַצְרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן רַק מַחֲמַת שְׁאִינוֹ נִזְהָר בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם.

וְכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עָרוּף, וְתִתְחִיל מִהֲתַחֵלֶת אַרְחַח חַיִּים, וְתִלְמַד מִחֲבֵר רַב"א, מְכַל אַרְבָּעָה חֻלְקֵי שְׁלֹחַן עָרוּף, וְזֶה תַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה, תַעֲזוֹב כְּבֹר אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ג, ה): כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דִּרְךְ אֶרֶץ, אִם הָיִיתָ קְבוּעַ בַּתּוֹרָה, אִזּוֹ לֹא הָיָה עָלֶיךָ עַל מַלְכוּת, וְלֹא הָיוּ רוֹדְפִים אוֹתְךָ, אִתָּהּ לֹא תוֹפֵס שְׂרוֹדְפִים אוֹתְךָ, כְּדִי שֶׁתִּבְרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבִסוּף אִתָּהּ בּוֹרַח מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְזֹאת רָאָה אֶת שְׁנֵי הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, שְׁיִהְיֶה לְךָ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, בְּאֶפֶן שֶׁתִּסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְ"ל, שְׁנֵיהֶם לֹקַח סֵף הַכָּל עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן תַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר לְהִתְחִיל מִהֲתַחֵלֶת אַרְחַח חַיִּים לְלַמֵּד מִחֲבֵר רַב"א, עַד שֶׁתּוֹפֵּה לְסִים אֶת אַרְבָּעָה חֻלְקֵי שְׁלֹחַן עָרוּף, וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְגַם לְזֶה 'תִּגְנֹב' עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּיוֹם, וְאִזּוֹ תִרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, כִּי הִנֵּפֶשׁ רַעֲבָה אַחֵר תּוֹרָה, וְאִם הָיִיתָ עוֹשֶׂה אֶת זֶה, הָיִיתָ נִרְאֶה אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְכַפְרֵת שְׁאִתָּהּ מִסְתַּוָּבֵב בַּשָּׂדוֹת וְכוּ', עָלֶיךָ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנִיחֵנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקַּח אֶת דְּבָרֵי מְאֹד מְאֹד בְּרַצִּינּוֹת לְתַת שֵׁם אַחֵר רַבֵּנוּ וְ"ל וּמִוֵּהֲרַגְנָתָ וְ"ל: "נִחְמָן גִּתְנִין", וְלֹא תִתֵּן שְׁמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים מְטַרְפִּים, שֶׁרַצְחוֹ בְּנֵי אָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אודות בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְדַעְתִּי, זֶה רַעֲיוֹן נִפְלָא, כִּךָ יִשְׂאָר כָּבֵר עַד אַחַר הַחֲתֻנָּה שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן אֲנִי מָאד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם בְּתָךְ ... תַּחֲזִיחַ, עוֹד תִּתְחַתֵּן עַד אַז, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהִיא תִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, וְתִגִּיד אֶת זֶה לְאִשְׁתְּךָ, כִּי סִכְנָה בְּכָל יוֹם שֶׁהִיא לְבַד, וְדִי לְחִפְיָמָא. וְאֲנִי מְאַמֵּין, שְׁעַכְשָׁו מֵאַחַר שְׁבִנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, חֲתָן וְהוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, הוּא לֹא יִקְפִיד אִם הִיא תִקְדִים אוֹתוֹ, וְכִבֵּר דְבִרְתִּי עִם הַצַּד הַשְּׂנִי, וְהוּא מְסֻכִּים, וְהַקְדַּמְתִּי לוֹ שֶׁלְךָ אֵין כֶּסֶף בְּכָלֵל וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נְדַבֵּר מִזֶּה.

בְּקַהֲלָה תָּמִיד יֵשׁ בְּעִיּוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', הִנֵּה ... רוֹצֵה לְתַת שֵׁם לְבָנוּ ... או ... אֲשֶׁר זֶה לְחֶרְפָּה וּלְכַבְדִּיּוֹן בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לֹא רַק בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְצִדְקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף שְׁנִיָּהֵם הִיוּ רוֹצְחִים, אַף שֶׁ... כִּי בְשָׁבִיל שְׂנוּי הַהִשְׁקָפוֹת לֹא רוֹצְחִים בְּנֵי-אָדָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי הִצַּעְתִּי לוֹ שְׂיִתֵּן שֵׁם לְבָן שְׁלוֹ: "נְחֻמָּן נְתָן", עַל שֵׁם רַבֵּנוּ וַיִּלְוֵנוּ וְיִמְוָהֵרְנוּ וַיִּתְּנוּ לְדַעְתִּי, תְּדַבֵּר אִתּוֹ חַד מִשְׁמַעֲיִת, אִם יֵשׁ לוֹ בְּדַעְתִּי לְתַת שְׂמוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא יִכְנַס יוֹתֵר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, כִּי הִנֵּה אֲנִי חֲנֻנוּ רֹאִים בַּחוּשׁ, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׂמוֹ וְזָכְרוּ, וְנִמַּח זָכְרוּ מְלַהֲזִיכֵירוּ, הוֹלֵךְ לְפַל, וְעַכְשָׁו אִם יָבֹא לָנוּ סְפוּר כְּזֶה עִם שֵׁם שֶׁל רוֹצֵחַ, נִהְיָה לְלַעַג וּלְקַלְס וְכוּ', וְלִכֵּן תִּזְהִיר אוֹתוֹ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שְׂטִיּוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבֹא,

בַּנְחָל

כה תרמא

אֲשֶׁר

רנד

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּכֹל פֶּעַם כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ מִכְתָּבִים, אִם לֹא קָשָׁה לָךְ, תִּרְשֵׁם לִי רַק בְּקִצּוֹר אִם קִבְּלָתָּ אוֹתָם, וְאִם מְסֻרָת אוֹתָם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, כִּי אֲנִי כֹל-כֶּף בְּלִחָץ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, וְיֹצִיא אוֹתִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁנִּפְלְתִי בָהֶם.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְכֵן תִּחַזַּק וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְיַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָךְ בַּיִת שִׂמְחָה.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגִנְב' בְּכֹל יוֹם זְמַן לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

כְּפִי שֶׁצְּלָצַל לִי הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, נַעֲשֶׂה אֶת הָעֶרֶב בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּלִילָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל עַל שֵׁם "רַבִּי מֵאִיר בֶּעַל הַנֵּס", אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְנוֹ הַצְּלָחָה, וְנִזְכֶּה לְשָׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שֶׁאֲנִי חַיְבִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁנִזְכֶּה לְשָׁלֵם כְּכֹר אֶת הַחֻבוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת.

אָשֶׁר כה תרמב — כה תרמג בַּנְחָל רנה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִרְחֵשׁ וּמִחַלְלֵי בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ תָּמִיד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתְּפַסְּקִי לְנִדְגָד לְבַעַלְךָ, אֶת סֵתָם הַוּרְסָת אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְאֶת הַוּרְסָת
אֶת עֲצָמְךָ, לֹא יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ לְחַשֵּׁד בְּאָדָם יוֹמָם וְלַיְלָה
כְּאֵלוֹ הוּא בּוֹגֵד בְּךָ וְכוּ' וְכוּ', תְּעֻזְבִי אוֹתוֹ כְּבָר, וְתַעֲזְבִי אֶת הַיְלָדִים,
וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, אִם תִּמְחָלִי לְבַעַלְךָ, הוּא
יִמְחַל לְךָ, וְשִׁנִּיכֶם תִּמְחָלוּ זֶה לְזֶה, וְכֵן יִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי,
וְתָרוּ רַב נַחַת מִהַיְלָדִים. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, בְּנֵי-אָדָם מְצַעְרִים אֶת עֲצָמָם
עַל לֹא דְבָר, וְלִכֵּן רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שֶׁיִּתְרַחֵב לְכֶם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שֶׁיִּחְיוּ נְצַח.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַטוֹב מִמְּכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתַחֲיוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי זוֹ כָּל מַגְמָתִי וְכָל חֲשָׁקִי, שֶׁהַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ אֶצְלָנוּ, שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשְּׂנִי.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם ... תְּחִיָּה, תּוּכַל לְלַכֵּת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לַשְּׁעוֹר שְׁלוֹמֵד ר' ... כִּי הַהֲלָכוֹת שֶׁל טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁעֲדִין לֹא לָמַד, הַהֲכָרַח לוֹ לַחֲזוֹר עַל זֶה, וְגַם אִתָּה כְּדָאֵי שֶׁתִּלְךָ אֶל הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמְסַפְּרִים עַל הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אוּרִי מִסְטְרָלִיסק זי"ע, שֶׁחֲזַר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלֶף פְּעָמִים, וַיְדוּעַ, שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הִיָּה פְּרוֹשׁ לְגַמְרִי, וְעַם כָּל זֹאת הוּא חֲזַר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ אֶלֶף פְּעָמִים, וְכַמָּה פְּעָמִים אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַחֲזוֹר עַל זֶה! וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ לְבָנוֹת בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אַתֶּם מְאֹד חֲקוּקִים בְּלִבֵּי, בִּפְרָט אִתָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְשַׁכַּח אוֹתְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְלִיחַ מְאֹד בַּחֲדִיקָה, הָעֵקֶר אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּיךָ, אוֹ תַעֲשֶׂה אִיזוֹ עֲבוּדָה וְכוּ', אוֹ תִצֵּא לְהַפְצֶה וְכוּ', הָעֵקֶר תִּתֵּן לְעֲצֻמָּךְ עֲצָה, וְעַל כָּל־פֶּלֶם — הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיתֵּן לְךָ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִשׁוּם בֶּן אָדָם.

רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם זְמַן לְלַמּוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הֵינּוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתּוּכַל לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוֹשׁ רִשׁ"י ז"ל, שְׂזָה מְאֹד מְסֻגָּל לְפְרִנְסָה וּלְהַצְלָחָה, וְכֵן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּיךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנֵי דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִדְרָשׁ, וְאִם תְּהִיָּה חֲזוֹק בְּד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ, אֲזוֹ תִמְשִׁיף עַל עֲצֻמָּךְ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

אָשֶׁר כַּה תְּרַמַּד – כַּה תְּרַמָּה בְּנִחָל רְנַז

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יָאִיר.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּמְסֵר אֶת זֶה לִיעָדָם מַה שְּׁיֹתֵר מֵהֵר, כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֶצְמְךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֶצְמְךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי גְדוּל אֲדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׁמוּ, שְׂזַפְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל; וְזֶה לָנוּ חֻסֵּד חָנּוּם, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק יַחַד.

... גְּרוֹ יָאִיר, עֲשֵׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיַעֲשׂוּ יוֹם הַפָּצָה בְּשִׁבְלֵי הַחֲשָׁמַל, וּלְבִסוּף בָּא ... וְקִלְקַל לוֹ אֶת הַכֹּל. וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו בְּעִנְיַן הַחֲשָׁמַל, יִנְתְּקוּ אֶת הַחֲשָׁמַל, צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם אֶת ... שְׁלֹא יִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שְׂאֵינָם שְׂיָכִים אֵלָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּרַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לָךְ, שְׁלִי אִישִׁית אֵין שׁוּם הַתְּנַגְדוֹת, אִיוֹ
אֲשֶׁה שְׂרוּצָה לִידָה טְבַעִית, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּכַבּוּד, אֲבָל לְלַכֵּת
וּלְעֲשׂוֹת תַּעֲמוּלָה, זֶה כָּבֵר בְּגֵדֵר סִכְנָה, כִּי לֹא כָּל אֲשֶׁה מוֹכְנָה לְזֶה,
זֶה יָכוֹל לְהִבְיֵא לְפָקוּחַ נֶפֶשׁ, וּמָה גַם לְמִשְׁפָּטִים וּלְבֵית-הַסֵּהָר,
וּלְחַלּוֹל ה' גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל זֶה אָנִי מִקְפִּיד.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֵל תְּהִי שְׁבוּרָה, סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ, שְׁבַגְנָךְ ... הִתְחַתֵּן, וְאַתָּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת
הַחֶסֶד הַזֶּה שְׁעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִיָּה יֶלֶד מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, וּבִקְשֵׁי רַב הַחֲזִיקָתִי אוֹתוֹ, וְחִסְדֵי ה' יִתְבַּרְךָ, הוּא הִתְחַתֵּן,
וּלְאֵט לְאֵט יִהְיֶה בֶן אָדָם, וְאָנִי מְקַנָּה לְעוֹרְרוֹ וּלְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ לְהִיּוֹת
עוֹבֵד ה' גְּדוֹל מְאֹד, וְתִרְוֵו מִמְּנוֹ הַרְבֵּה נַחַת.

נָא וְנָא תְּחַזְקֵי אֶת בְּתֵךְ, כִּי יֵשׁ לִי בְּעִבּוּרָה חֲתָן טוֹב, אֲבָל אֲסוּר
לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, לֹא צָרִיכִים לְכַתֵּב שׁוּם חוּזָה, זֶהוּ זֶה וְכוּ', וְאִךְ
אֶחָד אֵינוֹ מִתְּנַגֵּד, וְאִךְ אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב, וְיִפְהָ הִיא הַצְּנִיעוּת, וְדִי
לְחַפִּימָא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ר' ... גְּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה ... גְּרוֹ יֵאִיר, עֲשֶׂה עֲרֵב הַפָּצָה בְּשִׁבִיל לְשֵׁלֶם אֶת הַחֲשָׁמֶל,
שְׁזֶה סְבִיבוֹת 3700 ש"ח, וּלְבִסוּף בָּא ... וְעוֹשֶׂה מִגְּבִית מִשָּׁל עֲצָמוֹ,
לְזֹאת צָרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם, כִּי יֵשׁ לָנוּ גַבְאֵי צְדָקָה,
וְאִנְחָנוּ לֹא צָרִיכִים, שְׁאֶחָד מִבְּחוּץ יִתְחַב אָפוֹ, וְיִקְלָקֵל לָנוּ אֶת כָּל

רנט

בנחל

כה תרמוז

אשר

המערכת וכו', לזאת אתה צריך להכריז, שיש גבאים שממנים על

כה תרמוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראה לחזק את עצמך ואת אשתך, פי גדול אדונינו ורב להושיע, ואף שהרופאים מפחידים, עם כל זאת עלינו רק למסור את נפשנו בעבורו יתברך. ושמעתי, שהיה ספור כזה אצל הגאון בעל "קהלות יעקב" הסטיפלר זצ"ל, שבאו זוג לבנות, שהרופאים אמרו שהיא צריכה לעבר הפלה, כי הנולד לא תקין, והוא חזק ועודד אותם, ואמר: אל תעשו פלום, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לכם, וקיימו את דבריו, ונולד להם בן בריא ושלם.

לזאת צריכים רק למסור את נפשו בעבורו יתברך, ולבטל את עצמנו לגמרי אליו יתברך, ולידע שאין יודעים כלל, ודיקא על-ידי-זה נצליח דרכנו.

נא ונא בעניני הקהלה ובפרט בעניני כספים, לא כדאי לך להתערב, יש גבאים שהם ממנים על כל דבר, פי הכריזו שיהיה ערב הפצה, ולבסוף התבטל, מפני שלקחת אצל כל אחד 50 ש"ח, ועכשו חסר לנו לשלם את החשמל, נא לדאג שישלמו את החשמל תכף-יומך, ובזכות זה יהיה אור בבית שלכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ וְאִיר.

אֲנִי מְנַסֶּה כְּבָר יוֹמִים לְשַׁלַּח לָךְ פְּמָה פְּקָסִים דְּחֻפִּים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה זֶה לֹא עוֹבֵר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשִּׁיג אֶת הָעֶשְׂרֵת אֲלָפִים ש"ח עַד יוֹם שְׁשִׁי, וְאִם אַתָּה יוֹדֵעַ בְּאִיזָה מְקוֹם לְלוֹוֹת — מַה טוֹב וַיְמָה נָעִים, כִּי שְׁעֵתִי דְּחֻקָּה לִי מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן תִּשְׁתַּדְּלוּ אֲצֶל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְלוֹוֹת עַד שְׁאֲנִי בָּא.

בְּעֵנִין שְׁקָלְקְלוּ לָךְ אֶת הַמְּגִבִּית בְּעִבּוּר הַחֲשָׁמַל, כְּבָר פְּתַבְתִּי מִכְתָּב הֵן ל... וְהֵן ל... וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַעְכֶּשׁוּ לֹא יִכְנִיסוּ אֶת אַפָּם הֵיכָן שְׁלֹא צָרִיךְ.

בְּעֵנִין אוֹמֵן, הָאֲמַת אִינִי יוֹדֵעַ דְּרָךְ מִי לְנִסְעָ, הַעֲקֹר לְנִסְעַ דְּרָךְ אָדָם בְּטוֹחַ וְהַכִּי זוּל.

אוֹדוֹת הָעֶרֶב בְּבִתִּים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָה יִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה מְאֹד.

אוֹדוֹת שְׁאֵתָה מְתַלּוֹנֵן שִׁישׁ עוֹלָם הַפּוֹךְ, מַה נַּעֲשֶׂה? פְּכָה זֶה הַחַיִּים, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְמוּדָד עִם זֶה, הַעֲקֹר מִי שְׁצוּחַק אַחֲרוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן מֵן הַשָּׁמַיִם...

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁהַשְּׁעוֹר יִהְיֶה בְּדִיוֹק בַּשָּׁעָה 9:00
בְּעָרֵב, כִּי אַחֲר־כֵּן אֲנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת, וְאִם יִתְאַחֵר הַשְּׁעוֹר, יִהְיֶה רַק
חֲצֵי שְׁעוֹר, כִּי בְּסָבִיבוֹת 10:00 בְּלִילָה אֲנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת, וְלִכֵּן רְאֵה
שִׂיְהִיָּה בְּדִיוֹק.

נָא וְנָא רְאֵה לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלְּךָ, וְתִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל
יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוֹחֲנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרנ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד נִהְיִיתִי לְשִׁמְעַ שֶׁצְּלִצְלָתְךָ אֵל ... וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתוֹ בְּלַחֲץ
בְּעִנְיַן בֵּית־הַסֵּפֶר, לְדַעְתִּי, תִּמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן, כִּי כֵּן הוּא יִפְחַד,
וְסוֹף כָּל סוֹף יוֹצִיא מִהַכַּח אֵל הַפֶּעַל, שֶׁנִּזְנָכָה שִׂיְהִיָּה לָנוּ כְּבָר עֲכָשׁוּ
בַחֲדָשׁ אֱלוֹל הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בֵּית־סֵפֶר לְבָנוֹת.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הַעֲקָר תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא יְסוֹד וְעֲקָר בְּעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרֵךְ, וּמוֹהַרְנֵי"ת
וְ"ל אָמַר פֶּעַם לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם הֵייתָ בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, לֹא
הֵייתָ רוֹאֵה פְּנֵי גִיְהוֹנוֹם, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת

שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה תִּצְלֵל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמִכְאוּבִים רָעִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּעִבּוּדַת הַשִּׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתּוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשׁוּ"י ז"ל, וְזוֹ סִגְלָה לְפָרְנֶסֶה, סִגְלָה לְרְפוּאָה, סִגְלָה לְהַצְלָחָה, וְכַמְעַט שָׁרֵב בְּגִי-אָדָם שְׁפוּבָלִים מֵהַ שְׁפוּבָלִים, הוּא רַק מִחֲמַת שְׁאִינָם נִזְהָרִים בְּמַצָּוָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דָּבָר שֶׁבְּמִנְיָן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּתְשַׁמַּח אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְתָמִיד תִּהְיֶה לְךָ מְלָה טוֹבָה לְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, לְחִזֵּק אוֹתוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַמַּצָּוָה הַכִּי גְדוּלָה בְּמַצְוֹת צְדָקָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מֵא, ב): "אַשְׁרֵי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְכַנֵּס שְׁכָל בְּדָל; כִּי בְּגִי-אָדָם שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, עַד שֶׁנֶּאֱבָד לָהֶם הַשְּׁכָל, וְכִשְׁבָּא בְּעַל הַשְּׁכָל וּמִשְׁכִּיל אוֹתָם, זֶה עֵקֶר הַצְּדָקָה.

אָשֶׁר כה תרנב בַּנְחַל רסג

רָאָה לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל עִרְב וּבִקְרֹר וְצַהֲרִים, כִּי אֵין

בְּנֵי אֱלֹהִים וְאֵינִי בְּנֵי אֱלֹהִים וְנִסְתַּחֲוֶה לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתַּחֲוֶה לְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ
חֶלֶק גָּדוֹל בְּבִנְיַן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

וּתְשׁוּאוֹת חֵן שְׂנַחֲמַתְנִי, שְׁנֵה סֶתֶם שְׁקָר וּלְשׁוֹן־הֶרַע, וְהַנְּגִי
מִבְּקֶשׁ אֶת סְלִיחָתְךָ וְכוּ', וּבְיַדָּאֵי מְסֻרוֹ לִי אֲנָשִׁים בְּלָתִי אַחֲרָאִים
דְּבָרִים שְׂאִינָם, אָבֵל עָלִי לְעַמֵּד עַל הַמְּשֻׁמָּה, מֵאַחַר שֶׁהִרְשַׁע הַזֶּה,
שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּכָל פַּעַם בְּמִסִּירוֹת אֶל
מַלְכוּת הָעֶרְב־רַב, וְכָל דְּבָר קִטְן שְׁקוּרָה בְּקַהֲלָתָנוּ, כְּבָר לְמַחֲרַת
מוֹפִיעַ בְּכָלִי הַתְּשַׁקֵּרֶת וְכוּ', בְּשִׁבְלִי זֶה אֲנִי נִזְהָר מְאֹד בְּדְבָרִים אֵלוֹ
וְכוּ'.

וְהִנֵּה בְּעֵצָם הַשְּׁקֵפָה, עָלִי לֹאמַר לָךְ, כִּי כָּל מֵה שְׁכַתְבָּתָּ, וְכָל
מֵה שְׂאֵתָה יוֹדַע מֵהַעֲבֹר הַרְצַחְנִי שְׁלָהֶם, זֶה עוֹד טֶפֶה מֵהֵימָּה מֵמֵה
שְׂאִנִי יוֹדַע וְכוּ', וְאֵת הַשְּׂרֵשׁ פּוֹרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה, הַקְּלָפָה הַזֹּה, שֶׁהִיא
יֹתֵר גְּרוּעָה מִכָּל הַקְּלָפוֹת וְהַטְּמָאוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּה
יֹתֵר חֲמוּרָה מִכָּל הַגְּלוּתוֹת שְׁרַק עֲבָרוּ עִם יִשְׂרָאֵל מֵאָז הָיוּתָם לְגוֹי
וְלַעַם, כִּי אֵלוֹ הַרְשָׁעִים הָעֶרְב־רַב, הֵם גְּרוּעִים מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי
הֵם מְדַבְּרִים פְּתוּחַ נִגְדוֹ יִתְבַּרַךְ, וְנִגְדוֹ כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר

גוי רועד ופּוֹחַד לְדַבֵּר נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מְרַבִּים מִמְּזֵרִים בְּיִשְׂרָאֵל, וְכֹל שִׁיטְתָם הִרְעָה וְהִמְרָה הִיא רַק לְבוֹלֵל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים, לְזֹאת הֵם מְכַנְיָסִים בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה גּוֹיִים וְגוֹיֹת לְעַרְב אוֹתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהִתִּירוּ עֲרִיּוֹת בְּפִרְהֶסְיָהּ, וּמוֹצִיאִים מִכַּח אֶל הַפְּעַל עֲצַת בַּלְעָם הַרְשָׁע, שֶׁיְהִיָּה מִתָּר נֶאֱוָף וְעֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כְּגֵרוּעִים שְׂבָאֵמוֹת (אֲשֶׁר גַּם הֵם גָּדְרוּ אֶת עֲצָמָם בְּפִרְהֶסְיָהּ, אֲבָל הָעַרְב־רַב מִתִּירִים אֶת זֶה בְּפִרְהֶסְיָהּ וּבְגֵלוֹי), וְהִרְצִיחוֹת שֶׁרְצָחוּ אֲנָשִׁים חַפְּיִים מִפְּשָׁע, אֲנָשִׁים אֲמֻלָּיִם בְּמִשְׁפָּחָה מְאֹה הַשָּׁנִים הָאֲחֻרוֹנוֹת, וּבִפְרֻטִּיּוֹת אֲשֶׁר נִתְבָּרַר לְעֵיִן הַשֵּׁשָׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים שֶׁנִּרְצָחוּ וְנִחְנְקוּ וְנִשְׁרְפוּ בְּתֵאֵי הַגְּזִים וְכוּ', כְּמַבְאָר בְּאַרְיֵכוֹת בְּסִפְרוֹ שֶׁל ר' מִיכָאֵל דֵּב וּוִיִּסְמָאֲנֵדֵל ז"ל, וְכֵהִיּוֹם הֵם כְּבָר לֹא מְכַחֲשִׁים אֶת זֹאת.

וְעַל-כֵּן לֹא חִדְשָׁתָ לִי שׁוֹם חֲדוּשׁ מִי הֵם הַרוֹצְחִים וּמִי הַנִּרְצָחִים וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת כָּל שֶׁרֶשׁ הַקְּלָפָה הַזֹּאת, שֶׁהוּא מִצַּח הַנַּחֲשׁ, וּבְעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲנִי מְקַוֶּה לְעַקֵּר אֶת הָעֵבֹדָה זְרָה שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפְּיִקוֹרְסוֹת, וְאֶת הַנֶּאֱוָף וְהַגְּלוֹי עֲרִיּוֹת לְגַמְרֵי מֵהָעוֹלָם, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ, שֶׁזֶּה עֵבֹדָה קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת, צַעַד אַחַר צַעַד אֲנִי מִמְּשִׁיךְ וּמִנְצָח.

אִךְ עָלִי לֹאמַר לָךְ, שֶׁצַּד שְׂלֵא בְּאֵתִי לִיבְנֵאֵל, לֹא יִדְעֵתִי מֵהֵיכָן יֵרַק זֶה חַי, מֵהֵיכָן יֵשׁ חַיּוֹת לְקְלָפָה הַזֹּאת הַנִּקְרָאת עַרְב־רַב, וְדַבֵּר זֶה לֹא יוֹדֵעַ אִף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲפֹלוּ אֵלוֹ הַלּוֹחֲמִים נֶגֶד הָעַרְב־רַב, כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם אֵינָם מִתְאַרְיִם לְעֲצָמָם מִמִּי הַקְּלָפָה הַזֹּאת יוֹנְקֵת, וּכְשֶׁבִּאתִי לִיבְנֵאֵל, נִתְגַּלָּה לִי הֵיטֵב מִי הָעַבִּיר אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל הַדָּת, וּמִי חָיֵב בְּדַבָּר, וְלָכֵן אֲנִי כְּבָר לֹא קוֹרָא אֶת הַקְּלָפָה בְּשֵׁמָהּ, אֲלֵא בְּשֵׁם עַרְב־רַב, כִּי אֵלוֹ הַרְעֵ-בְנִים' הִיוּ בְּעַכְרִיָּהֶם, וּכְבָר גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׂפַת קִלְט.): מִמִּי סוֹבְלִים כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת הַצָּרוֹת וְהַהֲרִיגוֹת וְכוּ', עֵיִן שָׁם; וְטוֹב שֶׁתְּעֵיִן בְּסִפְרֵי "חֲסֵדֵי אָבוֹת" בְּפִרְק ה', מִשְׁנֵה י"א, דָּף קע"ה, עַל מַה חָרַב בָּאָה לְעוֹלָם, וְרֵאוּ לָךְ לַחֲזוֹר שָׁם הֵיטֵב עַל דְּבָרִים אֵלוֹ, וְשָׁם תִּרְאֶה מִי נוֹתֵן כַּח לְקְלָפָה הַזֹּאת וְחַיּוֹת וְכוּ', כָּל הַרְעֵ-בְנִים' שֶׁעָשׂוּ צַחוּק כָּל הַשָּׁנִים מֵהַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה',

אוֹכְלִים אֶת זֶה עֲכָשׁוּ בְּגִדּוֹל, וְהֵם דּוֹרְשִׁים עֲכָשׁוּ דְרָשׁוֹת שֶׁל דְּפִי,

בְּיַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּזָן, כִּי הַיְדִים יָדֵי עֲשׂוֹ וְכוּ', וּמָה לַעֲשׂוֹת?
 שְׂבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַקְּלָפָה הַזֹּאת נִכְנָסָה כְּהַיּוֹם אֶפְלוֹ אֶצֶל שׁוֹפְרָא
 דְּשׁוֹפְרָא, וְאִין כְּמַעַט בֵּית-דִּין נָקִי, שְׁלֵא יֵשְׁבוּ שָׁם נוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים,
 מִיָּנִים וְאִפִּיקוֹרְסִים, שְׁנֹדְבַק בְּהֵם מְעַבֹּדָה זָרָה הַזֹּאת שֶׁל עַרְב־רַב, וְזֶה
 חֲשֵׁתִי עַל בְּשָׂרִי, וַיֵּשׁ בְּיָדֵי חֲמֵר מְסַפִּיק לַעֲשׂוֹת מְזֵה סֵפֶר עִם כָּל
 תְּעַלּוּלֵיהֶם וְכוּ', וּמָה לַעֲשׂוֹת? שְׁגַם בְּחֻדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִכְנָסוּ
 צְבוּעִים וְרַמָּאִים וְנוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים וְכוּ', וּבְמִקּוֹם לֵישֵׁב בְּפִנְיָה וּבְקֶרֶן
 זְוִיָּת, הֵם הִדְיוּטוֹת הַקּוֹפְצִים בְּרֵאשׁ, וְאִין זֶה סוּד כָּלֵל, וְאִם זֶה לֹא
 מְסַפִּיק, גַּם אֶצְלֵי מְסִתּוֹכְבִים שְׁקֶרְנִים וְצְבוּעִים כְּאֵלוֹ, מָה לַעֲשׂוֹת,
 כָּל הָעוֹלָם נִתְהַפֵּף, וְהַשֶּׁקֶר מִתְגַּבֵּר, כְּמוֹכָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה
 ו' מִמֶּלֶךְ עָנּוּ, עֵינֵי שָׁם אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂה, וְתַבִּין הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּאֵיזָה
 מַצָּב אֲנִי נִמְצָא, עַד שְׁאֲנִי מְכָרָח לְשִׁבְתַּת תַּחַת וִילּוֹן וְכוּ', מָה לַעֲשׂוֹת,
 כִּי גִזְרָה חֲכָמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁאֲצַטְרֵךְ לְסַבֵּל סָבֵל נוֹרָא כְּזֶה, חֲרוּפִין
 וְגִדּוּפִין, עַל-יָדֵי אֲנָשִׁי דְלֹא מַעֲלֵי וְכוּ', וְאֶפְלוֹ שְׁמַבְפָּנִים אֶסְבֵּל צְרוֹת
 וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְחֹבּוֹת וְכוּ', וְאֲנִי שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשֻׁבָר, דֵּם יִשְׂרָאֵל
 נִשְׁפָּף כְּמֵים בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם וּבְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 נוֹפְלִים בְּפָגֶם-הַבְּרִית, בְּחֻרִים צְעִירִים נִכְשָׁלִים בְּהוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה
 וְכוּ', רַק מִפְּנֵי שְׁלֵא רוֹצִים לְחַתֵּן אוֹתָם, מִפְּנֵי כְּבוֹד וְגֵאוּת וְשִׁקָּר
 וְכוּ', וְאִין מִי שִׁיּוֹשִׁיעַ לָהֶם, וּבְשִׁבִיל זֶה הֵם יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רַעָה,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַהוֹרִים מוֹרְטִים שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁם, בְּנִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
 נִמְצָאִים בְּמִקּוֹם שְׁנִמְצָאִים וְכוּ', וּבְנִקְל הָיוּ יְכוֹלִים לְהַצִּילָם כְּמוֹ בֶּן
 אַחִיד וְכוּ', וְעוֹד אֲלָפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת כְּאֵלוֹ, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת?
 נַעֲשִׂיתִי כְּמִטְרָה לַחֵץ, אִין לִי מְנוּחָה — לֹא בִיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה וְכוּ',
 אוֹהֲבֵי רַמּוֹנֵי, וּמוֹלִיכִים אוֹתִי שׁוֹלֵל וְכוּ', וְאֲנִי אֲמַשִּׁיף לְגִלוֹת אֶת
 אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְגִלוֹת אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְעֲצוּתָיו שֶׁל

רַבְּנוּ ז"ל בְּלֹא פְּחַל וּשְׂרָק, בְּלִי שׁוּם פְּחַד מֵאַף אֶחָד, וְאַמְלֵא אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ תִּפְּלֵ
הַקְּלָפָה הַמַּחְשִׁיכָה אֶת עֵינֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּעֵנֵן הַשָּׁם, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשֶׁנוֹפֵל שֵׁם לְאַבָּא אוֹ לְאַמָּא —
זֶה מֵאַתְּ ה', וְצָרִיכִים לְתַת אֶת הַשָּׁם הַזֶּה, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת
אַחַר צְדִיקִים, וְלֹא שְׁמוֹת הַבְּדוּיִים שֶׁל הַרְשָׁעִים: אֵילָן, שַׁחַר, טַל
וְכוּ', כִּי עִם שְׁמוֹת אֲסוּר לְשַׁחַק, וְדִי לְחַפִּימָא.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתְּבִין אוֹתִי, וְתִדוּן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, וּבְרַח לְךָ כָּבוֹד
מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְכוּ', לֹא תוּכַל לְהַכְנִיעַ אֶת הָעֶרְב-רַב — רַק עַל-יְדֵי
שְׁתַּפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, רַק זֶה הָעֵצָה הַיְעוּצָה בְּדוֹר הַזֶּה,
לְהַפִּיץ אֶת תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל וְתַלְמִידָיו, עַד שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בֵּית אֶחָד, שֶׁלֹּא
יִהְיֶה מֵלֵא עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְאַתָּה קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ
וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ
שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּפְרוּשׁ רִש"י, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מְסַגֵּל לִירְאֵת
שָׁמַיִם וּלְפִרְנֶסָה בְּנִקְל, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת לְגַרְסַּ בְּפָרְקִים
מִשְׁנִיּוֹת וְדַפִּים גְּמָרָא, וְתַתְּחִיל מֵהַתְּחִלַּת בְּרֻכּוֹת, וְתַלְמֵד פָּרֵק אַחַר
פָּרֵק בְּמִשְׁנִיּוֹת, דָּף אַחַר דָּף בְּגִמְרָא, וְהֵאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכָל יוֹם
בֶּן חֲמֵשׁ לְמִקְרָא, בֶּן עֶשֶׂר לְמִשְׁנָה, וּבֶן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד וְכוּ',
וְהֵאָרְכְּתִי בְּזֶה בְּסִפְרֵי "חֲסֵדֵי אַבּוֹת" בְּפְרוּשׁ מִשְׁנָה זֶה — קַחְהוּ
מִשָּׁם.

תֵּאֱמִין לִי, שֵׁישׁ בְּיָדִי לְכַתֵּב מֵאַה עֲמוּדִים, אֲבָל הַזְּמַן כָּלָה,
וְהַכְּתָב לֹא יִכְלֶה, וְהַהֲכָרַח לְקַצֹּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת מִכְתָּבִי זֶה, וְאִם אַתָּה מִבִּין אֶת דְּבָרֵי
שְׁנִכְתָּבוֹ בְּקִצּוֹר מְאֹד.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, זוֹ עֲצָה מְבָרִיקָה, וּמִי יִתֵּן שְׁעוֹד אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִתְחִילוּ
לְהִתְרַשֵּׁם, וְאִם ... הַנַּחֵשׁ יִדְבֵר אֶתְכֶם, תִּגִּידוּ שְׂאֵתֶם מִתְנַגְּדִים לְמִנְהַל
... וְאִנְחֵנו לֹא רוֹצִים קֶאֱרֻוּנִים ... וְזֶה יִכְנִיס אֶת הַרְשָׁע הַזֶּה לְלַחֵץ
גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

וּמִי יִתֵּן, שְׁהִסְמֵךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, יִפְל כָּבֵר, וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
יִתְהַפְּכוּ לַיָּמִי שְׂמֵחָה וְשִׂשׁוֹן, כִּי כָּבֵר מִסְפִּיק דָּם נִשְׁפָּף מֵעַם יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁבִיל 'רַע-בָּנִים' כְּאֵלֶּה, עוֹכְרֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ...

כה תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׁוּי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת הַמִּכְתָּב אַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר לָהֶם, כִּי בְּאֵמֶת יִדְעֵנוּ אֵת זֶה כָּל
הַזְּמַן, וּבְיָדָאֵי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה יָכוֹל אָדָם לְבֹא אַחַר הַמְּלָךְ,
כִּי כָּבֵר עָשָׂהוּ.

הַעֲקֵר צָרִיף לְהִתְחַזֵּק שׁוֹב וְשׁוֹב, וְלְהַשְׁלִיף עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִהְיֶה, וְלֹא לְתֵלוֹת בְּטַחוֹנוֹ בְּבִשָּׁר וְדָם, אֲשֶׁר אֵינוֹ יָכוֹל לְעֹזֵר לְעֲצָמוֹ,
כִּי אֵין לוֹ תְּשׁוּעָה, וְאֵיךְ יַעֲזֹר לְאַחֲרִים! ?

רסח אָשֶׁר כה תרנה — כה תרנו בַּנְחַל

האם קבלת את ה'תוף הנחל', וראיה לכתב חֲדָשׁוֹת — האם עבדו היום בבית-המדרש, וכן האם הטלפון שלם.

המאחל לך שבת שלום...

כה תרנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

נא להתקשר אל ... גרו יאיר, שידבר עם אחיו ... גרו יאיר, שלא יתנו לעשות לסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, תרגילים חֲדָשִׁים, אלא הוא בעצמו שיבוא ויוליך את ישיבת המועצה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שבנימים אלו, שעם ישראל מתאבלים על החרבן שגורם הסמ"ך-מ"ם, שעכשוויו נפילה אחר נפילה, ונזכה לבנין בית-המקדש בנין בית-המחין.

המאחל לך שבת שלום...

כה תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אקנה שקבלת את הלווח, וכן את הקונטרס — נא להודיעני. בענין ... אין מה לעשות, תקנה שלא ימצא דירה ממש על ידך, אבל אי אפשר לומר כלום, וזה מוכן וכו', ובענין וכו', אתם צריכים לשמר מאד מאד מהם, ולא לספר להם בכלל שום דבר, כי לא צריכים עין הרע על שום דבר, וכל מה שנעלם זה יותר טוב, כי אין לך טוב מהצניעות.

העקר אל תבלבלו עצמכם כלל, כי ממה נפשך, אם הוא יבוא,

אֲשֶׁר כה תרנו בַּנְחָל רסט

אִתָּהּ לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָר, וְאִם לֹא יָבוֹא — גַּם־כֵּן טוֹב, וְתַמִּיד

הָאֵם דְּבַרְתָּ עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כה תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם־אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִתְפַּלֵּא שְׂאִינִי שׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ, אִתָּהּ צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי אַתְּ כָּלֵם מְנַסִּים בְּזֵה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט הָרַב אֶת תַּלְמִידוֹ, מִפְּחַד שְׁלֹא יִלְמַד לְפָנָי תַּלְמִיד שְׂאִינִי הַגּוֹן. וּמִסְפָּר בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁפַעַם אַחַת אָכַל מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אֶצֶל רַבְּנוֹ ז"ל, וְצַעַק רַבְּנוֹ ז"ל עַל מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל: "תַּפְסִיק לְאָכֹל", וְזֶה הִיָּה בְּמַעַמַּד הַרְבֵּה מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵף שֶׁהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לֹא הִפְסִיק לְאָכֹל וְהִמְשִׁיךְ. עָנָה וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל: "אִינִי מִבִּין, כְּשִׂאוֹמְרִים לְאַחַד תַּפְסִיק לְאָכֹל, הוּא מִפְסִיק לְאָכֹל, וְאִתָּהּ אֵינְךָ שֵׁם לֵב לְדַבְּרִי? וְכִי בִשְׂבִיל שְׂאִתָּהּ בֵּן הַנְּגִיד ר' נִפְתָּלִי הַיֵּרֶץ, אִתָּהּ לֹא צָרִיךְ לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלִי?" וְהִיָּה לוֹ אֲזוּ בְּזִיוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לֹא הִפְסִיק מִלְּאָכֹל. אַחֲר־כֵּן צַעַק עָלָיו רַבְּנוֹ ז"ל: "אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָךְ — תַּפְסִיק לְאָכֹל". אֲזוּ הִפְסִיק, וְהִיָּתָה לוֹ בּוֹשָׁה גְּדוֹלָה. זֶה תַּמְצִית הַסְּפּוֹר. וְהִסְבִּירוֹ ר' אֲבָרְהָם בֶּר' נַחְמָן ז"ל (בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים'), שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל רָצָה לְנַסּוֹת אֶת מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אִם אֵינִי תַּלְמִיד שְׂאִינִי הַגּוֹן, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂהּ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל פָּגַשׁ פַּעַם אֶת אֶחָד מֵאֲנִשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָבֶר לֹא בָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּשְׁאֵלוֹ מִזְהַרְנֵי ו'ל: "מִדּוּעַ הַפְּסָקָתָ לְבוֹא?" עָנָה וְאָמַר: "מָה אָעֲשֶׂה? רַבְּנוּ ו'ל בֵּיִשׁ אוֹתִי וְגֵרַשׁ אוֹתִי, וְלִכְן אֵינִי יָכוֹל עוֹד לְבוֹא". עָנָה וְאָמַר מִזְהַרְנֵי ו'ת ו'ל: "אוֹתִי אִם רַבְּנוּ ו'ל הִיָּה מְגֵרַשׁ אֶפְלוֹ עִם מִקְּל, גַּם-כֵּן לֹא הֵיִתִי בּוֹרַח", וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

רק חזק ואמץ מאד, פי האדם אינו יודע מה מחפה לו בחיים חיותו, וצריכים להכין עצמו עם התחזקות פזו, שכבר שום דבר לא יוכל לשבר אותו אף פעם. וזה זוכים רק פשמדביקים מחו באין סוף ברוף הוא, וכבר אין רוצים שום דבר, רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכל זמן שאין האדם חזק, לא שיף לחבר ספר, פי עדן יש בו פנימיות ישות וגאות וכו'.

ושלום לאביך, ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר, גם בעבורך כל הדברים האלו, העקר הדבק מחשבתך באין סוף ברוף הוא, עד שלא תעלה על דעתך שום מחשבה אחרת, רק אמתת מציאותו ותברך בגלוי פזה, שכבר שום דבר לא יוכל להפריד בינך לבינו ותברך — לא עליה ולא ירידה וכו', דבקות היא מלשון דבק, להיות דבוק, ואפלו פשקורעים — נקרע עמו קצת מהדבר השני שנדבק אליו, כך צריך להיות האדם עמו ותברך, אפלו שאני נופל וכו', אני נופל עמו ותברך, ואיני מפריד עצמי כלל.

המאחל לך שבת שלום...

כה תרנח.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר דברים, ו' מנחם-אב ה'תשנ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנה אז שלחתי לך מכתב כמו שרצית בעבור העשרת אלפים דולרים, ואין קול ואין עונה, ומה גם בענין האלף ושמונה מאות

אשר כה תרנט בנחל רעא

דולר, שהבטיח השכן לתן, גם-כן לא יצא מזה שום דבר, ועל-כן

לתרגם עוד קונטרסים לשפה הספרדית, ולהדפיסם ולהפיצם, כי
היום זה צו השעה.

תדע, בעיר הזו שאמה נמצא שם, יכולים להצליח מאד, אם
לא תהיה בטלן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרנט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וברכה אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מקנה שהוא לא יתחמק היום מישיבת המועצה, ואם בן
ממילא ביום רביעי יהיה ההכרח לך' ... גרו יאיר לגסע, ועל-כן אין
טעם שיסע עכשו, אדרבה הוא יגלה בדיוק עם מי יש פה עסק וכו',
עם רשע מרשע שונא ישראל וכו'.

אודות המחזור יש עוד, ובמשך היום אדבר אתך, ואסביר לך
עוד כמה דברים בקשר לסיום, ולדעתי, זה יצא עכשו מאד מאד
יפה.

ראה לשלח מחר את הספרים, כי זה ענין של פקוח נפש ממש,

ערב אָשר כה תרס – כה תרסא בנחל

ועכשו אני מכין ספר חדש "תקוון-הברית", וכן "שלום-בית", ויהיו ספרים מכרכים מלאי תכן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הבשורה משמחת, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהסמ"ך-מ"ם דלעילא יפל כּבר נפילה אחר נפילה, וכלל נשמות ישראל יגאלו בגאלת עולם, וימשיכו על עצמם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ויקים (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב הו"ה ציון", "והיתה להו"ה המלוכה" (עובדיה א, כא).

אקנה שקבלת את "תוף הנחל" פּרשת פּנחס, ותלית את זה על לוח מודעות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

הנני מברך אתכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על פדיון הבן שעשייתם היום לבנכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהבן הזה יהיה צדיק וקדוש, ומקרב אל רבנו ז"ל כל מי חזיו, ותזפו לרוות ממנו רב נחת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה, וְהִכָּנָה הַדָּדִית,

רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּשְׁתַּדְּלֵהוּ
מְאֹד שֶׁלֹּא יִחְסַר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לִמּוּדֵי הָאֱלוֹהִים הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי
שִׁחַזַק בָּזָה כָּל הַיָּמִים, וְאִז טוֹב לְנַצַּח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ, לְדַעְתִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִנְחָה אוֹתְךָ בְּדִיוּק מֵה לַעֲשׂוֹת
אוֹדוֹת הַיּוֹזָה, וְהִבֵּן שְׁלֶךְ יָכוֹל לְנִסֵּעַ אִתִּי חֲזָרָה, וְאֵין אַתָּה צְרִיף
לְדַאֵג כָּלֵל, וְזֶה לֹא מִסְבָּךְ.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שְׂאֵתָה נִמְצָא בָּה עֲכָשׁוּ וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֲמִין לִי
שְׁבַכְל יוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲזֹר לָךְ
שֶׁתִּצָּא מִשָּׁם, וְתִהְיֶה לָךְ וִילָה מִשְׁלָךְ, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים,
וְתִזְכֶּה שְׂיִהְיֶה הַבַּיִת שְׁלֶךְ בֵּית שֶׁל תּוֹרָה, בֵּית שֶׁל תְּפִלָּה, וּבֵית שֶׁל

גְּמִילוֹת חֲסָדִים, וְתָמִיד אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִמְצְאוּ שָׁם מְקוֹם
מְנוּחָה בְּרוּחָנוּת תַּחַת צֶלֶף.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע אֲשֶׁר הוּא
יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲסוּר לְהַתְיַאֵשׁ
אֶפְלוּ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, כִּי זֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם, שֶׁמִּנְסִים
אוֹתוֹ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, רוֹצִים לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ
וְכוֹ' וְכוֹ', הָעֵקֶר לְרֵאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדַע
מַה קוֹרֶה לְמַעֲלָה בַּעַת שְׁמַתְחִזֵּק, וְאֵילוּ שְׁעִשׂוּעִים הוּא גוֹרֵם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְאֵיךְ שֶׁהַמְּלֹאכִים מְקַנְאִים בּוֹ, וְאֵיךְ שֶׁכָּל הַנְּשָׁמוֹת
מִתְפַּעֲלוֹת מִמֶּנּוּ, אֲזִי לֹא הֵיךְ נְסִיּוֹן כָּלָל, וְעֵקֶר הַנְּסִיּוֹן, שֶׁאָדָם אֵינוֹ
רוֹאֶה כְּלוּם, וְהַכֵּל חֲשׂוֹף לוֹ, נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא מִנַּח בַּשָּׂאוֹל תַּחֲתִית
וּמִתְחַתֵּיו, וְאֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, וְאֵין מִי שֶׁיִּסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאֵין מִי
שֶׁיִּתֵּן אֶת לְבוֹ אֵלָיו, וְזֶה מַה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְהוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל
הַחַיִּים, וּבִאֲמַת לְמַעֲלָה צוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּלֹאכִים וְכָל הַנְּשָׁמוֹת,
וְצוֹעֲקִים: הוּי, הוּי, בְּטָלָן שְׁכֵמוֹךְ, הִנֵּה אִתָּה כֶּבֶד נִכְנָס אֶל הַקְּדוּשָׁה,
וּבְשִׁבִיל חֲלִישוֹת הַדַּעַת אַחַת — תַּתְיַאֵשׁ וְתַעֲזֹב אֶת עֲצָמְךָ. וּכְבָר
אָמַר רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוֹטִי"מ הַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיא): אִם הָיוּ נוֹתְנִים רְשׁוֹת
לְמַת לְהַתְפַּלֵּל, אֵיזוֹ תִּפְלָה הִיךְ מִתְפַּלֵּל, כִּי הוּא כֶּבֶד הַפְּשִׁיט אֶת
גּוּפוֹ הַגְּשָׁמִי, וְהוּא יוֹדַע מַה זֶה תִּפְלָה, אֵיךְ אָדָם, כָּל זְמַן שֶׁהוּא
מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי, הוּא אֵינוֹ יוֹדַע לְהַאֲרִיךְ מַה זֶה תִּפְלָה,
וְעַל-כֵּן הוּא נִשְׁבֵּר. לְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וְאֲזִי
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ.

רְאֵה לְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתָמִיד תַּעֲשֶׂה סְבִיבָךְ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, וְהַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָנוּ, שְׁנִזְכֶּה כֶּבֶד לְבָנֵינוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּנֵינָן בֵּית-
הַמְּחִין, וְנִגְאָל בַּגְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, אִךְ אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד שְׁאֵת עָשִׂית
עִמִּי, לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע
יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי מְנַסִּים אֶת הָאָדָם
בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל —
כְּשִׁזְזָה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְלִכֵּן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק,
וּתְחַזְּקִי אֶת בְּעַלְךָ, וְהַעֲקֵר שְׂיִזְכָּה לְלַמַּד בְּכוּלָּל, וּבִפְרָט שְׂיֵשׁ לוֹ
חִבְרוּתָא טוֹבָה, כִּי פִרְנִסָּה נוֹתֵן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת זֶה תִּזְכְּרִי,
אִךְ אֶת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם
עֲלֵיכֶם, וְיִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים, כִּי
כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגִּשְׁמִי, אִינוּ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה
תְּפִלָּה פּוֹעֵלָת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁבַעְלֶךָ יִשְׂאֵר
לְלַמַּד בְּכוּלָּל, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲוֶי נִצַּח.

מאד מאד אָני מתפלא עליכם, שהנה כבר עומדים לבנות את בית-המקדש, ופתאם אתם בורחים וכו', ואתם מתחרטים על כל העסק וכו' וכו', תאמינו לי, שלא חסר לי אנשים שמוכנים לכל זה, אבל יש לי פננה, שאני רוצה דוקא שאתם תהיו הגוזברים בעבור בית-המקדש, כי יש לי אמון בכם יותר מכלם, ודי לחכימא. אף עלי לומר לכם, כי מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח), אשר האדם הוא כבר סמוך אל הקדשה, פתאם הוא בורח, הנה הקדוש-ברוך-הוא הולך לפתח לו את הדלת, והוא בורח, ואיזו בוששה זו וכו' וכו', וכמו-כן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רח), שלפעמים אדם כבר סמוך אל הקדשה, ולבסוף הוא בורח כי שוכח וכו' וכו', תתארו לעצמכם, אנחנו מחכים כמעט אלפים שנה לבניית בית-המקדש, אשר בודאי יבנה בית-המקדש, ואני אומר לכלם, שמתאיאים ואומרים: איך יכול להיות אחר כל-כף הרבה שנים, כמעט אלפים שנה עברו, מי יודע אם פעם יבנה בית-המקדש. אני מכריז ומודיע לכלם, תלכו לראות איך חצר ביתי, ותראו שהרשע ... וחבורת מרעיו אמרו, שאין סכוי שיבנה, ותהלה לאל, שלב אחר שלב בונים, ואחר-כך בונים, ואחר-כך בונים, כך יעלה מעלה מעלה, קומה אחר קומה, ודבר זה בלתי נתן להאמין, וכמו-כן בענין הבית-ספר, ואם זה יכול לקרות, תאמינו לי, שבודאי יבנה בית-המקדש, או איך יבנה ... יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך, וזה אני רגיל לומר בעתים הללו, כלם שיש להם ספקות באמונת בנין בית-המקדש, אף תתארו לעצמכם, יש אחד שהוא מתעסק כל הזמן בבנין בית-המקדש, והוא הגזבר, ויגע וטורח, וחסדו אותו וכו', בזו אותו, הכפישו אותו וכו' וכו', והוא עבר על הכל, הוא ואשתו, ולבסוף כבר אוחזים בגמר בנין בית-המקדש, שניהם נסוגים ובורחים ... ופתאם בית-המקדש נבנה, ושואלים: מי הוא זה הגזבר, ואיפה הוא וכו' וכו', וההוא ברח ... האין זו בוששה וחרפה?! האין זו עגמת נפש וכו' וכו'? אקנה שתבינו למה אני מרמז לכם...

אין אתם יכולים לתאר את גדל הנסים שקרו לילדיכם, והכל

בזכות זה שאתם נכנסתם בעבי הקורה לבנות את בית-מדרש,

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותאמינו לי, שהפך כדאי, כי זו המתקת הדינים, וזכות גדולה מאד מאד, ואני בטוח בהקדוש-ברוך-הוא, שאתם לא מתחרטים, אלא עוברים עליכם הרבה משברים וגלים וכו' וכו', כמו שעובר על כל אחד ואחד, כי אין אדם שיהיה נקי מזה, שלא יעבר עליו איזה משבר ואיזו צרה בעתים הללו, ובאמת עובר על כל אחד, ואין צדיק בעולם שלא יסבל את היסורים והמרירות האלו, אלא צדיק יכול להתחזק יותר, כי הוא מלמד מלחמה, סתם בן-אדם לא יכול להתחזק, הוא נשבר תכף ומיד, ועל-כן ראו להתחזק בכל מיני אופנים שבעולם, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אודות משרד וכו', תאמינו לי ש... לא קבל מאף אחד משרד, הוא רק נכנס ויושב שמה, את הטלפון הוא סדר לעצמו, והוא בעצמו משלם את הקו שלו, אני אפלו איני יודע את המספר שלו ... ועל-כן אני לא מבין למה יש לכם חלישות הדעת, שיש לו משרד, אני אפלו לא ידעתי שיש לו משרד, עד ששאלתי את ... והוא אמר בן, הוא יושב שמה, ולכן אם אתה רוצה דוקא משרד, אתה יכול לשבת גם-כן שמה, יכולים לחלק את המקום, העקר תצאו כבר מהקטנות ומהחלישות הדעת, כי לא מתאים לכם דברים כאלו, אדרבה, ראו להתחזק יחד, ולהיות באהבה, אחנה ורעות, וביחד תחיו באהבה גדולה מאד, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד רוצה, ששניכם תכתבו לי, וממש תחיוני, כי נפשי קשויה בנפשכם, ואני לא יכול לתאר לכם את הערכה שאני

מְעַרְיף אֶתְכֶם, לְכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁתִּכְתְּבוּ לִי שְׂנִיכֶם מִכְּתָב, וּמִמַּשׁ
תְּחִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם ראשון לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהִשְׁבֵּר,
זֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂמֵנְסִים אוֹתוֹ בְּכֹל מִינֵי
נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֹאוֹת אִיךָ יִחְזִיק מְעַמָּד, וְרֹב בְּנֵי-אָדָם אֵינָם
יוֹדְעִים מִזֶּה, וְעַל-כֵּן הֵם נִשְׁבָּרִים לְגַמְרִי, כִּי בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (זֶהר מִי-שָׁרָה קַט): זַכָּאִין אֵינּוֹן מְרִיהוֹן דְּתִשׁוּבָה, דְּהָא בְּשַׁעֲתָא
חֲדָא, בְּיוֹמָא חֲדָא, בְּרִגְעָא קְרִיבִין לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּלֹא
הָוִי חֲכִי אֲפִלוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים, דְּאִתְקַרְיָבוּ לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּכַמְהָ שְׁנִין, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְעוֹב אֶת מַעֲשָׂיו הָרְעִים, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ
שְׂמֵהֲרַגַע הִזָּה הוּא שָׁב אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּמְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
יְתִבְרַךְ, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ, אִיךָ שְׂהַכֵּל לְכֹל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וּמִמְלִיךָ
אוֹתוֹ יְתִבְרַךְ עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הוּא זוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל
מְדֻרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת מְאֹד. אִיךָ הַצַּדִּיקִים הֵם מְלַמְדֵי מְלַחְמָה מְאֹד,
כְּשֶׁהֵם צְעִירִים, וְיוֹדְעִים שְׂאֲפִלוּ שְׂמִפִּילִים אוֹתָם מִהַשָּׁמַיִם וְכוּ', הֵם
מִחְזִיקִים מְעַמָּד וְאֵינָם נִשְׁבָּרִים, אֲלָא חוֹזְרִים אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְשׁוֹם
דָּבָר אֵינּוּ יָכוֹל לְשִׁבֵּר אוֹתָם, וְעַל-כֵּן הֵם מְנַצְחִים בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר
אֶת הַמְלַחְמָה, לֹא-כֵן בְּעַל תְּשׁוּבָה, תִּכְף-וּמְיָד כְּשִׂמְנָסִים אוֹתוֹ, הוּא
נִשְׁבָּר לְגַמְרִי, כִּי הוּא אֵינּוּ רְגִיל שִׁיפִילוּ אֶת הָאָדָם מִהַשָּׁמַיִם, וְזֶה
עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד הַזּוּכָה לְחֹזֵר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, כִּי הוּא אֵינּוּ

רעט

בַּנְחָל

כה תרסו

אָשׁר

יודע, שָׁפָךְ מִסִּבֵּיּים מְלַמְעֵלָה לְשִׁבּוֹר בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם

יש לי, ואני לא צריך אותם, רק אם יש לך ספרים חדשים — תכתב לי, ואם אפשר להשיג לי את ... אהיה לך אסיר תודה, כי אני צריך בשביל כמה ענינים את סדר הדורות שמביא שמה, כי ראיתי את זה באיזה מקום.

אם תוכל לבוא לשבת — מאד אשמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, והעקר מה שחתמת תחת שמך "המתגורר לעת עתה באשדוד", כי אני מקנה שסוף כל סוף תחזור ליבנאל, כי אני מכרח להגיד לך, שיבנאל תהיה סוף כל סוף עיר גדולה, ואף שעכשו זה נראה כמו חלום, עם כל זאת מי שרואה את ההתפתחות ועינים יש לו בראשו וכו' וכו', יראה שפה יש עתיד גדול מאד, והיום כבר מתחרטים למה לא קנו מגרשים, כי זה התיקר פי-עשרה.

חסדי השם יתברך, היום היתה לנו יום ישועה, כי החלפה המועצה דתית, ו... נכנס, ואנחנו מקוים מאד, שהסמ"ך-מ"ם

הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַמְכַשִּׁיל אֶת הַרְבִּים בְּטְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וּבְחִלּוֹל שִׁבְתָּ, וּבְאֶסוּר כְּרִיתוֹת, כְּכֹר יִסְלַק מִשָּׁם. וְכֵן רוֹאִים שְׁבֹנֵי אָדָם מִתְיַאֲשִׁים וְשׂוֹאֲלִים: מָתִי יִבְנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ? וְאִיךָ יָכוֹל לִהְיוֹת אַחַר כִּמְעַט אֲלֵפִים שָׁנָה, וְעֵדִין לֹא נוֹשְׁעֵנוּ וְכוּ' וְכוּ'? אָבֵל מִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל הַמְגַרֵּשׁ סְמוּךְ לְבֵיתִי, אִיךָ שְׁעוּלָה וְנִבְנָה, תִּהְלֶה לְאֵל, בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֹקִי, אַחֲרֵי שֶׁ... הַנְּחָשׁ וְאַחֲזַת מִרְעִיו אָמְרוּ, שְׂאִין סְבוּי לְבִנְיָן זֶה, רוֹאֵה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת עַמּוֹ, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְקִרְוָה יִשׁוּעָה לָבוֹא, וְאַנְחָנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אַתָּה צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְכַמָּה פְּעָמִים רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, כִּי אֲנִי זוֹכֵר אֶת הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת שֶׁדִּבַּרְנוּ יַחַד, עִם כָּל זֹאת בּוֹדֵאִי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְהַשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה סִבְּבָה, שֶׁתִּצָּא מִיְּבִנְאֵל, שְׂזוּ בַּחֲיִנַת יְרִידָה לְצַרְךָ עֲלֶיךָ, שֶׁתִּחְזֹר סוּף כָּל סוּף לִיְבִנְאֵל.

הַעֲקָר חֲזֹק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי בְּעֵתִים הַלְלוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִהְיוֹת בְּעֶצְמוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וְיִכָּלֵל שְׂאָדָם מְכַנִּים אֶת עֶצְמוֹ בְּהַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, כֵּן זוֹכֵה לְטִהַר אֶת נַשְׁמָתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ כָּלֵל!

עֲכָשׁוּ אֲנִי מְסֻדָּר עוֹד כְּרִיךְ נוֹסֵף עַל פְּרָקֵי אָבוֹת, פְּרוּשׁ נִפְלָא יוֹתֵר מִהַקּוֹדֵם, וְשֵׁמוֹ: "זְכוּת אָבוֹת", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְגַמְרוֹ.

אוֹדוֹת הַחֲתֻנָּה שֶׁל בִּתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לִהְיוֹת, אָבֵל כְּפִי הַחֲשֵׁבוֹן, הַהֲכָרַח לִי לְחַזֵּר לְפָנַי שִׁבְתָּ, כִּי אֲנִי צְרִיךְ לְשַׁלֵּם פֶּה הַרְבֵּה חוֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַיּוֹם מִיִּדְדֵנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה בְּמוֹצָאֵי תְשׁוּעָה בָּאָב — יִתְהַפֵּף הַיּוֹם לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, וּמְאֹד מְאֹד נְהַנִּיתִי, וְקֹדֶם תִּרְאוּ וְתִתְרַשְׁמוּ, וְאַחֲרֵיכֶם שֶׁהִבְחֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִדְבַר עִמָּה, וְתִרְאוּ אִיךָ יִפְלֵ דְבַר, "וְאִם מִהֵנִי" יֵצֵא הַדְּבַר, לֹא נוֹכַל דְּבַר אֲלִיךָ רַע אוֹ טוֹב (בְּרֵאשִׁית כד, ג); וְעַל־כֵּן טוֹב מְאֹד שְׁיִפְגְּשׁוּ, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּבִנְיָנֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עָלֵינוּ, וְרוֹצֵה לְרְאוֹת כְּכֹר בְּשִׁמְחָתוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּרְוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֵכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ. יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, ז' מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי מִתְבּוֹנֵן, אֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ הַרְבֵּה עֲמוּדִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה לִּיעֵץ אוֹתָךְ בְּעֵנִין לְכַתֵּב אֶת זֶה פְּעַמִּים מִ'הַמְּלָךְ' וְכוּ', תִּתְיָשֵׁב עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתוֹדִיעַ לִי, אוֹ תִסְדֵּר אֶת זֶה, וְתֹאמַר לִי כְּמָה דְפִים יוֹצֵא.

מַה אֲמַר לָכֶם! אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵעֶסֶק הַהִדְפָּסָה, וְעוֹד יָבֹא בְּקֶרֶב יוֹם, שְׁתּוֹכַל לְהִדְפִּים מְלִיוֹנֵי סְפָרִים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלָל.

... גֵּרוֹ יְאִיר, צְלִצֵּל אֵלַי וְאָמַר, שְׁאַחֲרַי הַתְּקַשֵּׁר אֵלַי, וְרוֹצִים

רפב אָשֶׁר כה תרסט — כה תרע בנחל

לעשות פגישה במוצאי תשעה באב, יהפך הקדוש-ברוך-הוא את היום ליום טוב, ותמסר את המכתב לאחיה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אקנה שהבנת הכל בענין המחזור, פי כתבתי ברור, אני מביא עמי "אשר בנחל" על כמה שנים כמו שבקשה אשתך.

אני מקנה עד שאבוא ביום חמישי בצעהרים, יהיה לך גמור המחזור, כדי שאוכל לעבר עליו, בכרפת-המזון אשפנדי צריכים להחליף במקום: 'רבותי נברך' לכתב: 'רבותי מיר ווילין בענטשין', ווילין עם חיריק — בן אמר מוהרנ"ת ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני כבר יוצא בעוד כמה שעות לארצנו הקדושה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר אגור שם לצמיתות, ולזכות להפלל באין סוף ברוך הוא, אשר רק זו כל מגמתי וחספצי.

אם לא קשה לך לבקש את ... גרו יאיר, לנקות את הדירה שלי מהאבק וכו'.

הַעֲקָר רְאָה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ בְּשׁוּם

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! צְמַתִּי מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַצּוּם הַזֶּה יִתְהַפֵּף כְּבָר לְיוֹם טוֹב, וַיְהִיָּה אִךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם אֶת נַקְמַת עַם יִשְׂרָאֵל לְעֵינֵינוּ כְּבָר.

אוֹדוֹת הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עָלֵי לֹאמַר לְךָ, כִּף זֶה הַחַיִּים וְכוּ', לִי יוֹצֵא לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת עִם שְׁלֵשִׁים אוֹ אַרְבָּעִים אֲנָשִׁים עִם כָּל הָעֶכְפּוּבִים שְׂאֵנִי מְעַכֵּב אֶת יְתֵר אֲנָשִׁים, וְלִכֵּן מָה שֶׁפְּתַבְּתָּ, שֶׁהָיָה לְךָ עִם שְׂנֵי אֲנָשִׁים, לִי יֵשׁ עִם מְאוֹת אֲנָשִׁים, וּבְמִשְׁךָ הַשְּׂנֵים זֶה כְּבָר חֲשָׁבוֹן שֶׁל אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים, וְאֵין אָדָם שְׁלֵא תִהְיֶה לִי מִמֶּנּוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מַחִיר.

אֲנִי בְּעוֹד כְּמָה שְׁעוֹת כְּבָר יוֹצֵא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְתֹאמִין לִי, לֹא חֶסֶד לִי עֲגַמְתָּ נַפְשׁ וְכוּ', חוֹבוֹת וְכוּ', צְרוּת וְכוּ', אִךְ בְּהַוְיָהּ בְּטַחְתִּי, וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה תִתְחַזֵּק. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה שֶׁנוּכַל לְהַשִּׁיג אִיזוֹ הַלְוָאָה עַד יוֹם שְׁשֵׁי לַכֶּסֶת אֶת הַטְּשָׁעָק.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַה לְדַאֵג כָּלֵל, הַכֹּל בְּרִיא וְתַקִּין, אִף פַּעַם אָסוּר לְחַשֵּׁב מֵאַחֲרִים, וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים, בְּזֵה הָעוֹלָם יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵנְחָנוּ לֹא מִבִּינִים לְמָה זֶה קָרָה וְכוּ', אָבֵל דְּבַר אֶחָד אֲנַחְנוּ כֵּן יוֹדְעִים, כִּי "הַצּוֹר תַּמִּים פִּעְלוּ, כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא", וְלִכֵּן אִף פַּעַם אֵל תְּהַרְהֵרִי אַחֵר הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, אֶת תַּעֲבָרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, עֶבֶר תַּקִּין וּבְרִיא, רַק תַּחֲשָׁבִי טוֹב וְיִהְיֶה טוֹב.

הָעֶקֶר בְּזֵה הָעוֹלָם לֹא לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת חוּץ, רַק לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִצִּיר בְּדַעְתּוֹ, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה זוֹ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִיךָ עֲבָרָה הַשְּׁבַת אֲצַלְכֶם, וְכֵן בְּעֵנִין הַשְּׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִיְתָה לִי עֲגַמַת נַפְשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד מ... לֹא דִי שְׁלֹא עֲמַד בְּזַמָּנִים,

כה תערה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר עקב, י"ט מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

באתי לפה, תהלה לאל, אחר שבוע של שמחות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיינה שמחות במחננו.

את הספרים שמסרתי לך בבני-ברק, תשים את זה בחדרי.

הנה אמרת, שיש לך עוד סך 1,500 ש"ח בעבורו, ראה למסר את זה ל... כי הוא הלנה ל... סך 750 דולר בעבור הפרטים, ו... ישלם לי את זה כאן, ועל-כן ראה למסר לו את הכסף.

רק חזק ואמץ לאסף בעבור בית-המדרש, כי עברו עלי צרות רבות עם ... ויש בזה ספור ארוך וכו'...

המאחל לך שבת שלום...

תכתב לי דחוף את שמות הארבעה ספרים שמסרתי לך.

כה תרעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר עקב, י"ט מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

חשבתי שאוכל לגמר את הסוף של המחזור, אבל מרב יגיעי אגמר את זה כבר במוצאי שבת, וכדאי לחכות יום, כי אני רוצה עוד להאריך דברים נפלאים.

תאתר את ... גרו יאיר, ותאמר לו בשמי, שלא יבטיח לאף אחד אודות בנו ... גרו יאיר, רק שישמע הצעות וכו', אבל לא

רפז

בנחל

כה תרעז

אשר

להבטיח כלום, ויש לי טעם בזה, וזה מאד מאד נחוץ שתמסר לו

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרעז.

בעזרת השם ותפריך, מוצאי-שבת-קדש לסדר עקב, כ' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל אהובי ידידי ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי בערב-שבת-קדש את מכתבך, אבל כבר לא היה לי פנאי להשיבך.

מה אמר לך! צר ומר לי מאד — איך יכול לקרות דבר כזה, הקבלן ... הבטיח לי, שעד שאני בא על שבת נחמו, יגמר הגג, ועל סמך זה עוד לחץ, והוציא ממני עוד מאה אלף ש"ח, שהם השני טשעקים הצריכים להפדע: חמשים אלף על יום ששי הבא, ועוד חמשים אלף על יום ששי שאחרי, ולבסוף לא רק שרמני, עוד יש לו טענות עלי, וזה האיש אוכל לחמי הגדיל עלי עקב, עוד נותן לו את הצדק וכו', בשעה שהוא בעצמו שמע את הבטחת הקבלן, שאוכל "לרקד על הגג" כלשוננו, ולבסוף אני יכול לרקד על הקרשים שהכין לצקת עליהם את הגג שהכין...

מה אמר לך! איני יכול לעפל את העול שנעשה פה מלבד השחיתות וכו', אין מלים בפני לרשם על פני הפתב את גדל העגמת נפש והצער הגדול שנגרם לי, ואני עושה לעצמי חשבון, האם עשיתי טוב שמסרתי בידי אדם אחד, שרק הוא יהיה המטפל בענין

הַבְּנִיָּן, אֲשֶׁר כָּל הַתְּכָנִית וְכָל הַקְּרָשִׁים בְּעֵינֵי הַנְּעֻדוֹת הֵם אִף בְּיָדוֹ, וְעִכְשָׁו מֵאִים וְכוּ', וְאִז אֲנִי נִמְצָא בְּאִבּוֹד כָּל מְמוֹנֵי שְׁכָבֵר הַשְּׁקֵעֵתִי עַד עִכְשָׁו.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ חַד מִשְׁמַעִית, לֹא רַק שְׁלֹא תִתֵּן לּוֹ אֲגוּרָה אַחַת עַד שְׁיִצְקֶךָ אֶת הַגָּג, אֲלֵא לֹאמֹר לְ... וְכֵן לְהַקְבִּילְךָ חַד מִשְׁמַעִית — אִם עַד יוֹם שְׁלִישִׁי לֹא יִצְקוּ אֶת הַגָּג, אֲנַחְנוּ מִבְּטָלִים אֶת שְׁנֵי הַטְּשָׁעִקִים הַבָּאִים, הֵינּוּ פְּעַמִּים חֲמִשִּׁים אֶלְף ש"ח, הוּא לֹא יִשְׁחַק מֵאִתְּנוּ, כָּל הַטַּעַם וְהַסִּבָּה שְׁלִקְחָתִי אֶת ... הִיָּה, כִּי הוּא הַבְּטִיחַ, שְׁעַד סוּף אוֹגוֹסְט לְמִסְפָּרָם, יִהְיֶה גְמוּר כָּל הַשְּׁלֵד, וְעִכְשָׁו אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בְּתֵאֲרִיךְ הַזֶּה, וְעַדִּין אֶת הַקוֹמָה הַרְאִשׁוֹנָה הוּא לֹא גָמַר, הֵייתִי יְכוּל לְקַחַת אֶת ... הַקְבִּילְךָ שְׁעַבֵּד אֶצְלִי פְּעַמִּים וְעַמֵּד בְּזִמְנִים, וְלֹא הַבְּטִיחַ שְׁקָרִים, שְׁיִבִיא צְנוֹת גְּדוּל, אֲלֵא הַבְּטִיחַ בְּמָה שְׁעַמֵּד בּוֹ, וְכֵן לֹא דִחַק עִם הַכֶּסֶף וְכוּ', וְכִרּוּךְ ה' הַכֹּל בְּנוֹי, וּפֹה בָּא ... הַקְבִּילְךָ וְהַבְּטִיחַ הָרִים וְגִבְעוֹת וְכוּ', וּמִרְמֶה אוֹתִי בְּהַבְּטוּחוֹת שְׁוֹא, וְאֵינּוּ עוֹמֵד בְּדַבּוּרוֹ כְּלָל, עוֹבֵד עִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה פּוֹעֲלִים, וְזוֹ לֹא נִקְרָאת גְּנֻבָה? ! בְּשִׁבִיל זֶה הִצְרַכְתִּי לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי מִמֶּשׁ, אֶת זְמַנִּי הִיקָר לִי מְכֹל הוֹן דְּעִלְמָא בְּשִׁבִיל יְלָדִיו וְכוּ', וְלִדְאָג לְגִדְלָם וְלַחֲתֹנָם וְכוּ', וְלִבְסוּף לְקַבֵּל סְטִירַת לְחִי, חֲבַל שְׁלֹא עֲשִׂיתִי וְעַד שֶׁל שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, לֹא רַק שְׁלֹא תִתֵּן כֶּסֶף, אֲלֵא אִם עַד יוֹם שְׁלִישִׁי לֹא יוֹצְקִים, אֲנַחְנוּ מִבְּטָלִים אֶת שְׁנֵי הַטְּשָׁעִקִים שֶׁל סוּף מֵאָה אֶלְף ש"ח, וּמָה נַעֲשֶׂה? אִם נִצְטָרֵךְ לְקַחַת עוֹרֵךְ דִּין — נִקַּח.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי — יֹאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וּמִסְפִּיק כְּלוֹ כָּל הַקְּצִים, וְאֵין כָּבֵר כַּח לְסַבֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כה תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדֵּר עֲקֵב, כ' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַגָּג שֶׁל הַקּוֹמָה הָרֵאשׁוֹנָה וְכוּ', וְלִבְסוּף אֲנִי הָאֵשׁם וְכוּ', וְאֲנִי
הַכְּנִסְתִּי אֶת הָעֶרְבִי לְבֵית חוֹלִים וְכוּ', וּמִי אוֹמֵר אֵת זֶה? אֲדָם שְׁצָרִיף
לְהִיּוֹת יָד יְמִינִי ... הָאֵם לֹא יְכוּלִים לְהִתְפּוֹצֵץ מְרֵב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ,
וְעֵדִין הַצֶּדֶק עִמוֹ ...

פֶּה תִקְבַּל הַמְשֵׁף סוּף הַמִּתְחַזֵּר, וְרָצוּי אִם תִּגְמְרוּ אֶת הָעֲמוּדִים
הָאֵלוּ, לְשַׁלַּח לִי מִנְקֵד, וְאָעֵבֵר עַל זֶה עוֹד פְּעַם.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁלֹא פְעַם אַחַת אֲנִי חוֹשֵׁב — מִי הִיָּה צָרִיף אֵת כָּל
הַכָּאָב רֵאשׁ הַזֶּה, יוֹתֵר טוֹב רַק לְכַתֵּב סְפָרִים, וְלְהַפִּיץ בֵּין כָּלֵל
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזַכֶּה לִישֵׁב בְּקֶרֶן זְוִית, וְלְכַתֵּב סְפָרִים, וְשִׁיפוּצוֹ בֵּין
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵף אַחַד שְׁלֹא יֵדַע מִי עוֹמֵד תַּחַת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב...

כה תרעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאָה, כ"א מְנַחֵם-עָב ה'תשנ"ז, יוֹמָא דְהַלּוּלָא
שֶׁל הַרֵב הַקְדוֹשׁ מִבְּעִלְזָא זי"ע, עֲמוּדָא דְצִלוֹתֵיהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, תְּמִיד בְּקֶשׁ רַחֲמִים
עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁיוֹצְקִים, אֲכַל כָּל זְמַן שְׁלֹא גְמְרוּ בְשׁוּם פְּנִים,
אֵל תַּתֵּן אֶפְלוֹ אַגּוּרָה אַחַת וְכוּ', כִּי יֵשׁ עוֹד לְעִשׂוֹת בְּתוֹךְ הָרִצְפָּה

רצ אָשֶׁר כה תרפ בַּנְחָל

צְנוּרוֹת בְּעֵבוּר הַמְקַלְחוֹת, נְקֻדּוֹת רְכוּזֵי הַמַּיִם וְכוּ', וְאִם הוּא רֵץ
וּסְתָם יוֹצֵק, הָעֵקֶר לְקַבֵּל כֶּסֶף, שִׁישֶׁכַח מִכָּל הָעֲבוּדָה.

בְּעֵנִין ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְמַדְתִּי לְקַח טוֹב וְכוּ', הָאִם זֶה מַגִּיעַ לִי עַל
הַשְּׂפִיכוֹת דְּמַיִם שֶׁנִּשְׁפָּף מִמֶּנִּי כָּל הַשָּׁנִים וְכוּ', וְאֵת הַפֶּשֶׁט הַיָּפֵה
שֶׁלְךָ עַל הַפְּסוֹק: "רְאֵה אֲנִי נוֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקִלְלָה",
תֹּאמַר לוֹ כִּמָּה פְּעָמִים, אוֹלֵי יִפְגַּס אֶל תוֹךְ מֵחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וְיִרְחַם עָלַי, וְיִוְצִיאֵנִי מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, עַד שֶׁלֹּא גָמְרוּ אֶת כָּל הַיְצִיקָה — אֵין כֶּסֶף.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּנִּי...

כה תרפ.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
בְּעֵנִין לְהִיּוֹת גִּבְּאֵי צְדָקָה לְבֵית-הַמְדַרְשׁ הַחֲדָשׁ.

דְּבַרְתִּי עִם ... בְּבֵית חוֹלִים, וּכְדַרְכּוֹ אֶפְלוּ שֶׁמִּנַּח חוֹלָה, עֲדִין
רוּצָה כֶּסֶף וְכוּ', הָעֵקֶר כָּל מֵה שֶׁאַתָּה נוֹתֵן לוֹ, תִּקַּח קְבֻלָּה בְּכַתֵּב
עִם חֲתִימָה, כִּי לִי יֵשׁ אֵת הַחֲשֻׁבוֹנוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַחַת חֲתִימָה
מִמֶּנּוּ.

תְּדַבֵּר עִם הַשֵּׁתֶף שְׁלוֹ, שֶׁכָּבַר יִתְחִיל לַעֲשׂוֹת קִירוֹת, וְאִם יִגְמֹר
אֵת הַקִּירוֹת, הַבְּטַחְתִּי לוֹ שֶׁיִּקְבֹּל אֵת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁמַּגִּיעַ לוֹ, לְאַחַר
שֶׁנִּתְחַשְּׁבֵן כְּמוֹכֵן, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִתְעַצֵּל יוֹתֵר, כִּי הַבְּטִיחַ לִי, שֶׁבִּלְ"ג
בְּעֵמֶר תִּהְיֶה גְמוּרָה קוֹמָה אַחַת, וּבְסוּף חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב תִּהְיֶה גְמוּרָה
קוֹמָה שְׁנֵי, וְעַכְשָׁו אֲנִינּוּ כָּבֵר בְּסוּף חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב, וּבְקִשֵׁי יֵשׁ
לָנוּ קוֹמָה אַחַת, תֹּאמַר לוֹ אֵת זֶה, וְגַם אֲנִי אֲדַבֵּר מִחַר עוֹד פְּעַם עִם

אֲשֶׁר כה תרפא בַּנְחָל רצא

... בבית חולים, כי אם יגמר לי גם את הקומה השנייה, יקבל עד

כה תרפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אשתך צודקת, כי צריכים לעשות לעצמו שני סדרים,
כדי לגדל תלמיד חכם, הינו סדר אחד הוא בגמרא רש"י ותוספות
פסדרן, להתחיל ממסכת ברכות, וללמד דף אחר דף, ולהתעמק
בלמוד, וסדר שני – טור ובית יוסף ושלחן ערוך, כדי לבאר
לעצמו את ההלכה, וזה מחייב כל אברך בלי יוצא מן הכלל, ואשרי
האברך הזוכה לקיים זאת.

עם כל זאת מעלת המזכה את הרבים – אין למעלה מזה,
ובזהר הקדוש אמרו: ופאה מאן דרדיף בתיבא [אשרי מי שרץ
אחר חיבים], ובפרט אלו הנשמות הבאות מחבר העמים, יש להם
צמאון אל היהדות, כדאי לבלות עמם, ושכר גדול מאד בשמים.

תשתדל להסביר את זה לאשתך, בודאי טובים השנים, הינו
ללמד לעצמו שני סדרים, וסדר אחד ללמד עם אלו המקרבים
החדשים, וזה ירא שמים יוצא ידי שניהם.

העקר תשתדלו שתהיה ביניכם אהבה, כמאמר ו"ל (יבמות
כב:): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, עליו הפתוב

אומר: "יידעת כי שלום אהלך", וכן אמרו (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; וכן ראו להתחזק יחד, ותוציאו את המתח מהבית, ותשתדלו מאד מאד, שהשכינה תהיה שרויה ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה.

אודות התרגום של הקונטרס "טמאת המסיון" לשפה הרוסית, אין למעלה מזה, כי בעוונותינו הרבים, הרשעים הארורים, ימח שמם וזכרם — המסיון, עושים פרוצות בין נשמות ישראל, ומעבירים אותם על דעתם ועל דעת קונם, ועל-כן אשרי ואשרי מי שיכול להדפיסו. ולכן ראה לעבר עמהם עוד פעם על הקונטרס הזה, ואתה צריך להבין, שתרגום זה לא אות באות, אלא את הנושא, כי כל שפה יש לה את האותיות שלה, ועשירות שבשפה שלה, ולכן עקר התרגום צריך להיות לגבי התכן, ולהרחיב את הדבור, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיצא לפעל, ואז אדפיס מזה, בלי נדר, בפעם אחת חמשים אלף, כי ימח שמם וזכרם, אלו המסיון עושים מהפכה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתגלה כבר הקדוש-ברוך-הוא בעולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו הוי"ה מלך, ומלכותו בכל משלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ועקר השמחה תלוי כפי האחדות והאהבה שיש בין

נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בַּאֲמַת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא צְנוּר לְהַמְשִׁיךְ אֶת

וּמְצַעַר וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִתְאַחַד יַחַד עִם עוֹד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְלְקוּ אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, כִּי אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִתְאַחֲדִים אֶחָד אֶל אֶחָד, עַל-יְדֵי-זֶה הָיוּ מְבַעְרִים וּמְסַלְקִים אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן כָּל הַפְּרוּדִים שְׂנֵגְרָמִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מַחְמַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁמֵּאֵד מִפְּחַד, שֶׁכָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ אֲבוּקָה אַחַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יִשְׂרָף לְגַמְרִי, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא נֵר, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ, כז): "נֵר הַיּוֹנִי"ה נִשְׁמַת אָדָם", בַּיַּחַד הֵם גִּיעִים אֲבוּקָה, וּמִזֶּה הוּא מִפְּחַד מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ו'ל (בְּרֻכּוֹת מג:): "אֲבוּקָה כְּשֵׁנִים", תַּכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁמַּאִיר אֹרֶךְ גָּדוֹל כְּאֲבוּקָה, כְּכֹר גִּיעִיּוֹת אַחֲדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַּעֲוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאֵל תִּנְיָחוּ שֶׁיִּכְאוּ שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחֲבָלֵי כְרָמִים, וַיַּעֲשׂוּ, חֵס וְשָׁלוֹם, פְּרוּדִים בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי כֹף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), שֶׁהָעֶקֶר וְהִיסוּד שֶׁהַכָּל תְּלוּי בּוֹ הוּא רַק לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַצְּדִיק, וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמָר כִּי הוּא זֶה יִקְבְּלוּ אֶת דְּבָרָיו, דְּבַר גָּדוֹל וְדְבַר קָטָן, וְאִפְלוּ שְׂאוּמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמֵאל וְעַל שְׂמֵאל יָמִין — תִּאֲמִינוּ לוֹ, וְזוֹ נִקְרְאָת שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים, לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, כִּי לֹא כָּל דְּבַר אֲנַחְנוּ מְבִינִים, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): כְּשֶׁהִמַּח מְלֵא צוּאָה וְטָנוּף, אִזּוּ נִפְגַּמַת אֲצִלוֹ הָאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאִזּוּ יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַצְּדִיק, וְצָרִיכִים לְטַהֵר אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד, וּלְכוּ וּרְאוּ מַה נִּקְרְאָת אֲמוּנַת חֲכָמִים וְגָדֵל כֹּחָה, עַד שֶׁנִּפְסַק לְהִלָּכָה (אַרְבַּח חַיִּים, סִימָן תיג): מִי שֶׁשָּׁמַע שֵׁישׁ לְחֻכָּם לְבוֹא, וְאִינוּ יוֹדְעֵי לְאִיזָה רוּחַ, וְהִנִּיחַ שְׁנֵי עֲרוּבִים, וְאָמַר לְאוֹתוֹ צַד שֶׁיִּבּוֹא הֶחָכֵם יִקְנֶה לִי עֲרוּב, לְרוּחַ שֶׁבָּא לוֹ הֶחָכֵם קִנְיָה

לו, הרי אף בשבת החמורה מאד, שאסור לצאת מבלי ערוב, עם כל זאת מהני תנאי לאיזה צד שייבוא החכם — אם למזרח אם למערב, ואפלו ששני הפכים מועיל הערוב, כל־כך חזקה אמונת חכמים. ולכן צריכים לחזק את עצמו ביותר באמונת חכמים, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך הרבה מאד על אמונת חכמים, כי כשנפגמה האמונת חכמים, אז נעשה מחו מעקם לגמרי, ואינו יודע לשית עצות לנפשו.

ובאמת צריכים לכבות בכל יום יום על פגם אמונת חכמים, כי זה עקר החרבן, כשאדם יש לו קשיות וספקות על חכמים, בזה הורס את עצמו לגמרי, ועל־כן צריכים לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום יום על פגם אמונת חכמים, וכשיזכה לבקש ממנו יתברך, אז יתקן את האמונת חכמים אצלו, וכשתהיה לו אמונת חכמים, ידע איד להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים.

נא ונא ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותשתדלו מאד, שכל יחסר לכם יום אחד מבלי למוד "מקרא" "משנה" "גמרא" "מדרש", כי הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, כי ימינו כצל עובר, ומה ישאר מאתנו אם לא אלו ה'למודים שלומדים בכל יום.

נא ונא תשתדלו להתפלל במגין דיקא, ערב ובקר וצהרים, כי אז הוא עת רצון גדול בשמים, ואפלו שיתאחדו יחד תשעה צדיקים קדושים, עדין אינם יכולים לומר 'קדשה' ו'ברכו', ולענות 'אמן' יהא שמייה רבא, וכיון שנוצטרף אליהם איזה אפר פשוט, כבר נעשה מגין, ויכולים לומר דבר שבקדשה, ולכן אשרי מי שמכניס את ראשו בין עשרה, ובא להתפלל עמו ביחד, וכך מוכא בשם הבעל־שם־טוב הקדוש זי"ע: במקום שיש עשרה נשמות ישראל, שום מלאך ושום שרף אינם יכולים לגשת לשם, ועל־כן אשרי מי שבא להתפלל במגין עשרה, ועונה 'אמן' יהא שמייה רבא בקול, שעל־ידי־זה קורעין לו את גזר דינו.

אֲשֶׁר כה תרפג **בְּנַחַל** רצה
ראו להתחזק בעבודה הקדושה של תפלה והתבודדות,

יתברך, וכשנצא מזה העולם, נתחרט מאד על כל דקה שהיינו יכולים לדבר ולספור ולמשך את עצמנו אליו יתברך, וכלינו את הזמן היקר בהבל וריק, ועל-כן ראו להרגיל את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר אפלו דבור אחד שמדברים — עושה רעש גדול בשמים, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, וזוכר בכל יום על אחריתו, שיבוא היום שיצטרך לצאת מזה העולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר, זה כבר שלשה לילות, שאין אני יכול לישן, ויש לי דקירות חזקות בלב, אני לא זוכר מתי הייתה לי כל-כף הרבה עגמת נפש כמו שהייתה לי עכשו בענין הבניה, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתמשיך לשרת בקדש, ולעמד על הפועלים, כי אם אתה מפסיק עכשו, אני אבוד לגמרי.

אני מכרח להבהיר לך, כי כל הסבה שלקחתי את הקבלן ... היה מפני שהוא הבטיח לנו, שעד ל"ג בעמר יעלה קומה אחת,

ועד סוף אָב (לְמִסְפָּרָם סוּף אוֹגוֹסְט), תִּגְמַר קוֹמָה שְׁנֵיהֶ, וְהִבְטִיחַ
 בְּהִבְטָחוֹת, וְנִשְׁבַּע בְּשִׁבוּעוֹת כְּדָרְכוֹ, וְרַק עַל סִמְךָ זֶה לְקַחְתִּי אוֹתוֹ,
 כִּי אִם נִשְׁחַק עִם שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פּוֹעֲלִים, הִיִּיתִי יָכוֹל לְקַחַת אֶת
 הַקֶּבֶלְן ... שְׁהִיָּה נָעִים לְעַבֵּד אֶתוֹ, הוּא אָמַר לְכַתְּחֻלָּה, שְׁתַּקַּח לוֹ
 עֲבוּדָה כְּזוֹ בְּעֶרְךָ שָׁנָה אוֹ שְׁנָה וָרִבַּע, וּמְחַמַּת שְׂיַדְעֵתִי, שְׁהִסְמִיךְ־
 מִ"ם הָרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, יִמְסַר בְּמִסִּירוֹת, לְכֵן נִסְכַּם בְּדַעֲתִי לְקַחַת אֶת
 ... וּלְבִסּוּף לֹא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ גַּם, וַאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ — יֵשׁ
 לוֹ גַּם שְׂאִין חוֹזָה, כִּי אִם הִיָּה חוֹזָה, הִיִּיתִי כּוֹתֵב בְּתוֹךְ הַחוֹזָה עַל
 כָּל יוֹם שֶׁהוּא אֵינּוּ עוֹבֵד יְשָׁלֵם קָנָס אֶלְךָ דּוֹלָר! וְעַל־יְדֵי־זֶה כְּפִי
 הַיָּמִים שֶׁהוּא אַחֵר, כְּבָר הִיָּה יָכוֹל לְהִיּוֹת לִי בִּנְיָן בַּחֲנָם, וְעַל־כֵּן אֲנִי
 לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה הוֹלֵךְ כָּל־כַּף לְצַדּוֹ, בְּשַׁעַה שָׁגַם לִי דוֹקֵר הַלֵּב,
 וְגַם לִי נִשְׁפָּף דְּמֵי כַּמִּים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה שְׂיִמְשִׁיכוּ לְהַגְבִּיחַ עוֹד
 קוֹמָה אַחַת, וְלִכְאוּרָה הַקוֹמָה הַזֹּאת מִכְרָחָה לְהִיּוֹת גְּמוּרָה עַד רֹאשׁ
 חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, אֲשֶׁר הִנֵּה מִתְקַרְבִּים הַיָּמִים וְכוּ',
 שְׁנוּכַל לְפַעַל אֲצֵל ... שְׂיֵאֲשֶׁר לָנוּ, וְלִלְחֹץ עָלָיו בְּפָרֵט אִם גְּמַרְנוּ אֶת
 שְׂפֵתֵי הַקוֹמוֹת עִם הַשְּׁלֵד, אֲבָל אִם לֹא גְמַרְנוּ, אֲזַי לֹא עֲשִׂינוּ כְּלוּם.
 וְלִכֵּן עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ — אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה
 כָּל־כַּף הוֹלֵךְ לְצַד הַקֶּבֶלְן ... פֹּה לֹא מְדַבְּרִים כְּמָה כֶּסֶף מְטָר מְרַבֵּעַ,
 פֹּה מְדַבְּרִים מִהֲזֵמָן, וְאִם הוּא לֹא יַחְזִיק בְּזֵמָן, הַהִכְרַח יִהְיֶה לִי
 לְסַלֵּק אוֹתוֹ לְגַמְרִי.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה לִי דָבָר כְּזֶה
 לְכַרְחַת בְּאִמְצַע, וְאִם אַתָּה צָרִיךְ עֵזֶר, אֲנִי כְּבָר מְצַרְךָ אֶת ... גַּרְם יְאִיר,
 שְׁשִׁלְשָׁתָם יִהְיוּ לְךָ לְעֵזֶר בְּמָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, לְהַתִּיצֵעַ אוֹ לְהַתְחַזֵּק.

חוּס וְרַחֵם עָלַי, דְּמֵי נִשְׁפָּף כַּמִּים, וַאֲנִי שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁפָּר,
 עוֹד לֹא הָאֵמַנְתִּי שְׂיִקְרָה לִי דָבָר כְּזֶה, אַחֲרֵי כָּל־כַּף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְכָל
 חַיֵּי תְלוּיִים רַק בְּבִנְיָן בֵּית־הַמְדַרְשׁ הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ
 אוֹתְךָ — חוּס וְחַמּוּל עָלַי, וְתִשְׁתַּדֵּל לְעַמֵּד עַל הַעֲבוּדָה שְׂיִגְמַר כְּכִי
 טוֹב, וְשְׁנוּכַל לְבָנוֹת בִּנְיָן גְּדוֹל כְּפִי הַתְּכַנִּית, וְלֹא יַחְסַר אֶפְלוֹ עַמּוּד

אֲשֶׁר כה תרפד בַּנְחַל רצז

אָחַד, כִּי רַק בַּתְּנַאי זֶה לְקַחְתִּי אֶת הַקְּבָלָן הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד

כה תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּעַמַּד לִימִין ... וְתִלְחִיץ אוֹתוֹ שְׁלֹא
יִבְרַח לִי, כִּי אַחֲר־כֶּף יִגְרַם לִי הַתְּמוּטוּטוֹת לְגַמְרִי, כִּי זֶה לִי שְׁלֵשָׁה
זְמַיִם, שְׁאִינִי יָכוֹל לִישֹׁן, כִּי יֵשׁ לִי כְּאָבִים מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים סְבִיבוֹת
הַלֵּב, וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה דְּמִי פְּחוֹת אָדָם מִדָּם עֲרָבִי...

וְלִכֵּן רְאֵה לְעַמַּד לִימִין ... וְתַחֲזֹקוּ וְתִאֲמְצוּ שְׁלֹא יִבְרַח לִי, כִּי
אֲנִי צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד אֶת הַבְּנִיָּן, וְשְׁלֹא יִפְסִיקוּ לִי בְּאֲמָצֵעַ, וְאִם הוּא
צָרִיךְ עֵזֶר, אֶתָּה ... גֵּרוּ יְאִיר, וְ... גֵּרוּ יְאִיר, תִּהְיֶה לוֹ לְעֵזֶר, אֲבָל
צָרִיכִים לְבַצֵּעַ אֶת הָעֲבוּדָה מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, וְיֹוֹתֵר טוֹב לְרַחֵם עָלַי
מִלְּרַחֵם עַל עֲרָבִי.

מַה אֲמַר לָךְ! לֹא חָלַמְתִּי וְלֹא תִאֲרַתִּי שְׁאֲקַבֵּל מִכָּה כְּזוֹ, עִם כָּל
זֹאת הַהִכָּרַח לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שְׁבַעוּלָם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי בְּעֵנִין הַחֲנוּף הַשְּׁנָה, לְהַחֲדִיר הַרְבֵּה יִרְאֵת
שְׁמַיִם — הֵן בְּבָנִים וְהֵן בְּבָנוֹת, וְאֲנִי רוֹצֵה לְעַמַּד עַל הַמִּשְׁמֵר —
הֵן עַל הַמְּלַמְּדִים וְהֵן עַל הַמּוֹרוֹת, אִם אֶתָּה יָכוֹל לְכַתֵּב לִי רְשִׁימָה
— מִי יִהְיֶה הַמְּלַמְּדִים, וּמִי תִהְיֶינָה הַמּוֹרוֹת, שְׁמוֹתֵיהֶם, זֶה יֵעֲזֹר לִי
מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְעַמַּד אִתָּם בְּקֶשֶׁר חֲזָק, וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם דְּגֻמְאוֹת

רחצ אשר כה תרפה בנחל

איך ללמד עם התלמידים, כי אני לא רוצה שיהיה הפקר, אלא יהיה לנו חנוף ברמה הכי גבוהה.

חסדי השם יתברך, שיש לנו כבר את הפנה שלנו, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שגם הפעוטון יעבר לשם, ואז תהיה לנו קרית חנוף שלמה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לנו, שלא נצטרך טובות מאף אחד, ויבוא שפע, ונוכל לשלם למלמדים ולמורות בהשפעה מרבה.

נא ונא כבר שמעת ממני והבנת ממני הרבה מאד איך ללכת עם ילדים — רק ביד רכה, ובסבר פנים יפות, ותמשיך ללכת בצורה כזו, ולבסוף נזכה לראות נחת מילדינו.

הכפל הדבר, מאד מאד אבקש אותך שתעמד לימין ... ותחזקו שלא יברח לי, כי אז הוא גורם לי אסון, כי לו יש את כל התכניות, לו יש את כל הקשרים עם הועדות וכו' וכו'.

הקדוש־ברוך־הוא אשר אמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב מנחם־אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אבקש אותך אם אתה יכול להיות לעזר ל... גרו יאיר, לחזקו לאמצו ולעודדו שימשיך בבניה, כי עובר עלי עכשו יסורי תפת, וזה לי כבר שלשה לילות שאיני יכול לישן מרב צער ועגמת נפש, איך יכולים להאמין לערבי רמאי וצבוע, וכל הסבה שלקחתי אותו היא רק מפני שהוא אמר, שעד ל"ג בעמר יגמר את הקומה הראשונה, ועד סוף מנחם־אב יגמר את הקומה השנייה, ולבסוף בקשי בקשי מחזיק בקומה ראשונה, וגם זה רק מפני

אֲשֶׁר כֹּה תִרְפֶּה בְּנַחֵל רִצֵּט

שְׁלַחצְתִּי אוֹתוֹ, וְלִכֵּן אֵיךְ אֶפְשֶׁר פְּתֹאֵם לְהַפְּדוֹ אֶת הַיּוֹצְרוֹת! ? וְעוֹד

רָאָה בְּאֶסְפֵּקֶלְרֵיהָ מְאִירָה, וּמִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ רָאָה בְּאֶסְפֵּקֶלְרֵיהָ
שְׂאִינָה מְאִירָה, עִם כָּל זֹאת הָיָה עָלָיו הַרְבֵּה חוֹלְקִים, וְאֶחָד מֵהֶם
הָיָה הַגָּאוֹן ר' עֲזַרְיָאֵל הוֹרְבֵיץ, שֶׁהָיָה רַב וְאַב"ד דְּעִיר לּוּבְלִין, וְהָיָה
נִקְרָא "רֹאשׁ הַבְּרִיָּוִל", כִּי הָיָה גָּאוֹן אֲדִיר, בְּקִי בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה הוּא הַמְתַּנַּגֵּד הַכִּי גְדוֹל לְהַחֲזִיקָהּ, וְלִיל קֹדֶם
פְּטִירָתוֹ הָיָה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִה'חֲזוֹנָה מְלוּבְלִין,
וְהִתְחַרַּט מְאֹד עַל שְׁרַדֵּף אוֹתוֹ, וְאָמַר שֶׁלֹּא הִפִּירוּ הַיֵּטֵב, וְשָׁכַב לִישָׁן
וְלֹא קָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה קָרָה בְּכ"ב בְּמַר-חֲשׁוֹן תַּקַּע"ט.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָה! רָאָה לְחֻזֵּק וְלַעֲוֹד וְלֹאֲמֵץ אֶת ...
שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אוֹתִי בְּאֲמָצֵעַ, כִּי אִזְ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֹד לֹא אֲדַע מִשׁוֹם צְרוּת.

הַשְּׂכָנִים שְׁלָךְ, מְשַׁפַּחַת ... שֶׁתְּחִיָּה, מְאֹד מְאֹד מְבַקְּשִׁים אוֹתִי,
יַעַן שֶׁהֵם רוֹצִים לְבָנוֹת עוֹד חֶדֶר וּמִרְפֶּסֶת, וְהֵם צְרִיכִים לְפָרֵץ אֶצְלָךְ
גְּדֵר קִטְנָה, כְּדֵי שְׂיֻכַּל הַקִּבְּלָן לְהַפְּגֵם, תַּעֲשֶׂה לָהֶם אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה,
הֵם מְבַטְיָחִים שֶׁיִּחְזְרוּ וְיִבְנוּ לָךְ חֲזָרָה אֶת הַגְּדֵר, וְאִם אַתָּה רוֹצָה אֶת
זֶה בְּכִתָּב, אֲנִי יְכוֹל לְאַלֵּץ אוֹתָם שֶׁיִּכְתְּבוּ בְּכִתָּב, וְהֵם טוֹעֲנִים שֶׁגַּם
הֵם נִתְּנוּ לָךְ מַעֲבָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שֶׁכָּבֹד לֹא אֶצְטָרֵךְ לְהַפְּגֵם בְּכָל
שְׁטוֹת וְכו', וְלִהְיוֹת גִּנְנַת בְּקַהֲלָה וְכו'.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכְתַּב לִי תִּכְף-וּמְיָד אֵיפֶה אוֹחְזִים בְּבִנְיָה, וּמֵה קָרָה הַיּוֹם עִם הַטְּשָׁעִקִים.

רְאֵה לְעֵמֵד לִימִין ... וּתְחַזֵּק אוֹתוֹ שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתִי בְּאִמְצָע הָעֵבֹדָה, כִּי אֲזוּ יִפֹּל עָלַי אֶסּוֹן גָּדוֹל מָאד, זֶה לִי שְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת, שְׂאִינִי יָכוֹל לִישֵׁן מְרֹב כְּאָבִים שְׂיִשׁ לִי בְּחֻזָּה, וְאֲנִי מָאד מָאד מְצִטְעֵר שְׁקָרָה דְּבָר כְּזָה, אֲנִי לֹא מִבִּין אֵיךְ מְאֲמִינִים לְעַרְבֵי מְלַכְלֵךְ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכו', הִנֵּה הִבְטִיחַ הַבְּטָחוֹת, וְקִבֵּל הוֹן רַב, וּלְבִסּוֹף לֹא עֵמֵד בְּדַבּוּרוֹ, וְעָשָׂה אֶתִּי כֹל מִיַּגִּי תְּרַגְלִים, וְלֹא עָבַד כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִּכְף-וּמְיָד מֵה קָרָה הַיּוֹם, וְאֵיפֶה אוֹחְזִים בְּעֵבֹדָה.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַבְּזִיוְנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שְׂאִנִּי סוֹבֵל זֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה

אֲשֶׁר כה תרפח בַּנְחָל שא

שָׁנִים, מָה אָמַר לָךְ! עֲוֹנוֹתַי גָּרְמוּ לִי אֵת כָּל זֹאת וְכוּ', וצָרִיכִים

! אֵיךְ יִסְבֵּן אֵיךְ יִסְבֵּן אֵיךְ יִסְבֵּן אֵיךְ יִסְבֵּן אֵיךְ יִסְבֵּן אֵיךְ יִסְבֵּן
הַדְּבֹר, לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שֶׁעֲכָשׁוּ הִתְחַתְּנוּ, וְהֵם צָרִיכִים
הַרְבֵּה הִתְחַזְּקוּת, וְיַעֲוֹץ, וְתִשׁוּמַת־לֵב וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה תִּתְעַנֵּן בְּכָל
הַנוֹשָׂאִים בְּעֵינֵי טְהֵרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', וְכָל מָה שֶׁקָּשׁוּר בְּזֶה, וְאֲנִי
מִמְּנָה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ עַל דְּבַר זֶה, וְאַל יִתְעַרֵב זֶר בֵּינֵינוּ, וְאִם יֵשׁ אִיזוֹ
שְׂאֵלָה, אַתָּה תַּעֲוֹרֵר וְתִחַזֵּק אוֹתָם, וְתִדְבֹר אִתָּם הַרְבֵּה מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ
ו"ל.

וְכֵן תִּרְאֶה לְדַבֵּר עִם כָּל הַמְּלַמְּדִים רַק מִיֵּרֵאת שָׁמַיִם, וּמַעֲצוֹת
רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן תִּדְבֹר עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רֵאחַ, כ"ב מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה יֵצֵא הַמְּרַצֵּעַ מִן הַשֶּׁקֶת, פֶּה תִּקְבֹּל אֵת הַכֶּתֵב שֶׁשָּׁלַח אֵלַי ...
אֲשֶׁר מְדַבֵּר בְּעַד עֲצָמוֹ.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ כָּאֵן קְנוּנִיָּה בֵּינוּ לְבֵין ... שְׁמֹר לִי וְאַשְׁמֹר לָךְ ...
וְעַל־כֵּן אִם הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְהִתְחַיֵּל לְעַבֵּד עַל הַקִּירוֹת שֶׁל קוּמָה
שְׁנִיָּה, תִּגִּיד לוֹ אֵין כֶּסֶף, וְאֲנִי אֲדַבֵּר עִמוֹ, פְּשׁוּט הַצְּרִכְתִּי לְלַכֵּת
לְהַבְדִּיק אֲצֵל רוּפֵא, אֲנִי לֹא הֵייתִי בְּבֵית, וְאֶמְרוּ לִי הַבְּחוּרִים שֶׁ...
הַתְּקַשֵּׁר כְּעֶשֶׂר פְּעָמִים, אֲבָל אֲתַפֵּס אוֹתוֹ וְאֲדַבֵּר עִמוֹ קְשׁוֹת, רַק זוֹ

שב אָשׁוּר כה תרפט — כה תרצ בַּנְחָל

השָׁפָה שֶׁהוּא מְבִין, אַחֲרֵת נִכְנָס בְּכַעֲזָה רְצִינִית, גִּתָּן לוֹ יוֹתֵר כֶּסֶף
וְאַחֲר־כֵּן יַעֲצֹר אֶת הָעֲבוּדָה וְכוּ'.

כְּדָאֵי שְׁתַּדְבֵּר עִם ... וְעַם ... וּבְיַחַד לְטַכְס עֲצָה כַּדְת מָה
לְעִשׂוֹת, פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, אֵיךְ ... הוֹלֵךְ רַק עַל צַד הָעֲרָבִי, וּבְכַפְרֵט
בְּשִׁעָה שְׁדַבְּרָנוּ, כְּבָר תִּפְס אֶת הַדָּג לְפָנָי הַמְּלַכּוֹת, אַתֶּם בְּטוּחִים
שֶׁהַקְּבָלָן יִסְכִּים ...

כָּל הַדְּבָרִים מְדַבְּרִים בְּפָנָי עֲצָמָם, נָא אַל תִּתֵּן שׁוּם טְשָׁעַק,
אַפְלוּ פְּרוּטָה אַחַת.

הַמְצַפָּה לִישׁוּעָה...

כה תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר רְאֵה, כ"ב מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ דְבִרְתֵי עִם ... וְסַכַּם שְׁאַתָּה תִּתֵּן לוֹ אֶת הַטְּשָׁעִיקִים עֲכָשׁוּ,
וְאֲנִי עוֹד אוֹסִיף לוֹ בְּמִזְמָן, וְהוּא מְצַדוֹ מִתְחַיֵּב, שְׁעַד כ"ח חֶשְׁוֹן
גְּמוּר הַשְּׁלֵד שֶׁל הַקּוּמָה הַשְּׁנִיָּה, וְאִם לֹא, אֲנִי תוֹבֵעַ אוֹתוֹ לְמִשְׁפָּט,
וְכֵן לֹא עוֹבֵד אִתּוֹ יוֹתֵר, וְהוּא מִתְחַנֵּן שְׁנִתֵּן לוֹ עוֹד אֶפְשָׁרוֹת אַחַת.

לְזֹאת אֵף שְׁכַתְבְּתִי לְךָ מִקֵּדָם לֹא לְתַת לוֹ אֶת הַטְּשָׁעִיקִים, תֵּן
לוֹ עֲכָשׁוּ אֶת הַטְּשָׁעִיקִים, רַק שְׁיַחֲתֵם לְךָ עַל זֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר רְאֵה, כ"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָשֶׁר כה תרצא בַּנְחֹל שג

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַבֵּר אֶתְךָ שִׁיחַת וְעִידָה עִם ... דְּבַר מָאד מָאד

בְּנֵי אֱלֹהִים, וְיִשְׁפָּטוּ אֶתְּכֶם מִיְּמֵי הַיּוֹם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
הַתְּכַסִּימִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, הוּא בָּא אֵלַי בְּדֶרֶךְ שְׁלֹא תֵאָרְתִי
לְעֲצָמַי".

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם מִהַנְּסִיּוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה סְפָרִים
חֲדָשִׁים לְמַעַן לְחַזֵּק אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאחַ, כ"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת שְׁנֵי מַכְתָּבֶיךָ, וּמָאד מָאד הִחֲזַקְתָּנִי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּבֹד עָבְרוּ עָלַי בְּחַיִּים הַרְבֵּה צְרוּת
וְיִסוּרִים, כִּי מָאֵז שֶׁהִתְקַרְבַּתִּי אֵל רַבְּנוּ ו"ל, אָנִי רַק רוֹאֶה נְגִדֵי חוֹמוֹת
בְּרִזָּל וְכוּ' וְכוּ', וְשׁוֹם דְּבַר אֵינִי הוֹלֵךְ לִי קַל, מְכַל שְׁפָן מָאֵז
שְׁנֹכְנִסְתִּי בְּעֶסֶק הַרְבִּים, אָנִי רַק רוֹאֶה צְרוּת וּרְדִיפוֹת, יִסוּרִים
וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וּבְכַרְטִיּוֹת מָאֵז שְׁנֹכְנִסְתִּי
לִיבְנָאֵל לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וְלִהְיוֹת עֵדָה קְדוּשָׁה, מָאֵז אָנִי
סוֹבֵל מִהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהִתְגַּלַּם וְהִתְגַּשֵּׁם בְּהַרְשָׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה
וְכוּ', יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְחַק מֵה שְׁיִוְתָר מֵהָר וְכוּ', אָבֵל
אָנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, מָה שְׁעָבַר עָלַי בְּיוֹמֵים הָאֲחֵרוֹנִים, זֶה עֲדִין
לֹא עָבַר עָלַי, כִּי יְכוּלִים לְחַשֵּׁד בִּי מָה שְׁרַק רוֹצִים, אָבֵל שְׁאֲנִי אֲנֵעַ

בפרוטה של זולתי, הקדוש-ברוך-הוא יעיד בעצמו עלי, שתהלה לאל, ידי וכפי נקיות, שאין בהם אפלו אגורה אחת של אחרים, ואדרבה מה שיש לי מאחרים, אני כבר מחלק את זה לעניים, לאנשי שלומנו וכו', ועל-כן זה כאב לי מאד מאד לחשוּד בי חשדות כאלו, בשעה שהקבלן רמני על ימין ועל שמאל וכו'.

תאמין לי, ידידי היקר! שמאז ששדכתי את בתך, אני שש ושמח מאד, שיש לי חלק גדול בזה, וכודאי אני עוד אדבר אתו בענין פרטי החתונה, ואיפה זה יהיה, ואני באמת מתחשב עם העניות שלך, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה לא יעלה לכם כמעט כלום, ואדבר אתו בצורה כזו, שלא ישים שום נטל כבד על שכמך, אף עדין לא ראיתיו, לכן לא יכלתי לענות לך תכף-ומיד כרצונך, ותכף-ומיד כשאראה אותו ואדבר עמו — אדוּח לך.

נא ונא ראה להתחזק, ולחזק את כל אנשי שלומנו, ותעמד על המשמר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנבנה קהלה קדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרצב.

בצורת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ג מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל שמחתי, שמצאתי לך חתן נפלא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, בסימן טוב ובמזל טוב, ותתחתנו, ואני מאד מאד רוצה להיות בחתונה שלכם.

ראי להתחזק מאד, ותשתדלי לומר בכל יום "יום תהלים", שדבר זה ממשיך ישועות ורפואות והצלחות לאומרם, ועל-כן אשרי מי שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך כל מה שאת צריכה לחתונה מבלי

אֲשֶׁר כַּה תִּרְצֵג — כַּה תִּרְצֵד בְּנַחֵל שֶׁה

לְקַחַת מִהַהוֹרִים כָּלוּם, כִּי אֲנִי אֶדְאָג עַל הַכֹּל, רַק תִּתְחַזְּקִי לִהְיוֹת

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רְאֵה, כִּי מִנְחָם-אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְעֹזֵר בְּבֵית-סֵפֶר, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה כְּבָר לְהַכְנִס בְּקֶרֶב מְאֹד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵדְבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. גַּם רְאֵה 'לְגַנְב' כַּמָּה זְמַנִּים לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
— הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל,
וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הָיוּ עוֹסְקִים
בְּזֶה תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּרְצֵד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כִּי מִנְחָם-אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ר' ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל נְשׂוּאֵי

בַּנְחָל

כה תרצה

אֲשֶׁר

שו

בְּתוֹכְכֶם הִיָּקְרָה תַחֲיָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת מִמְּנָה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

וְהִנְנִי שֹׂמַח אִתְּכֶם בְּיַחַד בְּשִׂמְחַת כְּלוּלוֹת נְשׂוּאֵי בְּתוֹכְכֶם, וְחָבַל שֶׁלֹּא יִכְלְתִי לְהִשְׁאֵר לְשִׂמְחַ עִמָּכֶם, כִּי הִצְרַכְתִּי לְחֹזֵר דְּחוּף בְּעִנְיַן מִשְׁפַּחְתִּי, עִם כָּל זֹאת, תִּהְיֶה לְאֵל, שִׂמְחָתִי מִרְחוֹק בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁבִיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְיִהְיֶה לָכֶם בָּנִים תְּלָמִידֵי חַכְמִים, וְחַתָּנִים תְּלָמִידֵי חַכְמִים, וְהַתּוֹרָה לֹא תִמוּשׁ מִפִּי וְרַעְעֶכֶם וּמִפִּי זֶרַע וְרַעְעֶכֶם, כִּי רַק זֶה מֵה שֶׁנִּשְׁאָר מֵהָאָדָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַכֹּהֵן הַמְהַלְלֵה ... תַחֲיָה.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַבְּנִין יִהְיֶה בְּנִין עַדִּי עַד, וְיִצְאוּ מִכֶּם דּוֹרוֹת יְשָׁרִים יְבָרֶךְ, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ שֶׁל תּוֹרָה, כִּי שִׂמְעָתִי שֶׁהַחֲתָן, גֵּרוֹ אִיר, הוּא תְּלָמִיד חָכֵם גָּדוֹל, וְאוֹהֵב תּוֹרָה, וְשׂוֹקֵד בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁרִיךְ שְׂזָכִית לְחַתָּן כְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכַּת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית...

מאד ... גרו זאיר.

אין מלים בפּי להודות לך, על כל החסד שאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
בְּעֵינַי הַשְּׁגַת סְפָרִים, כִּי זֶה כָּל חַיּוּתִי, וְזֶה כָּל תְּאַוְתִּי — עוֹד סֵפֶר
וְעוֹד סֵפֶר וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל בְּכַח רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׁאוּזְכָּה לְעֵבֶר
עַל כָּל הַסְּפָרִים שְׁבַעוּלָם, וְזֶה חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, הָעֶקֶר הוּא רַק
אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאָמוּנָה הִיא הַיְסוּד וְהָעֶקֶר בִּיְהוּדוּת,
בְּלִי אָמוּנָה אֲדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְהַחֲכָם מְכַל הָאָדָם אָמַר (מְשָׁלִי כח,
ו): "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה, נִמְשָׁכּוֹת
עָלָיו בְּרִכּוֹת וִישׁוּעוֹת, וְכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיף תִּבְקַשׁ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְפִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִתְמַיד בְּשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוּ, וְתִדַּע שְׁכָל דְּבּוּר וְדְבּוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רָאָה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ זָאִיר.

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגַדֵּל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ —

אין לתאר ואין לשער כלל.

בענין הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, תאמין לי, שאין עוד דבר גדול מזה, וזה תקון גדול לנשמה, כי עובר על כל אחד כל-כף הרבה צרות ויסורים, ומרירות והרפתקאות וכו', וספקות וכו', וכשזוכה לחזק את אחרים, ממילא יש לו גם-כן התחזקות לעצמו, ולכן ראה לחזק את עצמו, ואז יהיה לה חזק לחזק את אחרים, כי בזה שתחזק את עצמו, ואפה תהיה בשמחה, ישפע מהחזק והשמחה הזו גם על אחרים, שזה עקר השלמות, להיות טופח על מנת להטפוח.

בענין הלמוד, כדאי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, כי הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכשאדם לומד הארבעה למודים האלו, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק לומד בכל יום אפלו קצת דקצת, אבל לא חסר לו יום אחד מלמוד התורה הקדושה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב' סימן ח'); כי יש מזונא דגופא, ויש מזונא דנשמתא, הינו כמו שהגוף צריך לאכל, כף גם הנשמה צריכה לאכל, ועקר האכל לנשמה זה התורה, לחמא דאורייתא, ועל-כן אל תהיה בטלן! תתחזק ותלמד בכל יום תורה הקדושה, כמה שרק תוכל.

בענין התבודדות, עליך לדעת, כי עקר השלמות הוא לדבר עמו יתברך, כאשר מדבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ולא צריך לחשב אם בן שומעים אותו או לא שומעים אותו וכו', וכו', אלא צריך להאמין שהאין סוף ברוך הוא, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, והוא יתברך שוקד על שפתי בר ישראל, וכשאדם מדבר אליו יתברך, כל דבור ודבור נשמע ונתקבל. ולכן צריכים לסלק את דעתו לגמרי, ולדבר בתמימות ובפשטות גמורה, ואז מצליחים לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא.

אודות החוב של ... גרו יאיר, לדעתי, אפה צריך לדבר אתו

אָשׁר כה תרחצ בַּנְּחַל שׁט

חד משמעית, שאין אתה יכול לשלם את החוב שלך, ארבעת אלפים

אני ואת בניי אנו צעירים ויש לנו חיינו ויש לנו חיינו...
בדעתך, אשר הכל לכל אלקות, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפסא
לאלקותו יתברך, ואדם צריך להכלל לגמרי באור אין סוף ברוך
הוא, עד שלא יראה ולא ישמע ולא ירגיש שום דבר — רק את
אמתת מציאותו יתברך, ואז פשיתחזק בזה, ירגיש ערבות נעימות
ידידות זיו חיות אלקותו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרחצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך שתתחזק, ואין מלים בפי להודות לך
על כל החסד שאתה עושה עמי, ובאמת כתוב (חבקוק ב, יא): 'אבן
מקיר תזעק', ושמעתי לומר בשם הרב הקדוש מבעלז זי"ע שאמר,
שהפסוק הזה סובב על אלו שעוסקים בבנין בית-המדרש, וכל
יהודי שנדב אבן לבית-המדרש, לבסוף 'אבן מקיר תזעק', כל אבן
צועקת וצועקת — "אותי הכניס בבית-המדרש פלוני אלמוני" וכו'
וכו', איזו שמחה היא פשיהודי זוכה לתרם בעבור בית-הקנסת,
ובפרט שאתה הגזבר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו שפע.

אני מאד מאד מקנה לשמע מ... גרו יאיר, אחר הצהריים —
מה קנה בועדה, ואם תשמע משהו, ראה לכתב לי תכף-וימיד פקס,

שי אשר כה תרצט בנחל

וּמְמַשׁ תְּחִינִי, אָבֵל לְעַת עֵתָה לֹא פְדָאִי לְדַבֵּר עִם הַקְּבָלָן, אֲלֵא
שְׁיִמְשִׁיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּפִסָּנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

כְּפִי שְׁדַבְרָתִי אֶתְךָ, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שְׁמַגִּיעַ לּוֹ כֶּסֶף, אֲדַרְבֶּה עֲכָשׁוּ
עִם הַטְּשָׁעִקִים כְּבָר יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה, וְלִדְעָתִי, אִם, חֵס וְחֲלִילָה,
יַעֲצְרוּ אֶת הָעֲבוֹדָה, נִצְטָרֶךְ לְבִטֵּל לּוֹ כַּמָּה טְשָׁעִקִים, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה
שְׁתִּהְיֶה יָדוּ עַל הָעֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֱלֹוֵי יִתְבָּרֶךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאֵה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַכּוֹלָל, בְּיָדָאִי טוֹב לְלַמֵּד בְּכוֹלָל עִם אַבְרָכִים רְצִינִיִּים,
וּמָה טוֹב שֶׁתְּלַמֵּד בְּכוֹלָל אֲשֶׁר סָמוּךְ לְבֵיתְךָ, וּמָה שְׂאֵתָה אוֹמֵר,
שְׁבַדְרֶךָ כָּלֵל מְדַבְּרִים לְשׁוֹן-הָרַע וְלִיצָנוֹת וְכוּ', מָה אִמַּר לְךָ! אִם
אֶחָד מִכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה, אִז הוּא אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְלֹא מְעַנֵּין אוֹתוֹ
מָה שְׂאַחֲרִים אוֹמְרִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה,
וְגָדוֹל בַּתּוֹרָה, וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּמְתַמֵּיד בַּתּוֹרָה, וְטוֹעֵם טַעַם הַתּוֹרָה,
וְכַמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: אִם הַתּוֹרָה תִּרְאֶה לְךָ אֶת פְּנֵיהָ, אִז לֹא
תִצְטָרֶךְ שׁוֹם שְׂכָר.

אוֹדוֹת הַבֵּן, בְּיָדָאִי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לּוֹ מְשַׁקְפִים, כִּי חֵס וְחֲלִילָה,
יְכוֹלִים לְקַלְקֵל לּוֹ אֶת הָעֵינַיִם, וְצְרִיכִים לְשָׁמַר מְאֹד מִחֲמָרוֹת יִתְרוֹת,
כִּי אִם הֵיילֵד צְרִיךְ לְקוֹם מִהַכֶּסֶא, וְלִהְסַתְּפֵל בְּלִיחַ וְכוּ', זֶה סִימָן לֹא
טוֹב וְכוּ', הוּא יְכוֹל, חֵס וְחֲלִילָה, לְקַלְקֵל אֶת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ לְגַמְרִי,

אֲשֶׁר כה תש בנחל שיא

ועל-כן תעשו לו תכף-ומיד משקפים, רק צריכים תמיד לבקש את

פניו ואת ידיו.

בענין הבדידות לאשתך, מה טוב ומה נעים אם היא יכולה להכניס חברה לראש השנה, ועל-כל-פנים איך שהוא לא פדאי לריב, אלא להשתדל לחיות ביחד ובהבנה הדדית, ולהסביר אחד לשני את גדלת הענין, שאנחנו זוכים ללכת אל רופא גדול, אל עורך-דין גדול, שיכול לרפאות אותנו, ולהצילנו מכל מיני דינים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אודות התרגום של קונטרס "טמאת המסיון" ברוסית, מאד מאד רציתי אם יהיה יכול גם לתקתק את זה, שיהיה מוכן לדפוס, ואז אדפיסו באלפי אלפים עותקים, וזו זכות הרבים גדולה מאד.

כה תש.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתנהג בדרך ארץ גדול, פי חבל שתאבד את השם הטוב שלך, אני מבטיח לך, שאם תתנהג בדרך ארץ, ותשמר את זמני התפלה להתפלל בכל יום במגן: שחרית, מנחה, ערבית, וכן תקבע שעורים בתורה במקרא, במשנה, בגמרא

— כְּסֻדְרָן, כְּמוֹ שְׁלֵמֶדֶת אֲצִלִּי, אִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִתּוֹרָה, וְאֵין עוֹד טוֹב מִשֵּׁם טוֹב, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב.

נָא וְנָא תִרְאֶה דְגַמָּא מַה זֶה תִּלְמִיד "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ", תִּתְרַחֵק מִלְּצִיִּים, וְאַל תִּעְמַד עַל יָדָם, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים. רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל, אַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִצְּלִיחַ מְאֹד, אֲנִי מְקַנְהָ לְשִׁמְעַ אֲצִלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא תִכְתֹּב לִי, וּמִמֶּשׁ תִּחַיֵּנִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּשֵׂא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְרָן רְאֵה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְשִׁמֵּר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שֶׁלְךָ, הֲלֵא מְסֻרְתִי אֶת נִפְשִׁי לְחַתֵּנְךָ, כְּדִי לְהַצִּילְךָ מִחֻטְאִים, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (מִנְחוֹת קי.): לוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵי-כֵן לוֹמֵד תּוֹרָה, אֲבָל לֹא שְׁתַּהֲיֶה כְּמוֹ תַרְנַגּוּל הַמְּצוּי תְּמִיד אֲצֵל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וּבְכֻלָּל רְאֵה לְרִסֵּן עֲצָמְךָ בְּעֵנִין הַהֲנַהֲגָה שֶׁלְךָ וְכוּ', כָּל זְמַן שֶׁלֹּא הִגַּעְתָּ אֶל שֶׁלֵב לְהַנְהִיג רֶכֶב עִם רֶשִׁיזוֹן, אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים מוֹזְרִים, וְלִקְפֹץ עַל רֶכֶבִים וּלְהַנְהִיגָם, כִּי אִתָּה יְכוֹל לְגַרֵם גִּזְק הֵן לְעֲצָמְךָ, וְהֵן לְאַחֲרִים, חַס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וְכוּ', וְזוֹ תִהְיֶה לְךָ קְבִיעוּת, זְכוֹר כְּמָה לְמִדָּת אֲצִלְנוּ, וְעַכְשָׁו מֵרַב בְּלִבּוֹלִיךָ אִתָּה לֹא פּוֹתַח סֶפֶר וְכוּ', הָאֵם בְּשִׁבְלִי זֶה חַתְּנָתִי אוֹתְךָ?! כִּלְךָ מֵהִילָדוֹת וְהַקְטָנוֹת, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְעוֹד מְעַט יִהְיֶה הַהֲכָרַח לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאַף אֲחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי יִקְרְאוּהוּ חֲזָרָה לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן תִּתְחִיל לְהִיּוֹת אֲבֵרָךְ רְצִינִי, אֵין אִתָּה יְכוֹל

אֲשֶׁר כֹּה תִשָּׁב בְּנַחֵל שִׁיג

לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי עִמָּךְ, וְאֲנִי רַק רוֹצֵה אֶת

וְכֵן לְשָׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי זֶה הִיסוּד לְבֵית יִשְׂרָאֵל, וְאִם רוֹצִים לְזִכּוֹת לִילָדִים בְּרִיאִים, צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַחַת טְרַמְפִּים וְכוּ', אֲשֶׁר דָּבָר זֶה אֵינּוּ צְנוּעַ, וְיָכוֹל לְצִאת מִזֶּה קְלִקוּל, חֵס וְשָׁלוֹם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְכַתֵּב לִי אֶפְלוֹ שׁוֹרוֹתַיִם.

כֹּה תִשָּׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ה מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ו.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּלִבּוֹל וְכוּ', אֵין לָךְ מֶה לְדַאֵג כָּלֵל, אֶת תַּחֲיֵי חֻזְקָה בְּשֶׁלְךָ, וְאֶפְלוֹ שֶׁיִּרְצוּ לְקַחַת אוֹתְךָ לְחֻקֵּי מְשֻׁטְרֵתִית, אֵל תַּפְחָדִי כָּלֵל, כִּי הָאֱמֶת תִּצָּא לְאוֹר, וְהַפּוֹחַז הַזֶּה יִפֹּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד תַּחַת זֶה, כִּי הוּא נִשְׁרָף מִקְנָאָה, שְׂאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבֵד בְּדֹאֵר, וְלָכֵן הוּא חוֹתֵר תַּחְתֵּיךָ

במה שרק יכול, ולכן את תהיי חזקה עם הנקדה שלך, ולא לפחד משום ברך שבעולם, ורבונו ז"ל גלה לנו, שעקר ההצלחה בזה העולם — לא לפחד משום ברך שבעולם, ולהיות חזק, וזה עקר גבורת הגבור.

אודות השכן שלכם ... גרו יאיר, דברתי אתו, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שלא תהיה לכם שום בעיה, העקר תגורו ביחד באהבה ובחבה הדדית.

אודות בעלך, ראי להתחזק ולחזק אותו, כי אני מבין שעוברים עליו הרבה משברים, וצריכים רק לחזק ולעודד ולשמח אותו, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, וזה עקר הנסיון שלנו, שלכל אחד מאתנו יש נסיונות קשים ומרים בחיים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואז טוב לו בזה ובבא כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ה מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

עכשו נודע לי, שלמעשה יש ל... רק סכום של 46,400 ש"ח (ששים וששה אלף וארבע מאות), כי הורידו לי שכר עמלה, עם כל זאת תכניס את הכל בבנק, זאת אומרת להוריד 40 אלף לתת לפועלים, והשאר בבנק, והקדוש-ברוך-הוא יחוס וירחם עלי, כי שבוע קשה כמו שהיה לי השבוע, אני לא זוכר, ממש חשבתתי, שלבי מתפוצץ מרב צער ועגמת נפש, מה לעשות, לכל אחד נוהגים את הנסיונות שלו, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל: "לכל אחד נוהגים את השעור שלו" (איטליכען גיט מען סיין לייענען), נא ונא לא

לתת שייעבדו עליך, שתתן את הכסף ל... אלא אתה נותן את זה רק

כה תשד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
 שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
 הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי
 בזה העולם צריכים התחזקות רבה על כל פרט ופרט בחיים, פי
 עובר על כל אדם כל מיני בעיות, וכל מיני צרות, וכל מיני יסורים,
 וכל מיני מרירות, וכל מיני הרפתקאות, ואין אדם שלא תעבר עליו
 איזו צרה או איזה משבר בכל יום ויום, כמו שאמר רבנו ו"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עז). ולעקר העצה הוא רק להתחזק עם
 הנקדות טובות שיש בו, פי כל בר ישראל יש בו נקדות טובות,
 וצריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות, וכמו
 שצריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות, כף צריכים
 לחפש ולבקש ולמצא גם באחרים נקדות טובות (לקוטי-מוהר"ן, חלק
 א', סימן רפב), ורבנו ו"ל הזהירנו ללכת בדרך זו, תמיד לדון את
 השני לכף זכות, וכן לדון את עצמו לכף זכות, וצריכים לשמור מאד
 ממחלוקת, פי המחלוקת עוקרת את האדם. ורואים בגי-אדם כל-כף
 חסרי דעת ושכל, במקום להתאחד ביחד ולאהב אחד את השני,
 ולהאיר אחד בשני את אמתת מציאותו יתברך, פי כל אחד ואחד
 יש בו נקדה מה שאין בחברו, והוא בחינת צדיק לגבי חברו
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), במקום לחזק ולעודד, לאמץ ולשמח

את חֲבֵרוֹ, הוא מְחַפֵּשׁ בוֹ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת, וְיוֹצֵא נִגְדוֹ בְּמַחְלָקֶת, וּבִזְזָה מִיִּצְרִים אֶת הַגְּלוּת, כִּי אִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, אִף פַּעַם לֹא הָיִינוּ הוֹלְכִים בְּגְלוּת, וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם — כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁהוּא יוּכַל לְמַשֵּׁל. וְזֶה עֵקֶר הַצָּרָה הַמְּרָה, שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים כְּכֹר כַּמְעַט אֲלֵפִים שָׁנָה, שְׁכָל פַּעַם צִיץ אֵיזָה מְטַמְטֵם וְכוּ', וְעוֹשֶׂה מַחְלָקֶת, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִתְאַחֲדוּ בְּיַחַד, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַזֵּהִירוּנוֹ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְאָמְרוּ (סְפָרִי רָאָה): 'לֹא תִתְגַּוְדְדוּ', אֵל תַּעֲשׂוּ אַגְדוֹת, אֲלֵא תִהְיוּ כְּלָכֶם אַגְדָּה אַחַת, וּלְפִי דְבָרֵי הָרֵאשׁוֹנִים מוֹנֵי הַמְצוּוֹת — זֶה לֹאוֹ בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁאֶחָד מִנְתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִזוּלָתוֹ. וְלִכֵּן מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ מַה שֶׁתַּעֲשׂוּ, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שְׁכָל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ תִהְיֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה. וְלִכֵּן רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים וַבָּה, פְּרָשָׁה ה'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, תָּנוּ דַּעְתְּכֶם, שֶׁלֹּא תִשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְחַרְחוּ זֶה עִם זֶה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְפָנָי: תּוֹרָה שֶׁנִּתְתִּי לָהֶם, אֵינָם עוֹסְקִים בָּהּ, וְהִרִי אֵיבָה וּמַחְלָקֶת וּתְחִירוֹת בֵּינֵיהֶם.

נָא וְנֵא תִתְעוֹרְרוּ מִן הַשָּׁנָה הַעֲמֵקָה שֶׁאַתֶּם יֹשְׁנִים, וְתִזְכְּרוּ לַעֲצֵמְכֶם כִּי הַשֶּׁבֶת הַזֹּאת כְּכֹר מְבָרְכִים אֶת הַחֹדֶשׁ: "חֹדֶשׁ אֱלוֹל", אֲשֶׁר הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הוּא חֹדֶשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה, חֹדֶשׁ שֶׁל אֲמוּנִים, שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְאֲמֵן אֶת פִּיּוֹ לְדַבֵּר, וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְמוֹ שֶׁאֲנוּ רוֹאִים חֵל, כְּשֶׁמִּתְגַּיֵּס לְצַבָּא, הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹר אֲמוּנִים, עַד שֶׁמִּלְמַדִּים אוֹתוֹ אִיךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כְּלֵי הַנְּשָׁק, כְּמוֹ-כֵן אָמְרוּ חִכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוֹחֵר טוֹב תִּהְלִים קַמַּח): 'פִּיֵּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבִים', כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כְּלֵי זִין, וְעַקֵּר הַכְּלֵי זִין שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא תְּפִלָּה (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), וּבִזְזָה אָנוּ כּוֹבְשִׁים אֶת הַמְּלַחְמָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲבָל בְּאִפְּן שְׁנוּכָל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנְּשָׁק, שִׁיְהִיָּה הַפָּה שְׁלָנוּ מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִתְּנוּ לָנוּ חֹדֶשׁ שְׁלֵם לְאֲמוּנִים, לְאֲמֵן אֶת הַפָּה, שְׁנוּכָל לְבוֹא לְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,

שְׁזָה מֵה שְׁקָמִים בְּאֲשַׁמֶּרֶת הַבְּקָר לֹמֵר סְלִיחוֹת, תִּכְפֹּף וּמִיד מֵרֵאשׁ

לִלְכֶת לִישׁוֹן מְקַדֵּם, וְאִף שְׂאֵתָם עֲסוּקִים בַּיּוֹם בְּהַפְצָה, עִם כָּל זֹאת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה צְרִיכִים לְאֲמֵן אֶת הַפֶּה, לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְּנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה עֵקֶר הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ, שְׂנוּכָל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלָא כְּשִׂזּוּכִים לְאַהֲבָה, שְׂאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וַיֵּאֱהָב אֶת זוּלָתוֹ, וַיִּכְמוּ שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רל"ט): עַל-יְדֵי מַחְלָקֶת אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, כִּי עֵקֶר הַדְּבֹר הוּא מְשָׁלוּם, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קכב, ח): 'אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם', וְלִכֵּן צְרִיף כָּל אֶחָד קִדְּם הַתְּפִלָּה לְקַבֵּל עַל עֲצוּמוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ" (וַיִּקְרָא יט, יב), כִּי שְׁעַל-יְדֵי-זֶה שְׂיֵשׁ אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה יִכּוֹל לְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה, אֲבָל כְּשִׂאִין שְׁלוֹם, וַיֵּשׁ מַחְלָקֶת, אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר. וְלִכֵּן רָאוּ לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּינֵינוּ, אֲזִי נוּכָל לְבַנּוֹת אֶת בֵּית הַתְּפִלָּה, שֶׁהוּא בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.

מֵה אֹמֵר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֵיזָה צַעַר, וְאֵיזוֹ עֲגָמַת גִּפְשׁ, וְאֵילוֹ צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאֵיזוֹ שְׂפִיכוֹת דָּמִים הָיוּ לִי הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה, שְׂאֲנִי לֹא זוֹכֵר כְּבָר שְׁנַיִם, שְׂעִבְרָתִי מִשְׁבָּרִים כָּל-כֶּף קָשִׁים כְּמוֹ בְּשָׁבוּעַ זֶה, וְהַכֵּל מִפְּנֵי בְּנִין בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, הֵן הַמַּחְלָקֶת וְהַמְרִיבוֹת וְכוּ', וְהֵן גִּיוֹס הַכֶּסְפִּים וְכוּ', וְהַתְּבוֹנָנוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב לְמִי אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה — רַק לְבַנֵּיכֶם וְלְבַנוֹתֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם אוֹלָם שֶׁל שְׂמֵחוֹת, וּבֵית-מְדֻרָשׁ מְרוּחַ, שְׂיִהְיֶה מְקוֹם לְכֻלָּם. וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, בּוֹאוּ וְעֲזְרוּ לִי בְּכָל מֵה שְׂאֵתָם יְכוּלִים, וְהַעֲקֵר הוּא שְׂתַתְּאֲחֵדוּ יַחַד, וְתֵאֱהָבוּ זֶה אֶת זֶה, וְתִמְצְאוּ אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. רָאוּ גַם רָאוּ אֶת הַנְּסִים נְגָלִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ. וּבְכֹאֲמַת אָמְרוּ

חכמינו הקדושים (נדה ל): אין בעל הנס מכיר בנסו, שהנה יש לנו
 כבר קראונים לבית-ספר לבנות, מי האמין לדברים כאלו, ואני
 מבטיח לכם, שהכל יחלף לבסוף למבנים של קבע, ונתפשט לארצה
 ולרחבה, ויבנו פה המון דירות, ויפנסו לגור פה מאות ואלפי
 נשמות ישראל, ותהיה פה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה, והכל
 תלוי בכם, כי אם היסוד חזק, אז הבנין חזק, ואם היסוד רעוע —
 כל הבנין רעוע, ועל-כן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה
 ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ועל-ידי-זה שתתאחדו יחד, על-ידי-זה
 נזכה לבנות קהלה קדושה.

עכשו נכנסים ימי אלול הקדושים, וצריכים להכין את עצמנו
 על ראש השנה הקדוש והנורא, שהוא יום הדין, יום המשפט, ולכן
 הדבר הראשון שאני מאד מבקש מכל אחד מאנשי שלומנו הקרים,
 שומעי דברי, שתשלימו ביניכם, ותדונו אחד את השני לכף זכות,
 כי אין זו עצה למצא את הרע והחסרונות אצל זולתו, אדרבה אדם
 צריך למסר את נפשו לראות במעלת חברו ולא בחסרונו, ומה
 אעשה, שנעשיתי מטרה לחץ, וכל החצים נכנסים בי, אבל לא
 אכפת לי, לקחתי על עצמי משימה קדושה — לחתן את ילדיכם,
 ולשמר אותם מפגם הברית, אגא רחמו וחמלו גם עלי, כי לא חסר
 לי עגמת נפש וצרות ויסורים, מרירות וחלישות הדעת ומכאובים,
 אך זאת אמר לכם, כי כל התחזקותי היא רק מספרי רבנו ז"ל, ולכן
 חמלו על נפשכם, ותתחילו להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ותזכרו היטב,
 אשר לא עם הארץ חסיד (אבות ב, ה), בלי למוד ספרי רבנו ז"ל, לא
 יכולים להקרא על שם רבנו ז"ל בשום פנים ואופן, ולכן ראו
 להתמיד בכל יום שעור קבוע בספר הקדוש והנורא "לקוטי-
 מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמו), שהספר הקדוש
 לו "לקוטי-מוהר"ן", הוא אתחלתא דגאולה, ואמר: 'מאחר שיצא
 בעולם, אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו, עד
 שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה להשם
 יתברך, אשר אין ערוך אליו, וכן אמר (שם, סימן שטט), שיכולים
 להיות נעשה בעל תשובה גמור, על-ידי למוד הספר שלו, ומי

שִׁילְמַד בְּסִפְרוֹ תִפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידְיוֹ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֶה אֶת

וּמוֹהַרְבֵי תּוֹ"ל אָמַר, שְׁלֵמוֹד סִפְרֵי רַבְּנֵי וַ"ל — זֶה סִגְלָה גְדוֹלָה
מְאֹד לְלַמֵּד בִּימֵי אֱלּוּל הַקְּדוּשִׁים, וְהוּא תִקּוּן לְנַשְׁמָה, כְּמוֹ אֲמִירַת
זֶהר וְתִקּוּנִים, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, אֲלֵא תִתְחִילוּ לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי
רַבְּנֵי וַ"ל בְּהַשְׁתַּוְּקוּת חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֶלְקְכֶם, עַל אֲשֶׁר אַתֶּם זֹכִים לְגוֹר
חוּץ לְיִשְׁרָאֵל, וְאַתֶּם לֹא מְעַרְבִים בֵּין הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֻוֹת וְכוּ', וְאֵלּוּ
שְׁהוּלָכִים לְהַפְּצָה, יְכוּלִים לְהַעֲיֵד מֵה קוֹרָה בַּחוּץ, וְתִתְאָרוּ לְעֲצֻמְכֶם
אִם יִלְדִיכֶם הִיוּ גָרִים בְּעִיר גְּדוֹלָה — לְאֵילוֹ הַסְּתַפְּלִיּוֹת אֲסוּרוֹת הֵם
הִיוּ בָּאִים, לְאִיזָה נֶאֱרָף וְשִׁקּוּץ וְתַעֲוִב הִיוּ נִתְפָּסִים וְכוּ'. וְעַל-כֵּן
תָּנוּ תּוֹדָה וְשִׁבַּח לְאֵל עוֹלָם, שְׁאַתֶּם זֹכִים לְשִׁבַּח חוּץ לְיִשְׁרָאֵל, וְאֵרָף
שְׁעֵדִין מֵרַע לָנוּ, שְׁיִשׁ לָנוּ חֶסֶר וְנִסְתָּר בְּפִרְנִסָּה, וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה בַּחַיִּים,
וְיִשׁ הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁעֵדִין אֵין לָהֶם דִּינָה, אֲבָל סוּף
כָּל סוּף יִתְרַחֵב לָנוּ, רְאוּ וְהַסְּתַפְּלִיּוֹת אַחֲרֵינוּ אֵל הַהֲשִׁיגִים שְׁהַשְׁגִּינוּ
כְּכֹר עַד הַיּוֹם, וּבִזְזָה תִסְתַּכְּלוּ אֵל יִבְנָאֵל שֶׁל מְחָר, יִבְנָאֵל בְּעֵתִיד,
שְׁזֹו תִהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוּבָן הַמְּלָה, עַל אִפְסֵי וְחִמְתֶּם שֶׁל
שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ רוֹאִים שְׁנִתְקַיֵּם (אִיּוֹב כ'): "חֵיל בְּלַעַ
וּיְקִיאֵנוּ", שְׁדִיִקָא הֵם הַמִּתְנַגְּדִים צָרִיכִים לְעֹזֵר לָנוּ, וְלִתֵּת לָנוּ מֵה
שְׁמִיגִיעַ לָנוּ, וְלָכֵן כְּמוֹ שְׁרָאֵינוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת עַד עַכְשָׁו, זֶה עֵדִין
כְּלוּם, כְּנִגְדֵי מֵה שְׁיִגִיעַ לָנוּ בְּעֵתִיד, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְּחַזֵּק יַחַד,
וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ מְאֹד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׁנִשְׁוֹתֵיכֶם תִּלְכְּנָה בְּדַרְכֵי הַצְּנִיעוּת, אֲפִלוּ אֵלּוּ
שְׁהוּלָכִים בְּפִאָה נוֹכְרִית, שְׁתִּהֵא הַפִּאָה צְנוּעָה מְאֹד, פִּאָה קְצָרָה וְלֹא
מוֹדְרָנִית וְנוֹעֶזֶת, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, כִּי בְקִשֵׁי הַתִּירוּ לְלָכֵת עִם פִּאָה, וְכָל
אֵלּוּ שְׁכֵן הַתִּירוּ, אֲזִי שְׁחֶסֶם וְשְׁלוֹם, לֹא תִהְיֶה הַפִּאָה פְּרוּצָה וְאַרְכָּה

ובלתי צנועה, כי בשכר צניעות הנשים זוכים לילדים יראי השם, ולהפך — כשאין האשה הולכת בצניעות, אז יש לה ילדים בעלי מומים, רחמנא לצלן. ועל-פן תשתדלו מאד לשכנע את נשותיכם שתלכנה בצניעות, ושיקים אצלנו (דברים כג, טו): 'והיה מחניף קדוש'.

נא ונא תשתדלו לשמר על ילדיכם, ותדעו שהילדים שלכם זה העתיד שלכם, וזה לא מספיק לזרק את הילדים על המלמדים ועל המורות, אלא כל אב ואם צריכים לדאג על חנוף ילדיהם, ובפרט בשבתות ובמים טובים, שאז אין תלמוד-תורה ואין בית-ספר, צריכים לשמר על הילדים, שלא יסתובבו ברחובות, וצריכים לטפס עצה בדת מה לעשות עם הבנים והבנות, ואשרי מי שיפתח חכרת תהלים לבנים, וכן יעשה חוג לבנות, אשר שכרו יהיה גדול מאד בשמים, כי אשרי מי שמחנך את הילדים בדרך האמונה והתורה וקיום המצוות.

נא ונא, תשתדלו לשמח מאד, ותקדו אחר כל תפלה, כי השמחה היא היסוד בדרך היהדות, כי בלי שמחה אדם אבוד לגמרי, ורואה שכל אחד ואחד סובל את היסורים ואת המרירות שלו, ואי אפשר לעבר על זה, אלא על-ידי שמחה.

ועל כלם — אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ש'יגנבו' עתים לתורה, כי מה ישאר מאתנו? רק התורה שנלמד בכל יום, ועל-פן תעשו לעצמכם קביעות ללמד בכל יום "מקרא" — פרשת השבוע חמש ורש"י עם התרגום, שלא יהיה אחד מאנשי שלומנו, שלא יגמר בכל שבוע את פרשת השבוע, וכדאי לעשות לעצמו קביעות חזקה, ותכף-ומיד אחר התפלה, בעודו מלבש בטלית ומעטר בתפלין, שילמד חמש ורש"י עם התרגום, וזו הצלחה רבה בגשמיות וברוחניות. "משנה" — תשתדלו ללמד בכל יום פרק או שני פרקים או שלשה פרקים, כי מ'שנ'ה' אותיות נ'ש'מ'ה', כי מי שלומד משניות, זוכה לצאת מהחשך שנפל אליו, כמו שכתוב (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, ראשי תבות

אָשׁוּר כה תשד בנחל שכא

מ'ש'נ'ה', כי מי שזוכה ללמד בכל יום משנה, הוא מוציא את

עולמות: "אצילות", "בריאה", "יצירה", "עשיה", מי שזוכה ללמד בכל יום הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

תשתדלו מאד ללמד בכל יום פרק משניות במסכת "אבות", כי מסכת אבות נחלקה לששה פרקים, כנגד ששה ימים, וכשאדם זוכה ללמד בכל יום פרק משניות ממסכת אבות, מאיר לו היום בצורה אחרת, ומכל שכן אם תזכו גם להסתפל בפרושי "חסדי אבות", תהיה לכם חיות להיום הזה, וזה תקון נפלא למי שהרג את הנפש שלו, שילמד מסכת אבות.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שיבאו להתפלל בכל יום ערב ובקר וצהרים במנין דיקא, כי אז הוא עת רצון בשמים, וכמעט שכל הצרות שאדם סובל, הן רק מחמת שאינו מתפלל במנין, ומי שמתפלל במנין — יש לו דבר שבמנין, הינו פרנסה בשפע, טעמו וראו כי טוב הוי"ה".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי בשורות משמחות.

נא ונא, שכל אחד ואחד מכם יזכיר לי בתפלתו, ובפרט עכשו בימי אלול, כי אני צריך הרבה ישועות מבית ומחוץ, כי אני סובל הרבה סבל, שאי אפשר לי לגלות וכו', ואהיה לכם אסיר תודה אם תתפללו בעבורי, ותזכירו אותי בתפלתכם.

המאחל לכם שבת שלום...

כֹּה תִשָּׂא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרָה רְאוּהָ, כִּי מְנַחֵם אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד הִזְדַּעְזַעְתִּי מִמֶּנּוּ.

עַם כָּל זֹאת רְאוּהָ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל הַכּוֹחוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּבוֹא לְכָאן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר. לְדַעְתִּי, כִּדְאִי לָךְ לְבוֹא,
כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁאַתָּה נִשְׁאָר שָׁם.

רְאוּהָ רַק לְהִתְחַזֵּק לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב, וְחָבֵל שֶׁתֵּאבֵד אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ
בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת, הֵן אֲמַת שְׁמֵר לָךְ, וְאַתָּה אוֹמֵר שְׁמִי שֶׁחַיֵּב בְּדַבָּר
יִשְׁלַם, גַּם אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה — 'שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּכַעֵר אֶת הַבְּעֵרָה',
וְעוֹד תִּרְאֶה דְבָרִים יְפִים בְּחַיִּיךָ. הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק אֶת עֶצְמְךָ, וְתִנִּיחַ בְּכֹל
יוֹם תְּפַלֵּין, וְתִשְׁאָר עִם הַלְבוּשׁ הַחֲסִידִי, כִּי עוֹד יִהְיֶה לָּךְ מְאֹד מְאֹד
טוֹב בְּחַיִּים.

רְאוּהָ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתָ בַּעַת שְׁהֵייתִי
שָׁם, שֶׁתִּמְיֵד הַתְּפִלָּה בְּמִנְיַן, וְזֶה דְבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רְאוּהָ לְהִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד גְּמָרָא בְּכֹל יוֹם, וְתִסִּים מְסַכְת אַחַר מְסַכְת,
כְּמוֹ שֶׁסִּימַת אֶצְלִי, וְאֶף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָּךְ, עַם כָּל זֹאת
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ לְהִגִּיעַ לְכָאן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַמְּאֵחַל לָּךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדל להתנהג בדרך ארץ גדול מאד, ותלמד בבית-הכנסת בהתמדה, וכן תתפלל במנין, וכך לא יקח הרבה זמן, שתקבל שם טוב, ואוכל למצא בעבורך שדוף טוב, כי אביך בא והתחנן אלי, שאראה לחתן אותך מה שיותר מהר, וכן אמר דברה עם בני ... גרו יאיר, שנשתדל לחתן אותך מה שיותר מהר, אבל אתה צריך לקנות לעצמך שם טוב, ולכן ראה ללמד בהתמדה, ולא יקח הרבה זמן, ויהיה לך שם טוב, וישכח כל מה שעבר עליך.

נא ונא אל תעשה שטיות, שאחר-כך תתחרט, רק תלמד בהתמדה רבה, בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, כסדרן דיקא, ותצלית, ויש לך ראש טוב, ובוודאי תבין מה שאתה לומד, ותראה שבקרוב מאד אם תתנהג כך, ויהיה לך שם טוב, אמצא בעבורך שדוף טוב.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

השגתי היום קצת כסף בגסי נסים, בערך ארבעים אלף שקל, ואני רוצה שאתה תעמד בעת החלוקה, שיתנו את זה רק ל... שהוא

בַּנְחָל

כה תשח

אָשֶׁר

שכד

יתן להפועלים, כי ... לוקח את הכסף לעצמו לשלם את חובותיו, ואינו משלם לפועלים, ולבסוף נהיה תקוע.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הצער שהיה לי השבוע הזה, ואני לא זוכר מתי עבר עלי צער ומשבר כזה, כמו השבוע הזה, והרבה למדתי לקח, שאין לאדם חברים וידידים וכו', ואדרבה, כל אחד מלא אינטרסים אישיים, ודי לחכימא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד ילדיך, ונוכח ונתבשר תמיד בשורות.

המאחל לך שבת שלום...

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסור את זה לעצם, וכן תתלה את המכתב כללי.

כה תשח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שצית אותי וקצרת את הפאה שלך וכו', ואין את הולכת עם פאה מודרנית וסלסולים וכו', אשר זה עון גדול מאד, וכן תלכי בדרך הצניעות, וכזה תגרמי לי הרבה נחת.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתהיה לך פרנסה בשפע, ותראי לכבד את בעלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וְלִלְמַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְתִתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה הַעֲמֻקָּה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂיָמִי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים נִכְנָסִים וּבָאִים, צְרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזֶפֶה לְהִתְעוֹרֵר וְלָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתַּחֲוֵל לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת גְּדוּלָּה, וְכֵן לִלְמַד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְלִלְכֹת לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבָּנוּ וְ"ל לְכָלל נְשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תשי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרָא רְאֵה, כִּי מִנְחָם-אֶב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְחֻצִית אוֹתִי לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ דִּיקָא, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת, פִּי מַעֲלַת הַזִּזְכָּה לְבוֹא לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְכָל הַצְּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, הֵן רַק מִחֻמַּת שְׁהוּא אֵינוּ בָּא לְבֵית הַכְּנֻסַת לְהִתְפַּלֵּל, וְלֹא לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לְלַמַּד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְהַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה.

זָכַר אֶת הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת, שְׁבִלִית אֶצְלִי בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּלַמּוּד

שכו אָשׁר כה תשיא — כה תשיב בַּנְחָל

התורה הקדושה, ועכשו שעזרתי לך להתחנן בגיל צעיר, למה תזניח את למוד התורה הקדושה!?

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאת מציתת אותי, וקצרת את הפאה, כי זו סגלה להולדה בנקל, ולילדים חיים וקיימים ובריאים בשכלם ובנפשם, ואשה צריכה ללכת צנועה, ובזכות הצניעות של האשה, יתברך כל הבית מפי עליון.

נא ונא ראי לצית אותי בכל מה שבקשתי אותך.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

הנה נכנסים עכשו ימי אלול הקדושים, תקח את עצמך בידך, ותתחיל להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל תהיה בטלן, אלא תהיה קבוע בכל יום ללמד חמש ורש"י, ופרק משניות, ודף גמרא, ופרשה מדרש, חק ולא יעבר, וכן סימן שלחן ערוך, ואף שאני יודע שאין לך סבלנות לשבת על מקום אחד, עם כל זאת זו המסירות

אֲשֶׁר כֹּה תְשִׁיג — כֹּה תִשִּׁיד בְּנַחֵל שְׂכֹז

בְּפֶשֶׁשׁ, שְׂאֵתָה צְרִיף לְמָסֹר אֶת נְפִשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַלְמוּדִים

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כֹּה תְשִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ו מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֲנִי לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂצִיתֵי אֹתִי, וְקִצְרֵתְךָ אֶת הַפֶּאֶה,
וְאִינְךָ הוֹלֵכֶת עִם פֶּאֶה נוֹעֶזֶת, כִּי הַצְּנִיעוּת אֲצִלְהָ אֵשֶׁה זֶה כָּל הַבַּיִת,
וְאִם הָאֵשֶׁה הוֹלֵכֶת בְּצְנִיעוּת, אֲזִי לֹא חָסַר בְּבַיִת כְּלוּם, וְאִם, חָס
וְשְׁלוֹם, הָאֵשֶׁה אֵינָה הוֹלֵכֶת בְּצְנִיעוּת, אֲזִי אֵין פְּרֻנְסָה, וְיֵשׁ דִּחְקוּת,
וְיֵשׁ מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֶת, וְסוּף מֵר, וְלִכְנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתִּזְכְּרִי מֵהַשְּׂבָקָשְׁתִּי, וְתִקְנִי אֶת דְּבָרִי, וְאֲזִי תַעֲשֵׂי לִי נַחַת רוּחַ,
וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן אֵינָה נַחַת רוּחַ תַעֲשֵׂי לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי, וְאֲשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

כֹּה תִשִּׁיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאָה, כ"ו מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּהַכּל, וְצָרִיכִים לְחִזּוֹר עַל זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי דָרְכּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה. וְעַקֵּר מַעֲלַת גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמֵחָה, לְשִׂמְחָה עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּדַרְךְךָ זוֹ, כַּמּוּבָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב); וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת עִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וּבְפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁעַם הַתּוֹרָה הַזֹּאת יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּאִישׁ כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי בְּאַמַּת עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מִמֶּמֶד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בִּינְךָ לְבֵין עֲצָמְךָ. וּמִסְפָּרִים, שֶׁר' נִחְמָן טוֹלְטְשֵׁינְעֵר ז"ל, קִיַּם אֶת דְּבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְרַקֵּד בְּכָל יוֹם. וּפְעַם אַחַת כְּבָר שָׁכַב בְּמִטָּה, וְנִזְכַּר, שְׁפִיּוֹם הַזֶּה הוּא לֹא רַקֵּד, אֲזִי קָם מִמִּטָּתוֹ, וְהַחֵל לְרַקֵּד, כְּמוֹ-כֵן אַתָּה תִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְתִרְחֹק מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, שְׂזֵה רַק מְבִיא לְאָדָם כְּשִׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים, וּבְאַמַּת מֵה לֶךְ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוּת, מֵאַחַר שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבִּי אַמַּת כְּזֵה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֵה, לְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו תְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׂמִנְדְּבָרִים עִמּוֹ תְּבַרְךָ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶף מִחַמַּת רֵב טְרֹדוֹתֵי כָּל הַשָּׁבוּעַ,
לֹא הָיָה בִּיכְלָתִי לַעֲנוֹת לְךָ תִּכְף־וּמִיד.

אוֹדוֹת הַחֲתָנָה, עֲדִין לֹא רָאִיתִי אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנָּה
לְדַבֵּר אִתּוֹ, וּלְתַאֵם בְּדִיוֹק מָה עוֹשִׂים, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, כִּי אֲנִי אֲסָבִיר לוֹ שְׂאֵתָה
דְּחוּק, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶהְבַּת הַתּוֹרָה,
וּתְדַבֵּר עִם כָּלֵם בְּמַעֲלַת לַמּוֹד הַתּוֹרָה, כִּי מִה נִשְׁאַר מְאָדָּם, אִם לֹא
לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה הַיְסוּד צָרִיף לְהִיּוֹת אֶצְלָנוּ, וְאֲשָׁרֵי מִי
שְׂזוּכָה לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוֹר לַמּוֹד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעִדָּךְ, שְׂתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר רְאֵה, כִּי מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה לפל בדעתו, ואף שאני יודע שמרים לך החיים מאד, כי אתה פלג גוף וכו' וכו', ואין צרה כמו צרתך, שאתה לא יכול לראות את הילדים וכו', רק עם רשות וטובות וכו', אשר הצער הזה הוא מר מאד מאד, עם כל זאת עליך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי הנה נכנסים ימי אלול הקדושים, ובנדאי תנצל את הימים האלו לצעק הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ו"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה א'): אם באה על האדם צרה, לא יצוח — לא למיכאל, ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בלבד; והיות שאתה זוכה להיות בכל לילה בחצות ממש אצל שער השמים, שאז השמים פתוחים לקבל את כל התפלות, עליך להתאמץ ולבקש ולהתחנן על נפשך, ובצת שתבקש ממנו יתברך, שיחזיר לך את אשתך שברחה וכו', ולקחה אותם ממך וכו', תזכר גם בצער השכינה, שהיא נלקחה בשבי, ונתרחקה מבעלה, שהוא הקדוש-ברוך-הוא, ובשער השמים שם המקום לזה, ובנדאי יש לך פחות עליונים, כי תהלה לאל, יש לך כולל חצות אצל שער השמים, אשר אין למעלה מזה. ולכן ראה לנצל את הזמן היקר הזה, ותבקש ותתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויאמר סוף וקץ לכל צרותיך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה להיות שבור, ואף שאני יודע ומרגיש את כאב נפשך, עם כל זאת תזכור שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרשה יח): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בכל צער וצער שיש לישראל, כביכול אני עמהם, שנאמר: לו צר. ואתה צריך לשמח, שזכות להתקרב אל רבי כזה, רבי נורא ונפלא כזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותך, ועוד מעט תזכה לנסע אל ראש השנה אל ציונו הקדוש.

אֲשֶׁר כה תשיז בְּנַחַל שלא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

כה תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרַת רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלְמַעַן הַבַּת ... תַּחֲיָה, וְתִדְבְּרוּ עַל לִבָּהּ, שְׁתַּחֲזֹר אֶל בְּעֵלָהּ, שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ מְאֹד, וְאוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים, וְאִם הוּא עָשָׂה טְעוֹת, צְרִיכִים לְזָכֹר, אֲשֶׁר טְעוֹת לְעוֹלָם חוֹזְרִת, כִּי חָבַל שְׂיִתְגַּרְשׁוּ, בְּשַׁעַה שְׂיִשׁ לָהֶם שְׁלֹשָׁה יְלָדִים, יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחֲנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעֻט אֲנִיחֲנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, הֲאֵם בְּשִׁבִיל זְמַן קָצֵר כְּדַאי לְהִתְגַּרֵּשׁ? ! חָבַל עַל הַיְלָדִים, כִּי מִי סוֹבֵל בְּמַצָּב כֵּזֶה? רַק הַיְלָדִים, שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ מִבֵּית שְׁבוּר.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׂפִיכְלִתְכֶם, שֶׁהַבַּת ... תַּחֲיָה תַחֲזֹר לְבַעֲלָהּ ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי בְּאֵמַת הוּא אֲבָרַךְ יִקְרַ מְאֹד, וְיִשׁ לוֹ מִדוֹת טוֹבוֹת, וְלֵב טוֹב, וְרוּצָה לְעֹזֵר, וְאִם הוּא עָשָׂה טְעוֹת בְּחַיִּים, בְּשִׁבִיל זֶה צְרִיכִים לְזָרֵק אוֹתוֹ? ! וּבְנִדְאֵי הַשְׁתַּנָּה כְּבָר לְטוֹבָה, וְיִכּוֹל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוָת. וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלְמַעַן הַיְלָדִים, וְתִכְנִיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם, וּבְזָכוֹת זֶה גַם אֶתֶם תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל — יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּה תְּשִׁיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְהִתְחַזֵּק אֶתָּה וְאֶשְׁתַּף עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חַנּוּם, שְׂזַכִּיתֶם
בְּכָל־לַיּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁתַּהֲלֶה לָאֵל, אֶתָּם
מְדַפְּסִים סְפָרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר יָמִים יִדְבְּרוּ, אִיזוֹ מִהֶפְכָּה זֶה יַעֲשֶׂה
אֶצֶּל כָּל־יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּפָרִים נִכְתְּבוּ עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ, וּבְכִסְיַעֲתָא
דְּשִׁמְיָא גְדוֹלָה מְאֹד, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּבִפְרָט יִזְכְּנוּ
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְרְאוֹת כְּבָר עַל הַדְּפוּס סֵפֶר "שֵׁפֶת הַנַּחֵל", פְּרוּשׁ
עַל כָּל הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי־מוֹתֵר"ן", וְסֵפֶר "נִהְרֵי־
אֶפְרַסְמוֹן", פְּרוּשׁ עַל הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא וְהַעֲמֵק "סְפוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", וְסֵפֶר
"בְּאוּרֵי־הַמַּדּוֹת" עַל "סְפֵר־הַמַּדּוֹת", מְלַבֵּד עוֹד הַמוֹן סְפָרִים — עַל
הַתּוֹרָה, עַל מוֹעֲדִים, וְעַל אַגְדוֹת חַז"ל, עַל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת וְעוֹד, עַל
אֲבוֹת, וְעַל תְּהִלִּים, וְעַל חֲמֵשׁ מְגִלּוֹת, וְעַל מִשְׁלֵי, וְעַל הַגְּדָה שֶׁל
פֶּסַח, עַל הַזֵּהָר, וְעַל הַתְּקוּנִים, וְכַתְּבֵי הָאֵר"י ז"ל.

בְּעֶנְיָן שְׁעוֹשִׁים צְחוּק מְמָךְ וּמְאֻחִיךְ, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אֲכַל
לְדַעֲתִי, זֶה נוֹבֵעַ מְקַנְאָה, שְׂבָאִיזוּשָׁהוּ מְקוֹם הֵם מְאֹד מְאֹד מְקַנְאִים
אֶתְכֶם, וְעַל־כֵּן תַּחֲזוּק מְאֹד אֶת אַחִיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֶת גִּיסְתָּךְ ...
תַּחֲיָה, כִּי קִבְלוּ, תַּהֲלֶה לָאֵל, מִתְּנָה טוֹבָה, כִּלְהַ מְאֹד מְאֹד טוֹבָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנֵינוּ, וְתַהֲלֶה לָאֵל, לֹא הִטְעוּ אֶת עֲצָמָם.

בְּעֶנְיָן שְׂאֵבִיךְ וְהַדּוּדִים בּוֹנִים בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ וְכוּ', זֶה מִסְתְּרִי
הַנְּהַגַת הַבְּרִיאָה, אֲנַחְנוּ שׁוֹכְרִים אֶת רֵאשֵׁנוּ עַל כָּל אַגּוּרָה, לֹא רַק
עַל כָּל שְׁקָל, וּפְהַ תּוֹרְמִים בֵּית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָם.

הִזָּה לִי שְׁבוּעַ כָּל־כֶּף קִשָּׁה, שְׁהַצְרַכְתִּי לְגִיס מְאָה וְשִׁבְעִים אֶלְךָ

אשר כה תשיט בנחל שלג

ש"ח, מה לעשות? ! זה מפלאי נפלאות סתרי נסתרות הבורא יתברך

אֲתֶכֶם, וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ אֶת מְכַאוֹכֵי לְבַבְכֶם, כִּי גַם אֲנִי תְקוּעַ בְּחֻבוֹת, עִם כָּל זֹאת אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּשְׁלְמוּ אֶת כָּל הַחֻבוֹת. הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשיט

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, וכן עוד שני מכתבים השבוע, פשוט לא היה לי הפנאי להשיבך, מרב טרדוטי ודחקותי העצומה בענין בניית בית-המדרש, והיה לי שבוע מלא צער ועגמת נפש.

אודות הנהול במעון, הפעם הראשונה אני שומע את זה ממך וכו', ועל-כן איני יודע מאיפה הוא לוקח דברים כאלו, רק את תגיד לי אם זה מתאים לך או לא, ואני אסדר את זה, יש כמה דברים שקורים עכשו בקהלה שלנו, שזעזעו אותי מאד, שאיש כל הישר בעיניו יעשה, ואני לא אניח שיקרו עוד פעם דברים כאלו, ועל-כן אל תשימי לב, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שיהכל יסתדר.

אודות גברת . . . שתחיה, האמת אני לך, כי היא היתה הראשונה שפתחה את המעון ביבנאל, וזה לא אומר שהיא צריכה להיות גבוהה שמה, אבל אל ילדים צריכים יחס, ולא צעקות, ובפרט בפעוטון, התינוקות צריכים סבלנות גדולה מאד, ולא לצעק

שלד אָשר כה תשיט בנחל

עליהם, ולדעתי, אם יעירו לה פעם או פעמים או שלש, זה יפנס ביה, וגם אני אכתב לה.

עקר הצלחת עבודה — פשיש אהבה והבנה הדרדית, ולא שאחד רוצה להשתלט על זולתו, כי זה אף אחד לא מוכן, ולכן אני מאוד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואין לה מה לדאג.

אודות ... גרו יאיר, לדעתי, תחזיקי אותו אצלך, ודברתי עכשו עם אחיו ... גרו יאיר, והוא אומר שלא אכפת לו ש... גרו יאיר, יתחתן לפניו, ולכן אני חושב עכשו — למה צריכים לטלטל אותו חזרה לפה, ויסתובב פה עוד שנה או שנתיים, בשעה שיכול כבר לבנות בעצמו בית. הן אמת שהוא מאוד ממרמר וכו', ובצדק וכו', עם כל זאת עכשו צריכים לראות לתקן את מה שיכולים לתקן, ולדעתי, עקר התקון — שיבנה בית לעצמו.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיי שבורה משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לה שבת שלום...

ברוך רחמנא, שזפנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא ברוך ק"ט יזפנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את פרוץ ק"י להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

- ה **הקדמה**
- א **כה תי**
 יעורר על שעורים כסדרן בכל יום ויום, וכן על הלכות טהרת המשפחה,
 אשר זה חמור מאד.
- ב **כה תיא**
 יורה להכניס בעצמנו דברי רבנו ז"ל, ולא להתבלבל משום בריה.
- ג **כה תיב**
 יחזק מאד להיות בשמחה, ולעקר מעצמו את העצבות והעצלות.
- ד **כה תיג**
 יפליג מאד במעלת תפלה הנשים, אשר הופכת את כל העולמות.
- ט **כה תיד**
 יחזק להתמיד בתורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, וכן לכבד את
 האשה, ולדון אותה תמיד לכף זכות.
- ז **כה תטו**
 יעורר לדון את הבעל לכף זכות, וללמד בספר "ספורי-מעשיות", אשר
 זו סגלה להולדה בנקל.
- ז **כה תטז**
 יעורר על שלום-בית, צניעות, שעורים כסדרן, ולמוד הלכות טהרת
 המשפחה.
- ח **כה תיז**
 יודה לנמנע על עזרתו לבנין בית-המדרש, ויאחל לו ולאשתו רפואה
 שלמה.
- ט **כה תיח**
 יורה על תפלה והתבודדות, אשר זה מביא לישוב הדעת.

תִּכּוֹן הַעֲנָנִים

- כ** **כה תיט**
 ?באר, שהעקר בזה העולם ישוב הדעת, וזאת זוכים על-ידי רבוי שיחה
 בינו לבין קונו.
- כא** **כה תכ**
 ירחיק מפזיזות, ויורה על ישוב הדעת.
- כא** **כה תכא**
 ישבח את המדפיס, שזוכה ומזכה את הרבים בהדפסת ספרי רבנו ז"ל
 ותלמידיו, שעוד לא היתה הוצאה יפה כל-כף.
- כג** **כה תכב**
 ?אחל נחת מפל הילדים, ויורה למצא שדוף לבן, אשר הוא סובל מאד,
 וצריכים לדאג שיקים בית.
- כד** **כה תכג**
 יפליג במעלת ההפצה, אשר מצילה את הדור מרדת שחת.
- כה** **כה תכד**
 יורה למסור נפשו בעבור הפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה
 בדור שלנו.
- כה** **כה תכה**
 יעורר לדבר עם אחרים דבורי אמונה והשגחה פרטית, אשר זו הצלחה
 נצחית מאין כמותה.
- כו** **כה תכו**
 יעורר על שמחה ולמוד הלכות, אשר הן היסוד ביהדות.
- כז** **כה תכז**
 יורה למורה להיות בשמחה, ולהשפיע שמחה על כל התלמידות.
- כח** **כה תכח**
 יפליג במעלת זכותו של מלמד תינוקות, וכן ירגיל לדבר אליו יתברך,
 אשר זו הצלחה נצחית מאין כמותה.
- כח** **כה תכט**
 ?באר מעלת האשה המחזקת ומעודדת את בעלה, אשר אין דבר גדול
 מזה.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

3

כה תל כט
יבאר אשר הנשם שאצריכיים לדון את אחרים לכף זכות. כז צריכיים לדון

יעורר מחנכת להמשיך לחנוך את ילדי ישראל באמונה פשוטה בו
?תברר.

כה תלג לא
יורה לנמצען ללמד עם חתן את הלכות טהרה, אשר זה בכריתות.

כה תלד לא
?פליג במעלת ההדפסה, אשר אין למעלה הימנה.

כה תלה לב
יעורר על שעורים פסדן בתורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה.

כה תלו לג
?קנה, שבשנת הלמודים הבאה יהיו כבר קרואנים, והכל ילך על מי
מנוחות.

כה תלז לג
יורה לדאג לתקון הערוב, שאם לא כן, עלולים להפשל בחלול שבת
החמור.

כה תלח לד
יספר לנמצען שהזכירו לטובה ואת בני ביתו בציון רבנו ז"ל.

כה תלט לד
?שבח הספר שיצא לאור "חסדי אבות" — פרוש על מסכת אבות.

כה תמ לה
יורה לנצל הכחות, ולדבר עם עם ישראל דבורי אמונה, ולקרובם אליו
?תברר.

כה תמא לו
יעורר לחשב טוב, ואז הכל יהיה טוב, ולהפך, חס ושלום.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

- כה תמכ יְעוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא סוּד הַהֲצִלָּחָה. לז
- כה תמג יִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר הִיא מְאֹד רְצוּיָה וּמְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים. לח
- כה תמד יִבְקֹשׁ לְנִמְעָן לְעִדְכֶנּוּ בְּעֻנֵן הַבְּנִיָּה. לח
- כה תמה יְעוֹרֵר בַּחוּרָה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּמִסְגֵּרַת בֵּית-הַסֵּפֶר עַד מוֹעֵד הַחֲתוּנָה, וְלִהְיוֹת דְּגָמָא אִישִׁית טוֹבָה לְכָל הַבְּתָה. לט
- כה תמו יְבָאָר, שֶׁהַעֲקָר לֹהֲכָנִים אֶת הַמֶּרֶץ אִיךָ לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ. מ
- כה תמוז יְעוֹרֵר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, אֲשֶׁר זוֹהִי הַצִּלָּחָה נְצִיחִית שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלֵל. מ
- כה תמח יוֹרָה לְאֵם לְתֵן לְבָנָה עֲצָמָאוֹת, וְלֹא לְבַלְבְּלוֹ בְּגַעְגּוּעִים הַבִּיטָה, אֲלֵא לְאִפְשֵׁר לוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשִׁלְוָה וְרַגַע, מִתּוֹךְ הַרְחֻבַת הַדַּעַת וְשִׂמְחָה, וְכִף יַגְדִּיל לְתַלְמִיד חֻכָּם. מא
- כה תמט יְבָאָר לְאֵם, בְּאִיזָה חֶסֶן זָכָתָה, אִף שְׂאִין לְהוֹרִיּוֹ לְתֵן עַל הוֹצָאוֹת הַחֲתוּנָה, אִף הַעֲקָר הוּא הַקֶּרֶן. מג
- כה תנ יְעוֹרֵר מְאֹד לְנַצֵּל הַזְּמַן הַיָּקָר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִף אֲמַרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: לומד תורה בטהרה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה. מד
- כה תנא יְעוֹרֵר לְנַצֵּל הַזְּמַן בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְלֹא לְבַטְלוֹ בְּשִׁטּוֹת. מה
- כה תנב יְבָאָר, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שִׂמְחָתוֹ — שִׁבְנֵי הוּיָג חַיִּים בְּאַהֲבָה, אַחֲרָה וְרַעוּת וְהַבְּנָה הַדְּדִית. מו

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

5

כה תנג מז

יִזְרָה שְׁלֵא לְרַבֵּל עֲצָמוֹ מַחְלוּמוֹת אֲשֶׁר שׁוֹא יִדְבְּרוּ. וְהַעֲקֵר לְשֹׁמֵחַ

כה תנה מח

יִבְקֹשׁ לְזוּג צָעִיר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶה עֲקָר שִׁמְחָתוֹ — כְּשֵׁיֶשׁ שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּין בְּנֵי הַזּוּג.

כה תנו מט

יִזְרָה שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לְחַטֹּף בְּכָל יוֹם זְמָנִים לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה
וּגְמָרָא, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי זְהָמוֹת.

כה תנו מט

יְעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַכְנָה הַדְּרִית.

כה תנח נ

יִזְרָה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקִיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיִּים אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כה תנט נא

יֵאָחַל לְזָכוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּבְאֵר אוֹדוֹת הָאֱלֹהִים, שְׁעַל-יָדֵי
תְּפִלָּה יְכוּלִים לְזָכוֹת לְפַעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל.

כה תס נב

יְעוֹרֵר הַנִּמְעָן לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְעֹזֵר לְהַכְנִסֵת כְּלָה.

כה תסא נג

יְעוֹרֵר עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, אֲשֶׁר אֵין מְצוּה גְדוּלָּה יוֹתֵר מִזּוֹ, וְכֵן
יִרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,
שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

כה תסב נד

יְעוֹרֵר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וּבִכְפָּרֵט תְּפִלַּת הָאִשָּׁה נִשְׁמַעַת
וְנִתְקַבְּלַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- כה תסג** נד
 יְעוֹרֵר מְאֹד עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן לְאַסֹּף בְּעֵבוּר בְּנֵי
 בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר זְכוּת גְּדוּלָהּ הִיא זו.
- כה תסד** נה
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל.
- כה תסה** נו
 יִחְזַק יְדֵי מְלַמֵּד תֵּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר עֲבוּדָתוֹ חֲשׂוּבָה מְאֹד, וְאֵין
 לְמַעֲלָה הַיְמָנָה, וְכֵן יִרְגִּילוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים
 עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית.
- כה תסו** נז
 יוֹרָה לְנִמְעָנֵת שְׁלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֵא לְשִׂמְחַת בְּחֻלְקָהּ.
- כה תסז** נח
 יְעוֹרֵר עַל הַדְּפֻסֵת הַסֵּפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְכֵן הַקּוֹיְנֵטְרִס הַ"עֵין רוֹאָה",
 אֲשֶׁר הוּא נְחוּץ מְאֹד בְּעֵתֵים הַלְלוּ.
- כה תסח** נח
 יִזְרֶזְזוּ עַל הַדְּפֻסֵת חֲלָקֵי "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מֵהֶם, וְיֵאָחַל
 הַרְיוֹן קָל.
- כה תסט** נט
 יוֹרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְנִתֵּן לוֹ אֲשֶׁה
 טוֹבָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְעַל-כֵּן רְאוּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָהּ עַל כָּךְ.
- כה תע** נט
 יוֹרָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, אֲשֶׁר זוּהִי הַצְּלָחָה
 נְצָחִית, שְׂאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, וְכֵן לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
 עַל גְּדֹל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבְּנוּ ז"ל.
- כה תעא** ס
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיַן עֶרֶב, בְּקֶר וְצְהָרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- כה תעב** סא
 יְבַאֵר, שֶׁהַתְּפִלָּל בְּעֵבוּר הַנְּמַעְנֵת עַל הַצְּלָחָתָהּ בְּתוֹר מוֹרָה וְאֵם, וְכֵן עַל
 פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

7

כה תעג **סא**

יִרְרָה לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לְמִצָּא חֲסֻרוֹנוֹת זֶה אֲצֵל זֶה. וְאִז

כה תעה **סב**

יִחְזַק עַל עֲנִין הַפְּצָה וְשִׁמְחָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָה.

כה תעו **סג**

יִרְרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׂזָכוֹ לְאָרֶס אֶת הַבֵּן, וְיֵאֱחָל נַחַת עִם הַבֵּת וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם.

כה תעז **סד**

יִרְגִּיל לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הָיוּ בְנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, הָיוּ תָּמִיד עוֹסְקִים בָּזֶה.

כה תעח **סה**

יְעוֹרֵר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְתְּאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת.

כה תעט **סו**

יִרְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יְעוֹרֵר.

כה תפ **סז**

יְעוֹרֵר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִסְכַּת אַבּוֹת, עִם הַפְּרוּשׁ "חֲסֵדֵי אַבּוֹת", אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ.

כה תפא **סח**

יֵאֱחָל הַרְחֵבָה מְכַל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת.

כה תפב **סח**

יְפַלִּיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדָה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

- כה תפג** **סט**
 יַעֲזֹר עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר גּוֹרְמִים הִרְחָבָה בֵּין בְּגִשְׁמִי
 וּבֵין בְּרוּחֹנִי.
- כה תפד** **סט**
 יוֹרָה עַל לְמוֹד "מִסְכַּת אַבוֹת" בְּכָל יוֹם עִם הַפְּרוּשׁ "חֻסְדֵי אַבוֹת", וּבִזְוָה
 זִנְיָה לְהַתְחַזְקוֹת נִפְלְאוֹה.
- כה תפה** **ע**
 אַחַל הִרְחָבָה וְשִׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְרַב נַחַת.
- כה תפו** **ע**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִסְכַּת אַבוֹת עִם הַפְּרוּשׁ
 הַנִּפְלֵא "חֻסְדֵי אַבוֹת".
- כה תפז** **עא**
 אַחַל הִרְחָבָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְנַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.
- כה תפח** **עב**
 חֻזַּק יְדֵי הַנִּמְעָן, שֶׁהַחַל לַעֲסֹק בְּסוּפְרוֹת, וַיַּעֲזֹרוּ הָעֵקֶר לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה
 וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר אִזּוּ יִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כה תפט** **עג**
 אַחַל פְּרִנְסָה בְּשִׁפַּע, וְשִׁיחָה הַבֵּית בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים.
- כה תצ** **עג**
 יַעֲזֹר מְאֹד עַל הַתְּמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ
 ו"ל.
- כה תצא** **עד**
 יִבְקֹשׁ לְתַרְגֵּם עוֹד קוֹיְנֵטְרִס לְשִׁפָּה הוֹדִית, אֲשֶׁר זוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה, לְקַרֵּב
 יְהוּדִים מִכָּל קְצוֹת תֵּבֵל לְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים.
- כה תצב** **עד**
 יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהֲבֵן הַלּוּמֵד אֲצִלוֹ, וַיּוֹרָה לְשָׁמֵר מְאֹד עַל חַנוּךְ
 הַיְלָדִים מִפְּנֵי סַעֲרוֹת הִרְחוּב.
- כה תצג** **עה**
 יַעֲזֹר לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן, שֶׁהִגִּיעַ לְפָרְקוֹ, פִּי בְּעֵתִים הַלְלוֹ, אֲשֶׁר הַסְּכָנוֹת
 אוֹרְבוֹת לְנַעַר, צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַבְּחוּרִים כְּכֹר בְּהִגִּיעַם לְפָרְקָם, וְלֹא
 לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב.

תכּן הענינים

9

כה תצד עו

יראר שרדי לזרחה לילדים טורים, צריה האב להחפלה עליהם כל יום

כה תצו עח

יבאר, אשר בזה העולם העקר הוא התחזקות, ועל-ידי-זה נצולים מכל
הצרות והיסורים, כדגמת דוד המלך, שעל אף כל הצרות שהיו מנת
חלקו, "וימתחזק דוד בהוי"ה אלקיו".

כה תצז עט

יורה לכבד ולהבין זה את זה, אשר זה היסוד בשלום-בית.

כה תצח פ

יבאר, אשר בזה העולם צריכים סבלנות גדולה מאד, ועל-ידי רבוי
תפלה זוכים לישועה גדולה מאד.

כה תצט פ

יעורר זוג להבין זה את זה, ולדון אחד את השני לכף זכות, אשר בזכות
זה יראו ישועות גדולות.

כה תק פא

יעורר לחזר שוב ושוב על הלכות טהרת המשפחה, ולהרבות בתפלה
והתבודדות.

כה תקא פב

מכתב קללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאר דברי רבנו ז"ל, שאמר:
חדוש כמוני צדין בעולם לא היה וכו', ויעורר לשמח מאד, שאנו
יודעים מרבי נורא ונפלא בזה, המגלה לנו עצות נפלאות כאלו, ובפרט
עצת השמחה, אשר אין למעלה הימנה, ויבאר רצונו וכסופו לבנות עיר
על שם רבנו ז"ל "יבנאל עיר ברסלב", ויבדאי זה יתגשם במלא מובן
המלה.

כה תקב צה

יעורר על שמחה והתבודדות.

- כה תקג** צו
 ירחיק מן המחלקת, ויבקש לעשות התעוררות בין אנשי שלומנו בעבור
 הכנסת פלה.
- כה תקד** צז
 יבקש לסדר את ספר השיחות לרפוס, וכן את המחזור.
- כה תקה** צח
 יחזק על מדת השמחה, אשר היא היסוד בדבר רבנו ז"ל, וכן על תפלה
 והתבודדות, ולחשב תמיד רק ממנו יתברך, אשר על ידי זה יתבטלו
 כל מיני צרות ויסורים.
- כה תקו** ק
 יחזק מחנכת, שתזכה לחנך את הבנות על טהרת הקדש, ותצלחנה
 בחיים במאד מאד ברוחניות ובגשמיות.
- כה תקז** ק
 יפליג במעלת תפלה במנין, ויעורר לזכר תמיד ממנו יתברך, כי אין
 טוב בזה העולם כמו הדבקות באין סוף ברוך הוא.
- כה תקח** קא
 יבאר, שמה שישאר ממנו הם רק הספורים והשיחות והתורות, שאמר
 ודבר וחדש לאנשי שלומנו, ונדפס בספריו הקדושים, וזה ישאר לנצח
 נצחים.
- כה תקט** קב
 ייעץ אודות הבן, לחזקו ולעודדו שיהיה לו חשק ללמד, וחמידו
 דאורייתא.
- כה תקי** קג
 יעורר לחזק את הפולל, שיהיה מקום תורה, ולא יסתובבו שם לצים,
 חס ושלום.
- כה תקיא** קג
 יחזק מאד על עבודת התפלה, וכל אשר צריכים לבקש רק ממנו יתברך,
 כי אין לנו בעולם הזה רק את הקדוש-ברוך-הוא.
- כה תקיב** קד
 יאחל ברכה והצלחה בתוך הבית, והרחבה בגשמיות וברוחניות.

כה תקיג קד

יחיה וידור ישר אמת מעוררות בנת-הספר ישמעני אשר מה ישטוולית

ולהרבות אהבה ושלוה, ולרחק מגזענות כמטחוי קשת.

כה תקטו קו

יבאר, אשר בזה העולם צריכים הרבה חזיק, ועקר גדלת האדם —
למצא הטוב ממנו ולא את הרע. ויעורר על למוד משניות וגמרא בכל
יום, ולהרגיל עצמו במדת הסבלנות, אשר היא יסוד בחיים.

כה תקטז קח

יעורר להקפיד על ההלכות במאד מאד, ולהתפלל במנין ערב ובקר
וצהרים.

כה תקיז קט

יעורר לשמח על הולדת הבן למזל טוב, וכבר אמרו חכמינו הקדושים:
בא תינוק וכבר בידו, שזה יביא פרנסה למשפחה, וכן יפליג במעלת
הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ ז"ע.

כה תקיח קיא

יורה לאשה מעברת לסיים בכל שבוע את ספר התהלים, וזה מועיל מאד
שלא יארע לילד שום דבר וכן ליולדת, וכן לאכל סעדת מלוה-מלכה
עם נטילת ידים דיקא.

כה תקיט קיב

יפליג במעלת תפלה במנין, ובנכות זה זוכים לפרנסה בשפע, כי מי
שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, וכן יעורר על למוד מקרא חמש
ורש"י עם התרגום, וכן משניות, ולגרס דפים גמרא בכל יום.

כה תקכ קיג

יחזק לכסף אל הקדוש-ברוך-הוא תמיד, וכן לעשות לעצמו קביעות
תזקה בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו כל הימים.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

- כה תקכא** קיד
 יַעֲזֹר לְסִיִּים אֶת הַכְּנֶסֶת הַסֶּפֶר "דְּרָשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש" לְדָפוּס, אֲשֶׁר פָּלוּ
 נֶפֶת צוּפִים וְכָל טַעַם.
- כה תקכב** קטו
 יִיעֵץ בְּעִינֵי שְׂדוּךְ, לְגַמְרוּ בְּכִי טוֹב וְלֹא לְעַכֵּב בְּעִבּוּר סִפְקוֹת שְׂוֹא.
- כה תקכג** קטו
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה וְהַתְּבוּדָה.
- כה תקכד** קטז
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ בְּעִבּוּר בְּנִיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר הִכֵּל זָהוּ גַם גְּלוּי.
- כה תקכה** קיז
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן, וְלִצְאֹת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְלִהְתְּבוּדָד אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׂאִין כְּמוֹתָהּ.
- כה תקכו** קיח
 יוֹרָה לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְלִהְתַּחֵיל לְחַיּוֹת אֶת הַהוֹה, וְלִהְיֹת בְּשִׂמְחָה כָּל
 הַיּוֹם, אֲשֶׁר זֶה רְפוּאָה לְכָל.
- כה תקכז** קיט
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וַיְבָרְכוּ בְּזִכּוֹת זֶה, שְׂיִזְכֶּה לְחַסוֹת
 תַּחַת בְּנִפְי הַשְּׂכִינָה.
- כה תקכח** קכ
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִתְנֶה גְּדִיל צִעְרוֹ וְסִבְלוֹ
 מִהַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁעוֹמֵד כְּאַבֵּן נִגְדָה כֹּל דְּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה, וְאִינוּ
 עוֹשֶׂה מְאוֹם בְּעִבּוּר תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, הֵן מִבְּחִינָה גְּשְׁמִית, וְכָל שְׂכָן
 מִבְּחִינָה רוּחָנִית.
- כה תקכט** קכט
 יִפְלִיג בְּחִשְׁבּוֹת חַנוּךְ יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּרְגֵּיל לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית,
 וְלִהְתְּבוּדָד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.
- כה תקל** קל
 יְבֹאֵר, שְׁלֵמוֹד קִבְּלָה לּוֹמְדִים בְּיַחֲד וְלֹא בְּצוּתָא, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד זֶה
 וְתַקּוּנִים, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.
- כה תקלא** קלא
 יְבֹאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, וְרוֹצִים

תָּכֵן הָעֲנִינִים

13

לְרֵאוֹת מִהַשְּׂמִים אֵיךְ יִחַזֵּיק מִצְמַד. וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבַרֵּךְ.

כה תקלג קלד
יְדַבֵּר מִכֹּף, שָׂרְבְנוּ ו'ל' הוּא הַמִּתְנַה הַכִּי יָפֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ נָתַן לְכָל
הַבְּרִיָּאָה כְּלָה. כִּי רַבְנוּ ו'ל' מִחֻדִּיר בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת הָאַמוּנָה הַפְּשׁוּטָה
וְהַשׁוֹקֵת לַמּוֹד הַתּוֹרָה וְשִׂמְחַת הַמִּצְוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

כה תקלד קלה
יְרַגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ, אֲשֶׁר זֹהוּ הַצְּלָחָה נִצְחִית, שְׂאִין לְתֹאֵר כְּלָה.

כה תקלה קלו
בִּקְשׁ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַרֵּךְ, שְׂזָכוּ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, אֲשֶׁר
זוֹ שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וַיֵּאחַל הַצְּלָחָה גְדוֹלָה.

כה תקלו קלז
עוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְנָה הַדְּדִית.

כה תקלז קלז
יִוְרָה שְׁלֵא לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל מִקְלָלוֹת וְאִיוּמִים, וְכִבֵּר אָמַר שְׁלֵמָה הַמְּלֻךְ:
קָלַלְתָּ חַנּוּם לֹא תָבוֹא וְכוּ'.

כה תקלח קלט
בִּקְשׁ אֶת הַבְּעַל לְשִׂמְעַ בְּקוֹל אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר הָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה,
וּבְנֻדָּאִי אִם הִיא כָּל-כֶּף מִתְעַקְשֶׁת בְּדָבָר, סִימָן שְׂזָה רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבַרֵּךְ
שְׂמוֹ.

כה תקלט קמ
יְבָאֵר, שְׁלֵא יוּכַל לְקַבֵּל כְּרַגַּע בַּחֲוָרִים, כִּי בְדַעְתּוֹ לְעַבֵּר מְקוֹם, וַיִּוְדָה
לְנִמְעָן אִם יוּכַל לְהַשִּׁיג לוֹ עוֹד סְפָרִים וְכוּ', וַיִּוְרָה לְהַחֲדִיר בְּבֵית אֲוִירָה
שֶׁל שִׂמְחָה, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרוֹ.

כה תקמ קמא
יְפַלִּיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת לֹא תִסָּלֵא בְּפוֹ, וְאֲשֶׁרֵי הַנּוֹתֵן
יָד וְעוֹר לְקַדֵּם אֶת הָעֲנִיָּן.

כה תקמא **קמג**
 יִדְבַר מְעַנֵּן הַדְּבָקוֹת בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנֵה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה.

כה תקמב **קמד**
 יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכַבוֹד הַדָּדִי.

כה תקמג **קמה**
 יְבָאֵר מֵאֲמָרָם ז"ל: אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם.

כה תקמד **קמו**
 יֵאָחַל וּיְבָרַךְ, שְׂיִזְכּוּ לְבִרְכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.

כה תקמה **קמו**
 יִבְקֹשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחְדָּו לְאַסְפַּת חֲרוּם, כִּי יֵשׁ לוֹ עֲנִינִים
 נְחוּצִים לְאֲמָרָם, וְיִזְהִירוּם מִלִּילָף לַיָּם בֵּימֵי בֵּין הַמְּצָרִים וְכוּ'.

כה תקמו **קמז**
 יִחְזַק מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהַסָּבָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב
 לְהוֹשִׁיעַ.

כה תקמז **קמח**
 יְבָאֵר, שֶׁהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים
 דְּרַכֵּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֵף בְּנִדְאֵי הַכֹּל זֶה לְטוֹבָה, וְצַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא
 יִתְבָּרַךְ.

כה תקמח **קמט**
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֹשׁ כָּל הַצָּרִים רַק מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
 כֵּן רָאִינוּ אֲצֵל יִצְחָק וְרַבְקָה, שֶׁבְקִשׁוּ יִשׁוּעָתָם מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
 וְנִעֲנֶה.

כה תקמט **קנ**
 יוֹרֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִבְרוּחַ מִן הָעֲצָבוֹת
 וְהַדְּבָאוֹן, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ.

כה תקנ **קנא**
 יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְּסִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

כה תקנא **קנב**
 יְבָאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים, עַל אֵף כָּל
 הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת אֲלֵא הַתְּחַזְקוֹת, וְזֶה מֵה שְׁאָנוּ
 מְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

15

כה תקנב קנד

יִישַׁע לַיָּמָיו לְדַאֵי לְיִשְׁרָאֵל בְּטַרְדּוֹ הַזֶּה וְלִרְחֹם עָלָיו עִמָּב חַסְדֹת הַדּוֹר.

כה תקנד קנה

יִרְגִיעַ שְׁלֵא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כה תקנה קנו

יִוָּדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ הַרְבֵּה, וַיַּעֲזְרוּ עַל שְׂמֻחָה.

כה תקנו קנז

בְּקֶשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְשִׁלַּח לוֹ עוֹד סְפָרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", שְׂיֻכְלוּ לְהַפִּיצֵם, כִּי אֲצִלוּ זֶה מִבְּקֶשׁ מְאֹד, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

כה תקנז קנז

יַעֲזֹר לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף זְכוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֵי אֶפְשֶׁר לִידַע מִדוּעַ הֵיחָא נוֹהֵג כֵּן אוֹ אַחֲרָת.

כה תקנח קנח

מִכְתָּב כָּלֵי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יְבָאֵר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׂאוּמֵר: לֹא כָּל דְּבוּר נִקְרָא דְּבוּר, דְּבוּר שְׂאִינוּ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל אִינוּ נִקְרָא דְּבוּר, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: 'אֵין אִמֵּר וְאֵין דְּבָרִים בְּלֵי נִשְׁמַע קוֹלָם'. וּמִתִּי הַדְּבוּרִים מִתְקַבְּלִים? כְּשֶׁהֵם עִם דַּעַת, וְאִיזוֹ דַּעַת? כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא זֶהוּ דְּבוּר שֶׁל דַּעַת וְכוּ'. וַיִּפְּלֵג בְּמַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְהַתְּמִדַת הַתּוֹרָה בְּכָל חֻלְקִיהָ, וּכְשֶׁאֲדָם לוֹמֵד מַעֲט מִכָּל לְמוֹד בְּכָל יוֹם, לְבִסוּף יִזְכֶּה לְסִיַּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה.

כה תקנט קסו

יְבָאֵר, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְקַנָּא מְאֹד בְּהַצְלַחַתְנוּ, וְכֵן מְנַסָּה לְהַכְנִס מִבְּפָנִים, וְלִקְלָקֵל חֵס וְשְׁלוֹם, אֶף לֹא יַעֲלֶה בִּידוֹ.

כה תקס קסו

יִוָּדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ לְבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

- כה תקסא** קסז
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעְנִים שְׁעָשׂוּ מְלֹאכֶתֶם גְּאֻמְנָה בַּשָּׁנָה שְׁעִבְרָה, וַיֵּאחֲלֵם לָהֶם
 הַמֶּשֶׁךְ פְּוֹרָה.
- כה תקסב** קסז
 יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנְּמַעֵן, אִךְ יִבְקֶשׂוּ לְטַל זֹאת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְאַחַר הִרְעַ
 יְבוֹא הַטּוֹב.
- כה תקסג** קסח
 יִבְקֶשׂ לְכַתֵּב לוֹ דו"ח מִהֶאֱסָפָה שֶׁהִיְתָה, וְכֵן אִם הִתְקַדְּמוּ בְּהַכְנַת
 הַתְּשׁוּבָה לְבֵית־הַסֵּפֶר.
- כה תקסד** קסח
 יִתְנַצֵּל לְאִשָּׁה, שֶׁלֹּא הִתְכַּוֵּן בְּדַרְשָׁתוֹ לְבַעֲלָהּ כָּלֵל וּכְלָל, וְאִם הֵם חוֹשְׁבִים
 אַחֲרָת, זֶה בְּעֵינֵיהֶם.
- כה תקסה** קסט
 יִתְנַהֵ צַעֲרוֹ וְלַחְצוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעֵתֵים הֵלְלוּ, אִךְ עֲקַר שְׂמֵחָתוֹ, שֶׁהִנְהוּ
 רוֹאִים בְּכָל פַּעַם גַּם חֲדָשׁ, שֶׁכָּבֵר הַכִּינּוֹ אֶת הַמִּשְׁטָחִים בְּעֵבֹר הַגֵּן
 וְהַפְּעוּטוֹן וְהַבֵּית־הַסֵּפֶר וְכו'.
- כה תקסו** קע
 יוֹדָה לְנִמְעָנֵת עַל עֲזָרָתָהּ בְּבִנְיַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וַיִּבְרַךְ וַיֵּאחֲלֵם לָהּ כָּל
 טוֹב.
- כה תקסז** קע
 יוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּלִי שׁוּם
 חֻקְמוֹת.
- כה תקסח** קעא
 יִבְרַךְ הַנְּמַעְנִים שִׁיזְכוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְז"ל וְלַפְעַל שָׁם יִשׁוּעוֹת,
 וְלִהְפָקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא.
- כה תקסט** קעא
 יִחַזַּק יְדֵי הַנְּמַעֵן עַל הַצְּלַחַת הַכּוֹלְלִים שְׂבִיחָסוּתוֹ, וַיַּעֲזְרוּ לְשִׂמְחָה עַל כֵּן
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׂזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבֵּים בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כה תקע** קעג
 יְבָאָר, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַד הָאָדָם לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, וְאִם

יש לו שְׂכָל בּוֹחֵר בְּטוֹב, שֶׁהוּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו וּלְהַפִּיד — לְהַפִּיד

יְדַבֵּר מֵאִיזָה מִכְּתָב שֶׁהַכִּיָּן לְפָלוֹנִית, וַיִּבְקֶשׁ לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת עַל הָאֲחִיר,
עַקֵּב כָּל טְרִדוֹתָיו בְּעֶסֶק הַרְבִּים.

כה תקעג קעח

יִתֵּן כַּמָּה הוֹרְאוֹת בְּהַמְשָׁךְ הַדְּפֶסֶת הַמְחֻזָּר, וַיִּקְנֶה, שְׂשׂוּם דְּבַר מַחֲדוּשֵׁיו
לֹא יִלָּךְ לְאֲבוֹד.

כה תקעד קעח

יִיַעֵץ בְּעִנְיָן מוֹעֵד הַבְּרִית לְתִינוּק, עַקֵּב צְהִבַת שְׁלָקָה בָּהּ.

כה תקעה קעט

יִתְנָה צְעָרוֹ מִהַסָּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, וַיִּקְנֶה שְׁבוּא יָבוּא סוּפוֹ בְּקָרוֹב.

כה תקעו קפ

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקָשׂוּם לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים
בַּחֲפֶז הַגָּדוֹל, וְלִהְשִׁיגֵיחַ הַיְכָן מִסְתוֹכְבִּים, וּבְפֶרֶט הַבְּנוֹת, כִּי כָּל כְּבוֹדָה
בַּת מְלָךְ פְּנִימָה וְכוּ', וְהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה יְתֵרָה, וְלִכֵּן יֵשׁ לְדַאֵג
בְּעֵבוֹר חֲנוּכָן הַטְּהוֹר, וְלִשְׁמָרָן כְּכַבֵּת עֵין.

כה תקעז קפא

יִוְדֶה לְנִמְעָן שְׁמִקְרַב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמְחַזְקֵם בְּעֵבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כה תקעח קפג

יִיַעֵץ בְּכַמָּה עֲנִינִים טְכְנִיִּים, שֵׁשׁ בְּכַחַם לְעֹזֵר לְבָנֶיהָ.

כה תקעט קפד

יִבְקֶשׁ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן עִם עַתוּנָאִים, וְכֵן שְׁלֹא יֵאמְרוּ בְּשִׁמוֹ דְּבָרִים
שְׁלֹא אֶמְרֵם.

כה תקפ קפה

יִתְנָה צְעָרוֹ מִהַסָּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, וַיִּבְקָשׁוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיֵאמֵר לְצָרוֹתָיו דִּי.

- כה תקפא** קפה
 יְעוֹרֵר עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם לְנִצְח
 נִצְחִים.
- כה תקפב** קפו
 יְבַאֵר, שְׁכַל הַצְּרוּת שְׁעוֹבֵרוֹת עַל הָאָדָם הֵן לְטוֹבָתוֹ, וְלִכְפָּרַת עֲוֹנוֹת,
 וְדִיקָא כְּשֶׁהִגִּיעוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, אִזּוֹכִים לְרֵאוֹת אֹר וְזִיו וְחַיִּית וְדִבְקוֹת
 הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כה תקפג** קפז
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכַבּוֹד הַבַּעַל, וְיֵאחֲל הַרְחֵבָה בְּפִרְנֶסָה וְנַחַת מִכָּל
 הַיְלָדִים, הַעֲקָר לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת.
- כה תקפד** קפז
 יִתֵּן הוֹרָאוֹת לְמַדְפִּיסִים בְּעִנְיַן הַכְּנַת הַמַּחְזוֹר לְדַפּוּס וְכוּ' וְכוּ'.
- כה תקפה** קפח
 יַחֲזֹק הַנְּמַעֵן עַל כָּל הַיְסוּרִים שְׁעוֹבָרִים עָלָיו, שְׁבוּדָאֵי אַחַר הַרְעָ יְבוֹא
 הַטּוֹב, וְיִזְרְהוּ לִילָף לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְלִשְׁפֹּף שִׁיחוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכוּדָאֵי
 יִרְאֶה יְשׁוּעוֹת.
- כה תקפו** קצ
 בִּקְשׁ אֲשֶׁה לְשׁוֹב לְבַעֲלָה וְלְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְחַל לוֹ עַל הַכֹּל.
- כה תקפז** קצא
 יִשְׁבַח מְאֹד הוֹצֵאת הַסֵּפֶר "חֲסִדֵי אָבוֹת", וְיִבְרַךְ הַנְּמַעֵן שִׁיזְכֶּה לְהַדְפִּיס
 עוֹד מְלִיוֹנֵי סְפָרִים, וְיִשׁוּבוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.
- כה תקפח** קצב
 יְבַאֵר רְצוֹנוֹ לְסַיֵּם אֶת בְּנֵיית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל אֵף שֶׁהִגִּיעוּ גוֹבָו בְּכָל
 פַּעַם, אֵף רוֹאִים נְסִים נְגִלִים כָּל הַזְּמַן, וְהַעֲקָר כָּבֵר לְזְכוּת לְסַיֵּם אֶת
 הַבְּנֵיָה, וְלַהֲתַפְטֵר מִכָּל מִינֵי נוֹכְלִים וּפּוֹחֲזִים.
- כה תקפט** קצג
 יְבַאֵר, אֲשֶׁר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְטַגֵּן, הֵינּוּ שְׂאֵף שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, הוּא בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְחַבֵּא בְּצֵל כְּנָפָיו.
- כה תקצ** קצה
 יַחֲזֹק אֲבָרָף צַעִיר, וְיְבַאֵרוּ, שְׁבִשְׁנָה רֵאוֹנוּ צָרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן

הַכָּלֵל, וְלִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה וְעִם הַזָּרִיָּה וְלִכְבֹּדֶם מְאֹד מְאֹד,
וְרַחֵם גְּדוֹל הַדְּיוּר לְמִזְבֵּחַ

יְבָאָר, שְׁחַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, וְעַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם שְׁלֹא
לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל וְלְהַחְזִיק מִמְעַד.

כה תקצג קצט

יְבָאָר, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שְׂאִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם, וְלֹא תִהְיֶה
מְנוּחָה, וּבַפֶּרֶט שְׁסוּבָלִים מְהַעֲרֹב־רַב גַּם בְּרוּחַנִיּוֹת, אוֹי לָנוּ וְאוֹי
לְנַפְשָׁנוּ.

כה תקצד ר

יַעֲזֹר לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כה תקצה רא

יֵאָחַל לִידָה קְלָה, וַיַּעֲזֹר שְׁלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל הַכַּבוּדִים בְּעִנְיַן סִנְדֵּק
וּמִוֶּהֶל וְכוּ', רַק לְבַקְּשׁוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

כה תקצו רב

יְבָאָר, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַיָּא כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמַּשׁ שֶׁהִיָּה
מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, וְעַכְשָׁיו פּוֹנֶה עֲרֵף מֵהֶם.

כה תקצז רד

יֵאָחַל לְזוּג, בְּזִכּוֹת שֶׁיַּעֲזְרוּ לוֹ לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, יַעֲזֹר לָהֶם
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבָנוֹת בֵּית מִשְׁלַע צָמָם.

כה תקצח רד

יְבָאָר, אֲשֶׁר עַקֵּר הַהַצְּלַחָה לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּשֶׁזּוֹכֶה לְהַחְזִיק מִמְעַד,
עַל אֵף כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת, וּמִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כה תקצט רה

יְבַקֵּשׁ לְדַאֵג לְשָׁלוֹם בְּקִרְבֵּי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא לְפַגֵּעַ בְּאֵף אֶחָד, וְכֵן
לְחַזֵּק אַבְרָךְ שֶׁיִּכְבֹּד אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתָיו.

כה תר רו

יִתֵּן כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת וְהַנְּהִיּוֹת אוֹדוֹת הַדְּפִסַּת הַמַּחְזוֹר.

- כה תרא** רז
 ?פְּלִיג בַּמַּעֲלֹת הַשּׁוֹ"ת "אֲבָנֵי חֶפֶץ" וְכוּ'.
- כה תרב** רח
 ?אֲחַל בְּרַפֵּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדָּת הַבֶּן, וְיַעֲזֹר לְנַצֵּל הַזְּמַן הַיָּקָר לְלַמּוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כה תרג** רט
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יוֹדָה לָהֶם עַל עֲזָרָתָם
 בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר הַבְּנֵי הַזֶּה יִהְיֶה כָּלֹל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה
 וְגַמְלִיּוֹת חֲסָדִים, שֶׁהֵם הַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים שֶׁהַעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וַיְבָרְכֶם
 בְּכָל מְלֵי דְמִיטָב.
- כה תרד** רי
 ?חֲזֹק הַנְּמָצֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל שְׂזוּכָה לְחַתֵּן אֶת יְלָדָיו סְמוּךְ לְפָרְקָם,
 וְיוֹדָה לְפָנָיו ?תְּבַרֵךְ עַל הַחֲסֵד חַנּוּם הַזֶּה.
- כה תרה** רי
 ?שְׁלַח הַמְּשִׁיךְ הַפְּרוּשׁ עַל הַמַּחְזוֹר, וַיִּבְקֶשׁ לְהַזְדַּרְזוֹ בָּזֶה.
- כה תרו** ריא
 ?קִנְיָה שֶׁתִּקְתְּקוּ אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁמָסַר, וַיִּבְקֶשׁ לַעֲשׂוֹת מְזָה קוֹנְטָרַס וְכוּ', וְכֵן
 יוֹרָה לְהַמְשִׁיךְ עִם הַכֶּנֶת הַמַּחְזוֹר לְדַפּוּס.
- כה תרז** רבי
 ?בָּאֵר, אֲשֶׁר כָּשֶׁם שֶׁאָסוּר לְשַׁנֵּא אַחֲרֵיכֶם, כְּמוֹ-כֵן אָסוּר לְשַׁנֵּא אֶת עַצְמוֹ,
 אֲלֵא לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת.
- כה תרח** רבי
 ?אֲחַל בְּרַפֵּת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדָּת הַנֶּכֶד, וַיְבַהִיר, פִּי הַחַיִּים מְלֵאִים
 נְסִינּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מַעֲמַד, וְשׁוּם דְּבָר אֵינּוּ שׁוֹבֵר אוֹתוֹ.
- כה תרט** ריג
 ?עֲזֹר לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְכֵף יִצְלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵינִי.
- כה תרי** ריד
 ?יְרַגֵּל לְהוֹדוֹת לְפָנָיו ?תְּבַרֵךְ עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה
 וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלִבְקֶשׁ מִמָּנוּ ?תְּבַרֵךְ לְהַבָּא.
- כה תריא** ריד
 ?בְּקֶשׁ אֲשֶׁה לְדוֹן אֶת בְּעֵלָה לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְמַצָּא בּוֹ חֲסִרוֹנוֹת, וְלְהוֹדוֹת

לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל שְׂשׂוּנֵי בְּנֵיהֶם הַתַּחַתְנוּ, וּבִוּדָאֵי תִזְכָּה גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי
לַחֲמוֹ בַּחֲרוּב.

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן עַל שְׂמִחָתוֹ וּמְעוֹדָד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמְחַדֵּיר בָּהֶם אֲוִירָה
שֶׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיַּעֲוֹרְרוּ לְהַתְּבוּדָד לְפָנָיו
יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תַפְלָה יְכוּלִים לְהַפְּךָ מַדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים.

כה תריד ריז

יְנַחֵה בְּחֹרֶר צָעִיר לְקִרְאָת יְמֵי הַבְּחָרוּת, שְׂיַנִּיחַ שְׂנֵי זִוְגוֹת תַּפְלִין —
רִשׁ"י וְרַבְּנוּ תָם, וְשִׁישְׁמֹר מְאֹד שְׁלֵא לְדַבֵּר עִם תַּפְלִין וְכוּ', וַיִּקְפִּיד עַל
טְבִילַת מְקוּוֹה קָדָם הַנְּחַת הַתַּפְלִין.

כה תרטו ריח

יִוְדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ, וַיְבַאֲרוּ, אֲשֶׁר כָּף הוֹלֵךְ דָּבַר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁרוּאִים
רַק אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאִשׁוֹנָה, וַיַּחֲזִקוּ וַיַּעֲוֹרְרוּ לְחִזּוֹק אֶת אִשְׁתּוֹ וְלִשְׂמִיחָה,
וּבִוּדָאֵי אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

כה תרטז ריט

יְפַלֵּיג בְּמַעַלְת זְכוּת הַהַדְּפָסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַסְּפָרִים מְחַיִּים
נְפִשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְהַכֹּל נִזְקָף לְזְכוּת הַמְּדַפְּסִים.

כח תריז רכ

יְבַאֵר, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שְׂבִיחוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲפִי שְׂעוּבֵר עֲלָיו מֵה שְׂעוּבֵר,
עִם כָּל זֹאת הוּא מְחִזֵּק מְעַמָּד.

כח תריח רכ

יְמַסֵּר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהַבֵּן שֶׁהִשְׁתַּפֵּר מְאֹד, וַיִּבְקֶשׁ לְשַׁלַּח שְׁלִשִׁים "חֲסִדֵי
אַבוֹת" לְאִיזוֹ רַבְּנֵיית, כִּי רָצוּנָה לְלַמֵּד בְּזֶה עִם הַשְּׂעוּר שְׁלָה.

כח תריט רכא

יְקַפִּיד מְאֹד עַל זִוּג, שֶׁהָאִשָּׁה יִלְדָה בְּבֵית, וְלֹא בְּבֵית-חֹלִים, וַיְבַאֵר גְּדֹל
הַסְּפָנָה בְּזֶה, וַיִּבְקֶשׁ לְנִסְעַ תַּכְּף לְבֵית-חֹלִים לְהַתְּיַעֵץ עִם מְמַחֵה וְלִבְדֵּק
שָׁם שֶׁהַכֹּל כְּשׁוֹרָה.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

כה תרכ **רכב**

יִבְהִיר לְמוֹהֵל, שְׁלֵא יְמוּל אֶת הַתִּינוּק שְׁנוּלָד בְּבֵית, עַד שְׂרֹפָא מִמָּחָה
יִבְדֵּק אֶת הַיָּלָד, וַיִּזְהֵר שׁוּב וְשׁוּב, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאָפֵן לֹא לַעֲשׂוֹת לְדָה
טְבָעִית בְּבֵית, כִּי זֶה מְסַכָּן, וּמִמֶּשׁ פְּקִיחַ נִפְּשׁ.

כה תרכא **רכג**

יִבְאָר, שְׁאֵם לְיָלָד יֵשׁ כְּסוּפִים וּרְצוּנוֹת לְהַכְנִס לְאִיזוֹ יְשִׁיבָה, וְזוֹ יְשִׁיבָה
טוֹבָה וְכוּ', שְׁיִלְמַד בְּמָקוֹם שְׁלֵבוֹ חֲפִיץ.

כה תרכב **רכד**

יִבְאָר, אֲשֶׁר כָּל חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׁמַחְזִיק מִמַּעַמְד, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא חַי, עָלָיו תְּמִיד לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ
יְתַבְרַךְ שְׁיִרְחַם עָלָיו, וַיִּרְחִיב לוֹ.

כה תרכג **רכה**

יִבְהִיר, כִּי אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וְלִשְׁמַח עֲצָמוֹ עִם הַנְּקֻדוֹת הַטּוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ.

כה תרכד **רכו**

יִוְרָה לְנִמְעָנַת שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת הוֹלְדָה טְבָעִית בְּבֵית בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֵן וְכוּ'
וְכוּ'.

כה תרכה **רכז**

יְנַחֵה אֶת הַנִּמְעָן בְּעִנְיַן אֵיזָה שְׂדוּדָה.

כה תרכו **רכז**

יִחְזַק מְאֹד לְבָרַח רַק אֵלָיו יְתַבְרַךְ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת, כִּי רַק הוּא
יְתַבְרַךְ יָכוֹל לַעֲזֹר, וְלֹא שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

כה תרכז **רכח**

מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם מְאֹד בְּעִנְיַן תְּכַלִּיתָנוּ
הַנְּצַחִית בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבָא רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹרְרָנוּ מִהַשְּׁנָה, וּלְהַזְכִּירָנוּ בְּעִלְמָא
דְּאֲתֵי, שֵׁשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם, וְהַכֵּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֵּל,
וְלָכֵן זֹהוּ שְׂמָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, שְׁזוֹכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵינּוּ
עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵיו?!

כה תרכח **רלא**

יִבְאָר, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי, מִצָּוָה עָלָיו לְפָרְסָם וּלְגַלוֹת אֶת הָאֲמוּנָה

הַקְדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, לְמוֹד אַמוּנָה, עֲמַק עֲמַק

מִי יוֹדֵי

יִבְהִיר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם כְּפִי הַצְּרוֹת
וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

כה תרלא רמג

יִחַזַּק עַל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא הִיסוּד וְהַעֲקוֹר בְּעִבּוּדַת בְּרַי שְׂרָאֵל.

כה תרלב רמד

יְבָאֵר, כִּי כַּאֲשֶׁר אָדָם בָּא בְּלֵב אֶמֶת אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִכַּטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
מִכָּל וְכָל, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.

כה תרלג רמו

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן הַהַתְּחַזְּקוֹת שְׁצָרִיכִים לָהּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִסוּר לְאָדָם לִפְלֵ
בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲלֵא לְהַסְתַּתֵּר בְּסִתְרָא צֵל כְּנַפְיוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

כה תרלד רמז

יְעוֹרֵר לְשִׂמְחָה עַל נֵעָם חֻלְקָנוּ, שְׂזַכֵּנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי מָה
הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו.

כה תרלה רמח

יְבָאֵר, שְׂאָדָם צָרִיף לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, עַד
שְׂלֵא יִרְצָה מְאוּם, רַק אֶמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה נִכְלָל בְּאוֹר אֵין
סוּף, וְיִרְגִישׁ עֲרִבוּת נְעִימוֹת יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

כה תרלו רמט

יִחַזַּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְבֹּר אָמֵר
רַבְּנּוּ ז"ל: יֵשׁ עַנְיָן שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

כה תרלז רמט

יִרְגִיעַ אוֹדוֹת הַחֲתָן שֶׁהַתְּעַלֵּף, שְׂבִנְדָאֵי זֶה מִחֲמַת הַחַם.

כה תרלח רנ

יִתֵּן כְּמָה הוֹרָאוֹת בְּנוֹגַע לְהַדְפָּסַת הַמַּחְזוֹר, וְיִפְלִיג בְּמַעַלַת הַדְפָּסָה.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

- כה תרלט** רנא
 יִזְהִיר מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַכְּרִיאוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל יְלָדָיו, וַיִּיַעַץ אֹדוֹת הַשֵּׁם לְבֶן,
 וַיֹּרְהָ לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשׁׁי עִם הַפְּרָגוֹם, וְכֵן שָׁלַח
 עָרוֹף.
- כה תרמ** רנג
 יְדַבֵּר אֹדוֹת הַבֶּן הַחֲתָן שְׁעוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן, וַיֵּאחַל גַּם שֶׁבְּקָרוֹב יִחַתְּנוּ אֶת
 הַבַּת.
- כה תרמא** רנד
 יַעֲזוֹר עַל שְׂמִחָה וְהִתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כה תרמב** רנה
 יִבְקֹשׁ לְאִשָּׁה לְחָדֵל עִם חֲשֻׁדוֹתֶיהָ בְּבַעֲלָהּ, וְלְדוֹנֵה לְכַף זְכוּת, וְלְדָאֵג
 לְכַבוֹד הַנְּדִי בִּינֵיהֶם.
- כה תרמג** רנה
 יוֹרֵה לְזוּג צָעִיר לְהַקְפִּיד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִלְמַד אֶת הַלְכוֹת טְהָרַת
 הַמְּשֻׁפָּחָה.
- כה תרמד** רנז
 יַעֲזוֹר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ עַל שִׁזְכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז״ל, אֲשֶׁר זֶה
 לָנוּ חֶסֶד חַנּוּם מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כה תרמה** רנז
 יוֹרֵה לְנַמְעֵנֵת לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ עַל שִׁזְכְּנוּ לְחַתֵּן אֶת הַבֶּן, וַיֵּאחַל
 שֶׁבְּבֹא הַזְּמַן גַּם הַבַּת תִּתְאַרֵּס וְכוּ', רַק לֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׂעָה.
- כה תרמו** רנח
 יוֹרֵה לְהַכְרִיז, שִׁישָׁנָם גְּבָאִים הַמְּמַנִּים עַל כָּל דְּבָר, וְאִף גּוֹרֵם מִבְּחוּץ
 אֵינּוּ יְכוּלִים לְבַלְבֵּל אֶת הָעֲנִינִים.
- כה תרמז** רנט
 יוֹרֵה שְׁלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִדְּבָרֵי הַרוֹפְאִים, אֲלֵא לְשִׁים מִבְּטַחְנוּ בְּהֵשֵׁם
 יִתְבַּרֵּךְ.
- כה תרמח** רס
 יְבַאֵר כְּמָה עֲנִינִים טְכְנִיִּים, וַיִּבְהִיר כִּי עָלִינוּ לְהִתְמוֹדֵד בַּחַיִּים, אִף
 שֶׁנִּרְאָה עוֹלָם הַפּוֹף, אִף הָעֵקֶר מִי שֶׁצּוֹחֵק אַחֲרוֹן.

כה תרמט רסא

כה תרנא רסב

יעורר על שמחה ולחזק את אחרים, וכדברי הפסוק: אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל — אֲשֶׁרִי אָדָם הַמְכַנִּים שְׂכָל בְּמִי שְׂאִין לוֹ, וְזוֹ הַמְצִיחַ הַכִּי גְדוּלָה בְּמִצּוֹת צְדָקָה.

כה תרנב רסג

תִּנְהַה גְּדֹל רְעַת הַדּוֹר, שֶׁהַעֲרֹב־רַב הַכְּנִיסוֹ קְלַפֵּת מִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהִיא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְנֹאוֹף, וְהַעֲקָר לְהַלְחֵם כְּנֶגֶד הַקְּלַפָּה הַזֹּה, אֵף שֶׁזֶּה עֲבוּדָה קָשָׁה, אֵף זֶה הַגְּלוּת הַמְּרָה מְכַל הַגְּלִיּוֹת.

כה תרנג רסז

קְנוּה לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּהַרְף עֵינַי, בְּנִפְלִית הַסֵּמ"ף-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיָּה.

כה תרנד רסז

יִחַזַק לְהַשְׁלִיף עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יְהוָה, וְלֹא עַל בָּשָׂר וְדָם.

כה תרנה רסח

קְנוּה לְנִפְלִית הַטְּמָאָה וְלְהַתְרוֹמְמוֹת הַקְּדוּשָׁה.

כה תרנו רסח

יִיעֵץ בְּאִיזָה עֲנִינַי טְכֻנִי, וְיִשְׁלַח עוֹד חֹמֶר לְהוֹצֵאת הַמַּחְזוֹר.

כה תרנז רסט

יְבָאָר הָעֲנִינַי, שֶׁהֵרֵב מִפְּחַד שְׂלֵא יִלְמַד לְפָנַי תְּלָמִיד שְׂאִינוֹ הַגּוֹיִן.

כה תרנח ער

יעורר לְהַפְּיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַיְקָרִים, וְיְבָאָר לְנִמְעָן, שֶׁבְּעִיר שְׁנַמְצָא שָׁם, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד.

כה תרנט רעא

יְבַקֵּשׁ לְשַׁלַּח לוֹ עוֹד סְפָרִים בְּעֲנִינַי תְּקוּיִן הַבְּרִית, אֲשֶׁר זֶה פְּקוּיִם נִפְשׁ מִמֶּשׁ.

- כה תרס** **ערב**
 יִקְוֶה לְגֹאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, שְׁפִלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אֹר וְזִיו
 וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כה תרסא** **ערב**
 יֵאָחַל הַרְבֵּה נַחַת מֵהֵבֵן שְׁנוּלָד, יוֹרָה עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִכָּנָה הַדְּדִית.
- כה תרסב** **רעג**
 יוֹרָה לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה
 וּמִהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַפְּרִיאָה כְּלָה.
- כה תרסג** **ערה**
 יֵאָחַל לְנִמְעָנַת הַרְבֵּה טוֹב, וְסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה
 לְנִסִּים נְגִלִים מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵךְ.
- כה תרסד** **ערה**
 יוֹכִיחַ הַנְּמַעְנִים, שְׁמַמֵּשׁ לְקִרְאָת הַיְשׁוּעָה הַנִּכְסְפָת, הֵם נִסּוּגִים אַחֲזֹר
 וּבּוֹרְחִים, וְחָבֵל מְאֹד.
- כה תרסה** **רעח**
 יָבִיא אֶת דְּבָרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ, בּוֹ מְשַׁבַּח אָדָם הַזּוֹכֶה לְעֹזֵב אֶת מַעֲשָׂיו
 הַרְעִים, וּמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמַעְתָּה הוּא שָׁב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְמַלִּיךְ אוֹתוֹ
 יִתְבַּרֵךְ עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם, הוּא זּוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגּוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 מְאֹד.
- כה תרסו** **רעט**
 יָבֵאֵר לְנִמְעָן, אֲשֶׁר יִבְנֵאל תִּהְיֶה לְבִסוּף עִיר גְּדוֹלָה, וְאֵף שְׁעֵכֶשׁוּ זֶה
 נִרְאָה כְּחֵלוֹם, עִם כָּל זֹאת יִתְגַּשֵּׁם הַחֵלוֹם.
- כה תרסז** **רפא**
 יִתֵּן בְּרַכְתּוֹ לְגֵמֵר שְׂדוּף, וַיֵּאָחַל וַיִּכְרֹף.
- כה תרסח** **רפא**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה הַיִּמְנָה.
- כה תרסט** **רפב**
 יִדְבַר אוֹדוֹת הַדְּפָסַת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְכֵן הַמַּחְזוֹר.
- כה תרע** **רפב**
 יִבְקֹשׁ לְנִקּוֹת אֶת דִּירְתּוֹ, הֵיזוֹת שְׁמַגִּיעַ לְאַרְץ, וַיַּחֲזֹק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם
 דְּבַר.

כה תרעא רפג

יִיחַד מִיַּד וְיִשְׁלַח לְקַבֵּל רַחֲמֵי הַדְּיוֹת עָלָיו לְהַחֲזִיר וּלְהַחֲזִיר מִיַּד

יִתְנֶה צַעֲרוֹ, שֶׁהַקְּבָלָן לֹא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וְלֹא הִצְלִיחַ לַעֲמֹד בְּזַמְנֵים.

כה תרעד רפה

יְסַפֵּר בְּכָאֵב לֵב אֶת הַסֵּבֶל שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעֵינַי הַבְּנוּיָה, וְאֵיךְ עָבְדוּ עָלָיו וְכוּ', וְהַמְצַעַר בְּיוֹתֵר, שְׁנוּטִים לְהֶאֱמִין לְעַרְבֵי וְלֹא לוֹ.

כה תערה רפו

יִתֵּן כַּמָּה הוֹרְאוֹת בְּעֵינַי הַחֲזוֹר הַלְּוֹאוֹת וְכוּ', וְיִחַזַּק וְיִאֱמָץ.

כה תרעו רפז

יִיעֵץ בְּעֵינַי שְׁדוּכִים, וְיִתְאָר גְּדֹל שְׁמֻחָתוֹ, עַל גְּמַר הַכֶּנֶת הַמַּחֲזוֹר לְדָפוּס.

כה תרעז רפח

יְכַאֵב מְאֹד עַל הָעוֹל שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקְּבָלָן, שֶׁלֹּא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וְעוֹד מְהַפֵּף הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ.

כה תרעח רפט

יְבַאֵר, שֶׁהַעֲקָר רַק לְכַתֵּב עוֹד וְעוֹד סְפָרִים וּלְהַפְיֵצֵם בֵּין כָּלֵל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחֻבֵּל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ לְאִבּוֹד.

כה תרעט רצ

יִוָּדָה לְנִמְעָן שֶׁלֹּא לְשַׁלֵּם לְקְבָלָן עַד שְׁאִינוּ מְסִיִּים מֵהַבְּטִיחַ.

כה תרפ רצא

יִוָּדָה לְנִמְעָן שֶׁקָּבַל עַל עֲצָמוֹ אֶת תְּפִקִּיד הַגְּבֹאֵי לְבֵית-הַמְּדַרְשׁ הַחֲדָשׁ, וַיִּבְקָשׁוּ לְזַרוֹ אֶת הַקְּבָלָן שִׁיִּסִּים כְּפִי שְׁסִכְמוֹ בִּינְיָהֶם, וְאָז יִקְבַּל אֶת הַמְּגִיעַ לוֹ.

כה תרפא רצב

יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַקּוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ סֶדֶר לְמוֹד בְּגִמְרָא, וּמְלַבֵּד זֹאת גַּם מְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים וּמְקַרְבֵּם אֶל הַיְהוּדוֹת.

כה תרפב רצב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְאַחֲדוּת, אֲשֶׁר זֶה הַכְּלִי נִשְׁקַנְגָד הַסֵּמ"ד-מ"ם, אֲשֶׁר מִפְּחָד מְאֹד שֶׁכָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ אֲבוּקָה אַחַת, כִּי אַז יִשְׂרָפוּהוּ לְגַמְרִי. וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְלְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵינֵי קוֹנוֹ.

כה תרפג רצה

יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְשֵׁרֵת בְּקִדְשׁ, וְלֹא לַעֲזֹב עִתָּהּ, וּבִפְרֹט שְׂיִישׁ לֹו עֲגַמַּת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה מִהִבְטָחוֹת שְׁוֹא שֶׁל הַקְּבָלָן שְׁלֹא עָמַד בְּדַבְּרוֹ, וְלִכֵּן יִרְאֶה לְהַחֲזִיק בְּמוֹשְׁכוֹת הַלְּאָה.

כה תרפד רצו

יִבְאָר עָקֵר רְצוֹנוֹ לְהַקִּים קִרְיַת חַנוּךְ מִפְּאֲרָת, וְלְהַחֲדִיר יִרְאֵת שְׂמִים בְּיַלְדִים, וְלַעֲמַד עַל הַמְּשָׁמֵר, שֶׁהַמְּחַנְכִים וְהַמְּחַנְכוֹת יַעֲשׂוּ מְלֹאכְתָּם נְאֻמָּנָה וְכו'.

כה תרפה רחצ

יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְעוֹדֵד אֶת מִנְכַּ"ל הַבְּנִיָּה שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶת הַעֲנִינִים בְּאֲמִצָּע, אֲלֵא יִמְשִׁיךְ בְּתַפְקִידוֹ.

כה תרפו ש

יִבְקֹשׂ דו"ח הִיכָן אוֹחֲזִים בְּבְנִיָּה, וּמָה אֲרַע עִם הַטְּשָׁעִקִים.

כה תרפז ש

יִוָּרָה לְדַבֵּר עִם אֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל הַצְּעִירִים בְּעֲנִינֵי חֲזוּק וְיִרְאֵת שְׂמִים, וְטָהֳרַת הַמְּשָׁפָּחָה.

כה תרפח שא

יִבְהִיר, שְׁעַד שֶׁהַקְּבָלָן אֵינוֹ מְסִים אֶת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ, לֹא יִקְבַּל אֶת הַמְּשָׁךְ הַתְּשָׁלוּם.

כה תרפט שב

יִתֵּן כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת בְּעֲנֵן הַתְּשָׁלוּם לַקְּבָלָן.

כה תרצ שב

יִבְקֹשׂ מֵאֲתוֹ יִתְפַּרֵּד, שְׂיִתֵּן לוֹ כַּחַת לְהַתְחַזֵּק בְּכָל הַעוֹבֵר עָלָיו, נְסִיווֹנוֹת מְרִים מְאֹד, וּכְדַבְּרֵי מוֹהֲרֵי ת"ו לְשֵׁאֲמֵר: "כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ כָּבֵר אֶת כָּל

הַתְּכַסִּיטִים שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הוּא בָּא אֵלַי בְּדֶרֶךְ שֶׁלֹּא תֵּאֲרָתִי לְעֲצָמַי".

כה תרצב דש

יִחְזַק כְּלֵה לֹמֵר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת
וּרְפוּאוֹת וְהַצְּלָחוֹת.

כה תרצג שה

יַעֲוֹרֵר עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה
נִצְחִית.

כה תרצד שה

יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לַחֲתֻנַּת הַבַּת, וְכֵן יִבְרַךְ עַל שְׂאֵר הַיְלָדִים, שְׂיִהְיוּ
תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים, וְהַתּוֹרָה לֹא תִּמּוּשׁ מִפִּי זֶרַעִם.

כה תרצה שו

יִבְרַךְ אֶת הַכְּלֵה, שְׂיִהְיֶה בֵּיתָה בֵּית שֶׁל תּוֹרָה, וְהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיהֶם
תָּמִיד.

כה תרצו שז

יִוָּדָה לְנִמְעָן עַל הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַח לוֹ, וְיִחְזְקוּ עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
תִּבְרַךְ, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

כה תרצז שז

יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַהֶפְצָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְחִזְק אַחֲרִים, מִמִּילָא גַם לוֹ יֵשׁ
הַתְּחַזְּקוֹת, וְיַעֲוֹרֵר עַל הַתְּמִדָּה בְּאַרְבָּעָה לְמוֹדִים: מְקָרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא,
מְדָרָשׁ, אֲשֶׁר הֵם כְּנֶגֶד הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת וְכוּ'.

כה תרצח שט

יִוָּדָה לְגִזְבֹּר עַל עֲזָרְתוֹ בְּבִנְיַת בֵּית-הַמְּדָרָשׁ, וְיוֹרָה לוֹ כְּמָה הַנְּחִיּוֹת בְּעִנְיָן
הַתְּשׁוּלִים לְקַבְּלָן.

כה תרצט שי

יִחְזַק אֲבָרָךְ לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל, וְלִהְתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְשִׁים לֵב

תָּכֵן הָעֲנִינִים

לְאֵלֹהֵי הַמִּבְטָלִים זְמַנָּם בְּדַבְּרוּרִים בְּטָלִים, וַיִּיעֶץ בְּעֵינָיו עֲשִׂית מְשַׁקְפִים
לְיֶלֶד שְׂאִינוֹ רוֹאֵה טוֹב.

כה תש שיא
יֹרֵה לְבַחֹר לְשָׁמֵר עַל הַשֵּׁם הַטוֹב שְׁלוֹ, וּלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּלְהִתְרַחֵק מִלְּצִים.

כה תשא שיב
יֹרֵה לְאַבְרָף צָעִיר לְשָׁמֵר עַל זְמַנּוֹ הַיָּקָר, וּלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא
לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי שׁוֹכְבוֹת מְסַפְּנִים וְכוּ'. וּלְאַשֵׁת הַנִּמְעָץ יֹרֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד
עַל הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּבֵית יְהוּדִי.

כה תשב שיג
יַחֲזֵק הַנִּמְעָנֵת שְׁלֹא לִירֹא וְלֹא לִפְחֹד כָּלֵל, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֵד
לִימִינָהּ.

כה תשג שיד
יִבְאָר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם לְכֹל אֶחָד נוֹתְנִים אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, וְהַעֲקָר
לְהִתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

כה תשד שטו
מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲזֹרְךָ לְהִתְחַזֵּק עִם הַנְּקֻדּוֹת
הַטוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם, וְלָדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּלְהַשְׁמֵר מִמִּחְלָקָת,
וּלְהִתְעוֹרֵר מִן הַשָּׂנֵה, כִּי הִנֵּה מִגִּיעַ חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לְפַשְׁפֵּשׁ
בַּמַּעֲשִׂים, וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנֶּשֶׁק שְׁלֵנוּ, הֲלֹא הוּא הַפֶּה, לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָה, לְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשֵׁנוּ מִלְּפָנָיו יְתִבְרַךְ.

כה תשה שכב
יַחֲזֵק הַנִּמְעָן שְׁלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, וְעוֹד יִהְיֶה לוֹ טוֹב, וְהַעֲקָר לְשָׁמֵר עַל
עֲצָמוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלֵם בְּרוּחוֹ וּבְנַפְשׁוֹ.

כה תשו שכג
יַעֲזֹר בַּחֹר לְשָׁמֵר עַל שְׁמוֹ הַטוֹב, וּלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְנַצֵּל
הַזְּמַן הַיָּקָר מְאֹד, וְכִף יוֹכֵל לְהִתְחַתֵּן עִם שְׂדוּף הַגּוֹן.

כה תשז שכד
יֹרֵה לְנִמְעָן הַנְּחִיּוֹת בְּעֵינָיו הַתְּשׁוּבָה עַל הַבְּנִיָּה, וְיִתְנֶה צָעֲרוֹ שְׂעוּבָה עָלָיו
בְּעֵינָיו בְּנִית בֵּית-הַמְּדֻרָּשׁ.

כה תשח שכד

יִדְרֵךְ לַעֲזִיבָה עֲזִיבֵיהָ לְשׂוֹמֵר מַעֲלֵה יוֹל הַיּוֹזְזִימִים שׂוֹמֵר הַיּוֹזְזִימִים הַכֹּהֵן

כה תשי שכה

יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן, וְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה הַיְמָנָה.

כה תשיא שכו

יְבַאֵר מַעַלְת הַצְּנִיעוּת בְּאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזָכוּת זֶה יִתְבָּרַךְ כָּל הַבַּיִת, וְתִזְכָּה לִילָדִים צְדִיקִים וּבְרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְנַפְשָׁם.

כה תשיב שכז

יִוָּרָה לְנַמְעֵן לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְלִקְבֹּעַ לוֹ עֵתִים לַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּכְכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְאַחַד: אִם תִּלְמַד תּוֹרָה — תִּהְיֶה עָשִׂיר.

כה תשיג שכז

יִוָּרָה שׁוֹב לְנַמְעָנָת לְצִיְתוֹ וְלִילָף בְּצְנִיעוּת רַבָּה, אֲשֶׁר בְּזָכוּת זֶה יֵשׁ בְּרָכָה וּפְרֻנְסָה וְכָל טוֹב בַּבַּיִת.

כה תשיד שכז

יִחֻזַּק עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד, וְלִהְרַחֵיק עֲצָמוֹ מִן הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת, וְלִמְשֹׁךְ עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בֵּינוֹ לְבֵין עֲצָמוֹ.

כה תשטו שכט

יִוָּרָה לְנַמְעֵן לְהַחֲדִיר בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶהְבַּת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד, לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהַתְמַדָּה רַבָּה לְלֹא הֶרֶף.

כה תשטז שכט

יִחֻזַּק בַּחֹר שְׁלֹא לְפַל בְּעֲצָבוֹת, עַל אִף הַיּוֹתוֹ עֲדִין פֶּלֶג גּוֹף, וְהַעֲקָר לְנַצֵּל אֶת יְמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, וְלַצַּעֵק הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תשיז שלא

יְבַקֵּשׁ הַוִּרְיִים לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּתָם לְשׁוֹב לְבַעֲלָהּ, כִּי תִכָּל לְשׁוֹבֵר אֶת הַבַּיִת, אֲשֶׁר הַתּוֹצְאָה מִכֶּף בְּלִתֵּי הַפִּיכָה.

כה תשיח שלב

יִחֲזַק יְדֵי הַמְדַּפְּיִסִים, שֶׁנִּפְלְהוּ בְּחֻלְקָם זְכוּת גְּדוּלָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת, וַיִּבְטְיָחֵם, שֶׁבְּנֵדְאֵי יֵצְאוּ מִכָּל הַחֻבוֹת, וְאַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב.

כז תשיט שלג

בְּקֶשׁ הַנִּמְעָנָה שֶׁתִּרְאֶה לְסִדֵּר הָעֲנִינִים בְּמַעוֹן בְּנַחַת וּבְשִׁלוֹהַּ וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְהַעֲקֵר צְרִיף לְדָאג שִׁיְהִיָּה יַחַס נִפְלֵא לְיַלְדִים, בְּסִבְלָנוֹת מְרִבִּית, כִּי הֵן נִשְׁמֹת טְהוֹרוֹת, שֶׁתִּגְדְּלֶנָּה מַעֲלָה מַעֲלָה.